

SPRAWOZDANIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
z rocznego okresu działalności

SPIS TREŚCI

str.

I. Pozycja ustrojowa i podstawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	1
Działania KRRiT na rzecz reprezentowania interesów odbiorców i zapewniania otwartego, pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Kontrola działalności nadawców.....	7
Kontrola działalności nadawców – przykłady.....	11
Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji.....	15
Działania z zakresu edukacji medialnej, promocji wartościowych gatunków i pozycji programowych oraz inicjowanie postępu naukowo – technicznego i organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji.....	19
Edukacja medialna.....	19
Nagrody KRRiT.....	21
Inicjowanie postępu technicznego.....	22
Organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji.....	24
Udział w pracach Sejmu i Senatu RP.....	26
Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji.....	28
II. Działalność prawotwórcza Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	29
Realizacja ustawowych delegacji do wydania przez KRRiT aktów wykonawczych.....	29
Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji.....	31
Ochrona własności intelektualnej - udział w nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.....	33
Realizacja przepisów innych ustaw związanych z funkcjonowaniem KRRiT oraz jej Biura.....	35
Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji.....	36
Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT.....	37
III. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny.....	41
A. Radiofonia.....	41
Wprowadzenie.....	41
Proces ponownego udzielenia koncesji.....	43
Udzielanie nowych koncesji, rozszerzanie oraz inne zmiany koncesji nadawców działających, skutkujące zwiększeniem zasięgu stacji.....	48
Przekształcenia właścicielskie podmiotów wykonujących koncesje.....	53
Zmiany koncesji w zakresie reklam.....	54
Decyzje dotyczące wnoszenia opłat koncesyjnych.....	54
B. Telewizja.....	56
Wprowadzenie.....	56
Rozszerzenie koncesji oraz inne zmiany koncesji na rozpowszechnianie naziemnych programów telewizyjnych.....	59

Nowe koncesje na nadawanie programów satelitarnych, zmiany koncesji istniejących oraz uchylene koncesji	60
C. Telewizja kablowa	61
Udzielanie, rozszerzanie oraz inne zmiany koncesji	61
Rejestracja rozprowadzania programów	64
IV. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji a nadawcy publiczni	65
A. Radiofonia publiczna	65
Działania na rzecz powiększenia zasięgu odbioru programów nadawanych przez Polskie Radio S.A.	65
Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia	67
B. Telewizja publiczna	68
Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.	68
Rozwój sieci Oddziałów Terenowych TVP S.A.	70
Działania na rzecz rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej	69
V. Kontrola działalności programowej nadawców – narzędzia, metody i zakres kontroli	70
Kontrola działalności nadawców	70
Kontrola działalności programowej nadawców publicznych	71
Kontrola działalności programowej nadawców koncesjonowanych	73
Badania odbioru programów radiowych telewizyjnych	74
VI. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców publicznych i koncesjonowanych	75
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w TVP S.A.	75
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej telewizyjnych koncesjonowanych nadawców ogólnopolskich i ponadregionalnych.	78
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców rozpowszechniających program drogą satelitarną	79
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w programach nadawców telewizji kablowej	83
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Polskim Radiu S.A.	84
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych oraz Radia TOK FM	86
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych	87
Kary nałożone na nadawców	89
Informacja o wykorzystaniu czasu antenowego i wydatkach na płatne audycje wyborcze emitowane przez nadawców radiowych i telewizyjnych (ogłoszenia wyborcze)	90
VII. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	94
Podstawowe kierunki działalności międzynarodowej KRRiT.	94

Działania związane z integracją europejską.....	94
Realizacja projektu PHARE 2001.....	96
Uczestnictwo w unijnym programie wspierania produkcji audiowizualnej MEDIA PLUS.....	96
Działalność Biura Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska.....	97
Zmiany w polskim ustawodawstwie w kontekście harmonizacji z prawem wspólnotowym oraz międzynarodowych zobowiązań Polski.....	99
Udział w konsultacjach w organizacjach międzynarodowych: WTO, OECD Rada Państw Morza Bałtyckiego.....	103
Przygotowania do Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego.....	105
Udział w pracach Rady Europy.....	106
Udział w pracach Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA).....	107
Współpraca bilateralna.....	107
Organizacja konferencji międzynarodowych.....	108
Usługi Audiowizualne w Internecie a Ochrona Praw Autorskich w Środowisku Cyfrowym.....	109
VIII. Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych.....	111
Wysokość opłat abonamentowych.....	112
Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2002 roku.....	115
Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2003 rok między spółki publicznej radiofonii i telewizji.....	121
Współpraca Krajowej Rady z Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Przedsiębiorstwem Państwowym Użyteczności Publicznej „Poczta Polska” i Ministerstwem Infrastruktury.....	123
Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych.....	132
Korespondencja związana z opłatami abonamentowymi.....	134
Informacja o stanie abonentów radiowych i telewizyjnych.....	134
IX. Skargi i interwencje.....	139
Skargi dotyczące programów nadawców publicznych.....	139
„Telewizja Polska” S.A.	139
„Polskie Radio” S.A.	144
Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych.....	145
Skargi dotyczące kampanii wyborczej do rad gmin, powiatów i sejmików województw oraz wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.....	146
Zorganizowane protesty.....	147
X. Budżet Krajowej Rady Radiofonii I Telewizji.....	149
Załącznik do Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności (rozdział II)	
Kalendarium wydarzeń związanych z pracami dotyczącymi przygotowania projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji wraz z załącznikami od nr 1 do nr 16	
Załączniki do punktu 3.16 Sprawozdania z rocznego okresu działalności KRRiT	
(Spis załączników umieszczono w punkcie 3.16)	

I. POZYCJA USTROJOWA I PODSTAWOWE ZADANIA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

1.1 Zgodnie z artykułem 69 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji pierwsze posiedzenie Krajowej Rady zostało zwołane przez Marszałka Senatu RP 28 kwietnia 1993 roku. Obradom przewodniczył Marszałek Senatu RP, a w posiedzeniu uczestniczyli m.in. Marszałek Sejmu RP, Wiceprezes Rady Ministrów, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP. Podczas tego inauguracyjnego posiedzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji podkreślono m.in., że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji to urząd nowy, nie mający pierwowzoru w dotychczasowej praktyce w Polsce. W odczytanym podczas posiedzenia posłaniu Prezydent RP, stwierdził, że *Krajowa Rada jest wyborem demokracji, organem stworzonym przez konstytucję Rzeczypospolitej na potrzeby (...) zmienionych warunków funkcjonowania państwa. Konstytucyjna metryka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nadaje temu urzędowi wysoką rangę, odpowiednią do znaczenia, jakie dziś w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym ma informacja, odpowiednią do roli, jaką odgrywają w demokracji środki masowej komunikacji.*

W dyskusjach, które toczą się dzisiaj po dziesięciu latach obowiązywania ustawy o radiofonii i telewizji, podkreśla się konieczność istnienia niezależnego i apolitycznego organu właściwego w sprawach dotyczących mediów elektronicznych, a jednocześnie ze względu na konstytucyjny charakter Krajowej Rady podkreśla się także, że jest to organ, który kontroluje działalność państwa w zakresie radiofonii i telewizji, *stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji* (art. 213 ust. 1 Konstytucji RP).

1.2 W roku bieżącym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawia Sejmowi i Senatowi RP dziesiąte sprawozdanie ze swej działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

Sejm i Senat podejmują uchwały o przyjęciu bądź odrzuceniu sprawozdania KRRiT. Dotychczas Sejm RP zawsze podejmował uchwały o przyjęciu sprawozdania KRRiT, pięciokrotnie dołączając do swoich uchwał dodatkowe uwagi i zastrzeżenia, o których jest mowa w art. 12 ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Senat RP przyjął sprawozdanie KRRiT cztery razy, w 1995, 1996, 1997 i 2002 roku. Zgodnie z przepisem zawartym w art. 12 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji w wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały. Jednakże w przepisie zawartym w art. 12 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji zawarte jest zastrzeżenie, że wygaśnięcie kadencji KRRiT nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta RP.

1.3 Z prawa do przedstawienia w uchwale uwag i zastrzeżeń Sejm RP skorzystał już podczas rozpatrywania pierwszego sprawozdania KRRiT w 1994 roku. W następnym, 1995 roku przyjmując sprawozdanie KRRiT w uchwale z 26 maja Sejm RP podkreślił, że Krajowa Rada konsekwentnie realizowała konstytucyjny obowiązek kształtowania nowego ładu w eterze, w szczególności tworząc warunki konkurencji na rynku radiowym i telewizyjnym poprzez przełamanie dotychczasowych monopolii oraz rozpoczynając realizowanie funkcji kontrolnych wobec nadawców. W uchwale z 24 czerwca 1999 roku, podobnie jak i w uchwale z 27 lipca 2001 roku Sejm RP wezwał Krajową Radę do skutecznego egzekwowania od nadawców przestrzegania przepisów ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie ochrony niepełnoletnich. W Monitorze Polskim Nr 25 poz. 408 opublikowana została uchwała Sejmu RP z 6 czerwca 2002 roku w sprawie Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z działalności za 2001 rok. W uchwale tej Sejm RP przyjął Sprawozdanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji i wezwał jednocześnie KRRiT do podjęcia skutecznych działań chroniących wolność słowa w mediach publicznych; dzieci i młodzież przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją w mediach, a także chroniących pluralizm na rynku prywatnym.

1.4 Senat RP przyjął sprawozdanie KRRiT cztery razy: w 1995, 1996, 1997 i w 2002 roku (uchwała Senatu z 6 czerwca 2002 roku opublikowana w Monitorze Polskim Nr 24 poz. 400 z 2002 roku). W uchwałach podejmowanych przez Senat RP nie były zawarte uwagi i zastrzeżenia, o których mowa w art. 12 ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji. Zastrzeżenia były formułowane bezpośrednio podczas debaty na forum Senatu RP. Uchwały o odrzuceniu sprawozdania KRRiT Senat RP podejmował pięć razy: w 1994, 1998, 1999, 2000 i 2001 roku.

1.5 Wskazania Sejmu RP zawarte w uchwale z 6 czerwca 2002 roku o przyjęciu sprawozdania KRRiT oraz uwagi Senatu RP sformułowane podczas debaty Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła do realizacji w swojej działalności.

Podjmując działania chroniące dzieci i młodzież przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji m.in. nałożyła na nadawców obowiązek opracowania wewnętrznych regulaminów określających zasady kwalifikowania do rozpowszechniania audycji i innych przekazów, które ze względu na treść lub formę mogą zagrażać rozwojowi niepełnoletnich. Regulaminy takie zostały opracowane przez wszystkich nadawców radiowych i telewizyjnych. Nadawcy, którzy otrzymują koncesje na rozpowszechnianie programu radiowego bądź telewizyjnego są zobowiązani do przedstawienia regulaminów w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania koncesji. Szczegółowe zasady kwalifikowania, rozpowszechniania i zapowiadania audycji, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, zawarte są w Rozporządzeniu KRRiT z 20 listopada 2001 roku.

Z działaniami chroniącymi niepełnoletnich przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją w mediach związana była konferencja „Przemoc – telewizja – społeczeństwo, przyczyny – skutki – środki zaradcze”, którą w 2002 roku Krajowa Rada zorganizowała wspólnie z Rzecznikiem Praw Obywatelskich oraz Rzecznikiem Praw Dziecka. Podczas konferencji m.in. przedstawione zostały wyniki monitoringu przeprowadzonego przez departament programowy w Biurze KRRiT, który potwierdził wcześniejsze badania, że nadawcy bardzo swobodnie traktują przepisy o ochronie dzieci i młodzieży przed audycjami, które mogą zagrażać ich rozwojowi.

Podczas konferencji stanowisko przedstawili również członkowie reprezentujący komitet, który przygotował obywatelski projekt ustawy o zakazie promowania przemocy w środkach przekazu.

W ocenie Krajowej Rady ochrona dzieci i młodzieży przed treściami mogącymi mieć szkodliwy wpływ na ich prawidłowy rozwój winna mieć charakter kompleksowy, uwzględniający rozwiązania europejskie. W rozwiązaniach tych rysują się tendencje do odchodzenia od systemu zakazów na rzecz systemu edukacyjnego, technicznego, informacyjnego czy właśnie samoregulacji nadawców. Ochrona małoletnich powinna być realizowana poprzez wzajemne uzupełnianie się tych systemów z uwzględnieniem roli rodziców wspomaganych na przykład przez szkolenia czy poprzez dostęp do urządzeń umożliwiających selekcję programów. Problematyka szczególnej roli i wpływu środków przekazu na rozwój dzieci i młodzieży leży w centrum zainteresowania państw członkowskich UE, a wypracowanie jednolitych rozwiązań w tym zakresie stało się szczególnie aktualnym problemem w dobie rozwoju nowych technik medialnych. Ochronie dzieci i młodzieży w dobie rozwoju nowych technologii poświęcono publikację w „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” ze stycznia 2002 roku.

Informacje dotyczące decyzji Przewodniczącego KRRiT o nałożeniu kar na nadawców w związku z naruszaniem przepisów ustawy o radiofonii i telewizji i wyżej wymienionego rozporządzenia znajdują się w rozdziale I Sprawozdania KRRiT, w punkcie „Kontrola działalności nadawców – przykłady”.

Realizując swoje ustawowe obowiązki, w trosce o otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji, a także wykonując postanowienia uchwały Sejmu RP z dnia 6 czerwca 2002 roku, wzywającej do podjęcia działań chroniących wolność słowa w mediach publicznych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w stanowisku z 9 lipca 2002 roku wyraziła zaniepokojenie istniejącą od IV kwartału 2001 roku w programach informacyjnych i publicystycznych telewizji publicznej dysproporcją czasu wystąpień przedstawicieli rządu i ugrupowań opozycyjnych. Wyrażna zmiana proporcji w stosunku do okresu wcześniejszego świadczyła o tendencji do marginalizowania obecności wielu sił politycznych, w tym opozycji parlamentarnej i pozaparlamentarnej. Podobna tendencja pojawiła się również w programach Polskiego Radia. W związku z tymi faktami Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w przyjętym stanowisku skierowanym do TVP S.A. i PR S.A. zwróciła uwagę, iż zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji, programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk,
- sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwróciła się Zarządu TVP S.A. oraz Zarządu PR S.A. o podjęcie działań zmierzających do usunięcia istniejących dysproporcji oraz gwarantujących realizację ustawowych obowiązków.

W związku z raportem na temat wolności słowa i informacji w Polsce opracowanym na podstawie monitoringu przez Radę Europy w poszczególnych państwach członkowskich Przewodniczący KRRiT ponownie, 17 lutego 2003 roku, zwrócił się do Prezesa Zarządu TVP S.A. z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia dysproporcji i gwarantujących realizację ustawowych zadań nadawcy publicznego. Parlamentarne Zgromadzenie Rady Europy w raporcie przyjętym 28 stycznia 2003 roku, w zapisie 69 wskazało, że *według opozycji od lipca do września 2002 roku władzom poświęcono 15 godzin i 4 minuty czasu antenowego ogółem, w tym 9 godzin i 6 minut w godzinach największej oglądalności w programach 1 i 2 TVP S.A., podczas gdy opozycja otrzymała odpowiednio*

2 godziny i 53 minuty oraz 2 godziny i 1 minutę. Przewodniczący KRRiT oraz Prezes Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich mieli stwierdzić, że Telewizja Polska jest zdominowana przez rząd i partie rządzące.

Podczas posiedzenia 25 lutego 2003 roku Krajowa Rada przeprowadziła dyskusję dotyczącą wyniku monitoringu Rady Europy. Członkowie Krajowej Rady wyrazili podczas tego posiedzenia podzielone opinie dotyczące słuszności stanowiska zawartego w Raporcie Rady Europy i postanowili zwrócić się do Ministra Spraw Zagranicznych z wnioskiem o umożliwienie Członkom KRRiT spotkania w celu przedstawienia swoich opinii. Zgodnie z odpowiedzią Ministra Spraw Zagranicznych wniosek został przyjęty i w najbliższym czasie odbędzie się wyżej wymienione spotkanie.

1.6 Przed wyborami samorządowymi Krajowa Rada w stanowisku z 18 lipca 2002 roku, skierowanym do nadawców publicznych podkreśliła, że ich obowiązkiem jest umożliwianie prezentowania różnorodnych opinii i poglądów.

Jednocześnie, mając na uwadze okres kampanii wyborczej do samorządów, KRRiT zwróciła się do wszystkich nadawców o stworzenie warunków dla pluralistycznej debaty umożliwiającej wyrażanie zróżnicowanych poglądów i opinii, przestrzeganie najwyższych standardów rzetelności, profesjonalizmu i niezależności dziennikarskiej, zagwarantowanie warunków dla obiektywnej prezentacji programów wyborczych i kandydatów do samorządów, a także przekazywanie pełnej i kompetentnej informacji o zasadach prawa wyborczego.

Nadawcy publiczni powinni zadbać o to, by dziennikarze i inni pracownicy spółek publicznej radiofonii i telewizji nie uczestniczyli w prowadzeniu kampanii wyborczej w jakiegokolwiek formie.

1.7 W sprawie rozporządzenia KRRiT z 18 września 2001 roku dotyczącego trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych, Rzecznik Praw Obywatelskich złożył 16 października 2002 roku wniosek do Trybunału Konstytucyjnego. Przekazując wyjaśnienia do Trybunału Konstytucyjnego Przewodniczący KRRiT stwierdził, że Krajowa Rada uznaje w części argumentację Rzecznika Praw Obywatelskich, ale jednocześnie zwraca uwagę, że zaskarżona zasada i na jej podstawie tworzone przez nadawców publicznych audycje funkcjonują od 1994 roku, będąc gwarantem stałej obecności partii politycznych w mediach. Według informacji uzyskanych z rejestru sądowego, w końcu 2002 roku było zarejestrowanych ponad 90 partii politycznych, a około 20 czekało na rejestrację. W takim przypadku trudna byłaby przez publiczną radiofonię i telewizję realizacja zasady dostępu wszystkich partii politycznych do udziału w specjalnych audycjach. Krajowa Rada określiła więc podmiotowo, że w audycjach tych uczestniczyć będą tylko te partie polityczne, które zweryfikowane zostały w demokratycznych wyborach parlamentarnych przez wyborców. Jednocześnie Krajowa Rada zaproponowała, aby w projekcie ustawy o radiofonii i telewizji określić w art. 23 w sposób precyzyjny delegację dla Krajowej Rady do wydania aktu wykonawczego, tak by była ona zgodna z zasadami określonymi w Konstytucji. Krajowa Rada jednocześnie zapewniła zarówno Rzecznika Praw Obywatelskich, jak i Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, że w przypadku przedłużania się prac w Sejmie, KRRiT podejmie działania zmierzające do nowelizacji rozporządzenia. KRRiT 4 marca 2003 roku uchyliła obowiązujące rozporządzenie (uchwała KRRiT nr 50). Przewodniczący KRRiT upoważniony został do skierowania rozporządzenia uchylającego do publikacji w Dzienniku Ustaw. Rozporządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 44 poz. 387. Trybunał Konstytucyjny rozpatrując 17 marca 2003 roku wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich w związku z

opublikowaniem w Dzienniku Ustaw rozporządzenia KRRiT uchylającego poprzednio obowiązujące przepisy umorzył postępowanie uznając, że nie może orzekać w sytuacji gdy rozporządzenie KRRiT z 18 września 2001 roku już nie obowiązuje.

1.8 W 2003 roku upływa kadencja trzech członków KRRiT: p. Adama Halbera, powołanego przez Sejm RP 10 kwietnia 1997 roku, p. Jana Sęka, powołanego przez Senat RP 3 kwietnia 1997 roku oraz p. Waldemara Dubaniowskiego, powołanego przez Prezydenta RP 11 września 1998 roku. Pan Waldemar Dubaniowski został powołany do KRRiT w związku z rezygnacją złożoną 25 czerwca 1998 roku, przez członka KRRiT p. Roberta Kwiatkowskiego, wybranego na stanowisko Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej S.A. (p. Robert Kwiatkowski został powołany do KRRiT przez Prezydenta RP 19 kwietnia 1997 roku).

Funkcję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, od 6 lipca 1999 roku do 26 marca 2003 roku, pełnił p. Juliusz Braun (uchwała KRRiT nr 495/1999 o powołaniu na funkcję Przewodniczącego KRRiT).

W związku z rezygnacją złożoną przez p. Juliusza Brauna, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 26 marca 2003 roku wybrała, zgodnie z przepisem zawartym w art. 7 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, na stanowisko Przewodniczącej KRRiT p. Danutę Waniek (uchwała KRRiT nr 68/2003).

Zastępcą Przewodniczącego KRRiT, od 13 lipca 1999 roku, jest p. Jan Sęk (uchwała KRRiT nr 502/1999). Funkcję Sekretarza KRRiT, od 23 marca 2000 roku, pełni p. Włodzimierz Czarzasty (uchwała KRRiT nr 140/2000).

1.9 Jako organ kolegialny Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2002 roku przyjęła 692 uchwały i odbyła 65 posiedzeń oraz 16 spotkań przede wszystkim z nadawcami, zarówno publicznymi, jak i koncesjonowanymi, a także z przedstawicielami związków i stowarzyszeń (m.in. z Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej). Odbyły się także spotkania z przedstawicielami organów administracji państwowej, z którymi KRRiT współpracuje (m.in. Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Kultury, Ministerstwa Skarbu Państwa, Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polskiej Akademii Nauk i współpracującej z PAN - Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki). Gośćmi KRRiT byli również przedstawiciele Telekomunikacji Polskiej S.A., Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”, a także członkowie organów spółek Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A., regionalnych rozgłośni Polskiego Radia S.A. Z przedstawicielami nadawców publicznych Krajowa Rada spotkała się m.in. w celu omówienia zasad prowadzenia kampanii wyborczej w mediach, a także w celu omówienia zasad podziału środków z wpływów abonamentowych w 2003 roku.

Z Zarządem Polskiego Radia S.A., przy udziale Posłów i Senatorów, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz Krajowej Rady, omówiono problemy związane z finansowaniem Programu V Polskiego Radia – Radia Polonia. Zgodnie z uchwałą KRRiT z 24 października 2002 roku, na finansowanie do końca roku, w ramach Polskiego Radia S.A., programów rozpowszechnianych dla odbiorców za granicą, wydzielona została kwota 861.000 złotych.

Do dnia złożenia sprawozdania, w pierwszym kwartale 2003 roku, Krajowa Rada przyjęła 68 uchwał oraz odbyła 14 posiedzeń i 5 spotkań przede wszystkim z nadawcami. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odbyła m.in. spotkania z przedstawicielami spółek Radio ESKA S.A., Radio Parada Sp. z o.o., a także z przedstawicielami wnioskodawców ubiegających się o udzielenie koncesji w sieciach telewizji kablowych.

1.10 Podczas spotkania KRRiT z przedstawicielami Konferencji Episkopatu Polski, które odbyło się 14 marca 2002 roku, m.in. omawiano problemy związane z rozwojem mediów w Polsce w perspektywie integracji z Unią Europejską. Podkreślono ważną rolę mediów katolickich w tym procesie, które winny stawać się płaszczyzną dialogu tak aby społeczeństwo mogło wyrobić sobie jasną opinię na temat przyszłości Europy oraz miejsca w niej Polski. Przedstawiciele Konferencji Episkopatu Polski podkreślili wagę dokumentów Papieskiej Rady do spraw Społecznego Przekazu – „Etyka w środkach społecznego przekazu” oraz „Etyka w Internecie”. Ponadto Przewodniczący KRRiT przedstawił przebieg i rezultaty procesu koncesyjnego dla mediów tzw. kościelnych.

W roku bieżącym również jest przygotowywane spotkanie KRRiT z przedstawicielami Konferencji Episkopatu Polski, podczas którego planowana jest m.in. kontynuacja omawiania problemów związanych z rozwojem mediów w Polsce w perspektywie integracji z Unią Europejską.

1.11 Organizacyjne i merytoryczne zaplecze Krajowej Rady stanowi Biuro KRRiT, działające w oparciu o regulamin organizacyjny Biura KRRiT, przyjęty przez Krajową Radę uchwałą nr 324 z 27 czerwca 2000 roku. W Biurze KRRiT działają następujące departamenty: ekonomiczny, finansowy, gabinet Przewodniczącego KRRiT, koncesyjny, prawny, programowy, reklamy, techniki, integracji europejskiej i współpracy z zagranicą oraz administracyjno-gospodarczy. Do końca 2002 roku w Biurze KRRiT działało Biuro Media Desk, które od 1 stycznia 2003 działa jako gospodarstwo pomocnicze. W Biurze KRRiT utworzono stanowisko audytora wewnętrznego, co wynika z przepisów ustawy o finansach publicznych.

W okresie sprawozdawczym kancelaria w Biurze KRRiT przyjęła ponad 33 tys. listów. Liczba ta nie obejmuje korespondencji okolicznościowej (np. świątecznej). W tym samym czasie wysłano ponad 45 tys. listów z Krajowej Rady. Liczba ta obejmuje również korespondencję związaną z kolportażem „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”.

1.12 „Biuletyn Informacyjny KRRiT” ukazuje się nieprzerwanie od października 1996 roku. W minionym roku w Biuletynie Informacyjnym KRRiT ukazały się w szczególności publikacje dotyczące integracji Polski z Unią Europejską. W cyklu artykułów przedstawiono problemy dotyczące obecności mniejszości narodowych i etnicznych w mediach elektronicznych, prezentowano zagadnienia związane z wprowadzaniem naziemnej telewizji cyfrowej, a także problemy dotyczące radiodifuzji cyfrowej. Omówione zostały również modele finansowania mediów publicznych oraz modele telewizji regionalnej na przykładzie niemieckiej telewizji publicznej ARD oraz francuskiej France 3. Zaprezentowano też wyniki debaty europejskiej o przyszłości mediów publicznych. W Biuletynie Informacyjnym prezentowane były również materiały z konferencji, których organizatorem była KRRiT, bądź w których uczestniczyli przedstawiciele KRRiT. Na łamach Biuletynu prezentowane były również wyniki monitoringów programowych oraz kontroli m.in. działalności reklamowej i sponsorskiej.

W Biuletynie prezentowano również zobowiązania wynikające dla Polski z przynależności do Porozumienia Ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), a także zagadnienia dotyczące ochrony własności intelektualnej na forum międzynarodowym, czy problematykę związaną z transmisjami z ważnych wydarzeń, szczególnie społecznie istotnych. W Biuletynie Informacyjnym KRRiT przedstawiano również nowe uregulowania w prawie polskim. Ukazał się również cykl artykułów poświęconych edukacji medialnej. W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” publikowano również dokumenty Rady Europy, a także akty prawne wydawane na podstawie delegacji ustawowych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, np. rozporządzenia KRRiT w związku z samorządową kampanią wyborczą.

Miesięczny nakład „Biuletynu Informacyjnego KRRiT” wynosi 600 egzemplarzy. Jego odbiorcami są m.in. Sejm, Senat, Kancelaria Prezydenta RP, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, spółki publicznej radiofonii i telewizji, nadawcy koncesjonowani oraz główne redakcje prasowe, a także niektóre ośrodki naukowe, np. Ośrodek Badań Prasoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Wynałazczości i Ochrony Własności Intelektualnej UJ.

Biuletyn Informacyjny KRRiT dostępny jest również w Internecie na stronach Krajowej Rady (www.krrit.gov.pl).

Od początku jego wydawania, tj. od 1996 roku, kwartalnie ukazuje się angielskojęzyczna wersja „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”, przekazywana m.in. do organów odpowiedzialnych za radiofonie i telewizję w poszczególnych państwach.

Opracowania i informacje do Biuletynu są prawie w całości przygotowywane przez pracowników Biura KRRiT, bez dodatkowego wynagrodzenia.

1.13 Ubiegłoroczne ograniczenia w budżecie państwa spowodowały, że nie było możliwe, pomimo podjęcia wcześniej wstępnych prac projektowych, zrealizowanie zamierzeń KRRiT w zakresie budowy stałej, własnej siedziby. Krajowa Rada jako jedyny organ państwowy takiej siedziby nie posiada, o czym od początku swego istnienia KRRiT kilkanaście razy informowała stosowne władze oraz występowała o przydział obiektu z zasobów Skarbu Państwa. Wystąpienia były kierowane do Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Sejmu i Senatu RP oraz warszawskich władz samorządowych i wojewódzkich. Takie wystąpienia Przewodniczący KRRiT przekazał Przewodniczącemu Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Przewodniczącemu Sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Przewodniczący KRRiT zwrócił się z wnioskiem, aby sejmowe komisje wsparły starania KRRiT o pozyskanie z zasobów Skarbu Państwa odpowiedniego budynku biurowego.

Wynajmując obecną siedzibę od 1994 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji poniosła do końca 2002 roku łączny koszt czynszu w wysokości prawie 11,5 mln. złotych. Tylko w roku ubiegłym łączny koszt wynajmu siedziby wyniósł prawie 1,8 mln zł.

Działania KRRiT na rzecz reprezentowania interesów odbiorców i zapewniania otwartego, pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji. Kontrola działalności nadawców

1.14 W dniach 10 – 11 września 2002 roku, w rocznicę tragicznych wydarzeń w USA, rady nadzorcze Telewizji Polskiej S.A. i Polskiego Radia S.A., zorganizowały III Konferencję Mediów Publicznych „Media wobec terroryzmu”. Obrady konferencji poprzedziło wystąpienie Prezesa Rady Ministrów. W dyskusjach panelowych wzięli udział członkowie KRRiT. Przewodniczący KRRiT w swoim wystąpieniu podkreślił m.in., że w globalnym społeczeństwie informacyjnym o randze i znaczeniu wydarzenia decyduje nie tyle samo wydarzenie, ale jego odbicie i zwielokrotnienie w mediach. Analizując zjawisko terroryzmu, jego zmiany w ciągu ostatniego stulecia, nie sposób nie zauważyć zasadniczych zmian, które dokonały się w ostatnich latach. Obecnie, właśnie za sprawą mediów, celem terrorysty jest nie tylko bezpośrednia ofiara aktu gwałtu, ale przede wszystkim cała społeczność, którą akt terroru ma przerazić, sparaliżować, zmusić do określonych działań. Przewodniczący KRRiT postawił tezę, że to media zwielokrotniają siłę wybuchu, a współczesny terroryzm uwzględnia siłę rażenia środków przekazu. Jednocześnie Przewodniczący KRRiT zwrócił uwagę, że na

mediach ciąży ogromna odpowiedzialność, a dziennikarze niejednokrotnie stają przed koniecznością podejmowania trudnych wyborów. Ogromne nasilenie emocji powoduje, że media nie mogą ograniczać się do chłodnego, rzeczowego przekazu, ale z drugiej strony muszą umieć rezygnować, w poczuciu odpowiedzialności za dobro wspólne ryzykując, że konkurencja wygra wyścig oglądalności.

W imieniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Przewodniczący KRRiT wyraził uznanie dla pracy nadawców radiowych i telewizyjnych, podczas relacjonowania wydarzeń z 11 września 2001 roku.

1.15 W związku z zakupem przez Telewizję Polsat praw do transmisji meczów reprezentacji polskiej podczas Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej oraz zamiarem ich transmitowania na żywo, satelitarnie, w sposób kodowany, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła podczas posiedzeń sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Kultury Fizycznej i Sportu, stanowisko dotyczące interpretacji przepisów zawartych art. 20 b ustawy o radiofonii i telewizji, regulujących zasady przeprowadzania bezpośrednich transmisji wydarzeń o zasadniczym znaczeniu społecznym. Według interpretacji Telewizji Polsat nadawanie meczów reprezentacji polskiej na żywo, satelitarnie, w sposób kodowany i odbierany przez ogólnie dostępne cyfrowe dekodery na terenie całego kraju jest zgodne z obowiązującym prawem.

Natomiast zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji interpretacja ta nie spełnia wymogów zawartych w art. 20 b ustawy o radiofonii i telewizji, a działania takie stanowiłyby naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, a w szczególności art. 20b. Naruszenie tego przepisu może skutkować nałożeniem na nadawcę przez Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji kary pieniężnej w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonych do nadawania programu (art. 53 ust. 1 cyt. ustawy).

W stanowisku Krajowej Rady podkreślono, że celem ustawodawcy było stworzenie podstawy prawnej dla realizacji prawa społeczeństwa do dostępu do ważnych społecznie wydarzeń. Na regulatorze, a więc na Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, spoczywa obowiązek ułatwienia polskim widzom egzekucji uprawnień i w tym też kierunku Krajowa Rada prowadziła swoje działania.

Pomiędzy Telewizją Polską a Telewizją Polsat zostało zawarte porozumienie, które określiło warunki transmisji przez nadawcę publicznego występów polskiej reprezentacji na Mistrzostwach Świata.

1.16 Realizując ustawowy obowiązek podejmowania działań zapewniających pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała oceny działalności TVP S.A. w zakresie realizacji misji publicznej wobec środowisk lokalnych. Według oceny KRRiT programy własne Oddziałów Terenowych TVP S.A. dostarczały społecznościom lokalnym informacji o najważniejszych, lokalnych wydarzeniach społecznych, kulturalnych, gospodarczych, politycznych, sportowych i innych. Jednym z najważniejszych problemów TVP S.A. jest zasięg techniczny programów regionalnych, na co zwracają uwagę w swoich stanowiskach rady programowe działające w Telewizji Polskiej S.A.

1.17 Reprezentując interesy odbiorców Krajowa Rada włączyła się w działania związane z obecnością w mediach publicznych audycji dla mniejszości narodowych oraz o mniejszościach narodowych, w tym również audycji tworzonych w językach macierzystych. Dzieląc wpływy z opłat abonamentowych pomiędzy spółki radiofonii publicznej, Krajowa Rada uwzględnia jako jedno z kryteriów, w jakim zakresie realizowane są audycje dla mniejszości narodowych i etnicznych. Również w przypadku telewizji publicznej, Krajowa Rada zwraca uwagę na konieczność tworzenia i emisji takich audycji. Z tzw. wpływów poza-

abonamentowych Krajowa Rada przyznała środki dla TVP S.A. wskazując, że są one przeznaczone na tworzenie w Oddziałach Terenowych Telewizji Polskiej S.A. audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych.

1.18 Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji. Realizując te zadania KRRiT winna w szczególności przeciwstawiać się wszelkim działaniom zmierzającym do zmonopolizowania przekazów radiowych i telewizyjnych, a także przeciwstawiać się wszelkim formom cenzury i zapewniać przede wszystkim poprzez politykę koncesyjną pluralistyczny charakter mediów audiowizualnych.

1.19 Poczynając od 1998 roku, przy rozdziale wpływów ze środków abonamentowych, KRRiT zaczęła przyznawać jednostkom publicznej radiofonii szczególne preferencje ze względu na tworzenie audycji realizujących zadania ustawowe. Przy podziale środków z abonamentu w 2003 roku będą preferowane następujące rodzaje audycji:

- Audycje edukacyjno-poradnicze popularyzujące różne dziedziny nauki i techniki, różne dziedziny kultury, w tym kultury ludowej, wyjaśniające problemy dotyczące wychowania obywatelskiego, ekonomii i gospodarki kraju, kształtujące postawy prozdrowotne, umacniające rodzinę, zwalczające patologie społeczne, upowszechniające języki obce.
- Audycje literackie i formy udratyzowane, a zwłaszcza słuchowiska, słuchowiska poetyckie, reportaże, radiowy dokument artystyczny, radionowełę.
- Audycje edukacyjne i publicystyczne dotyczące integracji Polski z Unią Europejską, które przedstawiają organizację i zasady działania oraz prawa Unii Europejskiej, wyjaśniają problemy społeczno-ekonomiczne związane z procesem integracji.
- Audycje upowszechniające muzykę poważną.
- Audycje uwzględniające potrzeby mniejszości narodowych i etnicznych.

W przyjętych kryteriach programowych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji szczegółowo określiła postulowany minimalny udział wymienionych rodzajów audycji w programach regionalnych rozgłośni Polskiego Radia w 2003 roku.

Krajowa Rada postanowiła również wspierać tych nadawców publicznych, których dziennikarze mają szczególne osiągnięcia zawodowe potwierdzone nagrodami konkursowymi.

1.20 Jak co roku Przewodniczący KRRiT, działając z upoważnienia Krajowej Rady, przekazał komunikat wyjaśniający przepisy ustawy o radiofonii i telewizji dotyczące opłat abonamentowych. W komunikacie tym podkreślone zostało, że na pobieranie opłat abonamentowych nie ma wpływu, czy ogląda się programy nadawcy publicznego, czy koncesjonowanego, ani fakt używania odbiorników do innych celów niż odbiór programów (np. do gier telewizyjnych lub współpracy z magnetowidem). Opłacanie abonamentu telewizji kablowej nie zwalnia z obowiązku wnoszenia opłat abonamentowych za używanie odbiorników telewizyjnych. Użytkownik telewizji kablowej wnosi dwie niezależne opłaty: wynikającą z ustawy o radiofonii i telewizji obowiązkową opłatę abonamentową oraz wynikającą z umowy cywilnoprawnej opłatę na rzecz operatora sieci kablowej. Opłaty na rzecz telewizji kablowej wnoszone są jako ekwiwalent za świadczone usługi, w wyniku których abonenci korzystają z sygnału telewizyjnego stanowiącego własność operatora sieci i mają możliwość oglądania emitowanych w tej sieci programów telewizyjnych. Telewizja publiczna nie pobiera opłat za udostępnianie programów rozpowszechnianych przez operatorów telewizji kablowej. Wpływy z opłat za korzystanie z telewizji kablowej

przeznaczone są na działalność operatora: rozbudowę i konserwację sieci, zakup programów itd. oraz na jego zysk.

Komunikaty Przewodniczącego KRRiT, dzięki współpracy z Dyrektorem Generalnym Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”, są podawane do publicznej wiadomości we wszystkich placówkach pocztowych na terenie kraju.

Dzięki tej współpracy corocznie podawane są też do publicznej wiadomości komunikaty o wysokości opłat abonamentowych, ustalanych przez Krajową Radę w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

W wystąpieniu z 28 lutego 2003 roku, skierowanym do Dyrektora Generalnego, Przewodniczący KRRiT przekazał wyniki analizy dokonanej przez Krajową Radę w zakresie wykonywania przez rejonowe urzędy pocztowe kontroli rejestracji odbiorników radiowych i telewizyjnych. Z analizy tej wynika, że w skali kraju do wykonywania tej kontroli uprawnionych jest trzydzieści osób, natomiast według danych P.P.U.P. „Poczty Polskiej”, w 2002 roku wpływy z tego tytułu zostały przekazane wyłącznie przez trzech kontrolerów zatrudnionych w Rejonowym Urzędzie Pocztowym w Skierniewicach. Przewodniczący KRRiT poinformował o wynikach analizy Ministra Infrastruktury, jako organu zwierzchniego Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”.

1.21 Poważnym źródłem finansowania wielu przedsięwzięć z zakresu ochrony zdrowia, kultury i edukacji jest prywatny sponsoring. Mając na uwadze społeczną rolę takich działań, Krajowa Rada wyraża stanowisko, że nie istnieją prawne przeszkody w zakresie informowania w programach radiowych i telewizyjnych o sponsorach ważnych wydarzeń kulturalnych i przedsięwzięć społecznych czy dobroczynnych. Przewodniczący KRRiT corocznie zwraca się do nadawców zarówno publicznych, jak i koncesjonowanych o rozważenie możliwości wspierania różnych akcji charytatywnych o niekwestionowanym społecznym znaczeniu. Przykładowo można wskazać na promocję filantropii i prospołecznych działań wśród przedsiębiorców m.in. poprzez organizowanie konkursu o tytuł „Dobroczyńcy roku”. Organizatorem tej akcji jest Akademia Rozwoju Filantropii w Polsce. Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. uczestniczą w tej akcji, a ponadto są organizatorami lub współorganizatorami innych przedsięwzięć charytatywnych, takich jak np. „Reklama – Dzieciom”, „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy”, „Pocztówka do Świętego Mikołaja”. TVP S.A. i PR S.A. podjęły apel Przewodniczącego KRRiT i wspierają działalność Polskiej Unii Onkologii.

1.22 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmując 27 czerwca 2002 roku uchwały dotyczące podziału wpływów abonamentowych postanowiła zapewnić w latach 2003 – 2005 dodatkowe środki dla Polskiego Radia S.A. w wysokości 26 milionów złotych z przeznaczeniem na realizację zadań związanych z budową i wyposażeniem siedziby Orkiestry Kameralnej „Amadeus” w Poznaniu. Przewodniczący KRRiT uczestniczy wspólnie z przedstawicielami Zarządu Polskiego Radia S.A., władz Poznania i kierownictwa orkiestry w pracach zespołu roboczego.

1.23 W związku z nowelizacją ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, a w szczególności ze zniesieniem tzw. licencji ustawowej Krajowa Rada przyjęła stanowisko przekazane przez Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Komunikacji Kablowej i upoważniła Przewodniczącego KRRiT do skierowania w tej sprawie wystąpienia do Prezydenta RP. W swoim stanowisku KRRiT podkreśla m.in., że obowiązek zniesienia licencji ustawowej jest bezsporny i wynika z przepisów prawa międzynarodowego oraz zobowiązań akcesyjnych, jednak wprowadzenie przepisu znoszącego licencję ustawową od 1 stycznia 2003 roku niesie ze sobą poważne problemy natury prawnej i organizacyjnej. Operatorzy zagraniczni, którzy przed kilkoma laty w poszczególnych państwach Unii Europejskiej również utracili

analogiczną licencję, otrzymali na przystosowanie się do nowych warunków prowadzenia działalności okresy przejściowe sięgające nawet trzech lat. Uwagi KRRiT podzielił Rzecznik Praw Obywatelskich, który jako organ uprawniony złożył w tej sprawie wniosek do Trybunału Konstytucyjnego.

1.24 W Dzienniku Ustaw nr 237 z 2002 roku zostało opublikowane rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 20 grudnia 2002 roku w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za używanie częstotliwości. Przeciwno rozporządzeniu, które poprzez zwiększenie opłat od 50 do 300% uderzało głównie w lokalne radiostacje, wypowiedzieli się obok nadawców, również Przewodniczący KRRiT oraz Rzecznik Praw Obywatelskich. Minister Infrastruktury uchylił wydane rozporządzenie i z udziałem przedstawicieli KRRiT rozpoczęły się prace dotyczące przygotowania rozporządzenia zmieniającego.

Kontrola działalności nadawców – przykłady

1.25 Od decyzji Przewodniczącego KRRiT o ukaraniu nadawców stronie przysługuje odwołanie. Przewodniczący KRRiT kilkakrotnie informował Ministra Sprawiedliwości o przewlekłości postępowań odwoławczych.

Szczególnie długo postępowanie odwoławcze było prowadzone w związku z decyzją dotyczącą emisji filmu erotycznego „Zazel”, wyemitowanego 18 września 1998 roku przez Canal+. Rozprawy, które odbyły się w 2001 roku, zostały wyznaczone po raz pierwszy po prawie trzyletniej przerwie. W styczniu bieżącego roku przed Sądem Okręgowym w Warszawie zawarta została ugoda z Polską Korporacją Telewizyjną Canal+, która dotyczy decyzji Przewodniczącego KRRiT z 20 listopada 1998 roku. Na podstawie tej decyzji Przewodniczący KRRiT nałożył na spółkę Canal+ karę w wysokości 30 000 złotych. Zgodnie z ugodą nadawca wpłacił karę bez naliczania ustawowych odsetek.

1.26 Na podstawie decyzji Nr 10 z 16 lipca 2001 roku, Przewodniczący KRRiT nałożył na spółkę Polskie Media S.A. karę w wysokości 95 900 złotych, za emisję 3 czerwca 2001 roku, o godzinie 14.00, filmu pt. „Daleko od domu”. Film został zrealizowany w konwencji filmu grozy, zawiera sceny nasycone brutalnością i przemocą. Został wyemitowany w niedzielne popołudnie. Pora emisji mogła sugerować rodzinny charakter filmu. Nadawca złożył odwołanie do sądu od tej decyzji.

Sąd Gospodarczy 26 czerwca 2002 roku rozpatrzył odwołanie spółki Polskie Media S.A. i utrzymał w mocy decyzję Przewodniczącego KRRiT.

1.27 Przewodniczący KRRiT wydał 28 lutego 2001 roku decyzję o nałożeniu kary w wysokości 100 000 złotych na spółkę Polska Korporacja Telewizyjna, rozpowszechniającą program telewizyjny Canal +. W programie tym 10 stycznia 2001 roku, o godzinie 20.00, nadany został film produkcji amerykańskiej pt. „Malaria”.

Rok wcześniej Przewodniczący KRRiT wydał decyzję o nałożeniu na spółkę Polskie Media S.A. kary w wysokości 100 000 złotych za emisję, 19 stycznia 2000 roku, o godzinie 20.00, w porze największej oglądalności, w programie Nasza Telewizja, amerykańskiego filmu pt. „Tropikalna gorączka”. „Malaria” i „Tropikalna gorączka” to polskie tytuły filmu Spike’a Lee „Jungle fever”. Oprócz tytułu filmy różnią się tłumaczeniem listy dialogowej. Analiza porównawcza wykazała, że obydwie wersje filmu są jednakowo wulgarne i nasycone

treściami agresywnymi, a poprzez emisję naruszone zostały przepisy rozporządzenia KRRiT z 21 listopada 1994 roku.

W obydwu przypadkach nadawcy złożyli do sądu odwołania od tych decyzji. Spółka Polskie Media S.A. złożyła odwołanie i 16 maja 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie utrzymał w mocy decyzję Przewodniczącego KRRiT.

Na skutek odwołania złożonego przez Canal+ 27 września 2002 roku Sąd Gospodarczy w Warszawie uchylił decyzję Przewodniczącego KRRiT stwierdzając m.in., że ocena filmu nie może być dokonywana jedynie w oparciu o ilość zawartych w nim scen przemocy czy wulgaryzmów. Zasadnicze znaczenia ma okoliczność czy sceny te i wyrażenia są uzasadnione akcją filmu, czy też jedynym ich sensem jest szokowanie widza i są traktowane przez reżysera jako wartość sama w sobie, którą się pochwała i gloryfikuje. Sąd ponadto podkreślił, że program Canal+ Polska jest kodowany i nie jest powszechnie dostępny.

Przewodniczący KRRiT nie zgadzając się z uzasadnieniem sądu, 15 listopada 2002 roku do Sądu Najwyższego złożył wniosek o kasację podkreślając, że postępowanie w tej sprawie jest „lustrzanym odbiciem” sprawy rozpoznanej przez Gospodarczy Sąd Okręgowy i zakończonej wydaniem prawomocnego orzeczenia. Przedmiotem obu spraw są odwołania od decyzji Przewodniczącego KRRiT w związku z emisją tego samego filmu przez dwóch różnych nadawców.

1.28 Na spółkę Polskie Media S.A. (Telewizja TV 4), 11 kwietnia 2001 roku, Przewodniczący KRRiT nałożył karę w wysokości 10 000 złotych za emisję 21 sierpnia 2000 roku, o godzinie 11.00, animowanego filmu amerykańskiego pt. „Przygody Freya w kosmosie”. Przewodniczący KRRiT uznał, że poprzez rozpowszechnienie tej kreskówki nadawca naruszył przepisy rozporządzenia KRRiT z 21 listopada 1994 roku. Film zawierał sceny drastyczne, ukazujące przemoc, które mogą mieć negatywny wpływ na psychiczny i uczuciowy rozwój dzieci i młodzieży. Zaliczenie przez nadawcę filmu do kategorii „za zgodą rodziców” dowodzi, iż zdawał on sobie sprawę z zawartych w filmie treści i ich negatywnego oddziaływania na dzieci i młodzież.

Nadawca złożył odwołanie do sądu od tej decyzji. Sąd Okręgowy Gospodarczy w Warszawie 22 października 2002 roku utrzymał w mocy decyzję Przewodniczącego KRRiT stwierdzając m.in. w uzasadnieniu, że w kreskówce przedstawiono świat destrukcji i patologii. Sceny te mogą budzić przerażenie dzieci i chęć naśladowania bohaterów filmu, gdyż dzieci nie mają do oglądanych audycji dystansu takiego jak dorośli.

1.29 Przewodniczący KRRiT, 28 lutego 2001 roku, nałożył karę na nadawcę publicznego wydając decyzję, stwierdzającą naruszenie przez TVP S.A. przepisów rozporządzenia KRRiT z 21 listopada 1994 roku w sprawie zasad rozpowszechniania przez radio i telewizję audycji mogących zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży. Naruszenie to nastąpiło w związku z emisją 25 listopada 2000 roku, o godzinie 19.00, w paśmie wspólnym programów regionalnych, filmu produkcji francuskiej pt. „W matni”. Na nadawcę została nałożona kara w wysokości 10 000 złotych.

Nadawca złożył odwołanie do sądu od tej decyzji. W wyroku z 25 listopada 2002 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił decyzję Przewodniczącego KRRiT dzieląc argumentację nadawcy, że jest to pastisz gatunku, opowieść gangsterska, nie ma wątpliwości, że chodzi o parodię i karykaturę. Film nie mógł spowodować więc estetycznego i moralnego spustoszenia nawet u młodych widzów, bo jak stwierdza nadawca z za filmowego kadru nie wyziera żadna rzeczywistość.

Przewodniczący KRRiT nie zgadzając się z uzasadnieniem sądu, 7 stycznia 2003 roku do Sądu Najwyższego złożył wniosek o kasację podkreślając, że Sąd Okręgowy jednostronnie i dowolnie ocenił materiał dowodowy.

1.30 Za emisję 7 lutego 2002 roku, o godzinie 22.04, w paśmie wspólnym programów regionalnych, filmu erotycznego pt. „Mężczyzna, który patrzy”, Przewodniczący KRRiT nałożył 22 lutego 2002r., na Telewizję Polską S.A. karę w wysokości 50 000 złotych.

Nadawca złożył odwołanie do sądu od tej decyzji. Dotychczas nie został wyznaczony termin rozprawy.

1.31 Przewodniczący KRRiT 13 marca 2002 roku wydał decyzję o nałożeniu na spółkę TVN Sp. z o.o. kary w wysokości 300 000 zł za naruszenie przepisów rozporządzenia KRRiT z 20 listopada 2001 roku przez rozpowszechnienie w dniach od 3 do 7 marca br. w blokach pomiędzy godzinami 11.30 – 13.15 oraz 20.00 – 20.45 audycji pt. „Big Brother – Bitwa”.

Nadawca złożył odwołanie od tej decyzji. Dotychczas nie został wyznaczony termin rozprawy.

1.32 Przewodniczący KRRiT zwrócił się do Rzecznika Praw Dziecka z propozycją aby rozważył możliwość włączenia się w trwające postępowania sądowe w charakterze interwenienta ubocznego. Kierując ten wniosek Przewodniczący KRRiT uznał w szczególności, że wykorzystanie tej instytucji prawnej może wpłynąć korzystnie na przebieg postępowania odwoławczego. Przewodniczący KRRiT przekazał Rzecznikowi Praw Dziecka szczegółowe informacje dotyczące prowadzonych postępowań.

1.33 Przewodniczący KRRiT kontrolował również działalność nadawców w zakresie wykonywania przepisów regulujących reklamę i sponsoring. W przypadku najbardziej rażących naruszeń Przewodniczący KRRiT podejmował decyzje o ukaraniu nadawcy. W 2002 roku Przewodniczący wydał pięć decyzji o nałożeniu kary za przekroczenie wyżej wymienionych przepisów. W bieżącym roku Przewodniczący KRRiT wydał do dnia złożenia sprawozdania, decyzję o nałożeniu kary na Telewizję Polsat S.A. za naruszenie przepisu zawartego w art. 16 c, który zakazuje nadawania kryptoreklamy.

Informacje dotyczące kar nałożonych z powodu naruszenia przepisów regulujących reklamę i sponsoring znajdują się również w rozdziale VI „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

1.34 Krajowa Rada w 2002 roku po stwierdzeniu, że emitowana przez nadawców radiowych reklama Renault Thalia narusza przepis zawarty w art. 16b ust. 2 pkt 2 ustawy o radiofonii i telewizji (zakaz nadawania reklam zachęcających niepełnoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług) przyjęła uchwałę, w której wzywa do natychmiastowego zaniechania emisji tej reklamy. Przewodniczący KRRiT został upoważniony do wydania decyzji w tej sprawie (art. 10 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji).

Nadawcy uznali decyzję KRRiT za słuszną i nie skorzystali z drogi odwoławczej. Twórca reklamy, Agencja Reklamowa Publicis, domagała się szczegółowego uzasadnienia decyzji KRRiT. Reklama ta została również negatywnie oceniona w prasie branżowej.

1.35 Przewodniczący KRRiT, wezwał 13 czerwca 2002 roku trzech nadawców: Polskie Radio SA, RMF FM i Radio Zet do bezzwłocznego zaniechania emisji reklamy telewizyjnego programu „Piłkarski express”, w której Maciej Orłoś i Iwona Schymalla – popularni dziennikarze telewizji publicznej - zapraszają na program pt. *Piłkarski express*, prezentowany w Programie I TVP SA. Przewodniczący KRRiT stwierdził, iż osoby te prowadzą audycje informacyjne w programach TVP S.A. Zgodnie zaś z § 6 rozporządzenia Krajowej Rady

Radiofonii i Telewizji z 6 lipca 2000 roku w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży *w reklamach zakazane jest wykorzystanie głosu lub wizerunku osób, które prowadziły audycje informacyjne i publicystyczne lub audycje dla dzieci w programie radiowym lub telewizyjnym w okresie krótszym niż 3 miesiące przed nadaniem reklamy*. Przewodniczący KRRiT uznał więc, iż emisja powyższej reklamy stanowi rażące naruszenie przepisów zawartych w rozporządzeniu. Na podstawie art. 10 ust 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji, Przewodniczący KRRiT wezwał nadawców do zaniechania emisji zakwestionowanej reklamy i złożenia wyjaśnień dotyczących przyczyn naruszenia obowiązujących przepisów.

1.36 20 listopada 2002 roku Przewodniczący KRRiT, na podstawie art. 10 ust., 3 ustawy o radiofonii i telewizji, wezwał Telewizję Polsat S.A. do zaniechania rozpowszechniania w czasie chronionym audycji „Zakazane reklamy”, która zawiera treści naruszające art. 18 ust. 5. W związku z emisją cyklicznej, wyżej wymienionej audycji Departament Programowy w Biurze KRRiT przeprowadził szczegółową analizę, w której zawarte zostało uzasadnienie wezwania Przewodniczącego KRRiT.

Do Prezesa Zarządu Telewizji Polsat S.A. oraz Prezesa Zarządu Spółki Polskie Media S.A. Przewodniczący KRRiT skierował również wezwanie do bezzwłocznego zaniechania emisji reklam usług telefonicznych, przeznaczonych dla osób pełnoletnich (reklamy zostały nadane m.in. o godzinie 12.41, 13.24, 14.49, a więc z naruszeniem przepisów określających zakaz rozpowszechniania niektórych audycji w tzw. czasie chronionym, między godziną 6.00 a godziną 23.00).

Nadawcy poinformowali Przewodniczącego KRRiT o podjętych działaniach w celu wyeliminowania podobnych uchybień w przyszłości.

1.37 Wezwanie do zaniechania rozpowszechniania audycji naruszających przepisy zawarte w art. 18 ust 1 i 5 ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT skierował w roku ubiegłym również do Prezesa Zarządu Spółki Polskie Radio S.A. w związku z emisją audycji „Mann i Manuela” w Programie III PR S.A.

Podczas spotkania z KRRiT, które poświęcone było tej sprawie nadawca poinformował o podjętych działaniach programowych.

Do Prezesa Zarządu Spółki Radio dla Ciebie S.A. zostało skierowane wezwanie, w związku z emisją audycji, w której treści zawarte były elementy promocji Festiwalu Eroticon. Nadawca poinformował o podjętych bezzwłocznie działaniach programowych.

1.38 W związku z emisją w Programie I TVP SA audycji pt. „Teleranek”, zawierającej promocję internetowego pamiętnika homoseksualisty, Przewodniczący KRRiT złożył 26 czerwca 2002 roku doniesienie o popełnieniu przestępstwa do Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Podobne doniesienie złożył w prokuraturze także Rzecznik Praw Dziecka. 16 grudnia 2002 roku w Prokuraturze Rejonowej Warszawa-Mokotów wydane zostało postanowienie o umorzeniu dochodzenia. W postanowieniu tym prokurator stwierdza m.in., że prezentowana w audycji strona internetowa zawierała treści pornograficzne, ale do wyczerpania znamion przestępstwa konieczna jest umyślność sprawcy, a zgromadzony materiał dowodowy wyklucza zamiar bezpośredni lub ewentualny w chwili popełnienia czynu.

1.39 Stały Komitet Rady Europy do spraw telewizji ponadgranicznej przygotował projekt oświadczenia w sprawie audycji typu „reality TV”. Wiele z tak zwanych programów „reality TV” uznawanych jest za nieszkodliwe audycje rozrywkowe, a niektóre nawet prezentują

pozytywne aspekty. Jednakże praktyka w kilku państwach europejskich pokazała, że pewne ich formy mogą zagrażać ludzkiej godności i integralności poprzez narażanie uczestników na utratę prywatności i życia osobistego, jak również na niepotrzebne cierpienia fizyczne i psychiczne.

W tym kontekście Stały Komitet uważa za konieczne przywołanie fundamentalnych zasad dotyczących ochrony praw człowieka zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, jak również w artykule 7 Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej, który ustanawia podstawową odpowiedzialność nadawców za zawartość programową oraz przewiduje, że prezentacja i zawartość programów powinna respektować godność istoty ludzkiej i fundamentalne prawa osób trzecich.

Nadawcy mogą w sposób wolny kształtować swoje ramówki i określać treść swoich programów stosując jednak, zgodnie z artykułem 7, podstawowe ograniczenia dotyczące zawartości programu np. sceny obsceniczne i pornograficzne lub treści rasistowskie, homofobiczne, ksenofobiczne są zakazane.

Krajowa Rada omówiła wyżej wymieniony projekt oświadczenia i upoważniła swoich przedstawicieli do poparcia go na forum międzynarodowym.

Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji

1.40 Do zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy w szczególności projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji (art.6 ust.2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji). Zobowiązanie KRRiT do projektowania kierunków polityki państwa jest konsekwencją jej zadań i kompetencji, których realizacja łączy się z uwzględnianiem w szczególności stanowisk ministrów odpowiedzialnych za finanse, kulturę, łączność, Skarb Państwa, sprawy zagraniczne.

Na podstawie przepisów ustawy KRRiT przekazuje co roku Prezesowi Rady Ministrów informację o podstawowych problemach w dziedzinie radiofonii i telewizji, a także na bieżąco w trybie roboczym przedstawia problemy związane z funkcjonowaniem mediów elektronicznych w Polsce. Ważną formą współpracy z Prezesem Rady Ministrów są bezpośrednie spotkania, podczas których istnieje możliwość szczegółowego omówienia najważniejszych spraw z dziedziny radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 15 stycznia 2002 roku spotkała się z Prezesem Rady Ministrów p. Leszkiem Millerem w związku z zakończeniem prac nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, przygotowanym przez KRRiT i przekazanym do uzgodnień międzyresortowych. Uzgodnienia te z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów prowadził Minister Kultury. Spotkanie z Prezesem Rady Ministrów rozpoczęło się od wystąpienia Przewodniczącego KRRiT, który przedstawił główne założenia projektu nowelizacji ustawy.

Podczas spotkania Prezes Rady Ministrów potwierdził również pełnomocnictwo dla Krajowej Rady, jako głównego koordynatora prac związanych z implementacją w Polsce unijnego programu „Media Plus”. Celem programu jest promowanie i dofinansowywanie

najlepszych projektów profesjonalistów z branży audiowizualnej w zakresie szkolenia, produkcji, dystrybucji, promocji programów.

W związku z koordynacją tych prac Krajowa Rada ogłosiła konkurs na stanowisko dyrektora Biura Media Desk Polska. 19 czerwca 2002 roku działając z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczący KRRiT podpisał Memorandum Porozumienia, co oznaczało oficjalne przystąpienie do Programu Media Plus. Polska jako pierwszy z krajów kandydujących do UE, stała się członkiem Programu, który dotąd dostępny był jedynie dla państw – członków Unii Europejskiej.

Od września do końca 2002 roku w Biurze KRRiT działało Biuro Media Desk, które rozpowszechniało informacje o Programie Media Plus oraz świadczyło pomoc dla polskiego środowiska audiowizualnego. Od 1 stycznia 2003 roku, funkcje te przejęło Gospodarstwo Pomocnicze „Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska”, utworzone na podstawie zarządzenia Przewodniczącego KRRiT z 25 października 2002 roku.

1.41 W lutym 2003 roku Przewodniczący KRRiT w wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów przedstawił informację dotyczącą realizacji od października 2002 roku projektu PHARE ‘2001 - Kształtowanie i dostosowanie polityki audiowizualnej w warunkach konwergencji technologicznej.

Realizacja projektu i jego cele zostały zapisane m.in. w Programie Przygotowań do Członkostwa Polski w UE przyjętym przez Radę Ministrów w listopadzie 2002 roku oraz w Bilansie do członkostwa w UE przyjętym przez Komitet Integracji Europejskiej w lipcu 2002 roku.

Przewodniczący KRRiT podkreślając, że Polska potrzebuje m.in. strategii działania dotyczącej implementacji technologii cyfrowej w dziedzinie radia i telewizji, zgłosił Prezesowi Rady Ministrów gotowość KRRiT do współpracy z organami administracji rządowej w celu wykorzystywania, upowszechniania wiedzy i doświadczeń nabytych w trakcie realizacji projektu, a także do uwzględniania oczekiwań rządu w tym zakresie.

1.42 Udział KRRiT w projektowaniu polityki państwa w zakresie mediów audiowizualnych jest również realizowany poprzez bezpośrednią współpracę z przedstawicielami administracji państwowej. Krajowa Rada współpracuje z Ministrem Skarbu Państwa, który zgodnie z ustawą pełni funkcję Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Podczas spotkania z Ministrem Skarbu Państwa, które odbyło się 5 września 2002 roku, uzgodniono w szczególności współpracę w zakresie projektowanych zmian statutów spółek nadawców publicznych.

Informacje dotyczące zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji znajdują się również w rozdziale II Sprawozdania KRRiT.

1.43 Stałe kontakty utrzymywane były również z Urzędem Regulacji Telekomunikacji i Poczty, który jest instytucją właściwą do współdziałania z KRRiT w zakresie postępowania koncesyjnego.

Regularna współpraca dotycząca harmonizacji polskiego prawa z prawem UE ma miejsce z Komitetem Integracji Europejskiej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współpracuje także z Ministerstwem Spraw Zagranicznych (m.in. w sprawach związanych z emisją programu TV Polonia), z Ministerstwem Finansów (m.in. w sprawach dotyczących opłat abonamentowych, opłat za udzielanie koncesji, stosowania ulg w opłatach), Ministerstwem Edukacji Narodowej i Sportu

(m.in. w sprawach edukacji medialnej), Ministerstwem Sprawiedliwości (m.in. w zakresie postępowań odwoławczych od decyzji wydanych przez Przewodniczącego KRRiT), z Ministerstwem Obrony Narodowej (problem zwolnienia kanałów telewizyjnych), a także z Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych (celem tej współpracy jest przede wszystkim ustalenie zasad zwrotu Krajowej Radzie środków finansowych z tytułu przysługujących kombatantom ulg i zwolnień w zakresie opłat abonamentowych).

W marcu 2001 roku Krajowa Rada zwróciła się do Marszałka Sejmu RP z propozycją odbycia debaty na temat strategii rozwoju mediów cyfrowych. Wynikiem debaty sejmowej powinno być wytyczenie strategicznych kierunków polityki państwa, które stanowiąc będą podstawę opracowania narodowego programu rozwoju mediów cyfrowych w Polsce. Podjęcie przez Krajową Radę tych prac jest realizacją ustawowego obowiązku harmonizowania działań określających warunki funkcjonowania w dziedzinie radiofonii i telewizji. W tym zakresie, w szczególności w fazie wykonawczej, konieczne jest także współdziałanie z innymi właściwymi organami administracji państwowej, przede wszystkim z Ministrami: Infrastruktury, Finansów, Kultury. Krajowa Rada 29 listopada 2000 roku przyjęła uchwałę wskazującą postulowany termin uruchomienia naziemnej emisji cyfrowej w Polsce na 2002 rok. Wykonując powyższą uchwałę KRRiT przekazała Marszałkowi Sejmu RP opracowanie pt. „Strategia rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce” z prośbą o zorganizowanie debaty parlamentarnej. Niestety Sejm ubiegłej kadencji nie zajął się tą sprawą.

Marszałek Sejmu RP IV kadencji ponownie skierował opracowanie KRRiT do właściwych merytorycznie komisji sejmowych. Komisja Kultury i Środków Przekazu oraz Komisja Infrastruktury powołały podkomisję, która zwróciła się do Krajowej Rady z prośbą o aktualizację opracowania przed podjęciem dalszych prac parlamentarnych.

Informacje dotyczące strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce znajdują się również w rozdziale IV „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w rozdziale I „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Na temat rynku telewizji cyfrowej w krajach Unii Europejskiej poświęcono również publikację w „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” w lutym 2002 roku.

1.44 Ważną formą współpracy Krajowej Rady z organami administracji rządowej w sprawach dotyczących polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji jest bieżący udział w opiniowaniu rządowych projektów aktów prawnych. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała stanowiska dotyczące m.in. następujących projektów ustaw:

- na wniosek Ministra Infrastruktury do projektu ustawy prawo pocztowe,
- na wniosek Ministra Infrastruktury do projektu ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
- na wniosek Ministra Infrastruktury do projektu ustawy o zmianie ustawy prawo telekomunikacyjne,
- na wniosek Ministra Kultury do projektu ustawy o kinematografii,
- na wniosek Ministra Obrony Narodowej do projektu ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP,
- na wniosek Ministra Pracy i Polityki Społecznej do projektu ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie,

- na wniosek Komitetu Badań Naukowych do projektu ustawy o informatyzacji działalności organów władzy publicznej.

Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli również w opracowywaniu, na wniosek Ministra Gospodarki stanowisk dotyczących:

- Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych pomiędzy Polską a USA,
- dwustronnych negocjacji m.in. z Rosją, Ukrainą, Białorusią, Macedonią w ramach procesu akcesyjnego do GATS/WTO,
- projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie zadań wynikających z przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju OECD,
- projektu opracowania pt. „Strategia dla przemysłu elektronicznego do roku 2010”,

Na wniosek Ministra Infrastruktury przedstawione zostały uwagi do projektów rozporządzeń wydawanych zgodnie z delegacjami ustawowymi, a także opracowano stanowiska dotyczące dokumentów resortowych m.in. „e-Polska – Plan działań na rzecz społeczeństwa informacyjnego 2001 – 2006”.

1.45 Przedstawiciele KRRiT uczestniczą również w pracach zespołów resortowych np. grupy roboczej ds. współpracy w zakresie łączności.

Na zaproszenie Ministra Kultury przedstawiciele KRRiT uczestniczą w pracach Międzyresortowego Zespołu ds. Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych. Brali też udział w przygotowywaniu raportu dotyczącego przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych w Polsce.

1.46 Przez Krajową Radę opiniowane są również projekty porozumień o współpracy kulturalnej między Ministrem Kultury RP a ministrami właściwymi do spraw kultury innych krajów. W roku ubiegłym zaopiniowano m.in. projekty takich porozumień z Estonią, Litwą, Ukrainą, Słowacją, Chińską Republiką Ludową. Przedstawiono również stanowisko do projektu umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Państwa Izrael o koprodukcji filmowej oraz stanowisko do projektu porozumienia z Federacją Rosyjską o współpracy w dziedzinie ujawnienia i zwrotu dóbr kultury przemieszczonych na obszar drugiego państwa w wyniku II wojny światowej.

Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych przekazane zostały stanowiska do projektów programów wykonawczych między rządem RP, a rządami innych krajów w zakresie wymiany kulturalnej, naukowej, edukacyjnej. Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli także w pracach dotyczących oceny stanu przestrzegania przez Polskę zobowiązań OBWE. We wrześniu 2002 roku odbyła się w Warszawie konferencja na temat Implementacji Wymiaru Ludzkiego OBWE.

1.47 Na wniosek Ministra Edukacji Narodowej i Sportu przedstawiona została opinia do projektu rozporządzenia w sprawie ustalenia wykazu towarów o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym.

Na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedstawione zostały m.in. uwagi do projektu „Raportu dla Sekretarza Generalnego Rady Europy z realizacji przez RP postanowień Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych”. Przedstawiciele KRRiT biorą też udział w pracach resortowego zespołu ds. mniejszości narodowych i etnicznych.

Na wniosek Ministra Zdrowia Krajowa Rada przedstawiła uwagi do projektu rozporządzenia w sprawie reklamy produktów leczniczych oraz uczestniczyła w konferencji uzgodnieniowej dotyczącej tego projektu.

Z inicjatywy Krajowej Rady do Prezesa Rady Ministrów został skierowany projekt ustawy w sprawie uchylecia ustawy z 14 grudnia 1994 roku o Radiofonicznym Ośrodku Nadawczym w Konstancynowie. Ustawa ta ze względu na decyzję o powstaniu Centrum Nadawczego Polskiego Radia w Solcu Kujawskim, była prawem martwym.

Na wnioski przedstawiane z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów przez szefów poszczególnych resortów Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowuje informacje związane z udzieleniem odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, a także oświadczenia senatorów np. zostało przedstawione stanowisko dotyczące oceny repertuaru filmów fabularnych emitowanych w telewizji publicznej.

Działania z zakresu edukacji medialnej, promocji wartościowych gatunków i pozycji programowych oraz inicjowanie postępu naukowo – technicznego i organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji

Edukacja medialna

1.48 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontynuowała działania z zakresu edukacji medialnej rozpoczęte w latach ubiegłych opracowaniem raportu o stanie edukacji medialnej w Polsce i cyklem konferencji tematycznych. Zadania te KRRiT realizuje we współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej, Ministerstwem Kultury oraz z organizacjami społecznymi. Problemy edukacji medialnej stały się również jednym z podstawowych zagadnień omawianych podczas spotkań z przedstawicielami Konferencji Episkopatu Polski. Nawiązano też współpracę z ośrodkami akademickimi zajmującymi się edukacją medialną (m.in. w Poznaniu i Krakowie). Stała współpraca podjęta została z Ośrodkiem Szkolenia – Akademią Telewizyjną TVP S.A. Wspólnie z ekspertami Akademii Telewizyjnej opracowane zostały publikacje dotyczące edukacji medialnej. W 2002 roku KRRiT przystąpiła do Europejskiego Stowarzyszenia Edukacji Medialnej (AEEMA), działającego pod patronatem Rady Europy.

W kwietniu 2002 roku przedstawiciele KRRiT uczestniczyli w konferencji „Media a edukacja w dobie integracji” zorganizowanej przez Wydział Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu Poznańskiego.

Podczas VII Targów Edukacja 2002 w Kielcach, które odbywały się pod patronatem Przewodniczącego KRRiT, zorganizowano konferencję „Media jako przedmiot edukacji”. Konferencja zorganizowana była przede wszystkim z myślą o pedagogach, metodykach i dziennikarzach. Podczas konferencji odbyły się praktyczne warsztaty medialne poprowadzone przez specjalistów z Akademii Telewizyjnej TVP S.A. W konferencji wzięli udział Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu prof. Tomasz Goban – Klas.

W lipcu 2002 roku na wspólne zaproszenie Przewodniczącego KRRiT oraz prof. Tomasza Goban – Klasa odbyło się spotkanie specjalistów z dziedziny edukacji medialnej. Celem spotkania było ustalenie zasad wdrażania w szkołach nowego przedmiotu „edukacja medialna”.

Współpraca KRRiT z Akademią Telewizyjną TVP S.A. zaowocowała realizowanym obecnie pilotażowym programem edukacji medialnej. W kwietniu 2002 roku Prezes Zarządu TVP S.A. zwrócił się do KRRiT z wnioskiem o przyznanie środków finansowych na zakup sprzętu cyfrowego pozwalającego na samodzielne realizacje różnych form telewizyjnych. Krajowa Rada przekazała ze środków pozaabonamentowych kwotę 60 tys. zł z przeznaczeniem na zakup sprzętu (kamera cyfrowa DV, kamera internetowa, multimedialny komputer z oprogramowaniem do montażu, monitor telewizyjny, magnetowid VHS) dla szkół licealnych w Warszawie, Pruszczu Gdańskim i Lublinie. Sprzęt został przekazany szkołom 25 lutego 2003 roku. Specjaliści z Akademii Telewizyjnej TVP S.A. poprowadzą w tych szkołach zajęcia z edukacji medialnej.

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” z maja 2002 roku zostały zamieszczone informacje na temat III Światowych Targów Edukacji, Szkoleń i Nauki, które w 2002 roku odbyły się w Lizbonie z udziałem przedstawicieli z 71 krajów.

1.49 W roku ubiegłym w związku z wystąpieniem rektora Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego z Olsztyna w sprawie utworzenia nowego kierunku studiów Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna, Krajowa Rada objęła patronatem kształcenie specjalistów na tym kierunku studiów. W ramach patronatu KRRiT będzie organizować praktyki dziennikarskie w mediach publicznych i koncesjonowanych. Pragnie również podjąć starania w celu umożliwienia stażów dziennikarskich za granicą, a także opracuje cykl wykładów dla studentów.

Honorowym patronatem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na wniosek władz Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego objęto uroczystości pięćdziesięciolecia istnienia Wydziału oraz planowane utworzenie wydziałowego centrum multimedialnego.

1.50 W stanowisku z 28 lutego 2001 roku Krajowa Rada stwierdziła, że z aprobatą przyjmuje inicjatywy dotyczące powołania przez Zarząd TVP S.A. – w oparciu o jej ośrodki regionalne – Telewizyjnego Uniwersytetu Otwartego. Przedsięwzięcie to spotkało się ze zrozumieniem Polskiej Akademii Nauk, Fundacji Upowszechniania Nauki oraz środowisk akademickich. Włączenie regionalnych ośrodków telewizyjnych i uczelni w całym kraju w proces podnoszenia kwalifikacji i niwelowania różnic w wykształceniu, mieści się w szeroko rozumianej działalności misyjnej mediów publicznych. Krajowa Rada wyraziła przekonanie, że w przyszłości telewizja publiczna, w oparciu o stosowne regulacje prawne, utworzy odrębny kanał tematyczny, w którym znajdzie miejsce Uniwersytet Telewizyjny. Krajowa Rada stwierdziła też, że tego rodzaju działalność kulturalna i naukowa będzie znajdować odzwierciedlenie w podziale środków pochodzących z wpływów abonamentowych. W uchwale KRRiT nr 285 z 27 czerwca 2001 roku Krajowa Rada wyodrębniła na specjalne zadania środki pochodzące z wpływów abonamentowych w łącznej kwocie 15.400 tys. zł. w tym na produkcję programu Telewizyjnego Uniwersytetu Otwartego 1.653,5 tys. zł. czyli 92% wyżej wymienionej kwoty. Krajowa Rada, po otrzymaniu informacji dotyczącej rozliczenia i wykorzystania tych środków stwierdziła, że środki te nie zostały wydatkowane do końca 2002 roku, a z przekazanych specyfikacji wynika, że środki w wysokości 141,3 tys. zł wydatkowano przede wszystkim na wynagrodzenia osobowe i opłaty wnoszone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zarząd TVP S.A. powiadomił jednocześnie, że pod patronatem honorowym Prezydenta RP i patronatem naukowym Polskiej Akademii Nauk przygotowywane jest przedsięwzięcie pod nazwą Otwarte Studia Multimedialne (OSM), które jest rozwinięciem koncepcji Telewizyjnego Uniwersytetu Otwartego. Jest to wspólny projekt TVP S.A. i Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki, w którym jako główne zadania wymienia się kształcenie na poziomie uniwersyteckim oraz podnoszenie kwalifikacji na

kursach i szkoleniach na różnych poziomach. Powołanie OSM nie oznacza tworzenia nowej uczelni. Zakłada się, że studia będą zakończone dyplomem licencjackim (a w przyszłości magisterskim lub dyplomem ukończenia studiów podyplomowych) konkretnej uczelni biorącej udział w tym przedsięwzięciu. Studia będą równoważne z dyplomami studiów dziennych. Kształcenie opierać się będzie na programach opracowywanych w uczelniach. W przypadku kursów absolwenci otrzymają stosowne certyfikaty lub zaświadczenia. Zajęcia dydaktyczne prowadzone będą przez kadre zaproponowaną przez poszczególne uczelnie i przekazywane do studenta poprzez internet, kanały TVP S.A., a w perspektywie – poprzez telewizję interaktywną. Integralną częścią procesu dydaktycznego będą zjazdy studentów na sesje konsultacyjno-egzaminacyjne. Materiały dydaktyczne na kasetach, CD-ROM i innych nośnikach uzupełnią wyposażenie studenta. TVP S.A. będzie współrealizatorem przedsięwzięcia poprzez produkcję i emisję audycji dydaktycznych, których tematyka i forma powinny umożliwiać ich dostępność w odbiorze przez szerszą widownię. TVP S.A. będzie również produkować materiały dydaktyczne i promować OSM na swoich antenach. Polska Fundacja Upowszechniania Nauki będzie koordynatorem i współrealizatorem przedsięwzięcia, będzie pozyskiwać i gromadzić środki finansowe, zawierać umowy, prowadzić biuro OSM, obsługiwać proces kształcenia i stwarzać możliwość dostępu studentów do internetu. Zainteresowane uczelnie – lub inne instytucje podejmujące zadania edukacyjne – będą współpracowały z OSM na zasadzie odrębnej umowy o wspólnym przedsięwzięciu.

Krajowa Rada przygotowuje spotkanie z Zarządem TVP S.A. w celu wyjaśnienia zarówno spraw związanych z dotychczasowym wykorzystaniem środków finansowych przekazanych na realizację projektu Telewizyjny Uniwersytet Otwarty, jak i ze zmianą pierwotnej koncepcji tej formy kształcenia.

Nagrody KRRiT

1.51 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2002 roku przyznała nagrody dla twórców i zespołów biorących udział m.in. w:

- XXVII Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Nagrodę KRRiT otrzymał film wyprodukowany w ramach cyklu „Święta polskie” przez TVP S.A. pt. „Wszyscy Święci” w reżyserii Andrzeja Barańskiego. Uzasadniając wybór Przewodniczący KRRiT m.in. stwierdził, że jest to obraz, który pokazuje, że powinności telewizji publicznej można spełniać łącząc atrakcyjność, wysokie walory artystyczne i ważny społecznie temat.
- XVII Międzynarodowym Festiwalu Filmów Katolickich i Multimedialnych w Niepokalanowie nagrodę KRRiT Grand Prix Festiwalu otrzymał Film w reżyserii Pawła Woldana „Non Possumus – Prymas Stefan Wyszyński”.
- Ogólnopolskim Przeglądzie Twórczości Radiowej w Kazimierzu nad Wisłą. Grand Prix – nagrodę przyznaną corocznie przez Krajową Radę – otrzymały ex aequo reportaż pt. „Los kibicos”, którego autorami są Maria Blimel i Wanda Wasilewska z Radia Merkury S.A. w Poznaniu oraz reportaż pt. „Znajdziesz mnie w szeptach traw”, którego autorem jest Cezary Galek z Radia Zachód S.A. w Zielonej Górze.
- II Krajowym Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2002”. Nagrodę KRRiT otrzymali - Łukasz Barczyk za reżyserię spektaklu „Beztlenowce” Ingmara Vilquista oraz Maria Brzezińska i Eugeniusz Rudnik - twórcy słuchowiska „Przyjaciółki z Żelaznej ulicy”.
- Międzynarodowym Festiwalu Filmów Przyrodniczych im. Braci Wagów w Wiźnie Nagrodę Specjalną za wartości społeczne otrzymał film w reżyserii Michaela Schlambergera z Austrii „W królestwie orła przedniego – powrót wielkiego myśliwego”.

- VIII Ogólnopolskim Niezależnym Przeglądzie Form Dokumentalnych NURT 2002, nagrodę główną otrzymał Andrzej Titkow za film pt. „Całkiem spora apokalipsa”.

1.52 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wraz z Marszałkiem Sejmu RP, Prezesem Rady Ministrów, Ministrem Kultury i Prezydentem Miasta Gdańska sprawowała patronat nad IX edycją spotkań medialnych NIPTTEL 2002.

Ubiegłoroczne spotkania przebiegały pod hasłem „Samorząd - media – kultura”, a dyskusję zdominowała debata na temat przyszłości ośrodków telewizji regionalnej w kontekście nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Podczas spotkań medialnych NIPTTEL 2002 przyznana została tradycyjna nagroda mediów. Nagrodę otrzymał Jan Nowak – Jeziorański. Wśród nominowanych znaleźli się m.in. Centrum Sztuki Współczesnej – Zamek Ujazdowski w Warszawie oraz Jacek Weksler - dyrektor Teatru Telewizji Polskiej.

Inicjowanie postępu technicznego

1.53 W latach poprzednich z inicjatywy Krajowej Rady nastąpiło podjęcie prac związanych z próbną emisją cyfrową w systemie DAB i DVB. Krajowa Rada objęła patronatem te przedsięwzięcia i wyraziła zgodę wnioskodawcy – spółce Telekomunikacja Polska S.A. - na bezprzewodowe rozprowadzanie programów telewizyjnych (TVP 1, TVP 2, Polsat, TVN) w sposób rozsiewczy cyfrowy naziemny.

Uroczyste uruchomienie pierwszego w Polsce nadajnika naziemnej telewizji cyfrowej w systemie DVB-T nastąpiło 19 listopada 2001 roku w Warszawie. Podczas tej inauguracji zaprezentowano bezpośredni przekaz cyfrowy ze stacji nadawczej zainstalowanej w Pałacu Kultury i Nauki.

Problemy związane z rozwojem naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce Krajowa Rada przedstawiła w swoim opracowaniu przekazanym Marszałkowi Sejmu RP „Strategia rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”, które zostały skierowane do prac w podkomisji powołanej Komisję Kultury i Środków Przekazu oraz Komisję Infrastruktury. Opracowanie zostało również przekazane Prezesowi Rady Ministrów, zgodnie z art. 6 ust.2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

Informacje dotyczące rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce znajdują się również w rozdziale IV „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz rozdziale I „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

1.54 Inicjowanie postępu technicznego i rozwój technik przekazu wpływają na konieczność zmian przepisów prawa, co znalazło swoje odzwierciedlenie w projekcie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, przygotowanym przez KRRiT. W projekcie tym Krajowa Rada przedstawiła propozycje uregulowań prawnych dotyczących m.in. tworzenia multipleksów, rozpowszechniania ich sygnału, a także dostępu warunkowego i elektronicznego przewoźnika po programach. KRRiT zawarła też propozycję, której celem jest ujednoczenie dekodek w taki sposób, aby jedno urządzenie umożliwiała odczyt kart kilku nadawców.

1.55 Krajowa Rada wielokrotnie potwierdzała tę szczególną rolę mediów publicznych uznając, że wypełnianiu ich misji towarzyszyć musi dostęp do nowoczesnych technologii, a oferta usług wysokiej jakości musi być wspierana przez odpowiednią politykę państwa.

Krajowa Rada 27 czerwca 2002 roku przyjęła uchwałę, w której postanawia, że w latach 2003 – 2006 Polskie Radia S.A. otrzyma dodatkowo z wpływów abonamentowych 64 miliony złotych na realizację zadań związanych z programem cyfryzacji. Również 27 czerwca

2002 roku KRRiT przyjęła uchwałę, w której postanawia, że w latach 2003 – 2006 Telewizja Polska S.A. otrzyma dodatkowo z wpływów abonamentowych kwotę 38,1 miliona złotych na realizację zadań związanych z wdrażaniem telewizji interaktywnej. W zespole roboczym do spraw telewizji interaktywnej działającym w TVP S.A. biorą udział przedstawiciele KRRiT.

1. 56 Na podstawie przepisów ustawy z 5 lipca 2002 roku o ochronie niektórych usług, świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym Przewodniczący KRRiT jest zobowiązany do ścigania i przedstawiania wniosków w zakresie przestępstw polegających m.in. na wytwarzaniu urządzeń niedozwolonych lub wprowadzaniu ich do obrotu.

Przewodniczący KRRiT powyższe zobowiązanie ustawowe realizuje we współpracy z nadawcami. W tej sprawie Przewodniczący KRRiT zwrócił się m.in. do Prezesa Zarządu Telewizji Polsat i Prezesa Zarządu Canal+ Polska z wnioskiem o podjęcie współpracy.

1. 57 W grudniu 2002 roku KRRiT zorganizowała konferencję „Usługi audiowizualne w Internecie a ochrona praw autorskich w środowisku cyfrowym”. Członek KRRiT p. Waldemar Dubaniowski przedstawił rozwój nowych mediów internetowych, zaś specjaliści z dziedziny ochrony praw autorskich i pokrewnych omówili świadczenie usług audiowizualnych przez Internet, prawa autorskie i prawa pokrewne dla dzieł multimedialnych, dystrybucję dzieł w Internecie, walkę z piractwem, a także kierunki prac legislacyjnych prowadzonych w tej dziedzinie. Przedstawicielka Światowej Organizacji Praw Własności Intelektualnej omówiła międzynarodowe ramy prawne dotyczące ochrony nadawców w erze cyfrowej.

1. 58 Zgodnie z ustawą Prawo Telekomunikacyjne przedstawiciel Przewodniczącego KRRiT jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów w skład Rady Telekomunikacyjnej działającej przy Prezesie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty. Przewodniczący KRRiT skierował do prac w Radzie Telekomunikacyjnej p. Karola Działoszyńskiego. W najbliższym czasie planowane jest posiedzenie KRRiT z udziałem przedstawiciela KRRiT w Radzie Telekomunikacyjnej. Podczas tego posiedzenia zostanie przedstawione sprawozdanie z prac Rady Telekomunikacyjnej.

Rada Telekomunikacji działa jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa URTiP w sprawach działalności telekomunikacyjnej, gospodarki częstotliwościowej oraz spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej. Prezes URTiP zasięga opinii Rady Telekomunikacji w sprawach związanych z zapewnianiem dostępu do usług powszechnych, jakością świadczenia usług powszechnych, określaniem zasad łączenia sieci telekomunikacyjnych oraz związanej z tym współpracy operatorów.

Przedstawiciel KRRiT bierze również udział w pracach Międzyresortowego Zespołu do spraw Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości powołanego na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z 26 lipca 2002 roku.

W „Biuletynie Informacyjnym KRRiT” z marca 2002 zamieszczona została publikacja na temat przyszłości radiodifuzji cyfrowej. W numerze z lipca 2002 roku, zostały opublikowane informacje nt. wykorzystywania Internetu do przekazu treści radiowych i telewizyjnych (webcasting). Webcasting jest określany jako publikowanie w Internecie plików oraz strumieni dźwiękowych i wizyjnych na żywo lub na żądanie.

Organizowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji

1.59 Długoletnia tradycja współpracy w dziedzinie radiofonii i telewizji istnieje pomiędzy Krajową Radą a francuską Conseil Superieur de l'Audiovisuel (CSA). W marcu ubiegłego roku została podpisana w Warszawie umowa o współpracy pomiędzy KRRiT a CSA, na podstawie której strony zobowiązały się m.in. do wymiany doświadczeń dotyczących uzgodnień w zakresie legislacji europejskiej i jej transpozycji w prawie wewnętrznym. Oprócz wymiany informacji, w ramach umowy, strony zobowiązały się również do wymiany ekspertów oraz podejmowania wspólnych konsultacji i badań.

W marcu 2003 roku członkowie KRRiT złożyli wizytę we Francji, gdzie spotkali się z przedstawicielami Conseil Superieur de l'Audiovisuel.

Krajowa Rada realizuje również projekt PHARE, którego partnerem są instytucje francuskie, w tym CSA.

1.60 19 czerwca 2002 roku w Brukseli z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów zostało podpisane przez Przewodniczącego KRRiT Memorandum Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską oraz Rzeczypospolitą Polską, w sprawie uczestnictwa Rzeczypospolitej we wspólnotowych programach Media Plus oraz Media - Training. Strony uzgodniły, że Polska będzie uczestniczyć w programie Media Plus – Development, Distribution and Promotion oraz Media – Training.

Program Media Plus ma w założeniu wzmocnić międzynarodowy zasięg obiegu europejskich prac o charakterze audiowizualnym, stwarzając równocześnie przesłanki dla ugruntowania związków pomiędzy rynkiem audiowizualnym a mechanizmami wsparcia działalności twórczej w tym zakresie.

Media Plus – Training określa generalne cele i zasady wspierania działalności szkoleniowej w tym segmencie całego programu Media Plus.

Media Plus – Development wskazuje na założenia mające prowadzić do wzmocnienia fazy projektodawczej (w tym – marketingowej) oraz dystrybucyjnej obiegu prac audiowizualnych. W tym segmencie programu Media Plus przyjęto zasadę, iż wsparcie finansowe ze strony UE winno wzmocniać zaangażowanie inwestycyjne po stronie przemysłu każdego z krajów.

Media Plus – Development składa się z części składowych odnoszących się m.in. do dystrybucji, promocji, projektów pilotażowych. Rozwój produkcji audiowizualnej będzie wspomagany poprzez udzielanie bezzwrotnych grantów producentom filmowym. Szczególne znaczenie przywiązuje się zwłaszcza do zastosowania nowych technologii.

Do końca 2002 roku w Biurze KRRiT działało Biuro Media – Desk, służące szeroką informacją o programie Media Plus oraz pomocą w uzyskiwaniu środków przyznanych w ramach tego programu. Od 1 stycznia 2003 roku zostało ono przekształcone w gospodarstwo pomocnicze przy Krajowej Radzie.

1.60 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wspólnie z Krajową Izbą Producentów Audiowizualnych oraz Warszawską Fundacją Filmową zorganizowała, 8 października 2002 roku, „Europejski Dzień Mediów” poświęcony europejskim programom wspierania produkcji audiowizualnej Media Plus Unii Europejskiej oraz Funduszowi Euroimage utworzonym przy Radzie Europy. Celem „Europejskiego Dnia Mediów” było przybliżenie możliwości jakie te systemy oferują polskiemu środowisku audiowizualnemu i filmowemu.

1.61 Od 1997 roku, kiedy zostało podpisane porozumienie, współpraca z Narodową Radą Ukrainy ds. Telewizji i Radia zajmuje w stosunkach bilateralnych KRRiT ważne miejsce. W listopadzie 2002 roku została zorganizowana przez TVP S.A., Radio Rzeszów S.A., Internews – Ukraina oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji konferencja „Regionalne media – perspektywy współpracy polskich i ukraińskich stacji telewizyjnych”. W trakcie konferencji podsumowano dotychczasową współpracę oraz zaproponowano stworzenie projektów, które będą realizowane m.in. przez Radio Rzeszów S.A. oraz Ośrodki Regionalne TVP S.A. w Rzeszowie i Krakowie wspólnie z Teleradiotelekompanią Lwów, a także przez Radio Kraków S.A. wspólnie z rozgłośnią „Stołycia” w Kijowie.

1.62 W końcu 2002 roku Wspólny projekt BBC World, KRRiT i Centre for Media Initiatives z Ukrainy wygrał konkurs ogłoszony przez Europe – Aid Cooperation Office w Komisji Europejskiej na projekty unijnego wsparcia dla niezależnych mediów na Ukrainie.

Projekt będzie realizowany w roku przyszłym, wsparcie merytoryczne dla niego zadeklarowały: TVN, TVN – 24, Radio Zet, TVP S.A., Gazeta Wyborcza i Rzeczpospolita.

1.63 W lipcu 2002 roku przedstawiciele KRRiT uczestniczyli w spotkaniu Komitetu Kontaktowego do spraw Dyrektywy „O telewizji bez granic” z przedstawicielami państw kandydujących do Unii Europejskiej. Spotkanie poświęcone było konieczności nowelizacji Dyrektywy „O telewizji bez granic”, wynikającej m.in. z pojawienia się nowych form reklamy telewizyjnej (reklama typu split-screen, reklama wirtualna, reklama interaktywna). Omówiono także różne warianty rozwoju rynku audiowizualnego w kontekście pojawienia się nowych technologii. Uznano za konieczną nowelizację Dyrektywy, która uwzględni nowe usługi i nowe media.

1.64 W maju 2002 roku w Warszawie odbyło się spotkanie członków Rady Administracyjnej Unii Radiowo – Telewizyjnej (EBU). W spotkaniu wzięli udział prezesi i eksperci 28 telewizji publicznych i rozgłośni radiowych, a także szefowie stałych organów EBU na czele z Prezydentem i Sekretarzem Generalnym EBU. W trakcie posiedzenia Prezydent EBU przekazał Prezesowi TVP S.A. list gratulacyjny z okazji pięćdziesięciolecia Telewizji Polskiej. Również Przewodniczący KRRiT w swoim wystąpieniu nawiązał do tego jubileuszu, podkreślając, że należy chronić pozycję nadawców publicznych i stwarzać im stabilne podstawy rozwoju, ale należy również dbać o pluralistyczny rozwój rynku medialnego.

1.65 W dniach 7 – 9 listopada 2002 roku przedstawiciele KRRiT wzięli udział w Pan-Europejskiej Konferencji Ministerialnej w sprawie Społeczeństwa Informacyjnego. Konferencja poświęcona była politycznym, społecznym, kulturowym i ekonomicznym aspektom społeczeństwa informacyjnego.

W roku bieżącym odbędzie się Światowy Szczyt Społeczeństwa Informacyjnego, w którym w składzie delegacji rządowej uczestniczy członek KRRiT p. Aleksander Łuczak.

Informacje dotyczące organizowania współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji znajdują się również w rozdziale VII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w rozdziale V „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Udział w pracach Sejmu i Senatu RP

1. 66 Ustawowe zadania Krajowej Rady w projektowaniu polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych realizowane są także poprzez stałe kontakty z Parlamentem. Członkowie Krajowej Rady brali udział w posiedzeniach komisji i podkomisji sejmowych oraz senackich, a w szczególności uczestniczyli w pracach Komisji Kultury i Środków Przekazu, działających w obu izbach Parlamentu. Dla tych Komisji Krajowa Rada przygotowywała materiały m.in. na temat:

- programów edukacyjnych w publicznej radiofonii i telewizji. Posiedzenie wspólne z Komisją Edukacji, Nauki i Młodzieży,
- problemów prawnych wynikających z realizacji umowy dotyczącej prawa do transmisji z Finałów Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej w 2002 roku,
- oceny działalności TVP S.A. w zakresie realizacji misji publicznej wobec środowisk lokalnych,
- edukacyjnej roli mediów w procesie integracji europejskiej społeczeństwa polskiego,
- oferty programowej TV Polonia,
- granic komercji w mediach,
- oceny skuteczności ochrony praw autorskich,
- zmniejszenia liczby członków zarządu w spółkach publicznej radiofonii i telewizji,
- aktualnej sytuacji lokalnych rozgłośni radiowych,
- zobowiązań mediów publicznych wobec kultury,
- strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Ponadto podczas posiedzeń tych komisji rozpatrywano „Sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności” wraz z „Informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”, a także projekt budżetu państwa w części dotyczącej KRRiT i informację o wykonaniu poprzedniego budżetu.

Najwięcej posiedzeń sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu poświęcono omawianiu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji. Przedstawiciele KRRiT brali udział w pracach podkomisji powołanej do rozpatrzenia tego projektu, przygotowując również opinie i stanowiska.

Oprócz wyżej wymienionego projektu ustawy Komisja Kultury i Środków Przekazu przy udziale przedstawicieli KRRiT rozpatrywała m.in. komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (posiedzenie wspólne z Komisją Kultury Fizycznej oraz Komisją Zdrowia), a także poselskie projekty uchwał o prawie obywateli do informacji o pracach Sejmu oraz o dostępie opinii publicznej do relacji z obrad Sejmu i transmisjach obrad Sejmu w Programie 2 TVP S.A.

1. 67 Członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczyli także w posiedzeniach innych sejmowych i senackich komisji oraz podkomisji, w szczególności:

- Komisji Finansów Publicznych w zakresie projektowania i wykonania budżetu KRRiT;
- Komisji Infrastruktury na temat naziemnej radiofonii i telewizji w Polsce,
- Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży na temat audycji edukacyjnych w telewizji publicznej,
- Komisji Gospodarki na temat aktualnego stanu oraz przyszłości przedsiębiorstw polskiego sektora mediów,
- Komisji Łączności z Polakami za Granicą oraz senackiej Komisji Emigracji i Polaków za Granicą na temat oceny działalności V Programu Polskiego Radia S.A. – Radio Polonia
- Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych na temat dostępu środowisk mniejszości do mediów publicznych oraz możliwości prezentacji dorobku, kultury, tradycji i aktualnych wydarzeń w programach TVP S.A. i PR S.A.
- Komisji Polityki Społecznej i Rodziny na temat prezentacji problemu narkomanii w telewizji publicznej,
- Senackiej Komisji Spraw Zagranicznych na temat projektu ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Przedstawiciele KRRiT uczestniczyli także w pracach Komisji Ustawodawczej dotyczących projektu o referendach krajowych przedstawiając stanowisko przyjęte podczas posiedzenia KRRiT. Stanowisko to dotyczy sposobu i terminu rozpowszechniania audycji referendalnych w programach publicznej radiofonii i telewizji.

W roku bieżącym przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji uczestniczyli przede wszystkim w posiedzeniach Komisji Kultury i Środków Przekazu w związku z kontynuowaniem prac nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji. Ponadto brali udział w obradach podkomisji powołanej przez Komisję Europejską w związku z pracami nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy prawo telekomunikacyjne, a także w posiedzeniach m.in. Komisji Gospodarki i Komisji Ustawodawczej.

1. 68 Posłowie i Senatorowie przekazywali również do KRRiT indywidualne wystąpienia dotyczące m.in. przyznania częstotliwości w celu poprawy zasięgu rozpowszechniania programów publicznej radiofonii i telewizji, procesu ponownego udzielania koncesji, koncepcji opracowania audycji ukazujących problematykę integracji Polski z UE, rozważenia możliwości emisji cyklu audycji edukacyjnych kształtujących wiedzę i świadomość obywatelską.

Ponadto Posłowie i Senatorowie składali indywidualne skargi w szczególności dotyczące emisji niektórych audycji. Na wszystkie wystąpienia udzielone zostały odpowiedzi.

Informacje dotyczące składanych skarg znajdują się również w rozdziale IX „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji

1.69 Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji Krajowa Rada powołuje członków rad nadzorczych i rad programowych spółek publicznego radia i telewizji. Kadencja rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji trwa trzy lata. Członków rad nadzorczych mediów publicznych, z wyjątkiem jednego powoływanego przez Ministra Skarbu Państwa, powołuje Krajowa Rada.

Ze względu na przypadki rezygnacji bądź śmierci dotychczasowych członków Krajowa Rada dokonywała w roku ubiegłym wyborów uzupełniających w składach rad nadzorczych i rad programowych działających w publicznej radiofonii i telewizji.

W roku bieżącym upływają kadencje rad nadzorczych w spółkach publicznej radiofonii i telewizji oraz rad programowych w Oddziałach Terenowych TVP S.A. i w regionalnych rozgłośniach Polskiego Radia z wyjątkiem Spółki Radio dla Ciebie S.A.

1.70 W 2002 roku upłynęła kadencja rad programowych działających w spółkach: Telewizja Polska S.A., Polskie Radio S.A. oraz Regionalna Rozgłównia Polskiego Radia „Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie.

W porozumieniu z ugrupowaniami parlamentarnymi Krajowa Rada uchwałami z 21 lutego 2002 roku powołała członków rad programowych w spółkach Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. Uchwałą z 28 lutego 2002 roku powołana została rada programowa w spółce „Radio dla Ciebie” S.A.

Przewodniczący KRRiT zwołał pierwsze inauguracyjne posiedzenia nowo wybranych rad programowych, podczas których wybrane zostały prezydium rad programowych.

II. DZIAŁALNOŚĆ PRAWOTWÓRCZA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

2.1 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi działalność prawotwórczą poprzez:

- opracowywanie projektów ustaw,
- wydawanie aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń,
- kształtowanie praktyki stosowania prawa z uwzględnieniem orzecznictwa sądów.

Realizacja ustawowych delegacji do wydania przez KRRiT aktów wykonawczych

2.2 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 26 września 2002 roku w sprawie trybu postępowania w zakresie podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych wydane zostało w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 23 ust. 7 ustawy z 20 czerwca 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

W rozporządzeniu określono:

- tryb postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji wyborczych w programach regionalnych Telewizji Polskiej S.A. i spółek radiofonii regionalnej,
- zakres rejestracji oraz sposób przygotowania i emisji audycji wyborczych,
- sposób upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych.

W załącznikach do rozporządzenia określono obszary emitowania programów regionalnych Telewizji Polskiej i spółek radiofonii regionalnej.

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie spowodowało skutków finansowych dla budżetu państwa.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw Nr 164 poz. 1351.

2.3 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 26 września 2002 roku w sprawie trybu postępowania w zakresie podziału nieodpłatnego czasu emisyjnego, przygotowania i emisji oraz informowania o terminach emisji audycji wyborczych przed wyborami do rad gminy, rad powiatów i sejmików województw, przygotowane zostało w

oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 77 ust. 3 ustawy z 16 lipca 1998 roku Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

W rozporządzeniu określono:

- tryb postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji wyborczych w programach ogólnopolskich i regionalnych Telewizji Polskiej S.A. oraz Polskiego Radia S.A. i spółek radiofonii regionalnej,
- zakres rejestracji oraz sposób przygotowania i emisji audycji wyborczych,
- sposób upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych.

W załącznikach do rozporządzenia określono obszary emitowania programów regionalnych Telewizji Polskiej i spółek radiofonii regionalnej.

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie spowodowało skutków finansowych dla budżetu państwa.

Rozporządzenie zostało wydane w porozumieniu z Państwową Komisją Wyborcza w trybie określonym w art. 77 ust. 3 ustawy Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw Nr 164 poz. 1350.

2.4 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 27 czerwca 2002 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych wydane zostało na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. W rozporządzeniu ustalono nowe stawki opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych na 2003 roku. W rozporządzeniu wskazano również, że opłaty wnoszone na poczet 2003 roku mogą być przyjmowane w 2002 roku według stawek obowiązujących od 1 stycznia 2003 roku.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw Nr 140 poz. 1175.

2.5 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 14 stycznia 2003 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych przygotowane zostało w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 48 ust. 3 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie zmian uregulowanych w z 11 października 2002 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych.

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie spowodowało skutków finansowych dla budżetu państwa.

2.6 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 26 marca 2002 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych. Rozporządzenie wydane zostało na podstawie delegacji zawartej w art. 40 ust. 2 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

Treść § 9 rozporządzenia nie uzależnia opłat koncesyjnych od emitowania w programie telesprzedaży. Nadawca rozpowszechniający tylko bloki telesprzedaży (nie emitujący reklam i audycji sponsorowanych) traktowany jest jako nadawca non profit i wnosi opłatę za udzielenie koncesji w wysokości 20% pełnej opłaty koncesyjnej. Nadawca rozpowszechniający wyłącznie bloki telesprzedaży staje się nadawcą prowadzącym działalność komercyjną

przynosząc określone zyski, dlatego może być traktowany na równi z nadawcą non profit. Stale rozwijający się rynek nadawców powoduje, iż zjawisko to może być coraz częstsze, w związku z czym budżet państwa pozbawiony będzie części należnych mu dochodów, a ponadto pozostawienie obowiązujących zapisów mogło być potraktowane jako nierówne traktowania podmiotów.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw Nr 58 poz. 541.

2.7 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 24 października 2002 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży, wydane zostało na podstawie art. 16 ust. 4 oraz 16a ust. 4 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

W rozporządzeniu określono, że:

- nowy termin wejścia w życie przepisów § 9 ust. 1 i 2 (wskazano tu termin uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej),
- przepis § 9 ust. 3 utraci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Rozporządzenie opublikowane zostało w Dzienniku Ustaw Nr 188 poz. 1583.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji

2.8 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji 15 stycznia 2002 roku spotkała się z Prezesem Rady Ministrów p. Leszkiem Millerem w związku z zakończeniem prac nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, przygotowanym przez KRRiT i przekazanym do uzgodnień międzyresortowych. Uzgodnienia te z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów prowadził Minister Kultury. Po zakończeniu procesu uzgodnień międzyresortowych projekt został przyjęty przez Radę Ministrów 19 marca 2002 roku.

W posiedzeniu Rady Ministrów uczestniczył Przewodniczący KRRiT. W związku z ustaleniami przyjętymi podczas posiedzenia Rady Ministrów Przewodniczący KRRiT przedstawił w wystąpieniu z 19 marca 2002 roku do Sekretarza Stanu w Ministerstwie Kultury p. Aleksandry Jakubowskiej i do Sekretarza Rady Ministrów p. Aleksandra Proksy, propozycję zapisu do projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie regulacji zawartych w art. 29. Propozycja ta nie zezwala na prywatyzację telewizji regionalnej drogą inną niż przez zmianę ustawy, co zgodne jest z intencją KRRiT. Propozycja ta usuwa niejednoznaczność zapisu powstałego w toku uzgodnień międzyresortowych. Zgodnie z tą propozycją dotyczącą ustępu 3 w art. 29 „Zarząd TVP S.A. nie może rozporządzać prawami z akcji, ustanowić obciążenia na tych akcjach, ani zbyć akcji Spółki”. W konsekwencji powyższego zapisu powinno nastąpić skreślenie zapisu zawartego w ustępie 4. Krajowa Rada wyraziła poparcie dla propozycji przedstawionej przez Przewodniczącego KRRiT.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w jednogłośnie przyjętym stanowisku z 23 kwietnia 2002 roku w szczególności zwróciła uwagę na te różnice, które w istotny sposób zmieniły propozycje KRRiT i wyraziła przekonanie, że odbędzie się wnikliwa analiza podczas prac prowadzonych w sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu. Do zmian, które w istotny sposób zmieniły propozycje KRRiT w szczególności zostały zaliczone:

- zmiana propozycji dotyczących licencji programowych dla nadawców publicznych (art. 21a). Propozycja rządowa całkowicie zmieniła sens projektu przedstawionego przez KRRiT. Licencja stała się porozumieniem między Przewodniczącym KRRiT a nadawcą publicznym. Taka konstrukcja nie pozwala na doskonalenie kontroli realizowania misji społecznej nadawcy publicznego i wykorzystywania przyznanych środków abonamentowych;
- rezygnacja z propozycji uregulowania wysokości rocznych wynagrodzeń należnych twórcom i artystom wykonawcom, płatnych przez nadawców za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi na poziomie nie przekraczającym łącznie 3% wysokości rocznych przychodów (art. 20 c ust. 1). Rezygnacja z tego zapisu, przy pozostawieniu ogólnego zobowiązania nadawców do przekazywania opłat za korzystanie z praw autorskich i pokrewnych, może poważnie utrudniać sytuację nadawców;
- propozycja zawarta w art. 37 ust. 6 projektu zobowiązująca Krajową Radę, aby przed wydaniem koncesji zasięgała opinii ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawie realizacji przez nadawcę obowiązków wynikających z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Spowoduje to przedłużenie procesu koncesyjnego, spowoduje też konieczność stworzenia odrębnego systemu kontroli nadawców przez Ministerstwo Kultury, co oznacza dublowanie kompetencji KRRiT określonych w art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy;
- zmiany dotyczące propozycji regulujących pobór abonamentu poprzez wprowadzenie dodatkowych zwolnień od opłat obejmujących bardzo dużą grupę osób oraz rezygnacja z propozycji KRRiT dopuszczającej możliwość odejścia od monopolu Poczty Polskiej w dziedzinie poboru abonamentu;
- ograniczenie dotychczasowych kompetencji Przewodniczącego KRRiT poprzez uzależnienie jego działań każdorazowo od uchwały Rady. Biorąc pod uwagę zakres działań przewodniczącego, zwłaszcza związanych z kompetencjami określonymi w art. 10 ustawy, może to utrudnić funkcjonowanie Rady i zdecydowanie przedłużyć czas niezbędny do podejmowania decyzji;
- rezygnacja z propozycji uprawniającej KRRiT do inicjowania i podejmowania działań w zakresie ochrony zasad etyki dziennikarskiej;
- stworzenie niejednorodnych kryteriów powoływania członków rad programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada stwierdziła jednocześnie, że projekt złożony Prezesowi Rady Ministrów nie zawierał przepisu zezwalającego na dwukrotne powołanie tej samej osoby na członka KRRiT.

W związku z propozycją zaostreżenia przepisów odnoszących się do koncentracji kapitału (art. 36 ust. 3), a także w świetle uwag zgłaszanych podczas toczącej się dyskusji, Krajowa Rada uznała za celowe ponowne przeanalizowanie projektowanych zapisów dotyczących koncentracji własności w mediach.

Krajowa Rada przygotowała również projekty aktów wykonawczych do delegacji związanych z kompetencjami KRRiT oraz uczestniczyła w uzgodnieniach projektów, do wydania których upoważnione zostały inne organy np. minister właściwy w sprawach łączności.

5 i 20 listopada 2002 roku Przewodniczący KRRiT przekazał Przewodniczącemu Komisji Kultury i Środków Przekazu szczegółowe stanowisko, omówione podczas posiedzenia KRRiT, dotyczące sprawozdania podkomisji z prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie innych ustaw.

Sprawa prac nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji jest wyjaśniana przez Komisję Śledczą do zbadania ujawnionych w mediach zarzutów dotyczących przypadków korupcji podczas prac nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji. W tej sprawie wyjaśnienia przed Komisją Śledczą dotychczas złożyli Przewodniczący KRRiT i Sekretarz KRRiT oraz dyrektorzy departamentów w Biurze KRRiT (dyrektor Departamentu Prawnego i dyrektor Departamentu Koncesyjnego). Wyjaśnienia zostały również złożone w Prokuraturze Apelacyjnej. Do Prokuratury Apelacyjnej zostały też przekazane materiały dowodowe, a w szczególności protokoły z posiedzeń KRRiT wraz z nagraniami na kasetach magnetofonowych.

W dotychczasowych wyjaśnieniach złożonych w tej sprawie przez Przewodniczącego KRRiT i Sekretarza KRRiT zostały zaprezentowane odrębne, indywidualne stanowiska.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako uzupełnienie informacji dotyczących prac prowadzonych nad projektem nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji jako załącznik do rocznego sprawozdania z działalności KRRiT przedstawia zbiór dokumentów, które obrazują kalendarium wydarzeń związanych z pracami dotyczącymi przygotowania wyżej wymienionego projektu. Zbiór ten został przekazany zarówno Prokuraturze Apelacyjnej jak i Komisji Śledczej.

Informacje dotyczące nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji znajdują się także w rozdziale VII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Ochrona własności intelektualnej - udział w nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

2.9 W 2002 roku działalność KRRiT w obszarze ochrony własności intelektualnej obejmowała szereg różnorodnych działań o charakterze krajowym i międzynarodowym.

Należy tu przede wszystkim wymienić: uczestnictwo w pracach Rządowego Zespołu ds. Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych oraz udział w parlamentarnych pracach legislacyjnych.

KRRiT uczestniczyła także w pracach Grupy Roboczej ds. Współpracy Gospodarczej Rady Państw Morza Bałtyckiego i powołanego w jej ramach Zespołu ds. Ochrony Własności Intelektualnej w Rejonie Morza Bałtyckiego.

Na mocy art. 127 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych Prezes Rady Ministrów, zarządzeniem z 9 listopada 2000 roku, powołał Zespół ds. Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych, który rozpoczął działanie w 2001 roku. Członkiem Rządowego Zespołu jest Przewodniczący KRRiT.

Do zadań Zespołu należy opracowywanie wniosków i propozycji inicjatyw dotyczących usprawnienia działań organów administracji rządowej w zakresie efektywności zwalczania naruszeń prawa autorskiego i praw pokrewnych.

Zespół powinien dokonywać bieżącej analizy sytuacji w zakresie przestrzegania prawa autorskiego i praw pokrewnych, przedstawić propozycje działań mających na celu

zapobieganie naruszeniom prawa autorskiego i praw pokrewnych i zwalczanie istniejących naruszeń, przygotowywać propozycje zmian legislacyjnych zmierzające do skuteczniejszego egzekwowania postanowień prawnych oraz dokonywać okresowej oceny postępów działań w zakresie zwalczania naruszeń prawa autorskiego i praw pokrewnych. Wnioski przedstawiane są Prezesowi Rady Ministrów.

W celu realizacji swych zadań Zespół powołał cztery grupy robocze: Analiza, Legislacja, Stadion i Edukacja. Przedstawiciele KRRiT brali aktywny udział w tych pracach grup.

2.10 Wypełniając zadania ustawowe, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie włącza się w proces nowelizacji prawa własności intelektualnej. Biorąc pod uwagę sytuację na rynku praw na dobrach niematerialnych i podkreślaną przez większość środowisk, niedostateczną ochronę wytworów intelektu ludzkiego, wkład Krajowej Rady w działania służące zapewnieniu właściwej ochrony praw autorskich i pokrewnych można ocenić jako istotny.

W związku z kontynuowaniem przez Sejm prac nad kolejnymi etapami nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, przedstawiciele KRRiT brali udział w posiedzeniach Komisji Kultury i Środków Przekazu. Do KRRiT regularnie wpływają wystąpienia od organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, nadawców publicznych i prywatnych oraz przedstawicieli środowisk twórczych, w których przedstawiają swoje postulaty w sprawie tworzenia nowego prawa. Krajowa Rada, bierze pod uwagę wszystkie głosy, analizuje przedstawiane propozycje, a następnie przekazuje swoje opinie Komisji Kultury i Środków Przekazu.

W trakcie prac Komisji przedstawiciele KRRiT podkreślali konieczność zwrócenia uwagi na doświadczenia zdobyte w trakcie ośmiu lat funkcjonowania nowej ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz wnikliwej obserwacji dwóch traktatów WIPO (Światowej Organizacji Własności Intelektualnej), które są obecnie ratyfikowane przez Polskę.

2.11 Najbardziej kontrowersyjną kwestią w trakcie prac nad nowelizacją okazała się sprawa wykreślenia z ustawy art. 24 ust. 3 zawierającego tzw. licencję ustawową dla operatorów sieci kablowych. KRRiT zwracała wielokrotnie uwagę, iż skreślenie tzw. licencji ustawowej należy połączyć z odpowiednio długim okresem przejściowym, który pozwoli przedsiębiorcom na dostosowanie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej do nowych warunków (tak jak działo się to w krajach Unii Europejskiej). Jednakże nowelizacja z 28 października 2002 roku zawiera przepis, aby operatorzy kablowi zrealizowali nowe obowiązki już do 1 stycznia 2003 roku, które to *vacatio legis* zostało odebrane przez większość podmiotów jako niewystarczające.

Krajowa Rada skierowała wystąpienie w tej sprawie do Prezydenta RP i Rzecznika Praw Obywatelskich, który z kolei złożył wniosek do Trybunału Konstytucyjnego.

Krajowa Rada wyraziła opinię iż dalsze prace nad nowelizacją ustawy muszą być prowadzone w taki sposób, aby zapewnić poszanowanie podstawowej zasady prawa autorskiego, tj. utrzymania równowagi między prawami twórców a słusznym interesem podmiotów korzystających z ich dorobku.

Realizacja przepisów innych ustaw związanych z funkcjonowaniem KRRiT oraz jej Biura

2.12 W związku z ustawą z 22 stycznia 1999 roku o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95) w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji wydano wszystkie wymagane przepisy wewnętrzne.

2.13 Ustawa z 11 kwietnia 1997 roku o ujawnianiu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne, oprócz nakazu składania oświadczeń lustracyjnych przez członków KRRiT, nakłada także obowiązki na Przewodniczącą KRRiT. Obowiązki te polegają na:

- zbieraniu i niezwłocznym przekazywaniu do Sądu Apelacyjnego w Warszawie oświadczeń lustracyjnych od kandydatów na stanowiska /osób pełniących funkcje/ członków rad nadzorczych, członków zarządów, dyrektorów programów oraz dyrektorów oddziałów terenowych i agencji w spółkach akcyjnych publicznej radiofonii i telewizji;
- niezwłocznym podawaniu do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” treści złożonego oświadczenia stwierdzającego fakt pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi.

Realizacja wyżej wymienionych obowiązków łączy się z przekazywaniem do Sądu Apelacyjnego w Warszawie aktualnych wykazów osób podlegających lustracji oraz współdziałaniem w tym zakresie z Rzecznikiem Interesu Publicznego, przewodniczącymi rad nadzorczych i prezesami zarządów spółek w publicznej radiofonii i telewizji. Obowiązki te realizowane są na bieżąco.

2.14 Ustawa z 12 sierpnia 1997 roku o ochronie osób i mienia nałożyła na KRRiT obowiązki związane z ustalaniem i prowadzeniem wykazu obiektów radiowych i telewizyjnych podlegających obowiązkowej ochronie. W tej sprawie KRRiT przyjęła 7 grudnia 1999 roku uchwałę nr 732 upoważniającą Przewodniczącą KRRiT do wydania decyzji ustalających obiekty podlegające ochronie. Decyzje te zostały przekazane do wojewodów oraz kierowników jednostek organizacyjnych publicznej radiofonii i telewizji. Realizacja tych obowiązków w 2002 roku polegała na bieżącej aktualizacji ustalonego przez Krajową Radę wykazu obiektów podlegających obowiązkowej ochronie oraz korygowaniu wydanych w tej sprawie decyzji administracyjnych.

2.15 Realizacja przepisów ustawy z 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej związana była w szczególności z współpracą z wojskowymi komendami uzupełnień, prowadzeniem szkoleń obronnych oraz gospodarowaniem rezerwami specjalistycznymi. W oparciu o przepisy ustawy w 2001 roku realizowano plan finansowego wspomaganie szkolenia obronnego w jednostkach organizacyjnych publicznej radiofonii i telewizji oraz plan szkolenia obronnego kadry kierowniczej KRRiT.

2.16 Ustawa z 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133, poz. 883 z późn. zm.) nakłada na administratora danych obowiązki związane z przetwarzaniem danych osobowych. Zgodnie z ustawą, administratorem danych jest organ, instytucja, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba decydująca o celach i środkach przetwarzania danych osobowych.

Przetwarzanie danych osobowych następuje przede wszystkim w związku z wykonywaniem ustawowych zadań KRRiT takich jak: umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych, koncesjonowanie, rejestracja programów

rozprowadzanych w sieciach kablowych, postępowanie w zakresie skarg i wniosków, prowadzenie spraw pracowniczych.

W związku z realizacją przepisów ustawy o ochronie danych osobowych zgłoszono do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych zbiory danych o następujących nazwach: „Sprawy abonamentowe (umorzenia i rozłożenia na raty płatności opłat abonamentowych)” i „Skargi i wnioski”.

Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

2.17 Zgodnie z artykułem 29 ust. 3 w związku z art. 26 ust. 4 oraz art. 27 ustawy o radiofonii i telewizji Minister Skarbu Państwa skierował do KRRiT propozycje zmian statutów spółek Telewizja Polska S.A. i Polskie Radio S.A. oraz statutów spółek regionalnych radiofonii publicznej.

- Uchwałą nr 260 z 25 kwietnia 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmiany w statucie spółki Telewizja Polska S.A. w zakresie w jakim dotyczą one dostosowania do aktualnie obowiązujących przepisów prawnych.
- W uchwale nr 371 z 20 czerwca 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmianę w statutach spółek publicznej radiofonii regionalnej polegającą na uelastycznieniu liczby członków zarządu (z obligatoryjnych „3 osób” zmieniono przepis na „od 1 do 3 osób”). O liczbie członków Zarządu decyduje Rada Nadzorcza.
- W uchwale nr 497 z 12 września 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na analogiczną zmianę w statucie spółki Polskie Radio S.A., gdzie obligatoryjny pięcioosobowy skład Zarządu zastąpiono składem od 1 do 5 osób.
- Uchwałami 541 z 8 października 2002 roku, 644 z 5 grudnia 2002 roku oraz 645 z 5 grudnia 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmiany w statutach spółek regionalnych oraz spółce Polskie Radio S.A. Zgoda wyrażona w tych uchwałach obejmowała takie rodzaje zmian statutów, które wynikały z potrzeby ich uaktualnienia do obowiązującego stanu prawnego (np. zmiana odwołań do Kodeksu handlowego na odwołania do Kodeksu Spółek Handlowych, zmiana pojęcia „kapitał akcyjny” na „kapitał zakładowy”, denominacja kapitału zakładowego, tam gdzie tego nie wprowadzono wcześniej). Niezależnie od powyższych zmian Minister Skarbu Państwa zaproponował dokonanie zmian w jednolicie brzmiącym dotąd przepisie określającym przedmiot działania wyżej wymienionych spółek. Zaproponowane zmiany wykraczały poza obszar działalności spółek radiofonii i telewizji publicznej wskazany w ustawie. Przykładowo można wskazać rozszerzenie przedmiotu działania tych spółek o wynajem samochodów, działalność taksówek osobowych, wydawanie gazet, działalność prawną czy też wypożyczanie artykułów użytku osobistego i domowego. Zaproponowane zmiany przedmiotu działalności nie były również jednolite we wszystkich spółkach. Z tego względu Krajowa Rada zwróciła się do Ministra Skarbu Państwa o przedstawienie uzasadnienia zaproponowanych zmian. Krajowa Rada wyraziła jedynie zgodę na zmianę przedmiotu działalności spółki Polskie Radio S.A. (uchwała 644 z 5 grudnia 2002 roku) oraz zmianę przedmiotu działalności spółki Radio Kraków S.A. (uchwała 690 z 19 grudnia 2002 roku). Zmiany te nie budziły wątpliwości z punktu widzenia ich zgodności z przedmiotem działania wynikającym z ustawy o radiofonii i telewizji.

Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT

2.18 Wyrokiem z 24 października 2002 roku Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu skargi Spółki „Radio Muzyka Fakty” Sp. z o.o. w Krakowie w przedmiocie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego uchylił:

- uchwałę KRRiT Nr 60 z 7 marca 2001 roku w pkt. III
- uchwałę KRRiT Nr 178 z 15 maja 2001 roku w pkt. IV, VI, VII, X, XI, XII, XIV i XV,
- uchwałę KRRiT Nr 277 z 21 czerwca 2001 roku
- decyzję Przewodniczącego KRRiT z 4 września 2001 roku Nr DK-163/2001 w pkt. 1 i w pkt. 3 oraz poprzedzającą ją decyzję z 22 maja 2001 roku w pkt. V, VII, VIII, XII, XIII, XIV, XVI i XVIII

Decyzją z 22 maja 2001 roku Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji udzielił spółce „Radio Muzyka Fakty” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie koncesji nr 001/P/2001-R na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym pod nazwą RMF FM, przeznaczonego do powszechnego odbioru oraz odmówił udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego w zakresie objętym pkt. I.1 Ogłoszenia Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 13 listopada 2000 roku spółce „Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe EXPRESS” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Wnioskiem z 3 czerwca 2001 roku spółka „Radio Muzyka Fakty” Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wystąpiła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji z 22 maja 2001 roku Przewodniczącego KRRiT udzielającej koncesji nr 001/P/2001-R

Wniosek został rozpatrzony. Przewodniczący KRRiT wydał decyzję nr DK-163/2001 z 4 września 2001 roku, na podstawie której m.in. zmieniono punkt V decyzji z 22 maja 2001 roku. W pozostałym zakresie decyzja Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 22 maja 2001 roku o udzieleniu koncesji nr 001/P/2001-R została utrzymana w mocy.

Koncesjonariusz zaskarżył decyzję Przewodniczącego KRRiT do Naczelnego Sądu Administracyjnego wnosząc o uchylenie punktu VII Koncesji oraz punktu 3 uzasadnienia wydanej decyzji.

W wyroku Naczelny Sąd Administracyjny uznał, iż skarga dotyczy dwóch kwestii:

- dopuszczalności określenia w koncesji niektórych warunków prowadzenia działalności nadawczej,
- odmowy wyrażenia zgody na nadawanie w ramach udzielonej koncesji pasm lokalnych czyli tzw. rozszczepianie programu.

Co do dopuszczalności określania w koncesji warunków prowadzenia działalności nadawczej NSA stwierdził, że organ koncesyjny może nałożyć na koncesjonariusza tylko takie obowiązki, które wynikają z ustawy, a ograniczenia wymagają merytorycznego uzasadnienia. NSA uznał, iż przepis art. 6 ustawy o radiofonii i telewizji nie daje dostatecznego prawnego uzasadnienia dla żadnego z określonych w koncesji i kwestionowanych przez Spółkę „Radio Muzyka Fakty” Sp. z o.o. warunków prowadzenia działalności. Taką podstawą nie jest również art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy określający zadania kontrolne KRRiT, gdyż z przepisów określających zadania organu administracji publicznej nie można wyprowadzać norm kompetencyjnych. Oznacza to, iż KRRiT ma tylko takie kompetencje kontrolne jakie wynikają z ustawy tj. z art. 10 ust. 2.

Żaden przepis, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, poza art. 40 a ust. 1, nie pozwala KRRiT ingerować, w sposób określony w koncesji, w czynności dotyczące struktury kapitałowej koncesjonariusza. Takie kompetencje KRRiT nie mają również umocowania w innych przepisach ustawowych.

Sąd podkreślił, że ustawa o radiofonii i telewizji nie zobowiązuje generalnie koncesjonariusza (poza przypadkami określonymi w art. 10 ust. 2) do informowania organu koncesyjnego o okolicznościach dotyczących koncesjonariusza i prowadzonej przez niego działalności.

W zaskarżonych decyzjach Przewodniczący KRRiT nie przedstawił motywów uzasadniających żądanie udzielenia KRRiT informacji w zakresie określonym w pkt. VII.7. i VIII koncesji. Zdaniem Sądu wykraczają one poza granice, określone art. 23 ustawy Prawo działalności gospodarczej i art. 37 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji.

Ponadto Sąd stwierdził, iż przepisy art. 37 ust. 4 i rozporządzenia KRRiT w sprawie zawartości wniosku są niezgodne z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Przepis Konstytucji stanowi, że upoważnienie do wydania rozporządzenia wykonawczego powinno określać zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu. Musi być więc szczegółowe pod względem przedmiotowym i treściowym.

Art. 37 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji nie zawiera wytycznych, dotyczących treści rozporządzenia pozostawiając w ten sposób KRRiT wolną rękę w zakresie nakładania na ubiegającego się o koncesję obowiązku udzielania informacji o wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności.

NSA uznał, że przepis § 3 rozporządzenia KRRiT w sprawie zawartości wniosku nie może stanowić wystarczającej podstawy do określenia zakresu informacji żądanych w związku z ubieganiem się o koncesję.

NSA nie znalazł wyraźnego, ustawowego umocowania do żądania od koncesjonariusza wskazania KRRiT operatorów stacji nadawczych oraz zakwestionował rozstrzygnięcia zawarte w pkt. XIV i XVIII z powodu ich nieprecyzyjnego sformułowania.

Co do kwestii wyrażenia zgody na nadawanie w ramach koncesji pasm lokalnych (tzw. *rozszczepianie programu*) Sąd stwierdził, że KRRiT wydając odmowną decyzję nie podała prawnego uzasadnienia swojego stanowiska, a kwestia rozszczepiania programu nie została rozpatrzona w świetle ustawowej definicji programu.

NSA okoliczności, w których Przewodniczący KRRiT odmówił stronie skarżącej zgody na tzw. rozszczepianie programu wskazują na naruszenie konstytucyjnej zasady zaufania do państwa i prawa. Jeżeli na gruncie nie zmienionych przepisów prawa utrwaliła się określona jego wykładnia, pozwalająca przewidywać przyszłe rozstrzygnięcia organów administracyjnych, to nagła i niezapowiedziana zmiana tej wykładni godzi w bezpieczeństwo prawne. W dotychczasowej praktyce koncesyjnej Przewodniczący KRRiT wyrażał zgodę nadawcom koncesjonowanym na tzw. rozszczepianie programu.

Krajowa Rada po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku, przystąpiła do ponownego rozpatrzenia decyzji w części uchylonej wyrokiem NSA. 13 lutego 2003 roku Krajowa Rada przyjęła uchwałę, na podstawie której przygotowywana jest decyzja Przewodniczącego KRRiT.

2.19 Wyrokiem z 24 października 2002 roku Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu sprawy ze skargi Światowej Federacji Polskich Kombatantów oraz Andrzeja Cieleckiego – Polskie Radio AK Jutrzenka w Warszawie na decyzję Przewodniczącego

KRRiT z 22 listopada 2001 roku Nr DK-221/2 w przedmiocie nadania statusu nadawcy społecznego, oddalił skargę.

23 września 1996 roku Andrzej Cielecki wystąpił o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio Jutrzenka”.

28 sierpnia 1998 roku KRRiT Uchwałą Nr 265/98 udzieliła koncesji Panu Andrzejowi Waldemarowi Cieleckiemu.

Wnioskiem z 4 czerwca 2001 roku skarżący wystąpił o nadanie statusu nadawcy społecznego. Skarżący złożył wniosek o udzielenie koncesji jako osoba fizyczna. Ustawa nie przewiduje możliwości nadania statusu nadawcy społecznego osobie fizycznej.

24 lipca 2001 roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzję w sprawie udzielenia Andrzejowi Cieleckiemu koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego.

Przewodniczący KRRiT 18 września 2002 roku wydał decyzję Nr DK-174/2001, w której odmówił skarżącemu nadania statusu nadawcy społecznego z braku podstaw prawnych, oraz uchylił w postanowienie Nr DK-144/2001 z 19 lipca 2001 roku.

Światowa Federacja Kombatantów Polskich i Andrzej Cielecki zaskarżyli decyzje Przewodniczącego KRRiT do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W uzasadnieniu wyroku NSA stwierdził, iż skarga Andrzeja Cieleckiego na decyzję odmawiającą statusu nadawcy społecznego, nie mogła być uwzględniona z przyczyn zawartych w przepisie art. 39 b ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Skarga Światowej Federacji Kombatantów Polskich podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna, gdyż Federacja nie występowała ze stosownym wnioskiem do Krajowej Rady i nie zgłaszała swojego udziału w postępowaniu administracyjnym.

2.20 Wyrokiem z 5 lutego 2003 roku Naczelnny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu sprawy ze skargi „TV KAB-Police” spółka jawna na decyzję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr D-0036/01 z 25 kwietnia 2001 roku uchylił decyzję Przewodniczącego KRRiT.

W dniu 16 sierpnia 2000 roku skarżący złożył wniosek o rejestrację rozprowadzania programów w sieci telewizji kablowej o numerze zezwolenia 091/99.

W dniu 20 września 2000 roku Przewodniczący KRRiT wezwał operatora do uzupełnienia braków we wniosku, w terminie 7 dni, poprzez dostarczenie kopii decyzji o przedłużeniu terminu ważności zezwolenia Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej (obecnie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty) na budowę i eksploatację sieci o numerze zezwolenia 091/99.

Operator nie uzupełnił wniosku w terminie i nie dostarczył kopii decyzji. Przewodniczący KRRiT w decyzji Nr D-01114/00 z 21 grudnia 2000 r zakazał rozprowadzania programów objętych wnioskiem nr 0477/00 w sieci kablowej o numerze zezwolenia 091/99. 24 stycznia 2001 roku operator złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

27 lutego 2001 roku Przewodniczący KRRiT ponownie wezwał operatora do uzupełnienia braków we wniosku, w terminie 7 dni, poprzez dostarczenie kopii decyzji URTiP na eksploatację sieci.

Skarżący nie uzupełnił w terminie braków. 4 czerwca 2001 roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzję Nr D-0036/01 o utrzymaniu w mocy decyzji nr D-0114/00 z 21 grudnia 2000 roku.

NSA w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że wydana decyzja była wadliwa, gdyż uzasadnienie było nieadekwatne do decyzji, w której zakazano rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieci kablowej, a w uzasadnieniu powołano się na przesłanki odmowy rejestracji.

2.21 Wyrokiem z 25 lutego 2003 roku Naczelny Sąd Administracyjny uwzględnił w części skargę złożoną przez Prowincję Braci Mniejszych Konwentualnych. Strona powodowa skarżyła odmowę rozszerzenia koncesji emisji programu telewizyjnego na dodatkowe kanały w: Rzeszowie, Suwałkach, Białymstoku, Wałbrzychu i Szczecinie. Sąd uznał za zasadną skargę w przypadku dwóch stacji w: Rzeszowie i Suwałkach. W ustnym uzasadnieniu Sąd wskazał, że uchylene nastąpiło z przyczyn proceduralnych. Krajowa Rada po otrzymaniu wyroku z pisemnym uzasadnieniem przystąpi do rozpatrzenia sprawy zgodnie ze wskazaniami NSA.

Informacje o decyzjach Przewodniczącego KRRiT o nałożeniu kar na nadawców przedstawiono w rozdziałach I i VI „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

W rozdziale I „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” przedstawiono również informację o udziale KRRiT w pracach Sejmu i Senatu RP.

III. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONCESYJNY

A. Radiofonia

Wprowadzenie

3.1 Rynek nadawców radiowych w ciągu ostatnich dwóch lat został w dużej mierze utrwalony poprzez ponowne udzielenie koncesji. Potwierdzony został pierwotny kształt dwóch koncesji o zasięgu ogólnokrajowym (Radio ZET i Radio RMF FM). Ich zasięg odpowiada standardowi koncesji ogólnokrajowych i obejmuje odpowiednio 89,4 % - Radio ZET i 94,6 % - Radio RMF FM zasięgu ludnościowego. Nie oznacza to jednak zakończenia optymalizacji obu sieci. Wyżej wymieni nadawcy, już w ramach nowych koncesji wnioskuje przeprowadzenie zmian w zakresie warunków technicznych. Częściowo jest to związane z dążeniem do poprawy jakości sygnału na obszarach objętych koncesją i docelowego wykorzystania możliwości użytkowanych stacji nadawczych. Sygnalizowane problemy techniczne wynikają także z konieczności weryfikacji decyzji Ministra Łączności, który uzgadniając ogłoszenie sieci Radia RMF FM i Radia ZET zakwestionował potrzebę istnienia tzw. „częstotliwości dubeltowych”, a więc tych których zasięgi znajdują się, przynajmniej teoretycznie, w obrębie innych stacji nadawczych dużej mocy. Nie mając możliwości kwestionowania merytorycznej decyzji Ministra Łączności Krajowa Rada przyznała koncesję dla Radia RMF FM i Radia ZET bez tych częstotliwości. Dopiero po wyłączeniu „stacji dubeltowych” w praktyce można stwierdzić, czy decyzje te były uzasadnione. Obecnie na wniosek nadawców Krajowa Rada zwróciła się o ponowne przeprowadzenie analiz w tym zakresie przez URTiP. Może się okazać, że w niektórych przypadkach trzeba będzie uzupełnić sieci Radia RMF FM i Radia ZET częstotliwościami doświetlającymi. W takiej sytuacji Krajowa Rada wystąpi do Prezesa URTiP o ich dobranie, o ile nie znajdują się one w puli wolnych częstotliwości, będącej w dyspozycji KRRiT.

Kształt techniczny sieci Radia RMF FM i Radia ZET nie uległ zasadniczym zmianom. Koncesje w części programowej przybrały jednak na wniosek nadawców inny kształt. Przy zachowaniu uniwersalnego charakteru programu realizowanego w ramach różnych gatunków i różnorodnej tematyki nastąpiło obniżenie procentowego udziału audycji słownych w programie. W obu koncesjach udział ten został określony jako 20 % dobowego czasu nadawania.

3.2 Rozwijają się opisywane w sprawozdaniach KRRiT z lat poprzednich zjawisko tzw. sieciowania. Obecnie dwóch uczestników tego procesu, spółki AGORA S.A. i ESKA S.A.

posiada zbliżony potencjał: 25 koncesji bezpośrednio lub pośrednio posiada spółka ZPR S.A. obejmując w ten sposób około 35 % zasięgu ludnościowego kraju, a także 25 koncesji posiada spółka AGORA S.A. z około 37 % zasięgu ludnościowego. Sieci określiły swoje projekty jako wyspecjalizowane stacje muzyczne, różnicując swoją ofertę poprzez różne formaty: AGORA S.A. – złote przeboje, ESKA S.A. – najnowsze hity. Krajowa Rada w koncesjach określiła warunki zobowiązujące tych nadawców do tworzenia i rozpowszechniania audycji o tematyce lokalnej. Zarówno AGORA S.A. jak i ESKA S.A. zakwestionowały prawo Krajowej Rady do nakładania tak sformułowanych obowiązków i zaskarżyły koncesje do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Realizacja tych obowiązków programowych odbiega od warunków koncesyjnych, co zostało stwierdzone w monitoringu na temat realizacji warunków koncesyjnych przeprowadzonym przez Departament Programowy w Biurze KRRiT w 2002 roku. Monitoring ten objął programy 44 stacji o zasięgu lokalnym. Krajowa Rada będzie podejmować w tych sprawach działania zgodnie z ustawowymi kompetencjami.

Wyniki monitoringu zostały przedstawione rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

3.3 Pozostałych 58 nadawców o zasięgu lokalnym, którzy zadeklarowali samodzielne realizowanie nowych koncesji i zachowanie ich uniwersalnego charakteru w tej chwili również nie stanowią jednolitej grupy.

Część z nich po wydaniu koncesji poszukiwała wsparcia dla dalszego istnienia poprzez nowe projekty radiowe takie jak Y-Radio, Ad Point czy Multimedia. Krajowa Rada wyrażając zgodę na przekształcenia własnościowe uwzględniała w ten sposób tworzenie nowego zjawiska na rynku mediów lokalnych – sieci skonsolidowanych własnościowo, stacji o silnej pozycji wśród słuchaczy zintegrowanych ze społecznością lokalną.

3.4 Niektórzy z pozostałych tzw. „niezrzeszonych” nadawców lokalnych przeżywają często problemy finansowe i dalsze istnienie wielu z nich, przy braku inwestora, stoi pod znakiem zapytania. Trzeba jednak zauważyć, że wielu z tych nadawców nie potrzebuje pomocy finansowej i bez inwestorów prowadzi bardzo dobrze oceniane rozgłoszenie radiowe. Podmioty takie jak w szczególności AGORA S.A., ESKA S.A. nie są w większości przypadków zainteresowane konsolidacją ze stacjami znajdującymi się w miastach poniżej 150 tysięcy.

Krajowa Rada zaakceptowała kapitałowy udział spółki EUROZET (właściciel Radia ZET) w spółce wykonującej koncesję na rozpowszechnianie programu RADIOSTACJA. Krajowa Rada kierowała się przekonaniem, że możliwości kapitałowe oraz doświadczenie rynkowe nadawcy ogólnokrajowego będą wsparciem dla projektu stacji młodzieżowej posiadającej wieloletnią tradycję. RADIOSTACJA w sensie technicznym nadal pozostaje siecią niedokończoną, obejmującą jedynie 7 dużych miast. Wierni słuchacze poszukują jej zatem w Internecie i w sieciach kablowych. Krajowa Rada dostrzega obecność RADIOSTACJI, jako programu społecznie oczekiwanego o wyspecjalizowanym charakterze poświęconym problemom młodzieży.

3.5 Przyznanie koncesji dla spółki INFORADIO związane było z pierwotnym projektem wielkomiejskiej sieci radiowej nadającej program wyspecjalizowany informacyjny. Obecnie wyspecjalizowany informacyjno – muzyczny o nazwie TOK FM. Jest to stacja niszowa. W Krajowej Radzie prowadzone są obecnie prace dotyczące kształtu ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu za pomocą nadajników użytkowanych obecnie przez spółkę INFORADIO.

3.6 Radio WAWA wykonuje nowo wydaną koncesję na program o charakterze uniwersalnym - 18 % audycji słownych w programie w ramach różnych gatunków i tematyki. Koncesja ta obejmuje 13 dużych i średnich miast. Nadawca sygnalizuje Krajowej Radzie konieczność rozwoju technicznego posiadanej sieci. Docelowy kształt sieci projektowany w listopadzie 1996 roku w okresie, gdy Krajowa Rada zdecydowała o przekształceniu lokalnego nadawcy warszawskiego w sieć ponadregionalną, miał obejmować co najmniej wszystkie obecne miasta wojewódzkie. WAWA utrzymuje sieć z lokalnego rynku reklamowego w Warszawie, nie mając możliwości korzystania z reklamy lokalnej (brak tzw. rozszczepień) i nie mając możliwości sprzedaży czasu antenowego jako nadawca ogólnokrajowy. WAWA nie może skutecznie konkurować z sieciami muzycznymi spółek AGORY S.A. i ESKI S.A. ani nadawcami ogólnokrajowymi Radio ZET i Radio RMF FM.

3.7 Radiofonia katolicka reprezentowana jest obecnie przez 38 rozgłośni diecezjalnych, 2 parafialne, 3 zakonne oraz ogólnokrajowe RADIO MARYJA. Nadawcy katolicy zgodnie z warunkami koncesyjnymi realizują program o charakterze społeczno – religijnym. Stacje diecezjalne współpracują ze sobą w ramach Porozumienia Programowego PLUS i wspólnie sprzedają swój czas antenowy. Wśród stacji diecezjalnych pozostaje jednak grupa 19 samodzielnie działających nadawców. Stacje diecezjalne w większości próbują pozyskać środki finansowe z rynku reklamowego, a więc nie korzystają z możliwości otrzymania statusu nadawcy społecznego. Status nadawcy społecznego został przyznany Radiu Maryja. Krajowa Rada prowadzi proces uzupełniania zasięgu technicznego stacji diecezjalnych tak aby, obejmowały one swoim zasięgiem tereny diecezji i archidiecezji.

Niewielkim przekształceniom podlega także część techniczna koncesji RADIA MARYJA. Po optymalizacji przeprowadzonej w latach 2000 - 2001 sieć RADIA MARYJA osiągnęła 81,1 % zasięgu ludnościowego. Dokonywane obecnie zmiany mają charakter korekcyjny.

3.8 Krajowa Rada ocenia rynek nadawców radiowych jako rozwinięty i różnorodny. Na tym etapie rozwoju rynku radiowego Krajowa Rada umożliwia powstawanie i rozwój tych programów, które ze względu na wyspecjalizowany charakter wzbogacają ofertę programową. W 2002 roku Przewodniczący KRRiT, na podstawie uchwał KRRiT, wydał 3 nowe koncesje w Warszawie dla:

- Radia 94 FM - program poświęcony problemom motoryzacji i komunikacji,
- Radia PiN 102 FM - program finansowo-biznesowy,
- Radia PLUS – program społeczno-religijny.

Przygotowywana jest koncesja dla spółki International Communication Sp. z o.o. na program wyspecjalizowany pod nazwą „104,4 GOLD FM”.

Proces ponownego udzielenia koncesji

3.9 W okresie sprawozdawczym KRRiT kontynuowała proces ponownego udzielenia koncesji na nadawanie programów radiowych. Wiązało się to z upływem terminu ważności koncesji wydanych w latach 1995 i 1996.

Z powodu braku odrębnych uregulowań ustawowych w sprawie wniosków o ponowne udzielenie koncesji Krajowa Rada przeprowadzała pełne postępowanie koncesyjne.

W okresie sprawozdawczym KRRiT wydała 28 koncesji w związku z postępowaniami rozpoczętymi ogłoszeniami z 2001 roku (ogłoszenia z 22 stycznia, 22 lutego, 24 lipca, 23 października i 18 grudnia 2001 roku).

3.10 Jedną koncesję na rozpowszechnianie programu HOT RADIO w Przemysłu udzielono w ramach postępowania rozpoczętego ogłoszeniem z 9 kwietnia 2002 roku.

Wśród wydanych 29 koncesji, 21 koncesji obejmuje nadawanie programu uniwersalnego, realizowanego w ramach różnych rodzajów audycji poświęconych tematyce lokalnej. Warstwa słowna w tych koncesjach w zależności od wielkości miasta, wynosi 12 % w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców lub 10 % w miastach poniżej 200 tys. i w całości jest poświęcona tematyce lokalnej. Nadawcy w ramach współpracy programowej mogą nadawać 33 % wspólnego programu w godzinach między 6.00 a 22.00 oraz wspólny program nocny.

3.11 Przewodniczący KRRiT udzielił koncesji na rozpowszechnianie programu o charakterze wyspecjalizowanym akademickim dla Politechniki Poznańskiej. Udział audycji skoncentrowanych na problemach środowiska akademickiego wynosić ma co najmniej 10 % tygodniowego czasu nadawania programu.

3.12 Pozostałych 7 ponownie wydanych koncesji ma charakter wyspecjalizowany – muzyczny. Są to koncesje na rozpowszechnianie następujących programów:

- RADIO ESKA OPOLE,
- RADIO ESKA KRAKÓW,
- RADIO ESKA BEŁCHATÓW,
- RADIO ESKA LUBLIN,
- SUPER FM (Poznań),
- MUZYCZNE RADIO (Jelenia Góra),
- RADIO NA FALI 89,8 FM ZŁOTE PRZEBOJE (Police k/Szczecina).

Nadawcy muzyczni w ramach obowiązków programowych realizują pomiędzy godziną 6.00 a 22.00, 12 % audycji z tzw. warstwą słowną. Połowa tych audycji powinna być poświęcona popularyzowaniu muzyki i wiedzy o muzyce, a połowa tematyce lokalnej (jeśli w obrębie działania nadawcy nie znajduje się miasto o liczbie mieszkańców powyżej 200 tys. udział audycji z warstwą słowną obniżony jest do 10 %).

Wykaz ponownie wydanych koncesji radiowych

nr koncesji	Data wydania	nazwa nadawcy (nazwa programu)	lokalizacja stacji
118/P/2002-R	17.04.2002	WIBOR Sp. z o.o. (RADIO ECHO)	Nowy Sącz , Nowy Targ, Gorlice, Krynica
119/P/2002-R	19.04.2002	WIBOR Sp. z o.o. (RADIO ECHO 103,8 FM)	Skawina
120/P/2002-R	19.04.2002	Towarzystwo Rozwoju Rozgłośni Radiowej w Elblągu (Radio EL - Elbląg)	Elbląg
121/P/2002-R	23.04.2002	Radio ESKA S.A. (RADIO ESKA OPOLE)	Opole

III. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

122/P/2002-R	15.05.2002	Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o. (RADIO PSR)	Szczecin
123/P/2002-R	17.05.2002	Bajer Piotr (RADIO 5 SUWAŁKI)	Suwałki
124/P/2002-R	17.05.2002	Bajer Piotr (RADIO 5 ELK)	Elk
125/P/2002-R	17.05.2002	ADA CORPORATION RADIO FON Sp. z o.o. (RADIO FON)	Częstochowa
126/P/2002-R	17.05.2002	Muzyczne Radio Sp. z o.o. (MUZYCZNE RADIO)	Góra Świeradowiec, Komarno
127/P/2002-R	21.05.2002	Radio PÓLNOC Sp. z o.o. (RADIO PÓLNOC)	Koszalin
128/P/2002-R	21.05.2002	Radio ABC Sp. z o.o. (RADIO ABC)	Szczecin
129/P/2002-R	21.05.2002	POROZUMIENIE RADIOWE - POZNAŃ Sp. z o.o. (SUPER FM)	Poznań
130/P/2002-R	10.06.2002	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- Usługowe „FAMA” Sp. z o.o. (Radio FAMA Sochaczew 94,9 FM)	Sochaczew
131/P/2002-R	26.06.2002	Radio SBB Rodło Sp. z o.o. (PLANETA)	Bytom
132/P/2002-R	28.06.2002	Stempin Jerzy (RADIO SUD)	Kępno
133/P/2002-R	03.07.2002	Media Sp. z o.o. (RMI FM)	Poznań, Poznań/ Śrem
134/P/2002-R	09.07.2002	Politechnika Poznańska (RADIO AFERA)	Poznań
135/P/2002-R	22.07.2002	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HITT Sp. z o.o. (FLASH Małopolska)	Skawina
136/P/2002-R	08.08.2002	RADIO ELKA Sp. z o.o. (RADIO ELKA)	Gostyń, Leszno
137/P/2002-R	23.08.2002	Radio PÓLNOC Sp. z o.o. (RADIO PÓLNOC)	SRL Goleniów
138/P/2002-R	05.09.2002	BRW Sp. z o.o. (RADIO BRW)	Wałbrzych
139/P/2002-R	07.10.2002	Radio ESKA S.A. (RADIO ESKA KRAKÓW)	Kraków
140/P/2002-R	16.10.2002	Zakład Usługowo-Handlowy UZNAM Sp. z o.o. (RADIO NA FALI 89,8 FM ZŁOTE PRZEBOJE)	Police
141/P/2002-R	18.11.2002	Radio ESKA S.A. (RADIO ESKA BĘŁCHATÓW)	Bełchatów
142/P/2002-R	18.11.2002	Radio ESKA S.A. (RADIO ESKA LUBLIN)	Lublin
143/P/2002-R	19.11.2002	Hot Radio Przemyśl Sp. z o.o. (HOT RADIO)	Przemyśl
144/P/2002-R	19.11.2002	Piłskie Radio i TV 100 Sp. z o.o. (RADIO 100)	Piła
145/P/2002-R	12.12.2002	RADIO PARADA Sp. z o.o. (RADIO PARADA)	Łódź
146/P/2003-R	14.03.2003	Radio Pasma Piotrków Sp. z o.o. (Radio PIOTRKÓW)	Piotrków Trybunalski

3.13 W wyniku rozpatrzenia odwołań od decyzji o odmowie udzielenia koncesji KRRiT przyjęła 29 sierpnia 2002 roku, uchwały o udzieleniu dwóch koncesji spółce „TWOJE RADIO” Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu na nadawanie programów w Zielonej Górze wraz z Żarami oraz w Jeleniej Górze. Decyzje w tych sprawach wydane zostaną po otrzymaniu postanowień Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty uzgadniających techniczne warunki nadawania programu.

Postępowanie w sprawie ponownego udzielenia koncesji, w związku z ogłoszeniami z 24 lipca i 18 grudnia 2001 roku, prowadzone jest aktualnie również wobec spółek:

- Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowego INTER PM Sp. z o.o.,
- Agencja Reklamowa EKS Radio Konin Sp. z o.o.

3.14 31 grudnia 2002 roku ukazało się ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT w sprawie udzielenia koncesji na nadawanie programów radiowych za pomocą częstotliwości obecnie użytkowanych przez nadawców, których koncesje wygasają w 2003 roku.

Przedmiotem ogłoszenia jest 20 koncesji na nadawanie programów o zasięgu lokalnym, 2 koncesje na program o charakterze wyspecjalizowanym akademickim i po jednej koncesji na program o charakterze wyspecjalizowanym muzycznym – muzyka jazzowa oraz muzyka poważna. Termin składania wniosków upłynął 31 stycznia 2003 roku. W związku z ogłoszeniem wpłynęły 43 wnioski złożone przez 36 podmiotów (w tym jeden wniosek wpłynął po terminie, a jeden wniosek był niezgodny z treścią ogłoszenia).

3.15 W ramach prowadzonych postępowań o ponowne przyznanie koncesji Krajowa Rada rozpatrzyła negatywnie wnioski trzech dotychczasowych nadawców:

- panu Tomaszowi Zieleniewskiemu (Radio Kormoran z Giżycka),
- Radiu WaMa z Olsztyna,
- Fundacji Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej w Krakowie.

Częstotliwość dotychczas użytkowana przez Fundację Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej w Krakowie (program BLUE FM) została przyznana w tym samym postępowaniu spółce ESKA S.A. na rozpowszechnianie programu ESKA Kraków.

3.16 Krajowa Rada odmówiła udzielenia koncesji w Wałbrzychu i Opolu spółce „Twoje Radio” Sp. z o.o. z Wałbrzycha.

W sprawie decyzji dotyczących udzielenia koncesji dla spółki Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu oraz dla Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” z siedzibą w Gdowie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji postanowiła przedstawić następujące załączniki do rocznego sprawozdania z działalności KRRiT:

- Decyzja nr DK-72/2002 z 28 marca 2002 roku w sprawie odmowy udzielenia koncesji spółce Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu oraz spółce WAWA S.A. z siedzibą w Warszawie;
- Wniosek o ponowne rozpatrzenia sprawy z 17 kwietnia 2002 roku złożony przez spółkę Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu;
- Decyzja nr DK-219/2002 z 13 sierpnia 2002 roku w sprawie utrzymania w mocy decyzji z 28 marca 2002 roku;
- Decyzja nr DK-73/2002 z 28 marca 2002 roku w sprawie odmowy udzielenia koncesji spółce Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu;

- Wniosek o ponowne rozpatrzenia sprawy z 17 kwietnia 2002 roku złożony przez spółkę Twoje Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Wałbrzychu;
- Decyzja nr 220/2002 z 13 sierpnia w sprawie utrzymania w mocy decyzji z 28 marca 2002 roku;
- Decyzja nr 113/2002 z 24 kwietnia 2002 roku w sprawie odmowy udzielenia koncesji Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” oraz spółce Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie;
- Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z 13 maja 2002 roku złożony przez Fundację „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” z siedzibą w Gdowie;
- Koncesja nr 139/P/2002-R z 7 października 2002 roku, na podstawie której spółka Radio ESKA S.A. z siedzibą w Warszawie otrzymała koncesję na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio ESKA Kraków”;
- Korespondencja Członka KRRiT skierowana do Przewodniczącego KRRiT oraz do redakcji Gazety Wyborczej w związku z publikacją artykułu pt. „Nie poradzili sobie”.

W związku z przekazaniem przez Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wnioskiem Specjalnego Sprawozdawcy Komisji Praw Człowieka ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności opinii i wypowiedzi, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji postanowiła przedstawić następujące załączniki do rocznego sprawozdania z działalności KRRiT:

- Wystąpienie Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych z 19 sierpnia 2002 roku wraz z listem Specjalnego Sprawozdawcy Komisji Praw Człowieka ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności opinii i wypowiedzi;
- Odpowiedź Przewodniczącego KRRiT z 28 października 2002 roku wraz z załącznikami (zdania odrębne Członków KRRiT: Juliusza Brauna, Waldemara Dubaniowskiego, Jarosława Sellina);
- Odpowiedź z 2 października 2002 roku Członka KRRiT dr hab. Danuty Waniek do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;
- Wystąpienie z 22 października 2002 roku przedstawicieli Fundacji „Rozwój Kultury Ziemi Gdowskiej” z siedzibą w Gdowie do Specjalnego Sprawozdawcy Komisji Praw Człowieka ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności opinii i wypowiedzi.

Z powodów formalnych Krajowa Rada odmówiła udzielenia koncesji dla:

- pani Ewy Kubasiewicz (Radio Parada z Łodzi)
- pana Piotra Stachaczyka (Radio Pasma Piotrków z Piotrkowa Trybunalskiego).

W ramach tego samego postępowania koncesję uzyskały spółki, w których wyżej wymienione osoby są jedynymi udziałowcami.

3.17 W 2002 roku rozpatrzono 19 wniosków o ponowne rozpatrzenie warunków koncesyjnych określonych w nowo wydanych koncesjach.

Informacje dotyczące odwołania złożonego przez spółkę RMF FM. zostały przedstawione w rozdziale II „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Odwołania złożyły wszystkie stacje działające w ramach sieci ESKA S.A. i AGORA S.A., a także niektóre spółki związane ze spółką AD POINT („Spectrum”, „Radio SBB Rodło”). Przedmiotem zaskarżenia we wszystkich wnioskach były tzw. zapisy własnościowe.

3.18 W związku z wyrokiem NSA z 24 października 2002 roku o uchyleniu uchwały i decyzji koncesyjnej na nadawanie programu RMF FM m.in. w części dotyczącej obowiązków związanych z uzyskiwaniem zgody na nabywanie i zbywanie udziałów bądź akcji w spółce koncesjonariusza, Krajowa Rada dokonała nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie zamieniając konieczność akceptacji zmian na wymóg informowania o zmianach oraz podniosła progi, które tego wymogu dotyczą. Zamiast progu 5 % i więcej ustalono progi nawiązujące do rozstrzygnięć w ustawie o publicznym obrocie papierami wartościowymi: 10 %, 20 %, 30 % itd.

Zapisy w nowym brzmieniu oznaczają powrót do poprzednio stosowanych przez Krajową Radę rozstrzygnięć m.in. poprzez przywrócenie pojęcia tzw. pierwotnego udziałowca oraz swobodnego nabywania udziałów w spółkach wykonujących koncesje przez nowe podmioty do poziomu 49 %.

Nadawcy odwoływali się także od nowej formuły zapisów programowych kwestionując zasadność nałożenia przez Krajową Radę w koncesjach m.in. następujących obowiązków: oznaczania programu na antenie poprzez jego nazwę zapisaną w koncesji, przeznaczania nie mniej niż 2% tygodniowego czasu nadawania na tzw. debiuty, to jest utwory słowno-muzyczne wykonywane w języku polskim lub utwory muzyczne związane z kulturą polską, których pierwsze nadanie nastąpiło w okresie ostatnich 6 miesięcy, lub których wykonawcy debiutowali w okresie ostatnich 6 miesięcy. Nadawcy kwestionowali również wyłączenie z katalogu audycji i tematów realizujących tematykę lokalną, dźwięków identyfikacyjnych stacji (jingle'ów), autopromocji stacji na antenie, wypowiedzi prezenterów i ich rozmów ze słuchaczami na tematy inne niż lokalne, audycji nie dotyczących tematów lokalnych, których związek z lokalnością polega jedynie na tym, że ich autorami są osoby z lokalnego środowiska.

KRRiT uznała za zasadne zastrzeżenia dotyczące obowiązku powiadamiania KRRiT o nabyciu praw do środków masowego przekazu, w szczególności akcji lub udziałów w spółkach posiadających tytuły prasowe, rozpowszechniających programy radiowe, telewizyjne, lub prowadzących agencje prasowe. Krajowa Rada postanowiła dokonać zmian w koncesjach poprzez odniesienie tych obowiązków jedynie do spółek, których akcje notowane są na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. W pozostałym zakresie Krajowa Rada utrzymała decyzje w mocy.

Udzielanie nowych koncesji, rozszerzanie oraz inne zmiany koncesji nadawców działających, skutkujące zwiększeniem zasięgu stacji

3.19 W okresie sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał 3 decyzje w sprawie udzielenia nowych koncesji na nadawanie programu radiowego w Warszawie:

nr koncesji	data wydania	nazwa nadawcy (nazwa programu)
278/2002-R	05.06.2002	AGENCJA WYDAWNICZA I MARKETINGOWA MEDIABANK S.A. (PiN 102 FM - Pieniądz i Nowoczesność)
279/2002-R	05.06.2002	SPECTRUM FM Sp. z o.o. (RADIO 94 FM)
280/2002-R	18.07.2002	Nadawca Sp. z o.o. (RADIO PLUS WARSZAWA)

Wszystkie 3 programy mają charakter wyspecjalizowany ze względu na tematykę i odbiorców:

- program pod nazwą „PiN 102 FM - Pieniądz i Nowoczesność” – finansowo-biznesowy. Audycje realizujące wyspecjalizowany charakter stanowiąc mają nie mniej niż 7 % tygodniowego czasu nadawania programu w porze dziennej, tj. w godz. 6.00–22.00. Udział tematyki lokalnej wynosić ma nie mniej niż 5 % tygodniowego czasu nadawania programu,
- program pod nazwą „RADIO 94 FM” – poświęcony zagadnieniom ruchu drogowego, motoryzacji i komunikacji. Audycje realizujące wyspecjalizowany charakter stanowiąc mają nie mniej niż 6 % tygodniowego czasu nadawania programu w porze dziennej, tj. w godz. 6.00–22.00. Udział tematyki lokalnej wynosić ma nie mniej niż 6 % tygodniowego czasu nadawania programu,
- program pod nazwą „RADIO PLUS WARSZAWA” – społeczno-religijny. Audycje realizujące wyspecjalizowany charakter stanowiąc mają nie mniej niż 12 % tygodniowego czasu nadawania programu.

3.20 Po rozpatrzeniu odwołań KRRiT przyjęła 16 lipca 2002 roku uchwałę w sprawie udzielenia koncesji, na nadawanie programu wyspecjalizowanego o charakterze muzyczno – kulturalnym, spółce International Communication Sp. z o.o. należącej do grupy ESKA S.A. Decyzja w tej sprawie wydana zostanie po podjęciu przez KRRiT uchwały w sprawie szczegółowych zapisów koncesyjnych.

3.21 W związku z ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z 9 kwietnia 2002 roku w sprawie udzielenia lub rozszerzenia koncesji na nadawanie programów radiowych wpłynęło 13 wniosków.

Po rozpatrzeniu złożonych wniosków KRRiT podjęła następujące uchwały:

- uchwała z 22 sierpnia 2002 roku w sprawie udzielenia koncesji spółce TRES Sp. z o.o. z siedzibą w Sieradzu, na rozpowszechnianie programu „RADIO PABIANICE” w Pabianicach;
- uchwała z 12 września 2002 roku w sprawie zmiany koncesji udzielonej Towarzystwu Rozwoju Rozgłośni Radiowej z siedzibą w Elblągu na rozpowszechnianie programu pod nazwą „Radio EL - Elbląg”;
- uchwała z 19 grudnia 2002 roku w sprawie rozszerzenia o stację w Olsztynie koncesji udzielonej spółce RADIOSTACJA Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, na rozpowszechnianie programu pod nazwą „RADIOSTACJA” (decyzja wydana zostanie po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP);
- uchwała z 13 lutego 2003 roku w sprawie rozszerzenia o stacje w Morażu i Olsztynku, koncesji udzielonej Fundacji Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu pod nazwą „RADIO MAZURY” (decyzja wydana zostanie po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP).

3.22 W związku z ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z 28 maja 2002 roku w sprawie rozszerzenia koncesji na nadawanie programów radiowych o charakterze społeczno-religijnym. W związku z ogłoszeniem wpłynęły 2 wnioski.

Po rozpatrzeniu złożonych wniosków KRRiT podjęła 16 października 2002 roku następujące uchwały w sprawie:

- rozszerzenia o stacje w Nowej Rudzie i Kłodzku koncesji wydanej Archidiecezji Wrocławskiej na rozpowszechnianie programu pod nazwą „KATOLICKIE RADIO RODZINA” (w sprawie rozszerzenia koncesji o stację w Nowej Rudzie Przewodniczący wydał decyzję);
- rozszerzenia o stacje w Andrychowie, Oświęcimiu, Grójcu Żywcu, koncesji wydanej Diecezji Bielsko-Żywieckiej, na rozpowszechnianie programu pod nazwą „RADIO DIECEZJI BIELSKO-ŻYWIECKIEJ”.

Pozostałe decyzje wydane zostaną po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP.

3.23 W związku z ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z 16 lipca 2002 roku w sprawie udzielenia lub rozszerzenia koncesji na nadawanie programów radiowych wpłynęło 9 wniosków (trzy wnioski spółki WŁODEK III Sp. z o.o. zostały wycofane w trakcie postępowania). KRRiT podjęła uchwałę w sprawie:

- uchwała z 7 listopada 2002 roku w sprawie udzielenia koncesji Rzymsko-Katolickiej Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Skomielnej Czarnej, na rozpowszechnianie programu pod nazwą „AIN KARIM RADIO SKOMIELNA CZARNA”. Na wniosek strony KRRiT uznała Parafię za nadawcę społecznego.

3.24 W związku z ogłoszeniem Przewodniczącego KRRiT z 26 listopada 2002 roku w sprawie udzielenia lub rozszerzenia koncesji na nadawanie programów radiowych wpłynęły 4 wnioski (wniosek spółki RADIO PARADA Sp. z o.o. został wycofany w trakcie postępowania).

3.25 11 kwietnia 2002 roku KRRiT przyjęła uchwałę o udzieleniu spółce „Radio POLSAT” Sp. z o.o. koncesji na nadawanie satelitarnego programu radiowego pod nazwą „Radio POLSAT”. Decyzja wydana zostanie po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP.

3.26 W okresie sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał decyzje skutkujące wzrostem liczby potencjalnych odbiorców programów radiowych nadawanych na podstawie następujących koncesji:

nr koncesji	nazwa nadawcy (nazwa programu)	treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Podniesienie mocy stacji w Łodzi	217
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy stacji w Leżajsku	40
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana charakterystyki promieniowania anten stacji nadawczych w miejscowościach: Biała Podlaska, Ciechanowiec, Ciechanów, Hrubieszów, Kutno, Lublin, Łomża, Radom, Wyszaków, Zakopane, Zamość Tarnawatka	191
		Przeniesienie stacji nadawczych z Brodnicy do Szymbarka oraz z Hławy do Kisielic	227

III. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

006/P/2001-R	Archidiecezja Katowicka (RADIO EM)	Przeniesienie stacji z Łazisk do Katowic Kosztowy wraz ze zwiększeniem mocy z 5 do 60 kW	1 469
015/P/2001-R	Diecezja Łowicka (RADIO PLUS MIĘDZY ŁODZIĄ A WARSZAWĄ - ROZGŁOŚNIA DIECEZJI ŁOWICKIEJ)	Podniesienie mocy stacji nadawczych w Kutnie i Rawie Mazowieckiej	15
039/P/2001-R	Politechnika Białostocka (RADIO AKADERA)	Podniesienie mocy stacji nadawczej w Białymstoku	14
040/P/2001-R	Radio W Sp. z o.o. (RADIO W)	Zmiana lokalizacji stacji we Włocławku	5
045/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Trójmiasto)	Zamiana częstotliwości i podniesienie mocy stacji w Gdańsku (z 90,7 MHz na 94,6 MHz) i Gdyni (94,6 MHz na 90,7 MHz)	230
077/P/2001-R	Radio LELIWA Sp. z o.o. (RADIO LELIWA)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Machowie	10
083/P/2001-R	RADIO REJA Sp. z o.o. (RADIO ReJa)	Zmiana lokalizacji i wysokości zawieszenia stacji w Złocieńcu	1
085/P/2001-R	WAWA S.A. (Radio WAWA)	Rozszerzenie koncesji o stację zlokalizowaną w Siedlcach	88
087/P/2002-R	MAKS-BOCHNIA Sp. z o.o. (MAKS-BOCHNIA)	Podniesienie mocy stacji nadawczej w Bochni	70
099/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Kielce)	Podniesienie mocy stacji w Kielcach	14
106/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Gorzów)	Podniesienie mocy stacji w Gorzowie	14
139/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Kraków)	Zmiana lokalizacji stacji w Krakowie	20
182/96-R	Rafalski Wiesław Krzysztof (Radio Hit)	Zmiana częstotliwości (z 93,9 na 107,6 MHz) i podniesienie mocy stacji we Włocławku	11
202/96-R	Radio Bieszczady Sp. z o.o. (Radio Bieszczady)	Zmiana lokalizacji stacji w Rzeszowie i przeniesienie stacji z Soliny na Górę Lawortę	21
230/98-R	O'LE Sp. z o.o. (O'le)	Podniesienie mocy stacji w Opolu	30
258/2000-R	Uniwersytet Warmińsko – Mazurski (Radio UWM FM)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy stacji w Olsztynie	13

3.27 KRRiT podjęła następujące uchwały w sprawie polepszenia warunków nadawania programów, które znajdują się w uzgodnieniach z Prezesem URTiP:

Nr koncesji	nazwa nadawcy (nazwa programu)	treść uchwały
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Szczawnicy
		Podniesienie mocy z 1 do 10 kW stacji w Tarnowie
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zmiana lokalizacji stacji w Szczawnicy
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana lokalizacji stacji w Gryficach
		Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy z 5 do 30 kW stacji w Kłodzku
		Przeniesienie stacji z Krzyża do Roska
		Podniesienie mocy z 10 do 30 kW stacji w Leżajsku
		Przeniesienie stacji z Olbrachtowa do Żagania
		Zmiana lokalizacji stacji w Przemyślu
	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Tarnobrzegu	
007/P/2001-R	Archidiecezja Lubelska (RADIO PLUS LUBLIN)	Przeniesienie stacji z Lublina do Piotrkowa oraz zwiększenie mocy z 10 do 25 kW
016/P/2001-R	Diecezja Opolska (RADIO PLUS OPOLE)	Zmiana częstotliwości stacji Brzeziny i Wysoka oraz zwiększenie mocy stacji Brzeziny z 1 do 15 kW
028/P/2001-R	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska (RADIO PLUS ZIELONA GÓRA)	zmiana wysokości zawieszenia i polaryzacji anteny stacji w Zielonej Górze
031/P/2001-R	Radio POMOŻE Sp. z o.o. (RADIO BLUE 103,5 FM)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy z 0,1 do 1 kW stacji w Bydgoszczy
044/P/2001-R	Radio Toruń Sp. z o.o. (RADIO TORUŃ)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny na dookólną stacji w Toruniu
054/P/2001-R	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (RADIO NIEPOKALANÓW)	Zmiana lokalizacji i wysokości zawieszenia anteny stacji w Łodzi
065/P/2001-R	Archidiecezja Łódzka (RADIO PLUS ŁÓDŹ)	Podniesienie mocy z 2 do 5 kW stacji w Łodzi
086/P/2002-R	MAKS-TARNÓW Sp. z o.o. (MAKS-TARNÓW)	Podniesienie mocy z 2 do 10 kW stacji w Tarnowie
094/P/2002-R	RADIO WANDA Sp. z o.o. (RADIO WANDA 92,5 FM)	Przeniesienie stacji z Rajska do Krakowa i podniesienie mocy z 0,1 do 1 kW
097/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Warszawa)	Podniesienie mocy z 2 do 5 kW stacji w Warszawie
098/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Białystok)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy z 0,1 do 0,3 kW stacji w Białymstoku
100/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Olsztyn)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy z 0,5 do 2 kW stacji w Olsztynie
102/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Zielona Góra)	Zmiana lokalizacji stacji w Zielonej Górze
108/P/2002-R	VIGOR MEDIA Sp. z o.o. (VIGOR FM RADIO)	Podniesienie mocy z 0,1 do 1 kW stacji w Koszalinie
111/P/2002-R	Rozgłośnia Radiowa „REZONANS” Sp. z o.o. (RADIO REZONANS)	Przeniesienie stacji z Sosnowca do Katowic Kosztowy

117/P/2002-R	REGION Sp. z o.o. (RADIO REGION)	Przeniesienie stacji z Pietrzejowic do Krakowa i podniesienie mocy z 0,1 do 1 kW
142/P/2002-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Lublin)	Podniesienie mocy z 0,25 do 1 kW stacji w Lublinie
185/96-R	Miejski Dom Kultury w Piekarach Śląskich (RADIO PIEKARY)	Podniesienie mocy z 0,1 do 0,6 kW stacji w Radzionkowie
207/97-R	Radio Trefl Sp. z o.o. (RADIO TREFL)	Podniesienie mocy z 0,1 do 0,5 kW stacji w Gdyni
256/2000-R	MONA Sp. z o.o. (RADIO ESKA OSTRÓW - KALISZ)	Podniesienie mocy z 1 do 2 kW stacji w Kaliszu

Decyzje w wyżej wymienionych sprawach zostaną wydane po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP.

Krajowa Rada przygotowuje obecnie projekt ogłoszenia o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego. Przedmiotem tego ogłoszenia są wolne częstotliwości znajdujące się w dyspozycji KRRiT. Spośród 92 wolnych częstotliwości KRRiT do ogłoszenia skieruje częstotliwości z lokalizacją w miejscowościach, w których istniejący nadawcy lub nowe podmioty sygnalizowały chęć nadawania programu radiowego. Krajowa Rada podejmując decyzję o ogłoszeniu nowych postępowań o udzielenie koncesji będzie brała pod uwagę również następujące przesłanki: głębokość lokalnego rynku radiowego, liczbę oraz charakter nadawanych programów radiowych, liczbę potencjalnych odbiorców znajdujących się w zasięgu ogłaszanej stacji nadawczej. Krajowa Rada rozważy także przed ogłoszeniem przydatność wolnych częstotliwości do uzupełnienia sieci nadajników, za pomocą których swoje programy emituje Polskie Radio S.A.

Przekształcenia właścicielskie podmiotów wykonujących koncesje

3.28 Koncesje na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych mogą być udzielane osobom fizycznym posiadającym obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce oraz osobom prawnym, które mają siedzibę w Polsce.

Nadawcy prowadzący działalność w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółek akcyjnych mają możliwość dodatkowego finansowania swojej działalności poprzez podwyższanie kapitału zakładowego i dopuszczanie nowych wspólników.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada wyraziła zgodę na zmianę zapisów koncesyjnych w części dotyczącej struktury właścicielskiej dla 10 podmiotów.

3.29 Akceptacja Krajowej Rady dla zmian w strukturze kapitałowej spółki ESKA S.A. wynikała z realizacji zapisów koncesyjnych dotyczących podniesienia kapitału zakładowego.

3.30 W przypadku dwóch podmiotów – Radio Las Vegas Sp. z o.o. z Ciechocinka i RM MEDIA Sp. z o.o. z Warszawy (spółka emitująca program TKM FM w Łodzi) Krajowa Rada wyraziła zgodę na wejście inwestora strategicznego spółki Ad.point Sp. z o.o.

Zgodę Krajowej Rady na wejście spółki AGORA S.A. otrzymały dwie spółki – Radio Pomoże Sp. z o.o. z Bydgoszczy oraz Radio KŁAKSON Sp. z o.o. z Wrocławia. Spółka wykonuje trzy koncesje we Wrocławiu, Opolu i Zielonej Górze.

3.31 W pozostałych przypadkach zmiany struktury właścicielskiej dotyczyły następujących nadawców:

- Radio TAK S.A. z siedzibą w Kielcach,
- BON TON RADIO S.A. z siedzibą w Chełmie,
- REGION Sp. z o.o. z siedzibą w Proszowicach,
- Polskie Fale Średnie S.A. z siedzibą w Krakowie,
- Muzyczne Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze,
- PARTYTURA Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu.

Toczyły się również postępowania związane z przekształceniami właścicielskimi w spółkach:

- Porozumienie Radiowe Poznań Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu,
- Pomorska Stacja Radiowa Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie,
- A.D.A. Corporation Radio FON Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie,
- Radio ABC Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie,
- Rozgłośnia Radiowa „REZONANS” Sp. z o.o.
- Radio Inowrocław Sp. z o.o.

Zmiany koncesji w zakresie reklam

3.33 Zmiany w koncesjach w zakresie nadawania reklam dotyczyły w okresie sprawozdawczym czterech nadawców. Przewodniczący KRRiT wydał dla następujących nadawców:

- Wiesława Krzysztofa Rafalskiego (Radio Hit),
- Centrum Kultury i Sztuki (RADIO CENTRUM),
- spółki Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)

decyzje o zwiększeniu limitu reklam do 15 % dziennego czasu nadawania programu, a dla:

- Fundacji Krakowskiego Radia Akademickiego ŻAK (RADIO ŻAK)

decyzję o zwiększeniu limitu reklam do 7 % dziennego czasu nadawania programu.

Decyzje dotyczące wnoszenia opłat koncesyjnych

3.34 Opłata koncesyjna pobierana jest za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, na podstawie artykułu 40 ust 1 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Jednocześnie, ust. 2 ustawy zawiera delegację Krajowej Rady do ustalenia w porozumieniu z Ministrem Finansów w drodze rozporządzenia wysokości tej opłaty.

KRRiT wydała rozporządzenie z 4 lutego 2000 roku w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.

Proces ponownego udzielania koncesji w 2002 roku, zbiegł się w czasie z recesją na rynku reklamowym oraz uaktywnił proces koncentracji kapitałowej w mediach radiowych. Wymienione zjawiska stanowiły podstawową przyczynę licznych kłopotów związanych z uiszczaniem opłat koncesyjnych, szczególnie w przypadkach tzw. „niez sieciowanych” lokalnych nadawców.

Ustawa o radiofonii i telewizji nie przewiduje w sposób bezpośredni możliwości rozkładania na raty opłat z tytułu udzielenia koncesji, a zgodnie z art. 217 Konstytucji ustalanie zasad przyznawania ulg i umorzeń w stosunku do nakładanych podatków i innych danin publicznych, następuje w drodze ustawy.

Minister Finansów w piśmie z 28 lipca 2000 roku, wyraził stanowisko w sprawie możliwości i zasadności rozkładania na raty wierzytelności z tytułu opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych. Opierając się na regulacjach prawnych ustawy o radiofonii i telewizji Minister Finansów, zwrócił uwagę na treść § 10 rozporządzenia w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych w którym wskazano, że opłaty koncesyjne stanowią dochód budżetu państwa. Wobec tego opłaty koncesyjne, o których mowa w przepisach ww. rozporządzenia, spełniają przesłanki art. 2 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, w którym stwierdza się, że w sytuacji gdy inne przepisy nie stanowią inaczej, do opłat i innych niepodatkowych należności budżetu państwa stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

W dziale tym w art. 48 § 1 dopuszcza się odroczenie terminu płatności takiej należności wraz z odsetkami za zwłokę. Rozłożenie na raty następuje na wniosek podatnika i ze względu na jego ważny interes. W tym samym dziale ustawy Ordynacja podatkowa znajduje się przepis zawarty w art. 57, wprowadzający obowiązek ustalenia opłaty prolongacyjnej w przypadku wydania pozytywnej decyzji. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50 % ustawowej stawki odsetek za zwłokę ogłaszanej przez Ministra Finansów w „Monitorze Polskim”

W stanowisku Ministra Finansów z 28 lipca 2000 roku stwierdza się, że decyzje w zakresie odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty, może podejmować samodzielnie, organ uprawniony do określenia wysokości opłaty z tytułu udzielenia koncesji a więc Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, kierując się przesłanką ważnego interesu podatnika.

3.35 W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada w przypadku dwóch wniosków złożonych przez koncesjonariuszy wyraziła zgodę na odroczenie terminu płatności opłaty koncesyjnej. Z tego tytułu w decyzjach zostały naliczone opłaty prolongacyjne skutkujące dodatkowymi wpływami do budżetu w łącznej wysokości 12.526,10 zł.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpatrzyła pozytywnie 7 wniosków o rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, złożonych przez 6 podmiotów. W wydanych decyzjach, naliczone opłaty prolongacyjne dały dodatkową kwotę ogółem w wysokości 271.879,10 zł.

3.36 Ordynacja podatkowa w art. 67 § 1 określa, iż w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym organ podatkowy na wniosek podatnika, może umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe lub odsetki za zwłokę. O tego rodzaju przesłance można mówić np.: w razie znacznego obniżenia zdolności płatniczych dłużnika, spowodowanych trudną sytuacją, której nie mógł przewidzieć lub której nie mógł zapobiec. Natomiast pod pojęciem interesu publicznego należy rozumieć potrzebę, której zaspokojenie powinno służyć zbiorowości mieszkańców.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada rozpatrzyła pozytywnie trzy wnioski o umorzenie zaległości podatkowych oraz częściowo przychyliła się do jednego wniosku, odmawiając jednocześnie wyrażenia zgody na umorzenie w części zaległych odsetek od nieterminowo wniesionej opłaty za udzielenie koncesji.

W przypadku jednego podmiotu Krajowa Rada odmówiła wyrażenia zgody na umorzenie zaległych odsetek od nieterminowo wniesionej opłaty za udzielenie koncesji. Wnioskodawca odwołał się od decyzji Przewodniczącego. Postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone.

W 2002 roku KRRiT umorzyła z tytułu opłat za koncesje 153.131 zł, a z tytułu odsetek 29.672 zł. Łącznie KRRiT umorzyła w 2002 roku należności w wysokości 182.803 zł. Wyżej wymienione umorzenia nie wpłynęły na obniżenie planu dochodów budżetowych KRRiT. Plan ten pomimo tych umorzeń został przekroczony.

B. Telewizja

Wprowadzenie

3.37 Wydana w 1993 roku koncesja na nadawanie uniwersalnego programu telewizyjnego, docelowo o zasięgu ogólnokrajowym, dla Telewizji Satelitarnej POLSAT (pierwotna nazwa spółki) w założeniu miała stanowić taką alternatywę dla publicznego nadawcy telewizyjnego TVP S.A. Stworzona w oparciu o niepełną sieć nadajników Telewizja Polsat miała rozwijać swój zasięg techniczny, a co za tym idzie rozszerzać grupę potencjalnych odbiorców (obecny zasięg wynosi około 83 % ludności kraju).

W trakcie dziesięcioletniego okresu obowiązywania koncesji Krajowa Rada zakładała wymianę kanałów małej mocy (do 1 kW) na kanały dużej mocy, a odzyskane w ten sposób rezerwy częstotliwościowe miały być przeznaczone na rozwój innych nadawców telewizyjnych (umownie określonych jako regionalnych i ponadregionalnych). Krajowa Rada liczyła na wzbogacenie zasobu kanałów telewizyjnych przez rezygnację z kanałów, które do celów łączności wykorzystuje Ministerstwo Obrony Narodowej.

Sieć telewizji POLSAT ulegała modyfikacjom poprzez optymalizację i uzupełnienie pokrycia sygnałem telewizyjnym, jednak odbywało się to sukcesywnie w miarę powstawania nowych profesjonalnych obiektów nadawczych, a co za tym idzie możliwości wykorzystania kanałów już przyznanych bądź projektowanych do sieci telewizji POLSAT, które w wyniku uzgodnień międzynarodowych pozostawały w gestii polskiej.

3.38 Drugi proces koncesyjny w telewizji wiązał się z przekonaniem Krajowej Rady o konieczności stworzenia warunków konkurencji na rynku telewizyjnym.

Przełamanie monopolu telewizji publicznej w 1993 roku nie było niewystarczającym warunkiem realizacji ustawowego celu, jakim jest dla Krajowej Rady tworzenie pluralizmu w mediach elektronicznych.

Krajowa Rada rozpoczynając drugi proces koncesyjny nie dysponowała możliwościami technicznymi do utworzenia ogólnokrajowej koncesji. Ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT przewidywało udzielenie dwóch koncesji ponadregionalnych (sieć północna i centralna). Biorąc pod uwagę istnienie już sieci południowej – TV Wisła, Krajowa Rada projektowała, że łącznie będą one zdolne do konkurowania o widza i rynek reklamowy z dotychczasowym jedynym nadawcą koncesjonowanym – telewizją POLSAT.

Długotrwały proces, spowolniony wyrokami NSA z 26 maja i 1 października 1998 roku uchylającymi koncesje dla spółek TVN Sp. z o.o. i Polskie Media S.A. z przyczyn proceduralnych, zakończony został ostatecznie w lutym 1999 roku.

Sytuacja nowych podmiotów ulegała zmianom. Ewentualna federacja sieci północnej i centralnej (TVN i Nasza Telewizja – pierwotna nazwa, a obecnie – TV4) nie doszła do skutku mimo, że Krajowa Rada umożliwiła współpracę w zakresie tworzenia programu. Trzeci filar tej koncepcji TV Wisła ze względu na sytuację finansową uległa praktycznie integracji programowej i kapitałowej ze spółką TVN.

Obecnie sieć północna rozszerzona o koncesje w Łodzi i Warszawie oraz sieć południowa stanowią podstawy techniczne koncesji udzielonej spółce TVN. Natomiast Polskie Media S.A. ze względu na powiązania kapitałowe, wspólną produkcję programu oraz sprzedaż czasu antenowego są stacją powiązaną z telewizją POLSAT.

Warunki techniczne nadawania TV4 uległy poprawie w związku z decyzją o ujednoczeniu programu z grupą nadawców lokalnych tzw. sieci TV ODRA czyli 6-ciu koncesji na obrzeżach Polski zachodniej i północnej (Głogów, Gorzów Wielkopolski, Jelenia Góra, Koszalin, Legnica, Lubin, Opole, Szczecin, Świdnica, Wrocław, Zielona Góra).

Obecnie TVN, mimo iż jego możliwości nadawania naziemnego nadal w porównaniu z telewizją POLSAT są ograniczone – (44,7 % ludności Polski) stanowi istotną konkurencję na rynku telewizyjnym. TVN korzysta z możliwości emisji swojego programu, nie tylko przez nadajniki naziemne, ale również poprzez sieci kablowe i platformę telewizyjną CYFRA+. Program TV4 nie stanowi konkurencji dla telewizji POLSAT, jest uzupełnieniem programu telewizji POLSAT.

3.39 W marcu 2004 roku koncesja telewizji POLSAT wydana na 10 lat dobiegnie końca. Nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji, nad którą toczą się prace parlamentarne przewiduje uproszczony tryb postępowania o ponowne udzielenie koncesji ograniczając możliwości udziału w tym postępowaniu innych podmiotów. Krajowa Rada niezależnie od toku prac nowelizacyjnych rozpoczęła przygotowania do udzielenia koncesji na nadawanie programu za pomocą sieci nadajników obecnie użytkowanych przez telewizję POLSAT. Ogłoszenie w sprawie możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego za pomocą sieci nadajników obecnie użytkowanych przez telewizję POLSAT ukazało się w dniu 18 marca 2003 roku.

3.40 Koncesje lokalne (BRYZA Telewizja Regionalna Sp. z o.o. – „TV BRYZA”; Dąbrowski Tadeusz – „Studio NTL”; Stowarzyszenie Telewizyjne LUBAŃ – „TV LUBAŃ”; Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego Sp. z o.o. – „TV LEGNICA”; Telewizja Dolnośląska Sp. z o.o. – „TELEWIZJA DOLNOŚLĄSKA”; Telewizja Zielona Góra Sp. z o.o. – „TV ZIELONA GÓRA”; Prywatna Telewizja AVAL Sp. z o.o. – „Telewizja AVAL”; Vigor - Telewizja Gorzów Sp. z o.o. – „TV VIGOR”;) wygasają w 2004 i 2005 roku.

3.41 W 1994 roku Krajowa Rada uznała potrzebę stworzenia telewizji o charakterze społeczno - religijnym wychodząc tym samym naprzeciw złożonemu wnioskowi przez Prowincję Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (Ojcowie Franciszkanie). Krajowa Rada wówczas dysponowała wolnym kanałem telewizyjnym zlokalizowanym w

Skierniewicach – Bartnikach tj. w miejscu siedziby zakonu. W ten sposób powstała telewizja o zasięgu lokalnym, która miała nadawać program o charakterze społeczno - religijnym.

Krajowa Rada udzielając koncesji Telewizji Niepokalanów dostrzegając szansę jej rozwoju, w miarę dojrzewania koncepcji programowej oraz adekwatnie do możliwości organizacyjnych i finansowych koncesjonariusza. Telewizja Niepokalanów (obecna nazwa „PULS”) rozwijała się powoli. Po rozszerzeniu w 1997 roku koncesji lokalnej o nowe nadajniki - Kraków i Łódź, a w 1998 roku – Gorlice, Warszawa i Opole - Krajowa Rada uzależniła dalsze rozwijanie koncesji od uruchomienia nadawania ze stacji już przyznanych.

W 1999 roku koncesja Telewizji Niepokalanów została rozszerzona o możliwość rozpowszechniania programu w sposób rozsiewczy satelitarny.

Pozyskanie inwestora w postaci spółki Telewizja Familijna S.A. pozwoliła Ojcom Franciszkanom na rozpoczęcie emisji z przyznanych już stacji. Jednocześnie po zmianie nazwy na „Telewizja Niepokalanów PULS” stacja zaoferowała widzom nowy program, tworzony zgodnie z wymogami koncesji.

Uchwałami KRRiT z 6 listopada 2001 roku koncesja Telewizji Niepokalanów PULS została rozszerzona o kolejne stacje nadawcze: Bielsko-Biała i Częstochowa.

Aktualny zasięg naziemny Telewizji Niepokalanów PULS wynosi około 16,3 % ludności kraju.

Obecna sytuacja TV PULS jest trudna. Nadawca poinformował Krajową Radę o rozwiązaniu umowy z producentem programu - Telewizją Familijną S.A. oraz o konieczności czasowego zawieszenia nadawania programu z wykorzystaniem nadajników naziemnych, ze względu na koszty umów operatorskich. Jednocześnie Ojcowie Franciszkanie poinformowali o poszukiwaniu nowego partnera inwestycyjnego.

Koncesja wydana Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych wygasa 11 grudnia 2004 roku.

3.42 Krajowa Rada udzieliła również koncesji naziemnej, za pomocą sieci 14 nadajników zlokalizowanych w dużych miastach, dla programu płatnej telewizji kodowanej „Canal + Polska”. Jednocześnie obowiązkiem koncesjonariusza było udostępnienie widzom niekodowanego pasma programowego w wymiarze nie krótszym niż 1,5 i nie dłuższym niż 5 godzin na dobę (z tym, że przeciętnie nie więcej niż 3,5 godziny na dobę przy rozliczeniu tygodniowym). Lokalne pasma programowe zając miały 1,5 godziny na dobę.

Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. nadawca programu „Canal + Polska” została również zobowiązana do finansowego wspierania polskiej twórczości audiowizualnej.

W lipcu 1998 roku nadawca wystąpił o zwolnienie z obowiązku wydzielania pasm programowych w celu rozpowszechniania audycji o sprawach lokalnych, w zamian wyrażając zgodę na podwyższenie kwoty przeznaczonej na polską produkcję filmową i telewizyjną.

3.43 W związku z rozwojem platformy cyfrowej Cyfra + i wzbogaceniem jej o kanały tematyczne (MINIMAX, ALE KINO, CANAL + ŻÓŁTY, CANAL + NIEBIESKI SPORT) nadawca zmodyfikował swoją strategię obecności na rynku telewizyjnym.

W październiku 2000 roku koncesjonariusz złożył wniosek o wykreślenie z koncesji 10 kanałów (Bielsko-Biała, Olsztyn, Opole, Rzeszów, Szczecin, Częstochowa, Wałbrzych, Białystok, Lublin i Przemyśl). W czerwcu 2001 roku w związku z zaprzestaniem nadawania za pomocą pozostałych stacji Krajowa Rada cofnęła koncesję naziemną spółce Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. W ten sposób zostały zwolnione pozostałe kanały Bydgoszcz, Gdańsk, Gdynia, Katowice, Kraków, Łódź, Poznań, Warszawa i Wrocław.

3.44 Przewodniczący KRRiT w lutym 2001 roku ogłosił część zwolnionych kanałów na rozszerzenie istniejących już sieci telewizyjnych. Postępowanie to zostało rozstrzygnięte w następujący sposób: 4 kanały (Białystok, Suwałki, Szczecin i Wałbrzych) otrzymała spółka TVN Sp. z o.o., 2 kanały (Lublin i Rzeszów) otrzymała Polskie Media S.A i 2 kanały (Bielsko-Biała i Częstochowa) otrzymała Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Ojcowie Franciszkanie).

Pozostałe zwolnione kanały są w dyspozycji Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty w związku z koniecznością konfiguracji sieci cyfrowej telewizji naziemnej.

Rozszerzenie koncesji oraz inne zmiany koncesji na rozpowszechnianie naziemnych programów telewizyjnych

3.45 W okresie sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał następujące decyzje w sprawie zmian naziemnych koncesji telewizyjnych:

nr koncesji	nazwa nadawcy (nazwa programu)	treść decyzji	przyrost odbiorców [tys.]
0003	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT)	zmiana lokalizacji stacji w Gdańsku	
		przeniesienie stacji ze Zduńskiej Woli do Sieradza	
		podniesienie mocy ze 100 do 200 kW stacji w Krakowie	961
235/99-T	TVN Sp. z o.o. (TVN)	zamiana kanału w Białymstoku	31
		zmiana lokalizacji z Gryfic do Białogardu wraz ze zwiększeniem mocy z 10 do kW	285
		zmiana lokalizacji stacji w Wałbrzychu	
198/96-T	Telewizja WISŁA Sp. z o.o. (TVN Południe)	zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Zakopanem	95
		zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Krakowie	209
		zwiększenie mocy z 1 do 5 kW stacji w Kielcach	73
236/99-T	Polskie Media S.A. (TV 4)	rozszerzenie koncesji o stację w Lublinie	551
		zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Białymstoku	
0103/94-T	Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego Sp. z o.o. (TV LEGNICA)	zmiana lokalizacji stacji w Lubinie	
		zmiana lokalizacji stacji w Głogowie	
242/99-T	AMBER TV Sp. z o.o. (AMBER TV)	zmiana punktu dotyczącego udziałowców koncesjonariusza (wpisanie spółki „Telewizja Familijna” S.A.)	

Decyzja w sprawie rozszerzenia, o stację w Bielsku Białej, koncesji wydanej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Telewizja Niepokalanów PULS)

została wstrzymana ze względu na zaprzestanie przez nadawcę emisji programu z nadajników naziemnych.

3.46 28 stycznia 2003 roku ukazało się ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT w sprawie możliwości rozszerzenia koncesji na nadawanie programu telewizyjnego za pomocą stacji zlokalizowanej w Gdyni.

Termin składania wniosków upłynął 28 lutego 2003 roku.

Listę wnioskodawców Przewodniczący KRRiT ogłosił w dniu 12 marca 2003 roku.

W związku z ogłoszeniem wpłynął 1 wniosek złożony przez TVN Sp. z o.o.

3.47 KRRiT podjęła następujące uchwały w sprawie poprawy technicznych warunków nadawania programu. Uchwały te zostały przekazane do uzgodnienia z Prezesem URTiP. Decyzje Przewodniczącego KRRiT zostaną wydane po zajęciu stanowiska przez Prezesa URTiP.

nr koncesji	nazwa nadawcy (nazwa programu)	treść uchwały
0003	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT)	zwiększenie wysokości zawieszenia anteny stacji Bieszczady Góra Jawor
235/99-T	TVN Sp. z o.o. (TVN)	zamiana kanału w Łodzi (z 26 na 21) zmiana lokalizacji stacji w Szczecinie

Nowe koncesje na nadawanie programów satelitarnych, zmiany koncesji istniejących oraz uchylenie koncesji

3.48 W roku sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał osiem koncesji na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego:

nr koncesji	nazwa nadawcy (nazwa programu)	charakter programu
277/2002-T	ANTENA 2 Sp. z o.o. (PILOT)	informujący o aktualnej zawartości polskojęzycznych programów telewizyjnych
281/2002-T	GRUPA MULTIMEDIA Sp. z o.o. (TELEWIZJA CENTRUM)	informacyjno-publicystyczny
282/2002-T	Wyższa Szkoła Społeczno - Ekonomiczna (EDUSAT)	edukacyjny
283/2002-T	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (CANAL+POLSKA)	filmowy
284/2002-T	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (CANAL+POLSKA ŻÓŁTY)	filmowy
285/2002-T	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (CANAL + POLSKA NIEBIESKI SPORT)	filmowy
286/2003-T	MANGO - MEDIA Sp. z o.o. (TELEZAKUPY MANGO 24)	poświęcony telesprzedaży
287/2003-T	Fundacja LUX VERITATIS (TRWAM)	edukacyjno – poradniczy i religijny

3.49 KRRiT podjęła również uchwałę o udzieleniu koncesji spółce TELESTAR Sp. z o.o. na rozpowszechnianie programu o charakterze rozrywkowym pod nazwą „iTV” (decyzja w przygotowaniu).

3.50 Wydano także decyzje w sprawie zmiany struktury udziałowej spółki CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. oraz spółki ANTEL Sp. z o.o. (nadawca programu TELE 5).

Na wniosek strony KRRiT uchyliła 3 koncesje wydane spółce Polska Korporacja Telewizyjna Sp. z o.o. (CANAL + POLSKA, CANAL + POLSKA ŻÓŁTY, CANAL + POLSKA NIEBIESKI SPORT). Jednocześnie Krajowa Rada wyraziła zgodę na wydanie w/w koncesji spółce - CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o.

W związku z połączeniem spółek CYFRA + i WIZJA TV w jedną platformę cyfrową na wniosek spółki Polska Telewizja Cyfrowa Wizja TV Sp. z o.o. Krajowa Rada uchyliła trzy koncesje WIZJA TV, WIZJA SPORT, WIZJA JEDEN.

C. Telewizja kablowa

Udzielanie, rozszerzanie oraz inne zmiany koncesji

3.51 W okresie sprawozdawczym Przewodniczący KRRiT wydał 14 koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Podmioty – osoby fizyczne otrzymały 6 koncesji, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 1, spółki akcyjne 4, ośrodki kultury / towarzystwa kulturalne 2 i spółdzielnie mieszkaniowe 1.

W 2002 roku Krajowa Rada zorganizowała 5 spotkań z wnioskodawcami ubiegającymi się o koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Spotkania z wnioskodawcami pozwalają Radzie lepiej poznać środowisko operatorów kablowych oraz podmiotów ubiegających się o koncesje.

Koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych w okresie sprawozdawczym otrzymały następujące podmioty:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Nr zezw. URTiP	Nazwa operatora	Adres stacji czolowej
TK-0006/02	Grzegorz Andrzej Kawka	ul. 11-go Listopada 16A m 1, Gryfice	195/2001	PHU TELSAT Grzegorz Kawka	ul. J. Dąbskiego 38A Gryfice
TK-0007/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Browarna 36 Elbląg	92/2000	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Browarna 36 Elbląg
TK-0008/02	Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górczewska”	ul. Doroszewskiego 4 Warszawa	276/96	Spółdzielnia Mieszkaniowa Górczewska	ul. W. Czумы 16 Warszawa

III. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

TK-0009/02	Bogdan Edward Olszewski	ul. Kościuszki 22/9 Jasło	136/2002	Stream Communications sp. z o.o.	ul. Krasińskiego 17, Jasło
				Stream Communications sp. z o.o.	ul. Mickiewicza 108 Jasło
TK-0010/02	Paweł Sawicki	ul. Polna 18 Sanok	133/2002	Stream Communications sp. z o.o.	ul. Staszica 18 Sanok
TK-0011/02	Henryk Szysz	ul. Jagiełły 14E/7 Choszczno	243/96	Telewizja Kablowa TELSAT-Choszczno Henryk Szysz	ul. Jagiełły 14E/7 Choszczno
TK-0012/02	Nyskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne	ul. Prudnicka 3 Nysa	156/2001	UPC Telewizja Kablowa sp. z o.o.	ul. Prudnicka 3 Nysa
TK-0013/02	Czaplinecki Ośrodek Kultury	ul. Pławieńska 1A Czaplinek	233/96	PHU JOSAT	ul. Wałęcka 56 Czaplinek
TK-0014/02	Piotr Ziemowit Orzechowski	ul. Gen. W. Sikorskiego 14/1 Ciechanów	136/99	UPC Telewizja Kablowa sp. z o.o.	Pl. Kościuszki 1/3 Ciechanów
TK-0015/02	Adam Kamiński	ul. Staszica 12/5 Kwidzyn	430/2002	Multimedia Polska sp. z o.o.	ul. Spółdzielcza 1 Kwidzyn
TK-0016/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Browarna 36 Elbląg	94/2000	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Jutrzenki 20 Bielsko-Biała
TK-0017/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Browarna 36 Elbląg	118/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Jana Pawła II 1 Słupsk
TK-0018/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Browarna 36 Elbląg	112/02	Telewizja Kablowa VECTRA SA	ul. Moniuszki 10 Jawor
TK-0019/02	MASTER sp. z o.o. Przedsiębiorstw o Produkcyjno-Handlowe	ul. Sikorskiego 43 Głogów	034/A/93	P.P.H. MASTER	ul. Armii Krajowej 13/103 Głogów
			199/02	P.P.H. MASTER	ul. Królowej Jadwigi 2C Wschowa
			049/98	P.P.H. MASTER	ul. Piastów 6 Góra
			090/02	P.P.H. MASTER	ul. Topolowa 7 Przemków
			387/93	P.P.H. MASTER	ul. 22 Lipca 38 Kozuchów

3.52 Do Krajowej Rady wpłynęły 34 wnioski o udzielenie koncesji lub o rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programów. Przewodniczący KRRiT wydał na podstawie uchwał Krajowej Rady 6 decyzji dotyczących rozszerzenia koncesji o kolejne sieci kablowe:

- decyzja z 14 maja 2002 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0007/98 udzielonej Mariuszowi Jerzemu Trąbczyńskiemu – rozszerzenie o kolejne sieci kablowe zlokalizowane w Łowiczu i Sochaczewie,

- decyzja z 4 czerwca 2002 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-00001/02 udzielonej Dariuszowi Andrzejowi Wolskiemu – rozszerzenie o sieć kablową w Radzynie Podlaskim,
- decyzja z 13 sierpnia 2002 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0013/99 udzielonej MEDIA COM S.A. – rozszerzenie o kolejne sieci kablowe zlokalizowane w Sierpcu i Gostyninie,
- decyzja z 8 października 2002 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0027/96 udzielonej Wielkopolskiej Telewizji Kablowej sp. z o.o.- rozszerzenie o kolejną sieć kablową zlokalizowaną w Swarzędzu,
- decyzja z 14 października 2002 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0013/99 udzielonej MEDIA COM S.A. – rozszerzenie koncesji o sieć kablową w Sieradzu,
- decyzja z 17 stycznia 2003 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0017/00 udzielonej TELE-TOP sp. z o.o. – rozszerzenie o kolejne sieci kablowe zlokalizowane w Gorzowie Wielkopolskim, Gdańsku, Kaliszu, Kwidzynie, Nowej Rudzie, Nowym Dworze Gdańskim, Ostrowie Mazowieckiej, Płońsku, Świebodzicach, Świdnicy, Tomaszowie Mazowieckim, Zamościu.

3.53 Przewodniczący KRRiT na wniosek koncesjonariuszy oraz na podstawie uchwał Krajowej Rady wydał 5 decyzji dotyczących uchylecia koncesji:

- decyzja z 6 czerwca 2002 r. w sprawie uchylecia decyzji koncesyjnej nr TK-0005/95 udzielonej Przedsiębiorstwu Teletechnicznemu TELE CAL sp. z o.o. z siedzibą w Kaliszu – przejście spółki przez Multimedia Sieci sp. z o.o. i zaprzestanie emisji programu,
- decyzja z 8 lipca 2002 r. w sprawie uchylecia decyzji koncesyjnej nr TK-0002/95 udzielonej Częstochowskiej Telewizji Kablowej sp. z o.o. – spółka uległa rozwiązaniu,
- decyzja z 8 lipca 2002 r. w sprawie uchylecia decyzji koncesyjnej nr TK-0021/94 udzielonej Spółdzielni Mieszkaniowej „Na Skarpie” z siedzibą w Toruniu – zaprzestanie rozpowszechniania programu w sieci tvk,
- decyzja z 15 lipca 2002 r. w sprawie uchylecia w części (sieć w Sanoku) decyzji koncesyjnej nr TK-0021/96 udzielonej Marianowi Wachowiczowi zamieszkałemu w Jeleniej Górze – zaprzestanie emisji programu w sieci tvk w Sanoku,
- decyzja z 14 stycznia 2003 r. w sprawie uchylecia decyzji koncesyjnej nr TK-0013/96 udzielonej PORION sp. z o.o. z siedzibą w Łomiankach – zaprzestanie rozpowszechniania programu w sieci telewizji kablowej.

3.54 Przewodniczący KRRiT podpisał także:

- 2 decyzje dotyczące zgody na zawieszenie emisji programu (wnioski spowodowane brakiem porozumienia koncesjonariusza z nowym operatorem sieci a także problemami ekonomicznymi),
- 9 decyzji dotyczących zmian w koncesjach (np. zmiany udziałowców, zmiany nazwy programu, czasu emisji lub zmiany operatora sieci telewizji kablowej),
- 1 decyzję o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

Rejestracja rozprowadzania programów

3.55 Zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT jest organem rejestrującym programy rozprowadzane w sieciach telewizji kablowej.

W roku ubiegłym wpłynęło do Krajowej Rady ponad 364 wnioski o rejestrację programów w sieciach telewizji kablowej (najczęściej jeden wniosek obejmuje więcej niż jeden program do rejestracji).

Przewodniczący KRRiT wydał ponad 375 postanowień dotyczących wpisów do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej. Obecnie istnieje możliwość zarejestrowania ok. 400 różnych programów rozpowszechnianych drogą satelitarną. W 2002 roku Przewodniczący KRRiT, zgodnie z uchwałą KRRiT, rozpoczął rejestrację programów HBO i HBO 2, rozpowszechnianych satelitarnie na podstawie koncesji wydanych przez brytyjską radę ITC.

W okresie sprawozdawczym wydanych zostało 41 decyzji dotyczących pozostawienia wniosków bez rozpoznania m.in. ze względu na brak ważnych zezwoleń na eksploatację sieci kablowych wydawanych przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

3.56 Opierając się na wynikach monitoringu programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej oraz na podstawie skarg abonentów sieci telewizji kablowej, Przewodniczący KRRiT wystosował wezwania do operatorów o zachowanie właściwej kolejności programów wprowadzanych do sieci telewizji kablowej (np. program satelitarny TV Polonia powinien być wprowadzany w pierwszym pakiecie) oraz do zaniechania rozprowadzania programów bez rejestracji.

W związku z licznymi skargami do KRRiT składanymi przez abonentów sieci kablowych oraz z wnioskami napływającymi od operatorów sieci kablowych Krajowa Rada 5 grudnia 2002 roku wydała stanowisko w sprawie interpretacji przepisu zawartego w artykule 43 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Po zapoznaniu się z praktyką grupowania programów telewizyjnych w tzw. pakiety oferowane abonentom i dokonaniu oceny tej praktyki w świetle przepisów ustawy o radiofonii i telewizji KRRiT stwierdziła, że występują przypadki naruszania przez niektórych operatorów obowiązku rozprowadzania programów telewizyjnych w należytej kolejności. Krajowa Rada wyjaśniła, że w celu wypełnienia obowiązków wynikających z artykułu 43 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji:

- pakiet podstawowy (najtańszy) oferowany abonentom powinien zawierać co najmniej wszystkie programy objęte przepisem pkt 1 (ogólnokrajowe programy telewizji publicznej tj. TVP1, TVP2 i TV POLONIA);
- jeżeli operator w pakiecie podstawowym zamierza umieścić jakikolwiek program objęty przepisem pkt 4 (programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych) to w pakiecie tym muszą się znajdować wszystkie programy objęte przepisem pkt 2, 2a i 3 w formie dostarczanej przez nadawcę;
- nie można programu z kolejnej grupy wprowadzić do sieci, jeżeli nie zostały wcześniej wprowadzone wszystkie programy z grupy poprzedniej;
- można dzielić na pakiety programy z jednej grupy, pod warunkiem zachowania kolejności wprowadzania programów z grupy wcześniejszej.

IV. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI A NADAWCY PUBLICZNI

A. Radiofonia publiczna

4.1 Rozwój bazy nadawczej programów radia publicznego odbywa się w oparciu o projekty sieci oraz o wnioski składane przez nadawców dotyczące dokonania niezbędnych uzupełnień w określonych rejonach kraju. Rozwój w oparciu o projekty sieci wiąże się najczęściej z faktem uruchamiania nowych stacji nadawczych w oddawanych do użytku profesjonalnych obiektach. W 2002 roku spółka TP EmiTel spółka z o.o. przekazała do eksploatacji dwa obiekty nadawcze dużej mocy: RTCN Iława - Kisielice i RTCN Przysucha - Kozłowiec. Pozwoli to na ulokowanie w tych obiektach pięciu częstotliwości do emisji programów ogólnopolskich Polskiego Radia S.A. oraz dwóch dla programów regionalnych. Zakończona została również modernizacja obiektu nadawczego na Górze Przechybie (RTON Szczawnica), co zapewni poprawę zasięgów stacji radia publicznego.

Działania na rzecz powiększenia zasięgu odbioru programów nadawanych przez Polskie Radio S.A.

4.2 Program 1 PR S.A. funkcjonuje w oparciu o podstawową częstotliwość długofalową 225 kHz w Solcu Kujawskim oraz 32 częstotliwości w paśmie 87,5 – 108 MHz, przy czym 16 z nich to częstotliwości o mocy równej lub wyższej od 1 kW.

W ubiegłym roku kontynuowana była realizacja opracowanego w KRRiT w 2001 roku projektu sieci dopełniającej plan stacji UKF FM z zakresu 87.5 – 108 MHz w oparciu o posiadane możliwości częstotliwościowe. Z przewidywanych, zgodnie z projektem, do uruchomienia 17 kolejnych stacji nadawczych do emisji Programu 1 PR S.A., w 2002 roku Przewodniczący KRRiT podpisał 8 decyzji. W sumie dokonano już rezerwacji 11 z 17 częstotliwości. Wnioski w sprawie uzgodnienia parametrów technicznych pozostałych 6 częstotliwości oczekują na uzgodnienie w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty. W 2002 roku KRRiT zdecydowała o przeznaczeniu dla Programu 1 PR S.A. dodatkowo 3 częstotliwości. Projekty decyzji zostały przekazane do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Aktualnie ilość stacji emitujących Program 1 PR S.A. w paśmie UKF FM wynosi 36, w tym 4 na podstawie zgody Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty na emisję próbną. W pierwszej połowie 2003 roku Polskie Radio S.A. przewiduje uruchomienie 4 następnych stacji.

Obecnie pokrycie ludnościowe Programem 1 PR S.A. w zakresie UKF FM wynosi około 37%, zaś powierzchniowe około 15%.

4.3 Od 1 września 2000 roku nastąpiło ponowne rozdzielanie anten Programu 2 Polskiego Radia S.A. i Programu IV - Radio BIS. Było to zgodne z uchwałą Sejmu RP, a także z oczekiwaniami środowisk twórczych i słuchaczy obu tych programów. Nowo projektowana sieć Polskiego Radia składać się będzie z ponad 50 stacji nadawczych dużej, średniej i małej mocy, zapewniających odbiór przez około 65% ludności kraju.

W 2002 roku kontynuowano jako zadanie priorytetowe realizację sieci stacji Programu IV - Radio BIS, co z uwagi na rozległość i stopień komplikacji jest procesem długotrwałym.

W związku z przydzieleniem pod koniec ubiegłego roku docelowej częstotliwości w Zamościu przewidywane jest zmniejszenie do 5 ilości stacji wykorzystywanych czasowo z sieci Programu 2. W chwili obecnej do emisji Programu IV – Radio BIS wykorzystywanych jest 6 częstotliwości z sieci Programu 2 PR S.A.:

- Giżycko (92,6 MHz, 10 kW)
- Kłodzko (97,6 MHz, 10 kW)
- Płock (92,2 MHz, 60 kW),
- Siedlce (88,3 MHz, 30 kW),
- Wałbrzych (87,9 MHz, 5 kW),
- Zamość (87,6 MHz, 30 kW).

W 2002 roku dokonano rezerwacji 6 nowych częstotliwości, a w trzech przypadkach dokonano zmiany parametrów technicznych.

4.4 Aktualnie liczba stacji do emisji Programu IV - Radio BIS, dla których dokonano rezerwacji częstotliwości wynosi 31, co razem ze stacjami wykorzystywanymi czasowo z Programu 2 PR S.A. stanowi 37.

Polskie Radio S.A. przeprowadza na podstawie zgody Prezesa Regulacji Telekomunikacji i Poczty próbne emisje Programu IV – Radio BIS na dwóch częstotliwościach w nowo uruchomionych obiektach dużej mocy w Iławie i Przysusze.

Pozwala to na osiągnięcie pokrycia ludnościowego 52,1 % dla stacji z projektu sieci oraz 58,8 % po tymczasowym uzupełnieniu sieci stacjami Programu 2 PR S.A.

W celu dalszego rozwoju sieci Programu IV - Radio BIS i uzyskania docelowego pokrycia zgodnego z projektem sieci konieczne jest:

- wskazanie przez Polskie Radio S.A. szczegółowych lokalizacji dla około 14 stacji nadawczych, których częstotliwości znajdują się w dyspozycji Przewodniczącego KRRiT,
- wydanie przez Prezesa URTiP postanowień dla 5 stacji nadawczych, zgodnie z projektami decyzji Przewodniczącego KRRiT,

Krajowa Rada dokłada starań, aby proces rozwoju nowej sieci Programu IV - Radio BIS maksymalnie przyspieszyć. Jednocześnie podejmowane będą działania mające na celu zwiększanie zasięgu programu, w miarę pozyskiwania nowych możliwości częstotliwościowych.

4.5 W ubiegłym roku Polskie Radio S.A. wystąpiło do Instytutu Łączności we Wrocławiu z prośbą o przeprowadzenie optymalizacji sieci UKF FM Polskiego Radia pod kątem jak najlepszego wykorzystania częstotliwości, co pozwoliłoby na poprawę zasięgu odbioru programu radia publicznego.

Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia

4.6 Uchwała Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 497/98 z 14 grudnia 1998 roku, określiła konieczność rekonfiguracji sieci nadawczych eksploatowanych przez regionalne spółki radia publicznego w związku ze zmianą podziału administracyjnego kraju.

Pomimo zakończenia 1 stycznia 2000 roku wykorzystywania w Polsce przez radiofonię zakresu częstotliwości 65,75 – 74 MHz, dwie spółki regionalne - Radio Koszalin S.A. oraz Radio dla Ciebie S.A. użytkują nadal częstotliwości z tego zakresu. Brak możliwości emisji programu na tych częstotliwościach spowodowałby ograniczenie dotychczasowych zasięgów tych nadawców. KRRiT w dalszym ciągu oczekuje na przekazanie przez URTiP częstotliwości z zakresu 87.5 – 108 MHz o ekwiwalentnym lub zbliżonym zasięgu z przeznaczeniem dla tych nadawców.

W 2002 roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzje rozszerzające dotychczasowy stan posiadania rozgłośni regionalnych o 5 częstotliwości zlokalizowanych w następujących miejscowościach:

- Radio Pomorza i Kujaw S.A. - częstotliwość w Cielętach k/Brodnicy,
- Radio Kielce S.A. – częstotliwość w Kielcach,
- Radio Rzeszów S.A – częstotliwości w Lubaczowie, Rzeszowie i Tarnobrzegu.

Przewodniczący KRRiT dokonał zmiany parametrów technicznych dla 10 stacji. Natomiast 13 projektów decyzji z ubiegłego roku oraz okresu wcześniejszego oczekuje w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty na uzgodnienia techniczne.

Aktualne zasięgi programów ogólnopolskich i regionalnych radia publicznego przedstawiono na mapach stanowiących załącznik do Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

Od początku 2002 roku Przewodniczący KRRiT wydał 20 decyzji w sprawie rezerwacji nowych częstotliwości i 24 w sprawie zmian technicznych warunków nadawania.

B. Telewizja publiczna

Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.

4.7 Rozwój sieci ogólnopolskich programu 1 i 2 TVP S.A. realizowany jest w oparciu o uchwałę KRRiT Nr 171/95 z 1995 roku. Krajowa Rada w porozumieniu z Ministrem Łączności określiła wówczas kanały niezbędne do dokończenia budowy tych sieci. Jednakże zrealizowanie uchwały nie zapewni całkowitego pokrycia kraju. Do tego konieczne będzie uruchomienie, szczególnie w rejonach górskich, wielu stacji retransmisyjnych małej mocy. Po oddaniu do eksploatacji wszystkich planowanych obiektów dużej mocy pokrycie kraju zbliży się do 100 %.

W 2002 roku oddano do użytku obiekty nadawcze dużej mocy Przysucha -Kozłowiec i Szczawnica – Przehyba. W 2003 roku przewidywane jest oddanie do użytku obiektów nadawczych Żagań - Wichów, Ostrołęka. Przewidywana jest także budowa obiektów nadawczych: Łódź - Dąbrowa, Gniezno – Kopaszyn, Krynica – Maślana Góra, Warszawa.

Dla tych obiektów przewidziane zostały kanały do retransmisji programów 1 i 2 TVP S.A. Dla programu regionalnego tworzonego przez Oddziały TVP S.A. brakuje nowych kanałów telewizyjnych, które mogłyby zostać uruchomione w nowo oddanych obiektach nadawczych. Oddanie do użytku wymienionych obiektów zamknie proces przyznawania kanałów telewizji naziemnej dla nadawania analogowego. Następnym etapem rozwoju telewizji naziemnej będzie nadawanie cyfrowe.

Rozwój sieci Oddziałów Terenowych TVP S.A.

4.8 Programy regionalne telewizji publicznej są nadawane z wykorzystaniem 33 stacji, co zapewnia 71,1% pokrycia ludnościowego kraju. W 2002 roku uruchomiono 7 nowych stacji w następujących lokalizacjach: Konin, Przysucha, Kołobrzeg, Gryfice, Łobez, Trzebiatów, Szczecinek oraz zmieniono parametry techniczne dla 4 stacji.

Wprowadzony w kraju w 1999 roku nowy podział administracyjny spowodował zwiększenie liczby wniosków Zarządu TVP S.A. kierowanych do Krajowej Rady o powiększenie zasięgu nadawania programów regionalnych. Liczba wniosków Zarządu TVP S.A. w tej sprawie wzrosła po podjęciu decyzji o zmianie profilu programów regionalnych. Niestety KRRiT nie ma możliwości realizacji tych wniosków, ponieważ nie dysponuje wolnymi kanałami i nie należy się spodziewać zmiany tej sytuacji w najbliższym czasie. Trudna sytuacja występuje w województwie świętokrzyskim, ponieważ jest to jedyne województwo nie posiadające możliwości nadawania programu regionalnego.

4.9 Pojedyncze nowe stacje mogą się pojawić po dokonaniu weryfikacji pokrycia kraju programem 1 i programem 2 TVP S.A. oraz dokonaniu oceny konieczności uzupełnienia sieci wykorzystywanych do emisji tych programów o stacje zapisane w uchwale KRRiT nr 171 z 1995 roku, a także o stację Bytów, dla której Minister Łączności przekazał kanały ze wskazaniem przeznaczenia dla programu 1 i 2 TVP S.A., a które dotychczas nie zostały uruchomione. Weryfikacja powinna objąć następujące stacje: Czersk, Gniezno, Hajnówka, Krynica Maślana Góra, Lidzbark Warmiński, Ostrołęka, Wodzisław Śląski i Żagań. Krajowa Rada nie ma możliwości technicznych dokonania weryfikacji, którą może dokonać Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty we współpracy z TVP S.A.

Po dokonaniu weryfikacji KRRiT w porozumieniu z URTiP podejmie decyzję co do sposobu wykorzystania ewentualnie zwolnionych kanałów, czy do nadawania analogowego czy do nadawania cyfrowego. Zgodnie z uchwałą KRRiT nr 550 z 2000 roku, już w 2002 roku przewidywane było uruchomienie naziemnej telewizji cyfrowej.

Rozwój sieci służącej do nadawania programów regionalnych będzie możliwy z chwilą wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T.

Działania na rzecz rozwoju radiofonii i telewizji cyfrowej

4.10 W lutym 2001 roku Krajowa Rada opracowała i opublikowała dokument „Strategia rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”. Opracowanie zostało przekazane do Marszałka Sejmu RP III kadencji z wnioskiem o zorganizowanie dyskusji parlamentarnej na temat warunków wdrożenia mediów cyfrowych w Polsce, w kontekście planów związanych z budową społeczeństwa informacyjnego. Opracowanie zostało również przekazane Prezesowi Rady Ministrów. W Sejmie IV kadencji w kwietniu 2002 roku powyższe opracowanie omówiono podczas posiedzeń komisji sejmowych. Obecnie Krajowa Rada na wniosek komisji sejmowych dokonuje aktualizacji i uzupełnienia przygotowanego w 2001 roku opracowania. Krajowa Rada zobowiązała się zakończyć swoje prace i przekazać opracowanie komisjom sejmowym do końca marca 2003 roku.

Przedstawiciele Krajowej Rady brali również udział w przygotowaniu dokumentu rządowego „e-Polska – Społeczeństwo informacyjne dla wszystkich”. W dokumencie tym poświęcono odrębny rozdział radiofonii i telewizji cyfrowej oraz ich roli w budowaniu społeczeństwa informacyjnego. Przedstawiciele Krajowej Rady biorą też udział w międzynarodowych przygotowaniach do Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego.

Przechodzenie do w pełni zaawansowanego społeczeństwa informacyjnego wymaga czasu i odpowiednich środków, przeznaczanych również na przygotowanie odbiorców do posługiwania się nowoczesnymi urządzeniami. Większość obywateli nadal będzie wykorzystywać radio i telewizję jako podstawowe źródło informacji i zaspakajania potrzeb kulturalnych. Szczególne obowiązki i wyzwania stoją przed nadawcami publicznymi, którzy mogą spełniać w okresie przejściowym niezwykle istotną rolę edukacyjną. Mogą też zmniejszać różnice pomiędzy tą grupą społeczeństwa, która dysponować będzie nowoczesnymi zestawami multimedialnymi oraz tą grupą, która ze względów finansowych takich możliwości nie będzie posiadała. Nadawcy publiczni mogą im dostarczać nowoczesne i interaktywne cyfrowe programy radiowe i telewizyjne.

W oczekiwaniu na określenie podstaw prawnych rozpoczęcia regularnej, cyfrowej emisji naziemnej w Polsce, Krajowa Rada opracowała i przekazała do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty założenia do budowy naziemnych sieci telewizji cyfrowej. Założenia określają podstawowe dane dla pierwszego etapu projektowania i planowania dwóch ogólnopolskich sieci cyfrowych, których uruchomienie pozwoli na wyemitowanie od 8 do 10 programów telewizyjnych wysokiej jakości. Podczas ubiegłorocznego spotkania z Prezesem URTiP przekazana została Krajowej Radzie informacja o aktualnym stanie prac oraz ustalono, że w pierwszym półroczu 2003 roku URTiP przedstawi opracowanie dotyczące możliwości budowy naziemnych sieci telewizji cyfrowej przygotowane w oparciu o założenia przekazane przez KRRiT. Krajowa Rada jest sygnatariuszem porozumień Polskie Forum DAB i Polskie Forum DVB.

V. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWEJ NADAWCÓW – NARZĘDZIA, METODY I ZAKRES KONTROLI

Kontrola działalności nadawców

5.1 W 2002 roku Krajowa Rada kontynuowała kontrolę działalności programowej nadawców, zarówno publicznych jak i koncesjonowanych. Działania kontrolne KRRiT obejmują realizację zapisów ustawy odnoszących się do poszczególnych grup nadawców. W odniesieniu do nadawców publicznych należy tu wypełnianie zadań i powinności związanych ze statusem nadawców publicznych (art. 21, 25), w odniesieniu do nadawców koncesjonowanych - realizacja warunków koncesji. Wszyscy nadawcy kontrolowani są też pod kątem respektowania przez nich art. 15, 15 a oraz art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji.

Stałymi narzędziami kontrolnymi KRRiT jest sprawozdawczość programowa nadawców oraz monitoring programów. Obie formy kontroli obejmują zarówno nadawców publicznych jak i koncesjonowanych.

5.2 W corocznych sprawozdaniach nadawców z działalności programowej zawarte są dane o strukturze gatunkowej programów oraz o wypełnianiu przez nadawców zobowiązań wynikających z ustawy o radiofonii i telewizji, rozporządzeń KRRiT i koncesji.

5.3 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi trzy podstawowe rodzaje monitoringu:

- **k o m p l e k s o w y**, który ma na celu charakterystykę całości danego programu oraz zbadanie zgodności nadawanego programu z koncesją lub - w przypadku nadawców publicznych - z zadaniami określonymi w art. 21 i 25 ustawy;
- **p r o b l e m o w y**, tj. koncentrujący się na analizie zagadnień szczegółowych określonych w ustawie o radiofonii i telewizji, w prawie prasowym lub innych regulacjach prawnych dotyczących działalności programowej mediów elektronicznych;
- **i n t e r w e n c y j n y**, którego podstawą są skargi i zażalenia wpływające do KRRiT.

Wymienione formy kontroli pozwalają ocenić działalność programową nadawców i respektowanie przez nich obowiązującego prawa.

Działalność KRRiT związana z prowadzeniem monitoringów programowych jest uwarunkowana wysokością posiadanych środków budżetowych. Ograniczenia budżetowe

powodują, że Krajowa Rada musi rezygnować z niektórych zamierzeń związanych z kontrolą programową nadawców.

5.4 Krajowa Rada analizuje także co roku plany programowe nadawców publicznych, będące podstawą rozdziału środków pochodzących z wpływów abonamentowych. Plany nadawców weryfikowane są poprzez analizę sprawozdań programowych nadawców, a w przypadku rozgłośni regionalnych radia publicznego - także poprzez wyniki prowadzonego przez KRRiT monitoringu, sprawdzającego udział w nadanych programach audycji realizujących ustawowe zadania i powinności nadawców publicznych (preferowanych przy rozdziale środków z wpływów abonamentowych).

Kontrola działalności programowej nadawców publicznych

5.5 W roku ubiegłym, podobnie jak w latach poprzednich, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła analizę sprawozdań dotyczących programu nadanego w 2002 roku, złożonych przez wszystkich radiowych i telewizyjnych nadawców publicznych.

Analizą objęto następujące podmioty:

- Polskie Radio S.A., tj. cztery programy ogólnokrajowe: PR 1, PR 2, PR 3 i Polskie Radio BIS, oraz program dla zagranicy Radio Polonia;
- 17 rozgłośni regionalnych radia publicznego, mających siedziby w następujących miastach: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kielce, Koszalin, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Warszawa, Wrocław i Zielona Góra;
- TVP S.A., tj. dwa programy ogólnokrajowe: TVP 1 i TVP 2, program TVP 3 Regionalna, czyli program wspólny emitowany przez dwanaście oddziałów terenowych TVP S.A., zlokalizowanych w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu, i regionalne pasma własne tych ośrodków, a także program TV Polonia, adresowany do Polaków za granicą.

Sprawozdania nadawców przedstawiały m.in. następujące kwestie szczegółowe:

- struktura gatunkowa programu w rocznym czasie emisji;
- tematyka regionalna i lokalna w programie;
- oferta programowa dla dzieci i młodzieży;
- audycje służące umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych, czyli realizujące szczególne zadania mediów publicznych wynikające z art. 21 ustawy o radiofonii i telewizji (ust. 2 pkt 7, 7a, 8 urt.);
- audycje adresowane do mniejszości narodowych i grup etnicznych (art. 21 ust. 2 pkt 9 urt.);
- audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (art. 25 ust. 2);
- programy dla odbiorców za granicą (art. 25 ust. 1);
- kwoty wymaganych w ustawie o radiofonii i telewizji następujących audycji i pozycji programu:

- a) w odniesieniu do nadawców radiowych i telewizyjnych: kwoty utworów słowno-muzycznych w języku polskim w łącznym czasie emisji utworów słowno-muzycznych w programie (art. 15 ust. 2); utworów muzycznych związanych z kulturą polską w łącznym czasie utworów muzycznych w programie (art. 15 ust. 3); audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim w okresie 3 lat przed ich emisją w programie (art. 15a, ust. 2);
- b) w odniesieniu do nadawców telewizyjnych: kwoty audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim (art. 15 ust. 1); audycji wytworzonych przez producentów europejskich (art. 15 ust. 4); audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych, z uwzględnieniem preferencji dla audycji wytworzonych w okresie 3 lat przed rozpowszechnianiem w programie (art. 15a ust. 1).

Wyniki analiz dokonanych na podstawie tych danych przedstawiono w rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

5.6 Obok analizy sprawozdań nadawców prowadzono także w 2002 roku monitoring programów pod kątem rozmaitych zagadnień i problemów szczegółowych.

Analizą objęto następujące tematy:

- obecność w programach regionalnych rozgłośni radia publicznego w 2002 roku czterech kategorii audycji preferowanych, tj. audycji edukacyjno-poradniczych, literackich i form udratyzowanych, audycji edukacyjnych i publicystycznych dotyczących integracji Polski z Unią Europejską oraz prezentacji muzyki poważnej. Przeprowadzono w tym zakresie trzykrotny monitoring tygodniowych prób programów wszystkich (17) rozgłośni;
- obecność w programach nadawców publicznych, radiowych i telewizyjnych, audycji poświęconych kulturze;
- sposób relacjonowania szczytu UE w Kopenhadze w ogólnokrajowych programach telewizji publicznej -TVP 1 i TVP 2, oraz koncesjonowanej - TVN, TVN 24, Telewizji Polsat;
- obecność w programach telewizji publicznej -TVP 3 Regionalna audycji adresowanych do mniejszości narodowych i etnicznych, emitowanych w języku polskim;
- sposób relacjonowania obrad Sejmowej Komisji Śledczej w audycjach informacyjnych telewizji publicznej -TVP 1 i TVP 2, oraz koncesjonowanej – TVN i Polsat;
- analiza naruszeń zapisów art. 18 ust. 1 i 5 w audycji pt. „Mann i Manuela” nadanej w Programie 3 Polskiego Radia;
- analiza naruszeń zapisów art. 18 ust. 1 i 5 audycji typu *reality show* pt. „Bar” nadanej w telewizji Polsat.

Oprócz wyżej wymienionych analiz będzie przedstawiona Krajowej Radzie analiza, której celem jest prezentacja obrazu kobiet i mężczyzn we współczesnych serialach polskich emitowanych w telewizji publicznej. Analizie poddano seriale produkcji polskiej emitowane w obu ogólnokrajowych programach telewizji publicznej w latach 1998-2003: „Klan”, „Złotopolscy”, „Plebania”, „M jak miłość” oraz „Na dobre i na złe”. Są to seriale, które należą do gatunku filmów realistycznych, tzn. próbujących przedstawiać rzeczywistość - rzeczywiste relacje międzyludzkie i rzeczywiste stosunki społeczne.

Wyniki przeprowadzonych monitoringów zostały szczegółowo przedstawione w rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Kontrola działalności programowej nadawców koncesjonowanych

5.7 W roku ubiegłym KRRiT oprócz programów nadawców publicznych kontrolowała także programy nadawców koncesjonowanych. Przeprowadzono analizę programów 50 stacji radiowych. Kontynuowano monitoring tych stacji, których koncesje wygasły w 2002 roku. Przede wszystkim jednak skoncentrowano się na analizie programów stacji, które otrzymały ponownie koncesje w 2001 i pierwszej połowie 2002 roku. Krajowa Rada chciała bowiem sprawdzić w jakim stopniu i jaki sposób realizują one zapisy koncesji w zakresie programu.

Drugim celem monitoringu było sprawdzenie czy i jaki wpływ na realizację warunków koncesji, budowę programu i jego zawartość ma wpływ obserwowana na rynku koncentracja organizacyjna i finansowa stacji radiowych. Szczególnie chodziło o zbadanie, czy istniejące powiązania między stacjami, w tym fakt rozpowszechniania przez jeden podmiot kilku, lub nawet kilkunastu programów, skutkuje ich ujednoczaniem i czy różnią się one zawartością od programów stacji działających samodzielnie. Monitoring potwierdził, że te dwie kategorie – działające w grupach i samodzielne – w dużym stopniu konstruują odmiennie swoje programy.

Monitoring, obejmujący w przypadku każdej stacji pełny tydzień emisji (tj. 168 godzin) programu, realizowany był na podstawie nagrań poemisyjnych nadesłanych do KRRiT przez nadawców. Prowadzono go w ubiegłym roku w kilku turach; w każdej z nich badano jednocześnie, tj. w tym samym, losowo wybranym terminie, kilka lub kilkanaście stacji należących do danej grupy kapitałowej. Odrębny termin badania wyznaczono też dla stacji działających samodzielnie, tj. nie należących do żadnej grupy.

Monitoring prowadzony był według ustalonej, jednolitej metody analizy, przedstawionej w instrukcji określającej szczegółowo wymagany tok postępowania, kategorie analizy programów, zasady kwalifikowania poszczególnych pozycji programu do kategorii gatunkowych oraz kryteria kwalifikowania audycji realizujących zapisy koncesji. Przyjęta metoda badania, czyli zastosowanie powtarzalnych, poddających się weryfikacji i kontroli reguł postępowania, zapewniła obiektywizm monitoringu i porównywalność rezultatów analiz poszczególnych stacji.

Dokonując analizy przyjęto, że w warstwie słownej programu - a więc w tej jego części, poprzez którą realizowana jest większość lub całość zobowiązań programowych nadawcy - klasyfikacji podlegają nie tylko nadane na antenie audycje, ale wszelkie pojawiające się w programie wypowiedzi, w tym także tzw. luźne wypowiedzi prezenterów.

Oznacza to, że wykazana w monitoringu ilość elementów słownych stanowi całość słowa w nadanym programie – poza wykazanymi liczbami nie nadano już ani minuty tzw. słowa więcej. Stwierdzenie to ma istotne znaczenie w interpretacji otrzymanych w monitoringu danych.

Wyniki monitoringu radiowych stacji koncesjonowanych o zasięgu lokalnym, działających na podstawie nowo przyznanych koncesji, zostały szczegółowo przedstawione w rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Przy porównaniu realizacji koncesji przez stacje działające w ramach różnych grup (Agora S.A., ESKA S.A., Ad. Point) oraz stacje działające samodzielnie wyniki

monitoringów wskazują, że zdecydowanie lepiej wykonują obowiązki koncesyjne stacje działające samodzielnie. Nadawane przez te stacje programy były bardziej zróżnicowane zarówno formalnie, jak i treściowo. Dużo większy był też udział słowa w tych programach.

Badania odbioru programów radiowych telewizyjnych

5.8 W zakresie badań odbioru telewizji Krajowa Rada korzystała w ubiegłym roku z wyników badań telemetrycznych dwóch firm: AGB Polska (do połowy roku) oraz OBOP-Taylor Nelson (od lipca 2002 roku). Zmiana firmy badawczej była konieczna ze względów finansowych. Badania OBOP- Taylor Nelson były tańsze. W zakresie badań odbioru radia korzystano – podobnie jak w latach poprzednich – z wyników badań SMG/KRC.

Oba badania pokazują wielkość widowni i audytorium programów poszczególnych stacji i pojedynczych audycji w ich ramach (telewizja) lub poszczególnych pasm w ciągu dnia (radio). Badania te pozwalają także dokonywać analiz przekrojowych dla dłuższych okresów, pokazujących generalne tendencje w odbiorze telewizji i radia w Polsce i pozycję poszczególnych nadawców.

Na podstawie tych badań KRRiT prowadziła analizy zasięgu społecznego odbioru programów telewizyjnych i radiowych nadawanych na terenie Polski, zarówno publicznych jak i koncesjonowanych. Analizą objęte były wszystkie stacje naziemne: ogólnopolskie, regionalne i lokalne. KRRiT prowadziła także okresowe i całoroczne, całościowe analizy rynku radiowego i telewizyjnego, tj. pozycji poszczególnych nadawców i sektorów nadawców wśród odbiorców oraz dynamiki zmian w tym zakresie w porównaniu z latami ubiegłymi.

Wyniki analiz zostały przedstawione w rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

VI. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI REKLAMOWEJ I SPONSORSKIEJ NADAWCÓW PUBLICZNYCH ORAZ KONCESJONOWANYCH

6.1 W 2002 roku nastąpiła zmiana w sposobie prowadzenia reklamy produktów leczniczych. Zmiany te są zawarte w ustawie z 6 września 2001 roku Prawo farmaceutyczne. Przepisy zawarte w rozdziale 4 (art. 52 – 64) określają w jaki sposób może być prowadzona reklama produktów leczniczych. Wykonując dyspozycje zawartą w art. 59 ustawy Prawo farmaceutyczne, Minister Zdrowia po konsultacji z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji wydał Rozporządzenie z 16 grudnia 2002 roku w sprawie reklamy produktów leczniczych. Krajowa Rada przekazała nadawcom nowe zasady reklamy produktów leczniczych.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w TVP S.A.

6.2 Kontrolę działalności reklamowej i sponsorskiej przeprowadzono w programie 1 i 2 TVP S.A., Programie Satelitarnym TV POLONIA oraz w programach 12 oddziałów regionalnych TVP S.A.

W wyniku analizy przeprowadzonej na podstawie dokumentacji nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych, stwierdzono w telewizji publicznej występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisja w TVP 1 kryptoreklamy (naruszenie art. 16 c ustawy z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji). Podczas programu *Jaka to melodia* wyemitowano nieoznakowany przekaz, zawierający przedstawienie płyt CD *Wrzuć jedynekę*. Emisja opisanego wyżej przekazu zmierzała do osiągnięcia efektu reklamowego oraz mogła wprowadzić publiczność w błąd, co do charakteru przekazu, była więc, zgodnie z art. 4 c ustawy, kryptoreklamą,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora (naruszenie art. 17 ust. 4 ustawy) zawierające przekazy zachęcające do kupna produktów sponsora – TVP 1, TVP 3, OTV Łódź,
- brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy) - OTV Łódź,
- braki w ewidencji reklam (naruszenie § 8 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych

i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży) – OTV Łódź i OTV Rzeszów,

- nieprawidłowa ewidencja reklam (naruszenie § 8 ust. 2 rozporządzenia KRRiT) – OTV Katowice i OTV Łódź,
- zbyt długie wskazania sponsorów (naruszenie § 2 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – TVP 1,
- braki w wykazie audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – TVP 1, TVP 2.
- Przewodniczący KRRiT skierował do nadawcy wystąpienie wskazujące określone uchybienia, wzywające jednocześnie do bezzwłocznego ich usunięcia. Nadawca wywiązywał się w trybie pilnym z nałożonych zaleceń.

Ponowną kontrolę przeprowadzono analizując nadesłane materiały i program z 15 października 2002 roku. Stwierdzono między innymi występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- zbyt krótkie bloki telesprzedaży emitowane przez TVP 1 (naruszenie art. 16 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji)
- brak informacji, kto opłacił emisję płatnych audycji wyborczych – OTV Katowice, Wrocław, Kraków (naruszenie art. 74 Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad i sejmików województw),
- braki w ewidencji reklam (naruszenie § 5 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) - TVP 1, OTV Lublin.
- Niezależnie od cyklicznej kontroli, Przewodniczący KRRiT wezwał do:
- bezzwłocznego usunięcia nieprawidłowych wskazań sponsorskich zawierających przekaz reklamowy (TVP 1, OTV Warszawa)
- zaprzestania emisji reklam naruszających normy prawne i obyczajowe (TVP 1, TVP 2 – reklamy MEDIA MARKET. Jedna z reklam pokazywała niebezpieczną sytuację, w której mężczyzna prasuje na sobie koszulę; druga, w której mężczyzna suszył prezerwatywy, naruszała dobre obyczaje),
- przestrzegania obowiązku umieszczania informacji o sponsorze audycji (OTV Bydgoszcz audycje: *Magazyn Brodnicki*, *Magazyn Toruński*, *Magazyn Inowrocławski*, *Magazyn Grudziądzki*, *Magazyn Świecki*).

Tabele poniższe przedstawiają informacje na temat czasu emisji reklam, liczby audycji sponsorowanych i wpływów brutto z emisji reklam i audycji sponsorowanych w 2002 roku (dane nadesłane przez nadawcę).

Czas reklam w telewizji publicznej (w minutach)

	czas reklam	czas telesprzedaży	łącznie
TVP 1	25 285	9 609	34 894
TVP 2	18 631	0	18 631
TVP 3 pasmo wspólne	8 861	0	8 861
TVP 3 oddziały	37 562	0	37 562
TVP Polonia	348	0	348
Razem	90 687	9 609	100 296

Liczba audycji sponsorowanych

	liczba audycji sponsorowanych
TVP 1	5 057
TVP 2	3 984
TVP 3 pasmo wspólne	793
TVP 3 oddziały	3 677
TVP Polonia	365
Razem	13 876

Wpływy z emisji reklam i audycji sponsorowanych w zł (brutto, wg cennika)

	reklama	sponsoring	łącznie
TVP 1	1 667 272 382,00	71 027 600,00	1 738 299 982,00
TVP 2	897 393 230,00	25 969 440,00	923 362 670,00
TVP 3 pasmo wspólne	58 094 989,00	1 146 250,00	59 241 239,00
TVP 3 oddziały	29 175 863,33	6 350 321,43	35 526 184,76
TVP Polonia	1 075 845,00	392 280,00	1 468 125,00
Razem	2 653 012 309,33	104 885 891,43	2 757 898 200,76

Wpływy z emisji reklam i audycji sponsorowanych w regionalnych oddziałach TVP S.A. (brutto)

		czas reklam i ogłoszeń (w minutach)	wpływy w zł		
			reklama	sponsoring	łącznie
1.	TVP Białystok	778	735 630,54	367 049,00	1 102 679,54
2.	TVP Bydgoszcz	1 699	1 266 701,43	273 695,08	1 540 396,51
3.	TVP Gdańsk	2 597	2 064 198,91	816 701,00	2 880 899,91
4.	TVP Katowice	5 928	5 167 800,00	1 801 200,00	6 969 000,00
5.	TVP Kraków	1 920	2 577 900,00	430 230,00	3 008 130,00
6.	TVP Lublin	924	1 260 341,85	257 500,00	1 517 841,85
7.	TVP Łódź	2 231	2 102 978,30	466 310,00	2 569 288,30
8.	TVP Poznań	7 161	5 111 773,64	491 108,75	5 602 882,39
9.	TVP Rzeszów	1 608	1 186 700,00	319 650,00	1 506 350,00
10.	TVP Szczecin	2 845	1 433 900,00	569 500,00	2 003 400,00
11.	TVP Warszawa	4 237	3 203 522,00	555 730,95	3 759 252,95
12.	TVP Wrocław	5 634	3 064 416,66	1 646,65	3 066 063,31
	razem	37 562	29 175 863,33	6 350 321,43	35 526 184,76

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej telewizyjnych koncesjonowanych nadawców ogólnopolskich i ponadregionalnych

6.4 Kontrolę działalności reklamowej i sponsorskiej przeprowadzono analizując program oraz nadesłane dokumenty następujących nadawców: Telewizja AMBER, Niezależna Telewizja Lokalna NTL, Regionalna Telewizja BRYZA, Telewizja AVAL, Telewizja Dolnośląska, Telewizja NIEPOKALANÓW – TV PULS, Telewizja POLSAT, Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego, Telewizja TV 4, Telewizja TVN, Telewizja VIGOR Gorzów, TV Zielona Góra.

Analiza nadesłanego materiału wykazała, że Telewizja AMBER emituje program Telewizji NIEPOKALANÓW PULS, a telewizje: NTL, ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO, VIGOR, AVAL, ZIELONA GÓRA, BRYZA, DOLNOŚLĄSKA częściowo lub w całości emitują program TV 4.

W wyniku analizy przeprowadzonej na podstawie dokumentacji nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych, stwierdzono u koncesjonowanych nadawców telewizyjnych występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- zbyt krótkie bloki poświęcone wyłącznie telesprzedaży (naruszenie art. 16 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji) – Telewizja POLSAT,
- reklama usług medycznych (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 3 ustawy) - Regionalna Telewizja Zagłębia Miedziowego,
- brak oznaczenia bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy) – Telewizja Lokalna NTL,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora (naruszenie art. 17 ust. 1 ustawy) - Telewizja TeDe, POLSAT,
- nieprawidłowa ewidencja reklam (naruszenie § 8 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży) - Telewizja POLSAT, Telewizja AMBER, Telewizja NIEPOKALANÓW-PULS, Telewizja TV4, Telewizja NTL, Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego, Telewizja Dolnośląska, Telewizja AVAL, Telewizja BRYZA, Telewizja VIGOR, Telewizja ZIELONA GÓRA,
- nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) - Telewizja POLSAT, Telewizja TVN, Telewizja AMBER, Telewizja NIEPOKALANÓW-PULS, Telewizja Dolnośląska, Telewizja AVAL, Telewizja BRYZA, Telewizja VIGOR, Telewizja ZIELONA GÓRA,
- braki w wykazie audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia) - Telewizja POLSAT, Telewizja TVN, Telewizja NTL, Telewizja TV 4, Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego, Telewizja Dolnośląska, Telewizja AVAL, Telewizja BRYZA, Telewizja VIGOR, Telewizja ZIELONA GÓRA.

Przewodniczący KRRiT wezwał nadawców do bezzwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz podjęcia działań uniemożliwiających powstanie podobnych uchybień w przyszłości.

Ponowną kontrolę przeprowadzono analizując nadesłane materiały i program z 15 października 2002 roku. Stwierdzono między innymi występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- brak informacji kto opłacił emisję płatnych audycji wyborczych (art. 74 Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad i sejmików województw) - Telewizja Zagłębia Miedziowego, Telewizja Dolnośląska,
- braki w ewidencji audycji sponsorowanych (§ 5 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – Telewizja POLSAT, Telewizja TVN,
- nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych (§ 5 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – Telewizja POLSAT, Telewizja TVN.

6.5 Niezależnie od przeprowadzanych cyklicznych kontroli Przewodniczący KRRiT przesłał wystąpienia do telewizyjnych nadawców koncesjonowanych w następujących sprawach:

- emisji w czasie chronionym reklamy piwa KARMI. Przewodniczący KRRiT wezwał telewizje: TV 4, PULS, TVN, TVN Siedem do zaniechania w godzinach 6⁰⁰-23⁰⁰ emisji reklamy piwa KARMI. Z wyjaśnień złożonych przez nadawców wynika, że producent piwa Karmi (CARLSBERG OKOCIM S.A.) obniżył zawartość alkoholu w napoju z 1,2% do 0,5%. Zgodnie z art. 46. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi napojem alkoholowym w rozumieniu ustawy jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy w stężeniu przekraczającym 0,5%,
- emisji reklamy firmy MEDIA MARKT naruszającej normy zarówno prawne, jak i obyczajowe. Jedna z reklam pokazywała niebezpieczną sytuację, w której mężczyzna prasuje na sobie koszulę; druga, w której mężczyzna suszył prezerwatywy, naruszała dobre obyczaje. Przewodniczący KRRiT wezwał Telewizje POLSAT i TVN do zaniechania emisji ww. reklamy,
- emisji pomiędzy godz. 6⁰⁰-23⁰⁰ reklam usług telefonicznych przeznaczonych dla osób pełnoletnich (na stronach telegazety Telewizji POLSAT). Przewodniczący KRRiT wezwał do natychmiastowego zaprzestania emisji ww. reklam,
- emisji pomiędzy godz. 6⁰⁰-23⁰⁰, podczas audycji *Agent* emitowanej przez Telewizję TVN, kryptoreklamy piwa. Przewodniczący KRRiT wezwał do bezzwłocznego usunięcia stwierdzonej nieprawidłowości oraz podjęcia działań uniemożliwiających zaistnienie podobnych przypadków w przyszłości.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców rozpowszechniających program drogą satelitarną

6.6 W 2002 roku skontrolowano działalność reklamową i sponsorską nadawców rozpowszechniających program drogą satelitarną. Skontrolowano telewizje: POLSAT 2, POLSAT SPORT, TVN Siedem, TVN 24, TELE 5, CANAL + BIAŁY, CANAL + NIEBIESKI, CANAL + ŻÓŁTY, ALE KINO, MINI MAX.

W wyniku analizy przeprowadzonej na podstawie dokumentacji nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych, stwierdzono u koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą satelitarną występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- zbyt krótkie bloki poświęcone wyłącznie telesprzedaży (naruszenie art. 16 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji) – TELE 5,
- brak właściwego oznaczenia bloku telesprzedaży (naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy) – TELE 5, POLSAT 2,
- nieprawidłowa ewidencja reklam (naruszenie § 8 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży) – CANAL + NIEBIESKI, CANAL + BIAŁY, ALE KINO, MINI MAX,
- nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – POLSAT SPORT, CANAL + ŻÓŁTY,
- braki w ewidencji audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – POLSAT 2, CANAL + NIEBIESKI, CANAL + ŻÓŁTY, MINI MAX,
- nieprawidłowe wskazania audycji sponsorowanych (naruszenie § 2 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – MINI MAX.

Przewodniczący KRRiT wezwał nadawców do bezzwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz podjęcia działań uniemożliwiających powstanie podobnych uchybień w przyszłości.

Uchybień nie stwierdzono w działalności reklamowej i sponsorskiej telewizji TVN Siedem i TVN 24.

6.7 Liczba wyemitowanych reklam, czas reklam i wpływy z działalności reklamowej w 2002 r. (dane TNS OBOP)

Liczba wyemitowanych reklam

	2000 r.	2001 r.	2002 r.	dynamika 2001/2000	dynamika 2002/2001
TVP 1	35 895	52 855	61 035	47,25%	15,48%
TVP 2	32 195	41 935	46 241	30,25%	10,27%
TV Polonia	220	422	732	91,82%	73,46%
TVP 3 Regionalna	4 339	11 855	22 218	173,22%	87,41%
Razem TVP S.A.	72 649	107 067	130 226	47,38%	21,63%
Polsat	64 969	73 007	91 857	12,37%	25,82%
Polsat 2*	2 699		2 155		
TVN	110 574	76 672	114 418	-30,66%	49,23%
TVN24		2 404	15 714		553,66%
RTL 7/TVN Siedem	48 998	65 029	51 759	32,72%	-20,41%
TV Puls		9 105	18 282		100,79%

VI. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców

NASZA/TV4	67 362	88 308	88 064	31,09%	-0,28%
Canal+ Biały	1 887	1 506	4 698	-20,19%	211,95%
Canal + Niebieski			1 613		
Animal Planet		3 896	12 095		210,45%
Discovery		15 336	20 241		31,98%
Fox Kids		8 698	9 470		8,88%
MTV		16 199	42 758		163,95%
National Geographic		20 505	32 072		56,41%
Wizja TV Hallmark		13 251	11 847		-10,60%
Ale Kino			12 789		
Cartoon Network			2 789		
Hyper			2 042		
MiniMax			6 452		
Tele 5			19 619		
VIVA 1			18 309		
Wizja TV TCM			369		
Razem koncesjonowane	296 489	393 916	579 412	32,86%	47,09%
TVP i koncesjonowane	369 138	500 983	709 638	35,72%	41,65%

Czas wyemitowanych reklam w minutach

	2000 r.	2001 r.	2002 r.	dynamika 2001/2000	dynamika 2002/2001
TVP 1	14 700	21 865	24 573	48,74%	12,39%
TVP 2	13 234	17 377	18 695	31,30%	7,58%
TV Polonia	105	200	349	90,24%	74,63%
TVP 3 Regionalna	1 672	4 271	8 962	155,53%	109,82%
Razem TVP S.A.	29 711	43 714	52 580	47,13%	20,28%
Polsat	30 169	35 499	42 885	17,67%	20,81%
Polsat 2*	1 035		1 584		
TVN	47 557	32 522	49 593	-31,62%	52,49%
TVN24		846	8 184		866,86%
RTL 7/TVN Siedem	26 102	35 671	29 302	36,66%	-17,86%
TV Puls		3 820	7 419		94,22%
NASZA/TV4	33 293	41 774	40 638	25,48%	-2,72%
Canal+ Biały	903	652	1 993	-27,79%	205,71%
Canal+ Niebieski			666		
Animal Planet		3 323	7 010		110,96%
Discovery		6 510	8 497		30,53%
Fox Kids		2 834	4 578		61,55%
MTV		7 614	18 361		141,13%

VI. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców

National Geographic		8 746	14 167		61,98%
Wizja TV Hallmark		5 347	4 753		-11,11%
Ale Kino			5 051		
Cartoon Network			1 178		
Hyper			520		
MiniMax			2 538		
Tele 5			12 885		
VIVA 1			8 227		
Wizja TV TCM			164		
Razem koncesjonowane	139 058	185 159	270 193	33,15%	45,92%
TVP i koncesjonowane	168 769	228 873	322 773	35,61%	41,03%

Wpływy z emisji reklam (brutto, bez uwzględnienia upustów i rabatów)

	2000 r.	2001 r.	2002 r.	dynamika 2001/2000	dynamika 2002/2001
TVP 1	937 054 400	1 551 497 100	1 636 250 482	65,57%	5,46%
TVP 2	538 261 500	804 070 500	897 393 230	49,38%	11,61%
TV Polonia	7 875 725	17 976 695	58 094 989	128,25%	223,17%
TVP 3 Regionalna	233 140	505 920	1 075 845	117,00%	112,65%
Razem TVP S.A.	1 483 424 765	2 374 050 215	2 592 814 546	60,04%	9,21%
Polsat	1 367 566 160	1 744 528 757	1 684 905 318	27,56%	-3,42%
Polsat 2*	2 138 160		350 119		
TVN	1 057 224 421	1 128 614 507	1 351 196 449	6,75%	19,72%
TVN24		1 406 898	11 184 076		694,95%
RTL 7/TVN Siedem	105 998 233	152 162 653	120 118 955	43,55%	-21,06%
TV Puls		14 890 460	26 069 480		75,08%
NASZA/TV4	280 047 086	316 398 205	222 556 301	12,98%	-29,66%
Canal+ Biały	6 192 400	5 092 950	3 216 403	-17,75%	-36,85%
Canal+ Niebieski			307 971		
Animal Planet		337 717	1 816 289		437,81%
Discovery		10 362 815	13 626 084		31,49%
Fox Kids		2 923 085	4 342 603		48,56%
MTV		17 525 535	41 351 884		135,95%
National Geographic		4 374 605	7 124 137		62,85%
Wizja TV Hallmark		3 247 320	3 646 471		12,29%
Ale Kino			2 991 465		
Cartoon Network			2 646 174		
Hyper			260 925		
MiniMax			1 927 538		

Tele 5			20 506 811		
VIVA 1			17 706 422		
Wizja TV TCM			109 966		
Razem koncesjonowane	2 819 166 460	3 401 865 507	3 537 961 841	20,67%	4,00%
TVP i koncesjonowane	4 302 591 225	5 775 915 722	6 130 776 387	34,24%	6,14%

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w programach nadawców telewizji kablowej

6.8 W 2002 roku przeprowadzono dwie kompleksowe kontrole działalności reklamowej i sponsorskiej w programach telewizyjnych nadawców kablowych. Łącznie w lutym, marcu, kwietniu, wrześniu, październiku i listopadzie kontrolą objęto 80 nadawców. Kontrola wykazała, że 18 z nich nie prowadzi z różnych przyczyn działalności nadawczej.

Najczęściej powtarzały się następujące uchybienia:

- brak ewidencji nadanych reklam i telesprzedaży lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (31 nadawców),
- brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych lub telesprzedaży (20 nadawców),
- nadawanie zakazanej przepisami reklamy (13 nadawców): reklamy usług medycznych (9 nadawców) oraz kryptoreklamy (4 nadawców),
- brak ewidencji sponsorowanych audycji lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (11 nadawców).
- przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam (10 nadawców).

Spośród 80 kontrolowanych nadawców do 21 nie zgłoszono uwag i zastrzeżeń dotyczących prowadzonej w programach działalności reklamowej i sponsorskiej.

6.9 Statystyczne zestawienie najczęściej popełnianych uchybień przedstawia poniższa tabela.

Rodzaj uchybienia	2000	2001	2002
Brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych	20,40%	27,14%	32,25%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam	17,50%	21,42%	16,12%
Niewłaściwe przerwanie audycji lub filmu w celu nadania reklamy i lub telesprzedaży	1,00%	7,14%	3,22%
Nadanie zakazanej reklamy: usługi medyczne, kryptoreklama	4,90%	22,85%	20,96%
Nieprawidłowo prowadzona ewidencja nadanych reklam i telesprzedaży	63,10%	74,28%	50,00%
Niewłaściwe wskazanie sponsora	2,90%	5,71%	3,22%
Zakaz sponsorowania: audycji, programu	3,90%	4,28%	4,83%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu wskazania sponsora	1,00%	7,14%	6,45%

Nieprawidłowo prowadzona ewidencja sponsorowanych audycji	13,60%	17,14%	17,74%
Brak należytej archiwizacji	5,80%	8,57%	6,45%
Brak odpowiedzi na żądanie Przewodniczącego KRRiT	b.d.	2,85%	0,00%

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Polskim Radiu S.A.

6.10 Kontrolę działalności reklamowej i sponsorskiej przeprowadzono w programie 1 i 3 Polskiego Radia S.A. oraz we wszystkich 17 rozgłoszeniach regionalnych Polskiego Radia. Do 14 rozgłoszeń (82,35%) nie zgłoszono żadnych uwag. W porównaniu z 2001 rokiem, zwraca uwagę fakt utrzymania się na takim samym poziomie liczby nadawców naruszających obowiązujące przepisy w zakresie reklamy i sponsoringu oraz archiwizacji.

Naruszenie obowiązujących przepisów ustawy o radiofonii i telewizji stwierdzono w działalności niżej wymienionych spółek radiofonii regionalnej Polskiego Radia: PR KOSZALIN S.A., PR GDAŃSK S.A., PR ŁÓDŹ S.A. (do działalności reklamowej tego nadawcy zgłaszano uwagi w latach 2000 i 2001).

Nieprzestrzeganie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji stwierdzono:

- w programie PR KOSZALIN S.A. - wyemitowano reklamę usług medycznych, co stanowi naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 3 ustawy,
- w programie PR GDAŃSK S.A. wyemitowano reklamę napojów alkoholowych, co stanowi naruszenie art. 16 b. ust. 1 pkt 2 ustawy.

Przewodniczący KRRiT na podstawie art. 10 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji skierował do tych nadawców wezwania do przestrzegania obowiązujących przepisów, a także udzielenia wyjaśnień.

6.11 W trakcie kontroli stwierdzono także naruszenia zasad działalności reklamowej określonych w rozporządzeniu KRRiT z 6 lipca 2000 roku w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych oraz szczegółowych zasad ograniczeń w zakresie przerywania filmów fabularnych i telewizyjnych w celu nadania reklamy lub telesprzedaży. W programie rozgłoszeń regionalnej RADIO w ŁÓDŹ S.A. stwierdzono brak właściwego oznakowania bloków reklamowych i niezgodność przedstawionej ewidencji reklam z ich emisją w programie.

W działalności sponsorskiej w rozgłoszeniach regionalnych Polskiego Radia nie stwierdzono istotnych naruszeń obowiązujących przepisów.

W ostatnich dwóch latach nastąpiła zdecydowana poprawa przestrzegania przepisów dotyczących działalności reklamowej i sponsoringu.

6.12 Analiza działalności reklamowej i sponsorskiej przeprowadzona w Rozgłoszeniach Regionalnych Polskiego Radia wskazuje wyraźny spadek udziału reklamy w dziennym czasie emisji programu, a także systematyczny spadek liczby sponsorowanych audycji.

Załączone tabele przedstawiają porównanie dziennego czasu emisji reklam w rozgłoszeniach regionalnych Polskiego Radia w latach 1999 – 2002 oraz wpływu z reklam i sponsoringu w 2002 roku.

Informacje o czasie reklam i płatnych ogłoszeń
w rozgłośniach radio publicznego w latach 1999 - 2002

nadawca	Czas reklam i płatnych ogłoszeń w godzinach				Porównanie			Udział reklam w rocznym czasie nadawania w 2002 r. (w %)
	1999 r.	2000 r.	2001 r.	2002 r.	2000/1999	2001/2000	2002/2001	
Program I	96,7	106,0	119,9	164,0	9,62%	13,11%	36,8%	1,87
Program II		1,0	6,5	20,0		550,00%	207,7%	0,23
Program III	100,9	136,0	130,4	154,0	34,79%	-4,12%	18,1%	1,76
Radio BIS		5,0	7,7	20,0		54,00%	159,7%	0,23
Polskie Radio S.A.	197,6	248,0	264,5	358,0	25,51%	6,65%	35,3%	1,02

PR Białystok	264,4	218,9	207,1	162,7	-17,21%	-5,39%	-21,4%	1,86
PR Bydgoszcz (PiK)	170,1	150,9	133,3	118,6	-11,29%	-11,66%	-11,0%	1,36
PR Gdańsk	323,0	275,4	192,6	179,3	-14,74%	-30,07%	-6,9%	2,04
PR Katowice	371,1	301,0	184,0	140,0	-18,89%	-38,87%	-23,9%	1,60
PR Kielce	247,7	179,3	133,5	121,7	-27,61%	-25,54%	-8,8%	1,39
PR Koszalin	181,5	120,6	89,0	62,2	-33,55%	-26,20%	-30,1%	0,71
PR Kraków	174,0	176,0	127,5	139,4	1,15%	-27,56%	9,3%	1,59
PR Lublin	215,3	191,1	157,0	113,4	-11,24%	-17,84%	-27,8%	1,29
PR Łódź	171,0	146,0	113,0	94,0	-14,62%	-22,60%	-16,8%	1,07
PR Olsztyn	302,0	244,0	227,0	221,0	-19,21%	-6,97%	-2,6%	2,52
PR Opole (PRO FM)	267,7	261,6	235,2	196,9	-2,26%	-10,09%	-16,3%	2,25
PR Poznań (Merkury)	351,4	335,0	331,6	292,0	-4,67%	-1,01%	-11,9%	3,33
PR Rzeszów	176,0	109,0	101,0	86,0	-38,07%	-7,34%	-14,9%	0,98
PR Szczecin	261,4	263,3	182,7	144,0	0,73%	-30,61%	-21,2%	1,64
PR Warszawa (RdC)	96,8	74,4	42,0	22,5	-23,14%	-43,55%	-46,4%	0,25
PR Wrocław	253,8	219,0	198,4	160,0	-13,71%	-9,41%	-19,4%	1,83
w tym miejski		42,0	28,0	28,0		-33,33%	0,0%	0,32
regionalny		177,0	170,4	132,0		-3,73%	-22,5%	1,51
PR Zielona Góra (Zachód)	364,8	315,0	296,3	223,8	-13,65%	-5,94%	-24,5%	2,56
w tym miejski		74,2	132,6	101,7		78,71%	-23,3%	1,16
regionalny		241,8	163,7	122,2		-32,30%	-25,4%	1,39
suma Rozgłośni Regionalnych	4 192,0	3 580,5	2 951,2	2 477,5	-14,6%	-17,6%	-16,1%	1,49
RAZEM	4 389,6	3 828,5	3 215,7	2 835,5	-12,8%	-16,0%	-11,8%	1,77

Informacje o wpływach z działalności reklamowej i sponsoringu w rozgłośniach radio publicznego w 2002 r.

nadawca	reklama			sponsoring			łącznie	Udział wpływów ze sponsoringu we wpływach ogółem (w %)
	bez barteru	barter	ogółem	bez barteru	barter	ogółem		
Program I	12 729,2	4 109,6	16 838,8	3 158,7	0,0	3 158,7	19 997,5	15,80
Program II	4,5	234,5	239,0	0,0	0,0	0,0	239,0	0,00
Program III	9 764,8	4 294,7	14 059,5	1 730,5	0,0	1 730,5	15 790,0	10,96
Radio BIS	7,8	172,9	180,7	83,5	0,0	83,5	264,2	31,60
Polskie Radio S.A.	22 506,3	8 811,7	31 318,0	4 972,7	0,0	4 972,7	36 290,7	13,70

PR Białystok	1 053,7	401,9	1 455,6	132,0	5,0	137,0	1 592,6	8,60
PR Bydgoszcz (PiK)	591,6	158,2	749,8	140,6	7,8	148,4	898,2	16,52
PR Gdańsk	1 192,0	89,1	1 281,1	150,6	27,4	178,0	1 459,1	12,20
PR Katowice	1 622,1	330,9	1 953,0	271,7	0,0	271,7	2 224,7	12,21
PR Kielce	672,5	89,1	761,6	129,4	1,2	130,6	892,2	14,64
PR Koszalin	221,8	180,1	401,9	84,7	20,2	104,9	506,8	20,70
PR Kraków	388,4	501,1	889,5	254,5	40,0	294,5	1 184,0	24,87
PR Lublin	873,8	43,2	917,0	55,1	9,2	64,3	981,3	6,55
PR Łódź	460,9	129,7	590,6	180,3	0,0	180,3	770,9	23,39
PR Olsztyn	1 334,7	203,8	1 538,5	84,7	4,0	88,7	1 627,2	5,45
PR Opole (PRO FM)	842,6	178,2	1 020,8	40,8	0,0	40,8	1 061,6	3,84
PR Poznań (Merkury)	1 411,3	836,1	2 247,4	117,6	0,0	117,6	2 365,0	4,97
PR Rzeszów	793,0	43,3	836,3	49,4	1,8	51,2	887,5	5,77
PR Szczecin	801,0	196,5	997,5	24,6	0,3	24,9	1 022,4	2,44
PR Warszawa (RdC)	132,6	184,3	316,9	4,5	0,0	4,5	321,4	1,40
PR Wrocław	247,2	470,5	717,7	117,6	48,1	165,7	883,4	18,76
w tym miejski	8,0	73,9	81,9	0,0	8,1	8,1	90,0	9,00
regionalny	239,2	396,6	635,8	117,6	40,0	157,6	793,4	19,86
PR Zielona Góra (Zachód)	1 277,2	90,5	1 367,7	344,5	0,0	344,5	1 712,2	20,12
w tym miejski	424,0	0,0	424,0	176,6	0,0	176,6	600,6	29,40
regionalny	853,2	90,5	943,7	167,9	0,0	167,9	1 111,6	15,10
Suma Rozgłośni Regionalnych	13 916,4	4 126,5	18 042,9	2 182,6	165,0	2 347,6	20 390,5	11,51
RAZEM	36 422,7	12 938,2	49 360,9	7 155,3	165,0	7 320,3	56 681,2	12,91

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych oraz Radia TOK FM

6.13 Analizie poddano działalność reklamową i sponsorską Radia RMF FM, Radia ZET oraz Radia TOK FM.

6.14 Wśród nadawców przeprowadzono dwukrotną kontrolę: pierwszą przeprowadzono w Radiu ZET i Radiu RMF FM – 10 maja 2002 roku w godzinach 9⁰⁰ – 11⁰⁰ i 13⁰⁰ – 15⁰⁰, drugą przeprowadzono w Radiu TOK FM, 21 czerwca 2002 roku w godzinach 9⁰⁰ – 11⁰⁰ i 13⁰⁰ – 15⁰⁰. Przeprowadzona kontrola materiału poemisyjnego jak również analiza dokumentacji źródłowej (ewidencja reklam i ewidencja audycji sponsorowanych) nie wykazała naruszeń obowiązujących przepisów. Porównanie danych dotyczących liczby sprzedanych reklam w latach 2000 i 2001 wykazuje niewielki spadek.

Nazwa radia	Roczny czas reklam w 2000 r. (minuty)	Roczny czas reklam w 2001 r. (minuty)	% Udział reklam w programie 2000 r.	% Udział reklam w programie 2001 r.	Dzienny czas reklam (minuty) Kontrolowany dzień	% Udział reklam w programie Kontrolowany dzień
RMF FM	18.451	16.920	3,51%	3,22%	96	6,70%
TOK FM	6.449	*	1,22%	*	6	0,41%
ZET	17.958	16.688	3,41%	3,18%	77	5,35%

* nadawca nie przedstawił wymaganych danych

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych.

6.14 W 2002 roku kontrolą w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej objęto 159 lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych. Pierwszą kontrolę przeprowadzono w dwóch terminach: w marcu i maju. Zróznicowanie terminów kontroli spowodowane było między innymi trwającym procesem koncesyjnym. Nadawcy po raz pierwszy otrzymujący koncesje na rozpowszechnianie programu radiowego drogą naziemną zostali poddani kontroli po określonym w koncesji terminie uruchomienia stacji. Natomiast tzw. nadawcy rekoncesjonowani zostali poddani kontroli po uzyskaniu nowej koncesji. W listopadzie przeprowadzono ponowną kontrolę 33 nadawców, u których stwierdzono naruszenia przepisów dotyczących działalności reklamowej i sponsorskiej. Skontrolowano również 20 nadawców, którzy uzyskali koncesje w późniejszym terminie, niż przeprowadzona kontrola.

W trakcie pierwszej kontroli do 71 nadawców nie zgłoszono uwag dotyczących prowadzonej działalności reklamowej i sponsorskiej oraz archiwizowania programu.

Do 13 nadawców, którzy w sposób po raz pierwszy naruszyli obowiązujące przepisy Przewodniczący KRRiT skierował wezwania do bezzwłocznego dostosowania działań do obowiązujących prawa. Ponadto Przewodniczący KRRiT skierował do 62 nadawców pouczenia w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w działalności reklamowej i sponsorskiej.

W czasie kontroli w 2002 roku stwierdzono m.in. że:

- 2 nadawców naruszyło warunki koncesyjne dotyczące czasu nadawania reklam,
- 7 nadawców nie było w stanie przedstawić do kontroli 4 wskazanych godzin programu, lub jakość przesłanego nagrania uniemożliwiła jego rzetelną kontrolę,
- 10 nadawców reklamowało usługi medyczne,
- 1 nadawca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Przewodniczącego KRRiT,
- 1 nadawca wyemitował reklamę zagrażającą fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich,
- 4 nadawców wyemitowało reklamę nie wyodrębnioną prawidłowo w programie lub niewłaściwie oznakowaną,
- 2 nadawców wyemitowało niedozwolone informacje w oznaczeniach sponsora,
- 3 nadawców dopuściło do sponsorowania audycji przez producentów, których reklama jest zakazana,
- 1 nadawca wyemitował audycję sponsorowaną, która zachęcała do zakupu towarów sponsora.

Ponadto kontrola wykazała naruszenia przepisów rozporządzeń KRRiT: w sprawie zasad działalności reklamowej i sponsoringu oraz sposobów archiwizacji programu. Naruszenia te dotyczyły m.in.:

- braku lub niewłaściwego oznaczania bloków reklamowych (4 nadawców),
- niezgodności ewidencji z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu lub niezgodności ewidencji z faktycznie wyemitowanymi reklamami (25 nadawców).

Kontrola przeprowadzona w 2002 roku wykazała poprawę przestrzegania w działalności reklamowej obowiązujących przepisów, a szczególnie w zakresie prowadzenia prawidłowej ewidencji reklam.

6.15 Audycje sponsorowane emitowało 117 spośród 159 skontrolowanych nadawców.

Uchybienia w działalności sponsorskiej dotyczyły m.in.:

- przekroczenia dopuszczalnego czasu wskazania sponsora (3 nadawców),
- nieprawidłowego prowadzenia ewidencji audycji sponsorowanych - brak audycji w wykazie lub ewidencja niezgodna z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu (22 nadawców).

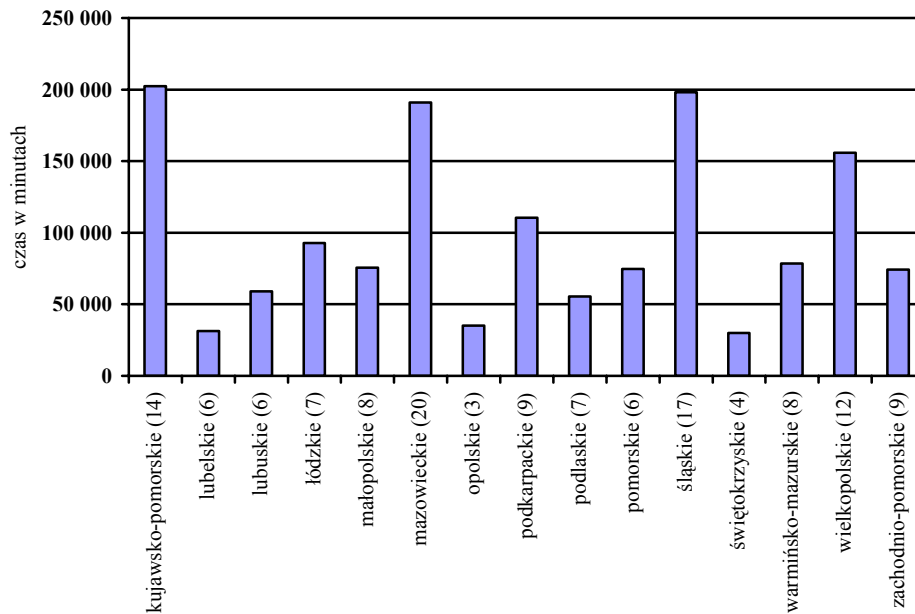
6.16 W listopadzie 2002 roku przeprowadzono kontrolę 50 nadawców, którzy w pierwszym terminie nie przedstawili materiałów poemisyjnych do kontroli, bądź u których stwierdzono rażące naruszenia obowiązujących przepisów. Kontroli poddano także nadawców, którzy otrzymali koncesje po przeprowadzonej kontroli w pierwszym półroczu 2002 roku. Kontrola wykazała, że nadawcy w zdecydowanej większości dostosowali się do wezwań Przewodniczącego KRRiT.

Zestawienie najczęściej spotykanych uchybień obowiązujących przepisów w 2002 roku

Brak odpowiedzi na żądanie Przewodniczącego KRRiT	0,6%
Brak należytej archiwizacji	4,4%
Emitowanie kryptoreklamy	0%
Przekroczenie czasu reklamowego	1,3%
Reklama produktów zakazanych	6,3%
Niewłaściwe oznaczenie reklamy	2,5%
Nieprawidłowa ewidencja reklam	15,7%
Nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	18,8%
Sponsorowanie audycji przez produkt	0%
Przekroczenie czasu informacji o sponsorze	2,6%
Wskazanie sponsora w trakcie audycji	0%
Audycja sponsorowana zawiera przekaz reklamowy sponsora	0,9%

6.17 O wielkości regionalnego rynku reklamowego świadczy między innymi ogólny czas reklam wyemitowanych przez wszystkich nadawców z danego województwa.

Roczny czas reklamowy sprzedany w poszczególnych województwach w 2002 roku

W nawiasach podano liczbę nadawców, od których uzyskano informacje na temat sprzedanego czasu reklamowego.

Kary nałożone na nadawców

6.18 W związku z naruszeniami przepisów o działalności reklamowej i sponsorskiej Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydał decyzje o ukaraniu następujących nadawców:

- Ewa Błachowiak (Radio Gniezno) za przekroczenie czasu emisji reklam (decyzja 1/2002 z 23 stycznia 2002 roku, kara w wysokości: 1.600 zł),
- Telewizja Dolnośląska Spółka z o.o. za przekroczenie dopuszczalnego czasu emisji reklam (decyzja 2/2002 z 18 lutego 2002 roku, kara w wysokości 5.000 zł),
- Telewizja Regionalna Zagłębia Miedziowego Spółka z o.o. za przekroczenie dopuszczalnego czasu emisji reklam (decyzja 3/2002 z 18 lutego 2002 roku, kara w wysokości 5.000 zł),
- Wiesław Krzysztof Rafalski (Radio HIT Włocławek) za przekroczenie czasu emisji reklam. (decyzja 5/2002 z 25 lutego 2002 roku, kara w wysokości: 1.200 zł),
- Maciej Tomasz Dobrzyński (Radio FREM Zgorzelec) za nieprzedstawienie do kontroli materiałów poemisyjnych (decyzja 6/2002 z 25 lutego 2002 roku, kara w wysokości 2.000 zł),
- Telewizja Polsat S.A. za nadanie kryptoreklamy (decyzja 2/2003 z 12 lutego 2003 roku, kara w wysokości 10.000 zł).

23 stycznia 2003 roku Okręgowy Sąd Gospodarczy w Warszawie rozpatrzył odwołanie Andrzeja Sobierajskiego (RADIO AS w Inowrocławiu) od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Decyzją Nr 13 z 25 września 2001 roku. Decyzja Przewodniczącego KRRiT została utrzymana w mocy. Kara w wysokości 2.000 zł została nałożona za naruszenie przepisów zawartych w art.16b ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji (emisja reklam usług medycznych).

Informacja o wykorzystaniu czasu antenowego i wydatkach na płatne audycje wyborcze emitowane przez nadawców radiowych i telewizyjnych (ogłoszenia wyborcze)

6.18 Zasady kampanii wyborczej zostały określone w Ordynacji wyborczej do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz w Ustawie o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta. Kampania wyborcza rozpoczęła się 27 sierpnia 2002 roku o godz. 0⁰⁰ i trwała 25 października 2002 roku do godziny 23⁵⁹.

Zgodnie z art. 74 Ordynacji wyborczej informacje, komunikaty, apele i hasła wyborcze ogłaszane w telewizji bądź radiu na koszt komitetów wyborczych, partii politycznych lub organizacji popierających kandydatów, a także na koszt samych kandydatów, musiały zawierać wskazanie przez kogo są opłacane i od kogo pochodzą.

Niezależnie od czasu przyznanego na nieodpłatne rozpowszechnianie audycji wyborczych każdy komitet wyborczy mógł, w okresie od 15 dnia przed dniem wyborów do dnia zakończenia kampanii wyborczej, odpłatnie rozpowszechniać audycje wyborcze w programach publicznych i niepublicznych nadawców radiowych i telewizyjnych. Nadawcy publiczni nie mogli odmówić rozpowszechniania płatnych audycji wyborczych.

Nadawcy przekazali do Krajowej Rady informacje o rozpowszechnianiu płatnych audycji wyborczych. Materiały nadesłała Telewizja Polska S.A. i 14 nadawców koncesjonowanych. Płatnych audycji wyborczych nie emitowały następujące telewizje: AVAL, BRYZA, CANAL +, NIEPOKALANÓW – PULS, NIEPOKALNÓW II, TELEWIZJA ZIELONA GÓRA, TV 4, TVN 24, TVN SIEDEM, VIGOR. Informacje o emisji płatnych audycji wyborczych przekazało Krajowej Radzie także 22 nadawców rozpowszechniających program w sieciach telewizji kablowej oraz 117 nadawców radiowych (101 koncesjonowanych i 16 publicznych). Płatnych audycji wyborczych nie emitowało 6 nadawców radiowych (Radio FLASH Opole, Radio TOP Katowice, Radio 93,6 POP FM Siemianowice Śląskie, Radio ABC Szczecin, Radio FAN Knurów, Radio AKADEMICKIE RADIO CENTRUM Rzeszów).

6.19 Skargi wyborcze złożono w 7 Oddziałach Terenowych Telewizji Polskiej (OTV BYDGOSZCZ, OTV BIAŁYSTOK, OTV LUBLIN, OTV RZESZÓW, OTV KRAKÓW, OTV WARSZAWA, OTV SZCZECIN). 5 skarg dotyczyło nieprzyznania czasu na emisję bezpłatnych audycji wyborczych. Zarzuty zostały oddalone. 4 skargi dotyczyły błędów powstałych przy emisji audycji wyborczych (niewyemitowanie audycji bądź jej fragmentu, błędny podpis pod zdjęciem kandydata, zła jakość dostarczonych materiałów). Formy zadośćuczynienia ustalono z komitetami wyborczymi.

Skargi złożono również u 8 nadawców radiowych. 2 skargi dotyczyły nieprzyznania bezpłatnego czasu na emisję audycji wyborczych (Radio Gdańsk S.A., Radio Rzeszów S.A.). Komisarz Wyborczy skargi oddalił.

Dwie skargi skierowane do Polskiego Radia S.A. dotyczyły równości dostępu do anteny. Według kontroli przeprowadzonej przez Polskie Radio S.A. dotyczącej obecności kandydatów i komitetów wyborczych w programach uznano zarzut za niezasadniony. Komitety wyjaśnienia przyjęły.

W Krakowie z protestem wystąpił kandydat na prezydenta Józef Lassota. Protest dotyczył sposobu prowadzenia debaty prezydenckiej emitowanej przez Radio Kraków S.A. Skargi dotyczące treści audycji wyborczych zostały złożone także w Radiu PULS Płock, Radiu MAKS Tarnów, PULS Mielec i Radiu Delta Bielsko Biała. Skargi oddalono jako niezasadnione.

Czas płatnych audycji wyborczych wyemitowanych w minutach

	Telewizja			Radio			łącznie
	publiczna	komercyjna	razem	publiczne	komercyjne	razem	
Liga Polskich Rodzin	25,75	2,50	28,25	91,58	622,47	714,05	742,30
SAMOOBRONA	26,67	0,00	26,67	1,00	544,38	545,38	572,05
SLD-UP	411,38	80,83	492,21	1 284,92	4 091,55	5 376,47	5 868,68
Unia Samorządowa	13,10	7,00	20,10	10,00	74,12	84,12	104,22
Alternatywna Partia Pracy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
PSL	69,00	10,50	79,50	35,50	406,93	442,43	521,93
UPR	3,00	0,00	3,00	0,00	0,00	0,00	3,00
inne	748,95	232,07	981,02	1 500,15	10 100,12	11 600,27	12 581,29
RAZEM	1 297,85	332,90	1 630,75	2 923,15	15 839,57	18 762,72	20 393,47

Wpływy z emisji płatnych audycji wyborczych (w zł z VAT)

	telewizja			radio			łącznie
	publiczna	komercyjna	razem	publiczne	komercyjne	razem	
Liga Polskich Rodzin	560 848,66	138 646,90	2 292,00	701 787,56	9 667,77	47 445,92	57 113,69
SAMOOBRONA	312 804,10	0,00	4 062,94	316 867,04	169,09	64 339,53	64 508,62
SLD-UP	805 818,26	31 015,70	76 610,33	913 444,29	145 244,94	413 833,31	559 078,25
Unia Samorządowa	14 198,15	2 745,00	0,00	16 943,15	2 196,00	12 977,27	15 173,27
Alternatywna Partia Pracy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

VI. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców

PSL	260 499,64	126 102,25	8 490,21	395 092,10	2 728,53	25 181,21	27 909,74
UPR	10 339,50	0,00	488,00	10 827,50	0,00	0,00	0,00
inne	1 007 769,39	55 624,91	194 696,50	1 258 090,80	172 079,88	1 046 865,63	1 218 945,51
RAZEM	2 972 277,70	354 134,76	286 639,98	3 613 052,44	332 086,21	1 610 642,87	1 942 729,08

Czas płatnych audycji wyborczych wyemitowanych w poszczególnych województwach
(w min)

województwo	LPR	SAMOOB- RONA	SLD-UP	UNIA SAMORZĄ DOWA	ALTE RNA TYWA	PSL	UPR	INNE	RAZEM
dolnośląskie	0,00	30,00	782,78	15,50	0,00	3,00	0,00	1 036,45	1 867,73
kujawsko- pomorskie	0,00	15,82	703,98	0,00	0,00	13,67	8,00	981,35	1 722,82
lubelskie	140,88	32,07	325,97	0,00	0,00	74,00	0,00	701,83	1 274,75
lubuskie	0,00	0,00	1 130,83	0,00	0,00	45,50	0,00	802,50	1 978,83
łódzkie	8,13	25,50	653,35	0,00	0,00	69,17	3,00	1 259,40	2 018,55
małopolskie	26,00	0,00	92,10	0,00	0,00	11,75	0,00	1 284,30	1 414,15
mazowieckie	126,75	15,50	156,58	0,00	0,00	10,05	0,00	685,43	994,32
opolskie	264,33	182,00	743,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1 906,00	3 095,33
podkarpackie	105,42	0,00	158,37	0,00	0,00	21,00	0,00	654,25	939,03
podlaskie	58,25	45,12	174,58	1,60	0,00	152,25	0,00	904,72	1 336,52
pomorskie	7,50	0,00	119,23	3,00	0,00	2,00	0,00	233,27	365,00
śląskie	110,00	376,40	446,20	84,12	0,00	0,00	0,00	2 043,35	3 060,07
świętokrzyskie	1,60	0,00	211,43	0,00	0,00	0,00	0,00	340,02	553,05
warmińsko- mazurskie	0,00	4,00	682,00	0,00	0,00	0,00	0,00	726,17	1 412,17
wielkopolskie	10,50	66,90	1 010,88	1,00	1,00	138,50	0,00	1 975,90	3 204,68
zachodnio- pomorskie	1 771,18	68,25	5 063,22	0,00	0,00	275,55	0,00	4 742,85	11 921,05
ogólnopolskie	20,75	10,50	56,17	0,00	0,00	26,25	0,00	7,50	121,17
RAZEM	2 651,30	872,05	12 510,68	105,22	0,00	526,68	3,00	12 581,28	29 250,22

Wpływy z audycji wyborczych wyemitowanych w poszczególnych województwach
(w zł z VAT)

województwo	LPR	SAMOOBRONA	SLD-UP	UNIA SAMORZĄDOWA	ALTER-NATYWA	PSL	UPR	INNE	RAZEM
dolnośląskie	0,00	378,90	148 442,14	9 616,04	0,00	300,01	0,00	152 269,87	311 006,96
kujawsko-pomorskie	0,00	1 148,00	63 061,29	0,00	0,00	390,00	488,00	73 447,94	138 535,23
lubelskie	1 361,52	19 967,50	50 766,19	0,00	0,00	11 113,22	0,00	169 610,82	252 819,25
lubuskie	0,00	0,00	122 052,16	0,00	0,00	4 357,23	0,00	38 587,27	164 996,66
łódzkie	732,00	10 441,35	183 710,96	0,00	0,00	9 765,45	10 339,50	260 272,47	475 261,73
małopolskie	3 067,00	0,00	14 246,17	0,00	0,00	2 430,15	0,00	441 016,85	460 760,17
mazowieckie	7 066,27	1 324,18	21 392,46	0,00	0,00	549,00	0,00	87 470,90	117 802,81
opolskie	1 922,40	650,00	8 097,49	0,00	0,00	0,00	0,00	32 288,19	42 958,08
podkarpackie	9 447,68	0,00	14 411,72	0,00	0,00	10 254,10	0,00	47 988,52	82 102,02
podlaskie	5 104,60	3 808,33	24 070,66	2 986,56	0,00	11 961,90	0,00	116 919,37	164 851,42
pomorskie	25 570,00	0,00	52 196,94	4 340,55	0,00	1 708,00	0,00	133 844,96	217 660,45
śląskie	17 470,01	49 048,02	85 260,11	15 173,27	0,00	0,00	0,00	311 767,13	478 718,54
świętokrzyskie	278,16	0,00	22 169,69	0,00	0,00	0,00	0,00	12 154,66	34 602,51
warmińsko-mazurskie	0,00	369,09	40 796,37	0,00	0,00	0,00	0,00	67 293,33	108 458,79
wielkopolskie	1 074,82	6 545,99	166 587,56	0,00	0,00	15 207,86	0,00	341 837,42	531 253,65
zachodnio-pomorskie	11 881,23	1 482,30	135 864,63	0,00	0,00	2 178,72	0,00	188 902,51	340 309,39
ogólnopolskie	673 925,56	286 212,00	510 052,37	0,00	0,00	411 907,87	0,00	59 283,22	1 941 381,02
	758 901,25	381 375,66	1 663 178,91	32 116,42	0,00	482 123,51	10 827,50	2 534 955,43	5 863 478,68

VII. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Podstawowe kierunki działalności międzynarodowej KRRiT

7.1 Przy planowaniu kierunków tej działalności Krajowa Rada kieruje się priorytetami polskiej polityki międzynarodowej oraz kierunkami europejskiej polityki audiowizualnej realizując ustawowe postanowienia upoważniające ją do organizowania i inicjowania współpracy z zagranicą w dziedzinie radia i telewizji. Działalność międzynarodowa KRRiT ma charakter wielokierunkowy. Szczególne miejsce przypada działaniom związanym z przyszłym członkostwem Polski w Unii Europejskiej.

KRRiT została powierzona odpowiedzialność za reprezentowanie Polski w organizacjach międzynarodowych, są to Rada Europy, Eureka Audiowizualna, Europejskie Obserwatorium Audiowizualne. Krajowa Rada uczestniczy także w pracach związanych z wypełnianiem zobowiązań międzynarodowych Polski dotyczących sektora audiowizualnego w OECD, WTO i GATS. Ważnym kierunkiem działań międzynarodowych jest rozwijanie współpracy z odpowiednikami Krajowej Rady w innych krajach, a także współpraca międzynarodowa w zakresie szeroko pojętego sektora audiowizualnego. Specjalne miejsce przypada tu współpracy polsko-ukraińskiej.

Działania związane z integracją europejską

7.2 KRRiT jest włączona do działań związanych z integracją europejską, których koordynatorem jest Urząd Komitetu Integracji Europejskiej. Podstawowym dokumentem, ukierunkowującym współpracę Urzędu z poszczególnymi resortami jest „Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej (NPPC)”.

Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej jest dokumentem, który wyznacza kierunek działań dostosowawczych oraz określa harmonogram ich realizacji w latach 1998-2002 w kontekście zbliżającego się członkostwa Polski w UE. Jego treść wynika z trzech podstawowych elementów:

- dotychczasowej realizacji Układu Europejskiego i stanu przygotowań Polski do członkostwa w Unii,
- opinii Komisji Europejskiej w sprawie polskiego wniosku o członkostwo w UE,
- dokumentu „Partnerstwo dla członkostwa”.

Program precyzuje podstawowe priorytety dostosowawcze, które będą realizowane w nadchodzących latach. Program obejmuje również harmonogram określający szczegółowo zakres prac koniecznych dla zrealizowania ustalonych priorytetów, terminarz realizacji zadań, instytucje odpowiedzialne za programowanie i realizację zadań, procedury decyzyjne oraz źródła i procedury finansowania.

7.3 W ramach współpracy z Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej, Krajowa Rada przygotowała rozdziały poświęcone sektorowi audiowizualnemu w opracowaniach takich jak:

- Raport z realizacji Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa w UE w 2001 i w 2002 roku.
- Informacja do Raportu Okresowego Komisji Europejskiej z postępów na drodze zbliżania Polski do członkostwa w UE – 2001-2002 wraz z wersją angielską.
- Addendum do Informacji do Raportu Okresowego Komisji Europejskiej z postępów na drodze zbliżania Polski do członkostwa w UE – 2001 - 2002 wraz z wersją angielską.
- Projekt Planu działań dla Polski 2002: Tabela przekrojowa.
- Program przygotowań do członkostwa Polski w UE 2002.
- Plan działania w sprawie zdolności administracyjnej do sprostania wymogom członkostwa” (*Action Plan Poland 2002*).
- Raport z monitorowania negocjacji akcesyjnych z Polską 2002.
- Raport o stanie przyjmowania i wdrażania *acquis* w obszarze „Swobodny przepływ kapitału”.
- Zestawienie zobowiązań akcesyjnych w obszarze „Kultura i polityka audiowizualna”.
- Aktualizacja bazy danych *Progress Editor – ver. 9.40 – 12.10*. Jest to baza danych Komisji Europejskiej zawierająca wszystkie akty prawne UE wraz z ich odpowiednikami w prawie polskim.

W 2002 roku KRRiT na prośbę UKIE przygotowała obszerną analizę uwag podniesionych przez Komisję Europejską dotyczących zapisów części dostosowującej nowelizację ustawy o radiofonii i telewizji do standardów prawa wspólnotowego.

Realizacja projektu PHARE 2001

7.4 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w oparciu o upoważnienia zatwierdzone przez Komitet Integracji Europejskiej, Radę Ministrów i Komisję Europejską realizuje od początku października 2002 roku projekt PHARE 2001 dotyczący „Kształtowania i dostosowania polityki audiowizualnej w warunkach konwergencji technologicznej” (projekt zakończy się w marcu 2004 roku).

W ramach realizacji projektu została podpisana umowa twinningowa pomiędzy KRRiT a Dyrekcją ds. Rozwoju Mediów (Direction du Developpement des Medias), usytuowaną przy Premierze Francji. Projekt ma charakter międzynarodowy, a w jego realizacji biorą udział eksperci z różnych krajów UE.

Celem jest przeanalizowanie stosowanych w UE regulacji i praktyk w dziedzinie radia i telewizji oraz zaproponowanie rozwiązań umożliwiających stabilny rozwój krajowych i zagranicznych podmiotów sektora audiowizualnego w Polsce w warunkach pełnej integracji z Unią Europejską. Celami dodatkowymi są: zaproponowanie instrumentów umożliwiających całkowite przeniesienie i efektywne wprowadzenie całości *acquis communautaire* do polskiego ustawodawstwa, ustanowienie strategii dla rozwoju polskiego sektora audiowizualnego w erze cyfrowej oraz strukturalny, a także funkcjonalny rozwój organów regulujących działalność w dziedzinie radia i telewizji w ramach polityki państwa.

Realizacja projektu i jego cele zostały zapisane m.in. w Programie Przygotowań do Członkostwa Polski w UE, przyjętym przez Radę Ministrów 20 listopada 2002 roku oraz w Bilansie Przygotowań do członkostwa w UE przyjętym przez KIE 5 lipca 2002 roku. Realizacja programu rozpoczęła się w październiku 2002 roku wraz z przybyciem doradcy przedakcesyjnego.

Uczestnictwo w unijnym programie wspierania produkcji audiowizualnej MEDIA PLUS

Działania zmierzające do przystąpienia Polski do Media Plus

7.5 Starania Polski o udział we wspólnotowym programie wspierania sektora audiowizualnego MEDIA trwały od momentu ustanowienia Programu przez Wspólnotę Europejską, tj. od 1991 roku. Od listopada 1992 roku, przez rok polskie projekty dystrybucyjne otrzymywały wsparcie finansowe z Europejskiego Biura Dystrybucji Filmowej, będącego jednym z 19 podprogramów pierwszej edycji MEDIA.

Od roku 1997 na mocy upoważnienia Rady Ministrów organem odpowiedzialnym za koordynację działań w zakresie przystąpienia Polski do Programu MEDIA jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. W wyniku konsultacji prowadzonych przez Krajową Radę z ówczesnym Ministerstwem Kultury i Sztuki oraz Komitetem Kinematografii 26 czerwca 1997 roku zostało podpisane Porozumienie w sprawie koordynacji współpracy w zakresie uczestnictwa Polski w Programie MEDIA II, którego postanowienia przewidywały powstanie

w strukturze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za informowanie i promowanie Programu MEDIA oraz służącej pomocą techniczną polskim beneficjentom Programu - Biura Media Desk.

7.6 Formalne przystąpienie do Programu Wspólnotowego możliwe było jednak dopiero po spełnieniu przez stronę polską warunku wprowadzenia do polskiego porządku prawnego odpowiednich regulacji mających na celu dostosowanie ich do uregulowań zawartych w Dyrektywie o Telewizji bez Granic. Nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji, która weszła w życie w 2000 roku, a także zapewnienia polskich władz, iż pełne dostosowanie do przepisów Dyrektywy nastąpi w kolejnej nowelizacji ustawy, spowodowało, że Komisja Europejska we wrześniu 2001 roku zaproponowała Polsce udział od 2002 roku w edycji Programu MEDIA na lata 2001-2005 (MEDIA Plus).

Nastąpiło zintensyfikowanie działań organizacyjnych mających na celu zakończenie formalności związanych z przystąpieniem do Programu MEDIA. Zgodnie z obowiązującymi procedurami, pod koniec marca 2002 rozstrzygnięty został konkurs na stanowisko dyrektora Biura Programu - Media Desk. 19 czerwca 2002 roku, działając z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczący KRRiT Juliusz Braun podpisał z Komisją Europejską Memorandum Porozumienia oznaczające oficjalne przystąpienie do Programu MEDIA Plus. Polska – jako pierwszy wśród krajów kandydujących – stała się członkiem Programu, który dostępny był dotąd jedynie dla państw członkowskich Unii Europejskiej. Dla polskich projektów z zakresu przygotowania produkcji, dystrybucji filmów europejskich, festiwali promujących produkcję europejską, szkoleń dla profesjonalistów otwarty został równoprawny dostęp do budżetu Programu MEDIA, określonego na 400 mln Euro na okres 2001-2005. Wnioski o wsparcie finansowe projektów składane bezpośrednio w Komisji Europejskiej mogą uzyskać pomoc do maksymalnej wysokości 50% budżetu projektu.

W pierwszych dniach sierpnia przekazana została składka, co zakończyło procedury związane z członkostwem. W roku bieżącym z budżetu państwa, ze środków znajdujących się w budżecie KRRiT na rzecz programu Media Plus wpłacone zostało 962 tys. zł. co stanowi 20% należnej kwoty. Pozostałe 80% pochodzi z Funduszu PHARE. W kolejnych latach udział PHARE będzie stopniowo malał.

Podpisanie Memorandum Porozumienia, przekazanie składki członkowskiej Komisji Europejskiej, oraz powołanie Biura Media Desk Polska umożliwiło polskiemu projektowi pełnoprawny dostęp do budżetu Programu Media Plus (400 mln euro w ciągu pięciu lat) oraz zakończyło wieloletnie negocjacje pomiędzy stroną polską a Komisją Europejską.

Działalność Biura Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska

7.7 Do koordynacji uczestnictwa Polski w Programie, w zakresie przewidzianym w umowie podpisanej pomiędzy KRRiT a Komisją Europejską, zostało powołane Biuro Media Desk Polska, z siedzibą w Warszawie. Dyrektor Biura Media Desk został powołany na to stanowisko po rozstrzygnięciu konkursu przeprowadzonego zgodnie z obowiązującymi procedurami. W komisji konkursowej znaleźli się przedstawiciele Komitetu Kinematografii, przedstawiciele środowiska niezależnych producentów audiowizualnych i KRRiT. W komisji

uczestniczył także Dyrektor Media Desk w Wielkiej Brytanii zaproszony jako niezależny obserwator.

Protokoły z wyboru kandydatów na stanowisko dyrektora Media Desk Polska zostały przesłane do Komisji Europejskiej w Brukseli.

7.8 Podstawowym zadaniem „Biura Media Desk” jest jak najszersza promocja Programu w Polsce, dostarczanie profesjonalistom sektora audiowizualnego wyczerpujących informacji o możliwościach korzystania z Programu oraz informacji o obowiązujących procedurach ubiegania się o wsparcie finansowe. Ponadto w obszarze działalności Biura znajduje się promocja polskiego dorobku audiowizualnego i polskich przedsiębiorstw działających w tej dziedzinie. Należy zatem uznać, iż charakter działalności Biura Media Desk nie wykracza poza rolę informacyjną i promocyjną.

W 2002 roku działalność Biura Media Desk obejmowała w szczególności:

- aktualizację istniejącej bazy danych o polskich profesjonalistach (producenci, szkoły filmowe, dystrybutorzy, festiwale) oraz stworzenie bazy danych mediów,
- zorganizowanie konferencji „Europejski Dzień Mediów” podczas Warszawskiego Festiwalu Filmowego (8 października 2002 roku),
- współorganizację z Media Desk Berlin konferencji COCO SPEZIALE, podczas festiwalu w Cottbus,
- udział w konferencji dotyczącej europejskiego dziedzictwa audiowizualnego, zorganizowanej przez Media Desk w Turynie,
- prezentację Biura MEDIA DESK POLSKA i Programu MEDIA Plus na konferencji: „Kinematografie narodowe w krajach kandydackich w przededniu poszerzenia Unii Europejskiej” (23 – 24 listopada 2002 roku),
- upowszechnianie informacji o Programie Media i działalności Media Desk w Polsce (możliwości uzyskania dofinansowania, założenia Programu, zadania biura) do profesjonalistów według posiadanych baz danych,
- opracowanie informacji o Programie do Biuletynu Informacyjnego KRRiT oraz do umieszczenia na stronach internetowych KRRiT,
- koordynację działań mających na celu wyjazdy polskich producentów i dystrybutorów na Targi Filmowe do Berlina (Berlinale) oraz nawiązanie współpracy z Media Desk w Hamburgu,
- nawiązanie współpracy z Media Desk w Londynie – plany zorganizowania spotkania polsko-angielskich dystrybutorów lub/i producentów,
- regularne tłumaczenie najnowszych wezwań do składania wniosków, rozsyłanie informacji do profesjonalistów z sektora audiowizualnego.

Zmiany w polskim ustawodawstwie w kontekście harmonizacji z prawem wspólnotowym oraz międzynarodowych zobowiązań Polski

7.9 Strona polska, wypełniając zobowiązania akcesyjne w ramach tymczasowo zamkniętego 4 grudnia 2000 roku obszaru Kultura i polityka audiowizualna, zobligowana została do pełnego dostosowania do wymogów prawa wspólnotowego w tym zakresie.

Podstawę zamknięcia tego obszaru negocjacyjnego stanowiły: ustawa o radiofonii i telewizji (po zmianach dokonanych nowelizacją z 31 marca 2000 roku) oraz projekt nowelizacji ustawy, przygotowany w połowie 2000 roku (w ramach tzw. ustawy horyzontalnej), który został skierowany na tzw. szybką ścieżkę legislacyjną w sejmowej Komisji Prawa Europejskiego wraz projektami aktów wykonawczych.

Należy zwrócić uwagę, że pomimo zamknięcia obszaru negocjacyjnego „Kultura i Polityka Audiowizualna”, prawo polskie nie jest jeszcze w pełni dostosowane do postanowień prawa wspólnotowego, a w szczególności postanowień Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Dyrektywy w sprawie koordynacji określonych przepisów prawa, ustawodawstwa lub działań administracyjnych w Państwach Członkowskich w zakresie nadawania programów telewizyjnych 89/552/EWG, znowelizowanej w 1997 roku Dyrektywą 97/36/WE (zwaną dalej Dyrektywa o telewizji bez granic).

7.10 Świadoma znaczenia realizacji podjętych przez Polskę zobowiązań akcesyjnych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowała projekt kompleksowej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, przyjęty przez Krajową Radę 14 stycznia 2002 roku, a następnie przekazany na ręce Prezesa Rady Ministrów 15 stycznia 2002 roku.

Istotną część projektu nowelizacji opracowanego przez Krajową Radę stanowią uregulowania związane z pełnym dostosowaniem prawa polskiego do standardów wspólnotowych, w szczególności w zakresie zasad określania właściwości jurysdykcyjnej, promocji audycji europejskich, zapewnienia wolności retransmisji oraz możliwości prowadzenia przez podmioty z Unii Europejskiej działalności nadawczej w Polsce.

W projekcie nowelizacji przygotowanym przez KRRiT zaproponowano ustanowienie zgodnie z *acquis communautaire* standardu w zakresie ustalania jurysdykcji w ramach wewnętrznego porządku prawnego. Odzwierciedlono w ten sposób zasady określania jurysdykcji wskazane w art. 2 Dyrektywy o telewizji bez granic. Transponowanie tych zasad do ustawy o radiofonii i telewizji, realizuje wspólnotowe standardy określone w Dyrektywie. Będą one stosowane - zgodnie z ustaleniami - negocjacyjnymi z dniem akcesji do Unii Europejskiej.

Podstawowe kryteria stanowiące o określeniu właściwości jurysdykcyjnej obejmują: siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej, podejmowanie decyzji o strukturze i zawartości programu na jej terytorium, prowadzenie działalności przez istotną część zespołu twórczego i pracowników zaangażowanych w tworzenie lub rozpowszechnianie programu, a także rozpoczęcie rozpowszechniania programu, zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej, przy utrzymywaniu stabilnych i efektywnych związków gospodarczych z Polską.

Projekt przewidywał ponadto, że będzie się stosować ustawę także w określonych warunkach do nadawców, którzy dysponują lub wykorzystują częstotliwość na podstawie

decyzji wydanej przez polski organ administracji publicznej albo korzystają z satelity, wykorzystującego rezerwację zasobów orbitalnych dokonaną przez polski organ administracji publicznej, albo korzystają ze stacji dosyłowej do satelity zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku, jeżeli statusu nadawcy nie można ustalić na podstawie określonego w projekcie układu powyżej wskazanych kryteriów, a więc nie można przesądzić na ich podstawie czy dany nadawca znajduje się w polskiej właściwości jurysdykcyjnej, czy też w jurysdykcji innego państwa będącego członkiem Unii Europejskiej; ustawę stosuje się również do nadawców, którzy mają siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1a).

Obowiązek wykonywania kwoty europejskiej w wymiarze większościowym – zgodnie z postanowieniami negocjacyjnymi - zapisano w sposób normatywny zapewniający, że nadawcy będą przeznaczać większość czasu antenowego na audycje europejskie (art. 15 ust. 4).

Zmiany redakcji dotyczące kwoty europejskiej wychodzą naprzeciw zastrzeżeniom nieproporcjonalności względem kwoty utworów oryginalnie wytworzonych w języku polskim i zmierzają do rozwiązania tego problemu; kwota europejska zostaje określona w sposób precyzyjny, w miejsce dotychczasowego mogącego budzić poważne wątpliwości interpretacyjne - sformułowania „tam gdzie jest to wykonalne” (art. 15 ust. 4).

Nie przewiduje się podwyższania kwoty polskiej, bez analogicznego podwyższenia kwoty europejskiej, z zachowaniem proporcji obydwu kwot (art. 15 ust.7).

Ustawa o radiofonii i telewizji posługuje się terminem „audycje wytworzone przez producentów europejskich”, który nie odpowiada postanowieniom art. 6 Dyrektywy o telewizji bez granic. W związku z powyższym w projekcie nowelizacji opracowanym w KRRiT zastąpiono dotychczasowe sformułowanie omawianej kwoty, stosowanym na gruncie Dyrektywy pojęciem: „audycje europejskie”.

Uściślono definicję audycji europejskiej w kierunku kryteriów przyjętych w prawie wspólnotowym. Do momentu uzyskania przez Polskę członkostwa w UE obowiązywać będą mniej restrykcyjne zapisy, umożliwiające polskim nadawcom przygotowanie się do stosowania bardziej skomplikowanego systemu kwalifikacyjnego (art. 15 ust. 5).

Do dnia uzyskania przez RP członkostwa w UE audycję telewizyjną uznaje się za audycję europejską, jeżeli większość zespołu twórczego, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora, stale zamieszkuje w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach będących stronami Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej oraz produkcja lub koprodukcja audycji jest kontrolowana przez osobę fizyczną mającą stałe miejsce zamieszkania we wskazanych powyżej państwach, lub przez osobę prawną albo spółkę nieposiadającą osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w tych państwach. Przy konstruowaniu tej definicji, wzięto pod uwagę fakt, iż Rzeczpospolita Polska jest stroną Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej, a zatem nie może stosować kryteriów, które dyskryminowałyby inne państwa strony Konwencji (art. 15 ust.5 pkt 1).

Nie oznacza to jednak wyłączenia z zakresu definicyjnego audycji europejskiej innych państw europejskich, które spełniają określone, analogiczne do zawartych w standardach

unijnych, warunki. Audycję telewizyjną uznaje się za europejską także w przypadkach, gdy większość zespołu twórczego stale zamieszkuje w państwach europejskich, a audycja została wyprodukowana przez producenta, którego siedziba znajduje się w państwie europejskim (lub w koprodukcji z osobami lub spółkami wyodrębnionych na podstawie wyżej określonych kryteriów), pod warunkiem zawarcia przez to państwo umowy w sprawach audiowizualnych z państwem Unii Europejskiej lub państwem będącym stroną Europejskiej Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej (art. 15 ust. 5 pkt 2).

Natomiast od dnia akcesji do UE obowiązywać będą nowe kryteria w pełni odzwierciedlające przepisy Dyrektywy o telewizji bez granic (art. 15 ust. 6). Definicję oparto o kryteria takie jak:

- większość zespołu twórczego (do którego zalicza się w szczególności reżysera, autora scenariusza, scenografa, odtwórców dwóch głównych ról i kompozytora) stale zamieszkuje w państwach UE lub - pod warunkiem niestosowania środków dyskryminacyjnych w stosunku do państw członkowskich UE - w państwach będących stronami Konwencji, oraz
- audycja została wyprodukowana przez osoby stale zamieszkałe w którymś z państw UE lub (pod warunkiem niestosowania środków dyskryminacyjnych w stosunku do państw członkowskich UE) państwie - stronie Konwencji albo przez spółkę mającą siedzibę w którymś z tych państw, lub
- produkcja audycji jest nadzorowana i kontrolowana przez takie osoby lub spółki, lub
- udział współproducentów z takich państw w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy i współprodukcja nie podlega kontroli podmiotów z poza ww. grupy państw (art. 15 ust. 6 pkt. 1).

Wskazano też szczegółowe zasady określania jako europejskich, audycji pochodzących z pozostałych państw Europy oraz z innych państw świata (o ile te ostatnie audycje wyprodukowano w ramach dwustronnych umów o współpracy zawartych z państwami członkowskimi UE, a udział współproducentów mających stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę w którymś z państw członkowskich UE w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy oraz taka współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów spoza UE) (art. 15 ust. 6 pkt 2 - 4).

Wprowadzono pojęcie audycji europejskiej do niezależnej kwoty europejskiej oraz uściślono jej kryteria, zgodnie z postanowieniami art. 5 Dyrektywy „O telewizji bez granic”. Przy konstruowaniu tej definicji, uwzględniono przede wszystkim fakt, iż istotą omawianej kwoty są pojęcia „audycja europejska” i „producent niezależny”. Wprowadzono więc zmiany terminologiczne. Zamiast „audycji wytworzonych przez europejskich producentów niezależnych” przyjęto, według kryterium wskazanego w Dyrektywie o telewizji bez granic, sformułowanie: „audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych”.

Zgodnie zatem z projektem nowelizacji przyjętym przez KRRiT, nadawcy programów telewizyjnych powinni przeznaczać co najmniej 10% miesięcznego czasu nadawania programu (z określonymi wyłączeniami) na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych. W czasie przeznaczonym na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem powinny stanowić co najmniej 50%. (art. 15a ust. 1).

Zmieniono termin określający preferencje dla produkcji najnowszej z 3 na 5 lat, zgodnie z wymogami art. 5 Dyrektywy o telewizji bez granic.

Zmiany definicji i zapisów kwot europejskich wychodzą naprzeciw zastrzeżeniom nieproporcjonalności względem kwoty utworów oryginalnie wytworzonych w języku polskim i zmierzają do rozwiązania tego problemu (art. 15 i 15a).

Odnosząc się do kwestii liberalizacji kapitałowej w zakresie sektora audiowizualnego, warto zauważyć, iż dopuszczalny udział kapitału zagranicznego kształtuje się na tym samym poziomie 33% od początku obowiązywania ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Na gruncie obecnych przepisów ustawy w sektorze audiowizualnym sytuacja podmiotów unijnych i innych podmiotów zagranicznych nie jest zróżnicowana.

Harmonizacja ustawy o radiofonii i telewizji z przepisami wspólnotowymi w procesie negocjacji o członkostwo Polski w Unii Europejskiej wymaga pełnego zniesienia ograniczeń kapitałowych względem osób zagranicznych albo podmiotów kontrolowanych przez osoby zagraniczne, których siedziby lub stałe miejsca zamieszkania znajdują się w państwach będących członkami Unii z momentem akcesji Polski do Unii Europejskiej.

Także z innych międzynarodowych zobowiązań Polski, w szczególności wobec OECD i WTO wynika potrzeba prowadzenia stopniowej polityki liberalizacyjnej, z uwzględnieniem jednakże jej wpływu na stabilność i możliwości rozwoju polskiego sektora nadawczego.

W przygotowanym przez KRRiT projekcie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, zaproponowano zmiany ukierunkowane na uzyskanie całkowitej liberalizacji kapitałowej względem państw - członków Unii Europejskiej z dniem wstąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej (art. 35 ust. 4). W projekcie zaproponowano, aby w tym terminie poziom udziału kapitału zagranicznego w mediach elektronicznych w Polsce dla pozostałych osób i podmiotów zagranicznych podnieść do 49% (art. 35 ust. 3).

7.11 Po przekazaniu przez KRRiT projektu nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji na ręce Prezesa Rady Ministrów w dniu 15 stycznia 2002 roku, projekt został skierowany do uzgodnień międzyresortowych.

Po uzgodnieniach międzyresortowych został przyjęty przez Radę Ministrów 19 marca 2002 roku i przekazany 27 marca 2002 roku do Sejmu RP. Sejm skierował rządowy projekt do prac w Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Na posiedzeniu 25 lipca 2002 roku Rada Ministrów przyjęła autopoprawkę do projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji, którą 26 lipca 2002 roku skierowała do Sejmu.

Informacje dotyczące nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji znajdują się także w rozdziale II „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

7.12 Przedstawiciele KRRiT brali też udział w istotnych pracach mających na celu harmonizację z *acquis communautaire*, prowadzonych w ramach Zespołów ds. analizy polskiego prawa pod kątem zgodności z art. 43 – 49 i art. 49 – 55 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), w zakresie badania zgodności polskich regulacji z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS).

W trakcie trzeciego posiedzenia Podkomitetu ds. Rynku Wewnętrznego, które odbyło się w Warszawie 20 - 21 marca 2002 roku, strona polska zobowiązała się do przeprowadzenia przeglądu polskiego prawa i stosowanych praktyk administracyjnych pod kątem zgodności z orzecznictwem ETS, odnoszącym się do art. 43 – 49 TWE (prawo do zakładania przedsiębiorstw i swoboda świadczenia usług).

Ministerstwo Gospodarki zostało zobowiązane do przeprowadzenia przeglądu z uwzględnieniem przekazanej na posiedzenie Rady Ministrów w dniu 18 czerwca 2002 roku „Informacji w sprawie stanu realizacji najważniejszych działań, które miały zostać zrealizowane do 10 czerwca 2002 roku w związku z Okresowym Raportem Komisji Europejskiej”.

W Ministerstwie Gospodarki utworzony został Międzyresortowy Zespół ds. analizy polskiego prawa i praktyk administracyjnych pod kątem zgodności z art. 43 - 49 TWE, w którego skład weszli między innymi przedstawiciele KRRiT. Prace zespołu trwały od czerwca do listopada 2002 roku i były poświęcone identyfikacji barier w polskich przepisach dotyczących swobody zakładania przedsiębiorstw oraz w pewnym zakresie swobody świadczenia usług.

Przeгляд kontynuowany był w ramach Międzyresortowego Zespołu ds. analizy polskiego prawa i praktyk administracyjnych pod kątem zgodności z art. 49 - 55 TWE. Pracami w drugim etapie przeglądu, dotyczącym ściśle problematyki swobody świadczenia usług, zajmował się Departament Prawa Europejskiego w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej. Prace tego Zespołu trwały od 21 listopada 2002 roku do 23 stycznia 2003 roku.

W ramach prac Zespołów przedstawiciele poszczególnych urzędów, w tym KRRiT, po przeprowadzonych analizach przedstawiali stanowiska w odniesieniu do omawianych orzeczeń. Eksperti KRRiT przesłali, koordynującemu prace Zespołów, Ministerstwu Gospodarki szereg analiz dotyczących orzeczeń ETS z zakresu problematyki sektora audiowizualnego.

Udział w konsultacjach w organizacjach międzynarodowych: WTO, OECD, Rada Państw Morza Bałtyckiego

Światowa Organizacja Handlu (WTO)

7.13 W 1995 roku Polska przystąpiła do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO). Celem działania WTO jest rozwój handlu towarami i usługami dla podniesienia standardu życia w państwach członkowskich, przy optymalnym wykorzystaniu światowych zasobów oraz dążenie do trwałego rozwoju. Istotnymi elementami Porozumienia WTO są załączniki do niego stanowiące porozumienia szczegółowe; dla sektora audiowizualnego najistotniejszymi są: Układ Ogólny w Sprawie Handlu Usługami (GATS) oraz Porozumienie w Sprawie Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej (TRIPS). KRRiT uczestniczy w pracach Światowej Organizacji Handlu, a w szczególności Rady Handlu Usługami (GATS) oraz utworzonej w jej ramach Grupy Roboczej ds. Regulacji Krajowych (WDPR).

W 2002 roku KRRiT kontynuowała zintensyfikowane prace związane z negocjacjami usługowymi prowadzonymi na forum Układu Ogólnego w Sprawie Handlu Usługami - GATS. Prace te dotyczyły w szczególności doprecyzowania stanowiska Polski w zakresie handlu usługami w sektorze audiowizualnym. Należy zauważyć, że sektor audiowizualny łącznie z telekomunikacyjnym, w kontekście rozwoju nowych technologii, zwłaszcza umożliwionej przez cyfryzację konwergencji usług audiowizualnych, telekomunikacyjnych i internetowych, zyskuje coraz większe znaczenie w działaniach WTO.

Art. XIX ust. 3 GATS stanowi, iż dla każdej rundy negocjacyjnej zostaną ustanowione wytyczne i procedury negocjacyjne. Wytyczne negocjacyjne określają sposoby traktowania posunięć liberalizacyjnych podjętych niezależnie przez Członków od czasu poprzednich negocjacji.

KRRiT brała udział w konsultacjach z Ministerstwem Gospodarki w zakresie doprecyzowania stanowiska Polski w negocjacjach usługowych w sektorze audiowizualnym. W zakresie sektora audiowizualnego interesy Polski zdają się przemawiać za wyborem stanowiska defensywnego. Rozszerzenie polskiej listy zobowiązań szczegółowych o usługi audiowizualne wydaje się na obecnym etapie przedwczesne. Podobnie nie istnieją obecnie warunki pozwalające na rezygnację z odstępstw od KNU w zakresie sektora audiowizualnego.

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

7.14 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zaangażowana była w proces negocjacji akcesyjnych związanych z przystąpieniem Rzeczypospolitej Polskiej we wrześniu 1996 roku do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

W ciągu ostatnich lat KRRiT aktywnie współpracowała z resortami wiodącymi w zakresie problematyki związanej z OECD tj. Ministerstwem Gospodarki, a później Ministerstwem Finansów w przygotowywaniu stanowiska RP na konferencje przeglądowe OECD, dotyczące problematyki audiowizualnej.

Eksperti KRRiT uczestniczyli w opiniowaniu dokumentów związanych z pracami, prowadzonymi w ramach OECD, przez Komitet do spraw Międzynarodowych Inwestycji i Przedsiębiorstw Wielonarodowych (CIME) oraz Komitet do spraw Przepływów Kapitałowych i Transakcji Niewidocznych (CMIT), otrzymywanych za pośrednictwem Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Finansów.

KRRiT bierze czynny udział w konsultacjach dotyczących oceny realizacji zobowiązań liberalizacyjnych RP, w zakresie problematyki audiowizualnej, w związku z akcesją do OECD.

W roku 2002 prowadzono konsultacje KRRiT z Ministerstwem Finansów i Ministerstwem Gospodarki, których celem było sprecyzowanie stanowiska RP wobec podnoszonych na forum OECD, głównie przez USA, zarzutów co do zgodności preferencyjnego traktowania produkcji europejskiej ze zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa RP w OECD.

Rada Państw Morza Bałtyckiego

7.15 W Polsce problematyką ochrony własności intelektualnej zajmują się różne instytucje: Ministerstwo Kultury, Urząd Patentowy RP, Ministerstwo Gospodarki, Komenda Główna Policji, Komenda Główna Straży Granicznej, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Również Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji traktuje z uwagą tę problematykę. Z tego też względu przedstawiciele KRRiT od początku uczestniczyli w pracach polskiego Zespołu Roboczego ds. Ochrony Własności Intelektualnej w Rejonie Morza Bałtyckiego, powołanego w ramach Grupy Roboczej ds. Praw Własności Intelektualnej Rady Państw Morza Bałtyckiego.

W ramach polskiego Zespołu Roboczego specjaliści z różnych resortów dyskutowali nad sposobami zapewnienia bardziej efektywnej ochrony praw własności intelektualnej w Polsce, szczególnie poprzez prowadzenie szerokiej działalności informacyjnej. Efektem prac Zespołu jest m.in. opracowanie w języku angielskim strony internetowej poświęconej ochronie praw własności intelektualnej w Polsce <http://baltic.mg.gov.pl/buisnes/property.htm> powiązanej z witryną www.balticmarket.org.

7.16 Komisja Europejska zwraca szczególną uwagę na zwalczanie fałszerstwa i piractwa. Komisja wydała w tej sprawie dokument „*Follow up to the Green Paper on Counterfeiting and Piracy in the Single Market*”, przedstawiający szczegółowo projekt ram prawnych zwalczania fałszerstwa i piractwa wewnątrz UE. Komunikat zawiera plan działań KE, które mają być przeprowadzone w trybie pilnym. Komisja opracowuje propozycję dyrektywy mającej na celu wzmocnienie efektywnego wykonywania praw własności intelektualnej oraz stworzenie ram prawnych dla wymiany informacji i współpracy pomiędzy administracjami krajów członkowskich. Rozważa się też harmonizację sankcji karnych za naruszenia praw własności intelektualnej oraz rozszerzenie kompetencji Europolu. Rozwijany będzie system szkoleń dla urzędów odpowiedzialnych za przestrzeganie praw własności intelektualnej.

Przygotowania do Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego

7.17 W ramach przygotowań do Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego (WSiS) planowanego w dwóch fazach: w Genewie w dniach 10-12 grudnia 2003 roku, a następnie w 2005 roku w Tunisie KRRiT aktywnie włączyła się w przygotowania strony polskiej do tych wydarzeń. Przedstawiciele KRRiT podkreślali kluczowe znaczenie mediów elektronicznych w upowszechnianiu i przybliżaniu usług społeczeństwa informacyjnego, a także ich szczególną rolę w likwidowaniu tzw. wykluczenia informacyjnego (*digital divide*).

Ważnym etapem przygotowań do Szczytu była europejska konferencja regionalna - Pan-Europejska Konferencja Ministerialna ws. Społeczeństwa Informacyjnego - która odbyła się od 7 do 9 listopada 2002 roku w Bukareszcie. Konferencja poświęcona była politycznym, społecznym, kulturowym i ekonomicznym aspektom społeczeństwa informacyjnego. Na zakończenie konferencji przyjęta została deklaracja programowa krajów uczestniczących w konferencji „Towards an Information Society: Principles, Strategy and Priorities for Action”. Podkreślono w niej znaczenie aktywnego promowania zasad społeczeństwa

informacyjnego, w którym wszyscy ludzie korzystają z wolności słowa, wolności do wyrażania niezależnych opinii, a także do poszukiwania, otrzymywania i komunikowania informacji i idei przez wszelkie rodzaje mediów, niezależnie od istniejących granic państwowych. Podkreślono, że społeczeństwo informacyjne musi być oparte na zasadach poszanowania swobody ekspresji kulturalnej, pluralizmu i wielokulturowości. Za tematy priorytetowe podczas Szczytu uznano e-government, e-business, e-society oraz e-learning.

Udział w pracach Rady Europy

7.18 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji reprezentuje Polskę w strukturach Rady Europy, zajmujących się środkami przekazu.

Przedstawiciele KRRiT brali w 2002 roku udział w pracach następujących komitetów i grup roboczych:

- Komitet Zarządzający ds. Mediów (CDMM): uczestniczy Karol Jakubowicz, doradca przewodniczącego KRRiT, który został wybrany na stanowisko Wiceprzewodniczącego Biura CDMM; CDMM określa kierunki działania w dziedzinie mediów, w Komitecie uczestniczą przedstawiciele wszystkich krajów członkowskich Rady Europy.
- Stały Komitet ds. Telewizji Transgranicznej (T-TT): uczestniczy od 1993 roku Karol Jakubowicz, który został ponownie wybrany na drugą kadencję, na stanowisko przewodniczącego Komitetu; zadaniem Komitetu jest formułowanie rekomendacji co do zastosowania Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej oraz podejmowanie starań na rzecz rozstrzygnięcia konfliktów wynikających z zastosowania Konwencji.
- Grupa Rady Europy ds. demokratycznego i społecznego wpływu mediów w dobie technologii cyfrowej (MM-S-DB): uczestniczy Małgorzata Pęk, wicedyrektor Departamentu Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą; grupa zajmuje się analizą kwestii związanych z funkcjonowaniem telewizji w nowych technologicznie warunkach,
- Grupa specjalistów ds. usług on-line i demokracji (MM-S-OD): uczestniczy prof. Tadeusz Kowalski, ekspert KRRiT; podstawowym obszarem zainteresowań ekspertów w tej grupie są potencjalne możliwości zastosowania nowych technologii informacji i komunikowania w dziedzinie demokracji.

Omówienie pracy poszczególnych grup znajduje się w rozdziale V „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Udział w pracach Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA)

7.19 KRRiT jest członkiem współzałożycielem organizacji skupiającej przedstawicieli ciał regulujących EPRA (European Platform of Regulatory Authorities). KRRiT była współzałożycielem tej organizacji, a wśród członków znajduje się większość krajów europejskich. Dla przedstawicieli europejskich rad radiofonii i telewizji EPRA stała się ważnym forum dyskusyjnym. EPRA umożliwia radom poszczególnych krajów wypracowanie wspólnych rozwiązań, a także zapoznanie się z doświadczeniami tych krajów, które są bardziej zaawansowane we wdrażaniu nowych technologii w sektorze audiowizualnym.

W spotkaniach członków EPRA uczestniczą w charakterze obserwatorów przedstawiciele Rady Europy i Komisji Europejskiej.

W 2002 roku wśród tematów poruszanych w pracach EPRA znalazły się następujące zagadnienia: wpływ (bezpośredni i pośredni) polityki na media elektroniczne, problematyka naziemnej telewizji cyfrowej oraz wybranych aspektów reklamy. Wiele miejsca poświęcono również regulacji nadawców publicznych w Europie.

Przedstawiciele Komisji Europejskiej omawiali najważniejszy w chwili obecnej pakiet Dyrektyw Unii Europejskiej na temat sieci i usług związanych z komunikowaniem elektronicznym zwłaszcza w odniesieniu do konsekwencji dla nadawców.

Współpraca bilateralna

Francja

7.20 W dniach 27-28 marca wizytę w KRRiT złożył przewodniczący francuskiej rady Conseil Supérieur d'Audiovisuel. Celem wizyty było podpisanie umowy o współpracy bilateralnej z Krajową Radą. Kontakty i współpraca pomiędzy francuską radą a KRRiT mają wieloletnią tradycję. Francja, a z jej ramienia Direction du Développement des Média usytuowana przy premierze Francji jest partnerem w realizacji umowy twinningowej związanej z udziałem KRRiT w projekcie PHARE 2001. Strony zobowiązały się w umowie do regularnej wymiany informacji i wymiany ekspertów, a także konsultowania się w celu realizacji wspólnych projektów lub badań. Strony mają też dokonywać uzgodnień dotyczących kwestii rozwoju legislacji europejskiej, jej transpozycji do prawa wewnętrznego oraz interpretacji.

Przedstawiciele francuskiej CSA znajdują się wśród ekspertów unijnych włączonych w realizację projektu PHARE.

Ukraina

7.21 Wspólny projekt BBC World, KRRiT i ukraińskiego Centrum Inicjatyw Medialnych wygrał konkurs Komisji Europejskiej na projekt wsparcia dla niezależnych mediów na Ukrainie. Decyzję ogłosiła w grudniu 2002 roku Europe-Aid Cooperation Office Komisji Europejskiej. Projekt, który będzie realizowany w 2003 i 2004 roku, uzyskał wsparcie TVN-24, Radio Zet, Gazety Wyborczej, Rzeczpospolitej i TVP 3 Regionalnej.

Organizacja konferencji międzynarodowych

Regionalne media – perspektywy współpracy przygranicznej polskich i ukraińskich stacji telewizyjnych

7.22 Tematyce „Regionalne media – perspektywy współpracy przygranicznej polskich i ukraińskich stacji telewizyjnych” poświęcona była konferencja, którą w dniach 6-7 listopada zorganizowały wspólnie TVP3 Regionalna, KRRiT, Radio Rzeszów S.A. i Internews-Ukraina.

Konferencja ta wpisuje się w szereg działań i inicjatyw podejmowanych przez Krajową Radę dotyczących współpracy polsko-ukraińskiej w dziedzinie mediów elektronicznych.

Wykorzystując wcześniejsze spotkania i doświadczenia z nich wynikające obecna konferencja w Przemysłu wprowadziła nowe aspekty. Organizatorzy postanowili rozszerzyć formułę i zaprosić do udziału w konferencji przedstawicieli radia i telewizji, nadawców publicznych (państwowych ze strony ukraińskiej) i koncesjonowanych. Ponadto wśród organizatorów znalazła się ukraińska organizacja pozarządowa wspierająca komercyjne media regionalne na Ukrainie – Internews.

Pierwsza część konferencji była poświęcona omówieniu struktury mediów regionalnych w Polsce i na Ukrainie.

W Polsce istnieje dobrze rozwinięta struktura TVP3 Regionalnej oraz struktura publicznych radiostacji regionalnych. Na Ukrainie nie ma mediów publicznych, została zachowana stara struktura mediów państwowych, tzw. radiotelekompanii. W trudnych warunkach rozwijają się regionalne i lokalne media komercyjne, w tym również stacje telewizyjne. Po polskiej stronie ukraińscy nadawcy komercyjni mają mniej partnerów, łatwiej ich znaleźć do współpracy radiowej. TVP S.A. ma podpisaną umowę o współpracy z państwową telewizją NTKU.

Jedną z sesji podczas konferencji była poświęcona lepszemu zrozumieniu kontekstów, w jakich media regionalne funkcjonują: sposobom finansowania, rynkowi reklam, konkurencji ze strony innych nadawców. Ważną rolę pełni Internews-Ukraina, organizacja pozarządowa, której celem jest wspieranie niezależnych, samodzielnych i pluralistycznych mediów. Organizacja istniejąca od 1993 roku prowadzi szkolenia specjalistyczne, niesie pomoc techniczną, konsultacje, wspomaga produkcję. Istotną częścią wsparcia dla mediów

lokalnych i regionalnych stanowi Wirtualna Ahencja Nowyn, której działalność została zaprezentowana podczas konferencji.

Podczas konferencji próbowano dokonać oceny dotychczasowej współpracy. Obie strony zwracały uwagę na fakt, że tak często mówi się o strategicznym partnerstwie, ale kiedy przychodzi do praktycznej współpracy, choćby w dziedzinie mediów, najczęściej pozostaje ona w sferze deklaracji. W ubiegłym roku doszło z inicjatywy KRRiT do roboczego spotkania w Przemysłu, podczas którego dyrektorzy ośrodków telewizyjnych z Rzeszowa, Krakowa, Lublina, Lwowa, Łucka, Użhorodu, Czerniowiec rozmawiali o możliwościach nawiązania współpracy lub jej rozszerzenia. Choć minął rok od tamtego spotkania, wiele ówczesnych propozycji nie zostało zrealizowanych.

Najbardziej zadowoleni ze współpracy są: ośrodek TVP S.A. z Rzeszowa współpracujący z państwową telewizją we Lwowie oraz Radio Rzeszów S.A. i Radio Lux, które realizują od kilku lat wspólny program „Salon Osobistości”. Jako pozytywny przykład, współpracy co prawda nie przygranicznej, podawano również warszawski ośrodek TVP3 Regionalnej, gdzie jest realizowany magazyn „Telenowyny”, przeznaczony dla mniejszości ukraińskiej w Polsce. Tam też w ciągu ostatnich dwóch lat pojawia się regularnie dobra informacja dotycząca wydarzeń związanych z Ukrainą.

Podczas konferencji odwoływano się do pozytywnych przykładów współpracy pomiędzy Polską a Niemcami (program „Kowalski i Schmidt”) czy Polską, Słowacją, Czechami i Węgrami (program „Kwartet”), a także do współpracy pomiędzy państwową radiotelekompanią z Użhorodu.

W czasie konferencji zgłoszono propozycje wspólnych projektów Stworzenie na nie komercyjnych zasadach bazy danych o archiwaliach,. prezentacja na antenie telewizyjnej wybranych odcinków audycji „Salon Osobistości”. Ośrodek TVP S.A. z Rzeszowa planuje stworzenie pierwszego próbnego magazynu „Kwartet”, rozszerzonego o część ukraińską, zrealizowaną najpewniej przez lwowską radiotelekompanię. Radio Kraków S.A. zainteresowane jest współpracą z radiem kijowskim, być może będzie to Radio „Stołyca”. Radio „Bieszczady” chce rozszerzyć część informacyjną, dotyczącą przejść granicznych czy praktycznych informacji o terenach przygranicznych, w tym i turystycznych. Radio Bieszczady chce również współpracować z radiem MAN, które powstało dzięki wspólnemu polsko-ukraińskiemu projektowi. Radio MAN oczekuje obecnie na koncesję.

Usługi audiowizualne w Internecie a ochrona praw autorskich w środowisku cyfrowym

7.23 17 grudnia 2002 roku, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała konferencję „Usługi audiowizualne w Internecie a ochrona praw autorskich w środowisku cyfrowym”.

Organizacja tej konferencji była wyrazem zainteresowania KRRiT rozwojem nowoczesnego rynku usług audiowizualnych, co jest szczególnie istotnym problemem w erze digitalizacji i konwergencji usług audiowizualnych i internetowych. Rozpatrując tę

problematykę nie można pomijać zagadnienia zapewnienia ochrony praw autorskich i pokrewnych w sektorze mediów elektronicznych.

Rozwój nowych usług może napotykać różne przeszkody, w tym bariery regulacyjne. Często prezentowany jest pogląd, iż rozwój nowych produktów i usług utrudniany jest przez nieostre regulacje prawne. Celem tej konferencji było przyczynienie się do upowszechnienia wiedzy na ten niezwykle ważny temat, wymiana poglądów i doświadczeń ze specjalistami reprezentującymi różne organizacje, zarówno z sektora publicznego jak i prywatnego.

Jest to już trzecia konferencja organizowana przez KRRiT poświęcona regulacji usług audiowizualnych w Internecie. Stanowi ona kontynuację dwóch poprzednich konferencji: pierwsza miała miejsce w grudniu 2000 roku - „Internet jako medium XXI wieku – Problemy polityki i regulacji radia i telewizji w erze cyfrowej”, a druga w maju 2001 roku - „Telewizja jutra – przeszłość mediów elektronicznych w Polsce”.

Podczas konferencji poruszono w szczególności takie problemy jak:

- struktura nowych mediów z ekonomicznego punktu widzenia,
- międzynarodowe ramy prawne dotyczące ochrony nadawców w erze cyfrowej,
- świadczenie usług audiowizualnych przez Internet w świetle ochrony praw autorskich i pokrewnych,
- rozwój nowych mediów internetowych, telewizji i radia internetowego, zjawisko webcastingu,
- zakres ochrony plików muzycznych (np. MP3) w sieci,
- zakres ochrony plików audiowizualnych w Internecie,
- prawa autorskie i prawa pokrewne do dzieł multimedialnych,
- dystrybucja dzieł audiowizualnych w Internecie,
- walka z piractwem na rynku internetowym.

Podczas konferencji poruszono wiele interesujących zagadnień z zakresu digitalizacji, konwergencji i świadczenia usług audiowizualnych w Internecie, a także dyskutowano o problemach związanych z właściwą alokacją praw pomiędzy uprawnionymi z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych, a użytkownikami, wykorzystującymi instytucję dozwolonego użytku.

VIII. DZIAŁALNOŚĆ KRRiT W ZAKRESIE OPŁAT ABONAMENTOWYCH I POZAABONAMENTOWYCH

8.1 Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o radiofonii i telewizji, do zadań KRRiT należy określenie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Zgodnie z art. 48 ust. 3 ustawy Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, sposób i tryb wnoszenia tych opłat, a także może określić przypadki, w których umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada może, ze względów społecznych, przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.

W przypadku stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika (art. 49 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika. Opłaty te pobierane są przez jednostki Poczty Polskiej (art. 49 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji) i po potrąceniu umownego wynagrodzenia (50% wpływów z tej opłaty - art. 51 ust. 5 ustawy) przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady.

Za zwłokę w uiszczaniu opłat pobiera się odsetki ustawowe (art. 49 ust. 4). Po potrąceniu umownego wynagrodzenia jednostki Poczty Polskiej przekazują te wpływy na rachunek bankowy KRRiT (art. 49 ust. 5).

Wpływy z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, opłat za używanie nie zarejestrowanych odbiorników oraz odsetek ustawowych, po potrąceniu wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej, są w całości przeznaczane przez Krajową Radę na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji (art. 50 ust. 1).

Krajowa Rada (art. 50 ust. 2 ustawy) ustala corocznie, nie później niż do 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

Postanowienie zawarte w art. 50 ust. 3 obliuguje Przewodniczącego Krajowej Rady do niezwłocznego przekazania jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należnych im udziałów we wpływach.

Na podstawie art. 51 ustawy o radiofonii i telewizji kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy do spraw łączności. Jednostką organizacyjną ministra uprawnioną do przeprowadzania kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na podstawie rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 roku w sprawie kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych jest Przedsiębiorstwo Państwowe Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”. Kontroli dokonują upoważnieni pracownicy rejonowych urzędów poczty.

Wysokość opłat abonamentowych

8.2 Do końca 2002 roku obowiązywały następujące opłaty ustalone przez Krajową Radę w rozporządzeniu z 27 czerwca 2001 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

za używanie odbiornika radiofonicznego

- miesięczna, w wysokości 4,60 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 9,00 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące
w roku kalendarzowym, w wysokości 13,45 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 17,95 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 22,30 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy
w roku kalendarzowym, w wysokości 26,40 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 30,80 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 35,10 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 39,35 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 43,45 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 47,50 zł
- roczna, w wysokości 51,20 zł

za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego

- miesięczna, w wysokości 14,10 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 27,65 zł

- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące
w roku kalendarzowym, w wysokości 41,25 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 55,00 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 68,40 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy
w roku kalendarzowym, w wysokości 80,90 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 94,45 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 107,60 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 120,55 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 133,25 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 145,65 zł
- roczna, w wysokości 156,80 zł

8.3 Uchwałą nr 374/2002 z 2 czerwca 2002 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych Krajowa Rada ustaliła następujące opłaty abonamentowe obowiązujące od 1 stycznia 2003 roku:

za używanie odbiornika radiofonicznego

- miesięczna, w wysokości 4,80 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 9,40 zł
- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące
w roku kalendarzowym, w wysokości 14,00 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 18,60 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 23,20 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy
w roku kalendarzowym, w wysokości 27,80 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 32,30 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 36,80 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 41,20 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 45,50 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 49,80 zł
- roczna, w wysokości 54,10 zł

za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego

- miesięczna, w wysokości 14,90 zł
- dwumiesięczna, w wysokości 29,20 zł

- kwartalna lub za kolejne 3 miesiące
w roku kalendarzowym, w wysokości 43,50 zł
- czteromiesięczna, w wysokości 57,80 zł
- pięciomiesięczna, w wysokości 72,10 zł
- półroczna lub za kolejne 6 miesięcy
w roku kalendarzowym, w wysokości 86,30 zł
- siedmiomiesięczna, w wysokości 100,20 zł
- ośmiomiesięczna, w wysokości 114,20 zł
- dziewięciomiesięczna, w wysokości 127,90 zł
- dziesięciomiesięczna, w wysokości 141,20 zł
- jedenastomiesięczna, w wysokości 154,60 zł
- roczna, w wysokości 167,90 zł

Powyższe wysokości opłat abonamentowych zostały wprowadzone w życie rozporządzeniem KRRiT z 27 czerwca 2002 roku. Zgodnie z przepisami rozporządzenia użytkownik odbiornika może jednorazowo uiścić opłatę za dowolną liczbę miesięcy w roku kalendarzowym do dnia 20 pierwszego miesiąca okresu rozliczeniowego. Użytkownik odbiornika miał również możliwość wniesienia z ulgą opłat na poczet 2003 roku w IV kwartale 2002 roku.

Komunikat Przewodniczącego KRRiT w sprawie wysokości opłat abonamentowych obowiązujących od 1 stycznia 2003 roku został trzykrotnie (w listopadzie i grudniu 2002 roku) opublikowany w dzienniku Rzeczpospolita.

8.4 Opłaty podane wniesione z góry za okres od 2 miesięcy do roku wyliczone zostały z uwzględnieniem następującego poziomu ulgi:

- dwumiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 2,0%
- kwartalny
(lub za kolejne 3 miesiące) - obniżenie opłaty za ten okres o 2,7%
- czteromiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,0%
- pięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,2%
- półroczny
(lub za kolejne 6 miesięcy) - obniżenie opłaty za ten okres o 3,5%
- siedmiomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 3,9%
- ośmiomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 4,2%
- dziewięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 4,6%
- dziesięciomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 5,2%
- jedenastomiesięczny - obniżenie opłaty za ten okres o 5,7%
- roczny - obniżenie opłaty za ten okres o 6,1%

Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2002 roku

8.5 Krajowa Rada uchwałaami nr 285/2001 z 27 czerwca 2001 roku, nr 613/2001 z 20 listopada 2001 roku oraz nr 682/2001 z 18 grudnia 2001 roku dokonała podziału wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych prognozowanych na 2002 rok pomiędzy spółki publicznej radiofonii i telewizji w sposób następujący:

			w tys. zł
Lp.	Jednostki publicznej telewizji i radiofonii	udział %	kwota wpływów
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	860 700
II	Środki wydzielone na zadania wyodrębnione, razem z tego:	2,904	25 000
1.	Środki inwestycyjne związane z cyfryzacją produkcji tekstowo-dźwiękowej w Polskim Radiu S.A. w Warszawie	1,115	9 600
2.	Środki dla Telewizji Polskiej S.A. w wysokości na częściowe finansowanie:	1,789	15 400
	1) produkcji programów Telewizyjnego Uniwersytetu Otwartego		1 800
	2) kosztów związanych z zakupem sprzętu , wyposażenia i serwisowaniem telewizji interaktywnej		6 000
	3) kosztów związanych z wdrożeniem systemu informatycznego SAP R/3		7 600
III	Do podziału na spółki publicznej radiofonii i telewizji, razem z tego:	97,096 liczone jako 100,00	835 700
1.	Telewizja Polska S.A. <i>w tym:</i> <i>TV Polonia</i>	60,00	501 400 <i>min. 32 000</i>
2.	Spółki publicznej radiofonii, razem	40,00	334 300

8.6 Uchwałą nr 614/2001 z 20 listopada 2001 roku, na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy, KRRiT ustaliła na 2002 rok minimalną kwotę w prognozowanych wpływach abonamentowych przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 187,0 mln zł oraz minimalną kwotę wpływów abonamentowych na finansowanie programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 55,0 mln zł.

Lp.	TREŚĆ	udział % we wpływach ogółem 835 700 tys. zł	kwota przeznaczona na finansowanie telewizji w tys. zł	udział % we wpływach przeznaczonych na finansowanie telewizji
1	2	3	4	5
I.	Ogółem TVP S.A. w Warszawie	60,00	501 400,0	100,00
	z tego:			
1.	Program ogólnokrajowy TVP S.A.	37,62	314 400,0	62,70
	z tego:			
1.1	Zakład Główny w Warszawie	27,21	227 400,0	45,35
1.2	TV Polonia	3,83	32 000,0	6,38
1.3	Oddziały Terenowe TVP S.A.	6,58	55 000,0	10,97
II.	Oddziały Terenowe (finansowanie programu regionalnego i w rozłącznej sieci „Dwójki”)	22,38	187 000,0	37,30

8.7 Uchwałą 683/2001 z 18 grudnia 2001 roku KRRiT dokonała podziału prognozowanych wpływów z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w 2002 roku na poszczególne jednostki radiofonii publicznej.

w tys. zł			
Lp.	Jednostki publicznej radiofonii	udział %	kwota wpływów
1	2	3	4
I	Jednostki publicznej radiofonii razem, z tego:	40,00	334 300
1)	Polskie Radio S.A., z tego: - Radio Polonia (na koszty bezpośrednie rozpowszechniania)	21,478 0,694	179 500 5 800
2)	Spółki radiofonii regionalnej	18,522	154 800

8.7 Stosownie do postanowień art. 49 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustaleń zawartych w umowie z 13 maja 1994 roku zawartej pomiędzy KRRiT a Poczta Polska oraz w Aneksie Nr 8 z 8 lipca 2001 roku, Rejonowe Urzędy Poczty w 2002 roku, po potrąceniu wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej w wysokości 6,5% od zainkasowanych wpływów, przekazały na rachunek bankowy Krajowej Rady środki pieniężne z tytułu opłat abonamentowych w wysokości:

Lp.	Wpływy abonamentowe przekazane na rachunek bankowy KRRiT w 2002 roku przez Rejonowe Urzędy Poczty	kwota w tys. zł
I.	Ogółem, z tego:	898 660
II.	Za III dekadę grudnia 2001 r.	17 664
III.	Za 2002 rok bez II i III dekady grudnia 2002 r.	855 866
IV.	Zaległe z 2001 roku wpływy z Urzędu ds. Kombatantów	25 130

Wpływy uzyskane poza opłatami abonamentowymi (tzw. pozaabonamentowe), które zasiliły rachunek bankowy KRRiT w 2002 roku wyniosły 18 932 tys. zł.

Lp.	Wpływy pozaabonamentowe przekazane na rachunek bankowy KRRiT w 2002 roku przez Rejonowe Urzędy Poczty	kwota w tys. zł
I.	Ogółem , z tego:	18 932
II.	Za grudzień 2001 r. przekazane na rachunek KRRiT w styczniu 2002 r.	1 287
III.	Za okres: styczeń-listopad 2002 r.	11 366
IV.	Wpływy z Urzędu ds. Kombatantów	6 279

Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych z opłat abonamentowych z rachunku KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji następowało według rzeczywistych, kasowych wpływów za daną dekadę miesiąca, na podstawie wyciągu bankowego, rozliczonych zgodnie z udziałami procentowymi wynikającymi z uchwał KRRiT Nr 285/2001, 682/2001 i 683/2001.

8.9 W 2002 roku z rachunku bankowego KRRiT przekazano do spółek publicznej radiofonii i telewizji kwotę w wysokości: **898 660 tys. zł**

z tego:

1. planowe wpływy abonamentowe - 873 530 tys. zł
2. pozaplanowe wpływy abonamentowe - 25 130 tys. zł
(zaległe wpływy za 2001 rok z Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych)

Wpływy abonamentowe (planowe i pozaplanowe) łącznie w kwocie 898 660 tys. zł rozdysponowane pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji w 2002 roku stanowiły 104,41% w stosunku do prognozy przyjętej w uchwale nr 682/2001 z dnia 18 grudnia 2001 roku. Natomiast planowe wpływy abonamentowe w kwocie 873 530 tys. zł rozdysponowane pomiędzy spółki publicznej radiofonii i telewizji stanowiły 101,49% w stosunku do przyjętej prognozy.

8.10 W 2002 roku Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych nie uregulował należności z tytułu refundacji ulg w opłatach abonamentowych przyznanych kombatantom w 2002 roku w kwocie 36,6 mln zł.

W 2002 roku na rachunek KRRiT powinny wpłynąć środki w wysokości 910,1 mln zł.

8.11 Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych poza opłatami abonamentowymi, następowało z rachunku bankowego KRRiT zgodnie z uchwałami:

- nr 59/2002 z 7 lutego 2002 roku w sprawie podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w grudniu 2001 roku,
- nr 258/2002 z 23 kwietnia 2002 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału środków uzyskanych od Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z tytułu odsetek za nieterminową refundację ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych w latach 2000-2001,
- nr 312/2002 z 11 czerwca 2002 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w 2002 roku,
- nr 578/2002 z 24 października 2002 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w 2002 roku

- nr 584/2002 z 6 listopada 2002 roku zmieniająca uchwałę nr 578/2002 z dnia 24 października 2002 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w 2002 roku,
- nr 680/2002 z 19 grudnia 2002 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi w 2002 roku.

8.12 W 2002 roku Krajowa Rada przekazała do spółek publicznej radiofonii i telewizji wpływy uzyskane poza opłatami abonamentowymi (tzw. pozaabonamentowe) w wysokości 17 371,55 tys. zł.

Lp.	Wpływy pozaabonamentowe przekazane w 2002 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek publicznej radiofonii i telewizji	Kwota w tys. zł
I.	Ogółem, z tego zgodnie z uchwałami KRRiT:	17 372
II.	nr 59/2002	1 286
III.	nr 258/2002	3 059
IV.	nr 312/2002	6 918
V.	nr 578 i 584/2002	5 875
VI.	nr 680/2002	234

W 2002 roku Krajowa Rada przekazała do jednostek publicznej radiofonii i telewizji z wpływów z opłat abonamentowych i z opłat uzyskanych poza opłatami abonamentowymi środki pieniężne w łącznej wysokości 916 032 tys. zł, z tego dla poszczególnych spółek:

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii i telewizji	Wpływy w tys. zł		
		abonamentowe	pozaabonamentowe	RAZEM
I.	OGÓLEM , z tego:	898 660	17 372	916 032
II.	Środki wyodrębnione dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie	9 600	0,0	9 600
III.	Środki wyodrębnione dla Telewizji Polskiej S.A. w Warszawie	15 400	0,0	15 400
IV.	Do podziału na spółki publicznej radiofonii i telewizji, z tego:	873 660	17 372	891 032
IV.1.	Telewizja Polska S.A.	524 175	4 609	528 784
IV.2.	Radiofonia publiczna, z tego:	349 485	12 763	362 248
1)	Polskie Radio S.A.	187 653	2 346	189 999
2)	Spółki regionalne, z tego:	161 832	10 417	172 249
1.	„Radio Białystok” S.A.	8 871	356	9 227
2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	8 839	319	9 158
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	10 104	622	10 726

4.	„Radio Katowice” S.A.	9 564	657	10 221
5.	„Radio Kielce” S.A.	8 646	329	8 975
6.	„Radio Koszalin” S.A.	12 044	126	12 170
7.	„Radio Kraków” S.A.	9 270	625	9 895
8.	„Radio Lublin” S.A.	10 041	347	10 388
9.	„Radio Łódź” S.A.	6 978	1 160	8 138
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	9 103	650	9 753
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	8 512	295	8 807
12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	9 906	355	10 261
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	9 121	910	10 031
14.	„Radio Szczecin” S.A.	9 772	362	10 134
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	9 756	1 765	11 521
16.	„Radio Wrocław” S.A.	11 707	861	12 568
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	9 598	678	10 276

8.13 Rozliczenie sposobu wykorzystania przez „Telewizję Polską” S.A. w Warszawie wpływów abonamentowych uzyskanych z rachunku bankowego KRRiT w 2002 roku, w porównaniu do 2001 roku przedstawia się jak niżej:

TREŚĆ	2001 rok		2002 rok		%	
	Prognoza wg uchwał KRRiT	Wykonanie	Prognoza wg uchwał KRRiT	Wykonanie	kol. 4 : 2	kol. 5 : 3
1	2	3	4	5	6	7
Ogółem,	559 200	507 058	501 400	524 175	89,66	103,38
z tego:						
1. Program ogólnokrajowy TVP S.A.	359 200	328 246	314 400	331 975	87,53	101,14
z tego:						
1.1 Zakład Główny w Warszawie	212 600	271 740	227 400	244 975	106,96	90,15
1.2 Program Satelitarny TV Polonia	46 600	37 549	32 000	31 800	68,67	84,69
1.3 Oddziały Terenowe TVP S.A.	100 000	18 958	55 000	55 200	55,00	291,17
2. Oddziały Terenowe TVP na finansowanie programu regionalnego i w rozłącznej sieci „Dwójki”	200 000	178 812	187 000	192 200	93,50	107,49

8.14 W 2002 roku z rachunku bankowego KRRiT (wpływy abonamentowe i wpływy pozaabonamentowe) na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych jednostek publicznej radiofonii i telewizji przekazano środki w łącznej wysokości 30 478 tys. zł (15 600 tys. zł z wpływów abonamentowych i 14 878 tys. zł z wpływów pozaabonamentowych), co stanowiło 3,3% łącznej kwoty środków przekazanych tym jednostkom z wyżej wymienionego rachunku (916 032 tys. zł).

Środki te zostały przekazane poszczególnym jednostkom radiofonii i telewizji publicznej następująco:

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii i telewizji	Środki ogółem	Środki przekazane na finansowanie inwestycji			Udział %
			abonamentowe	pozaabonamentowe	RAZEM	w środkach ogółem
I.	OGÓŁEM, z tego:	916 032	15 600	14 878	30 478	3,3
II.	Środki wyodrębnione dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie	9 600	9 600	0	9 600	100,0
III.	Środki wyodrębnione dla Telewizji Polskiej S.A. w Warszawie	15 400	6 000	0	6 000	39,0
IV.	Do podziału na spółki publicznej radiofonii, razem	891 032	0	14 878	14 878	1,7
IV.1	Telewizja Polska S.A. w Warszawie	528 784	0	4 609	4 609	0,9
IV.2	Radiofonia publiczna, z tego:	362 248	0	10 269	10 269	2,8
1)	Polskie Radio S.A. w Warszawie	189 999	0	1 025	1 025	0,5
2)	Spółki regionalne, z tego:	172 249	0	9 244	9 244	5,4
1.	„Radio Białystok” S.A.	9 227	0	254	254	2,8
2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	9 158	0	319	319	3,5
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	10 726	0	622	622	5,8
4.	„Radio Katowice” S.A.	10 221	0	357	357	3,5
5.	„Radio Kielce” S.A.	8 975	0	329	329	3,7
6.	„Radio Koszalin” S.A.	12 170	0	90	90	0,7
7.	„Radio Kraków” S.A.	9 895	0	565	565	5,7
8.	„Radio Lublin” S.A.	10 388	0	297	297	2,9
9.	„Radio Łódź” S.A.	8 138	0	940	940	11,6
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	9 753	0	650	650	6,7
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	8 807	0	295	295	3,3

12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	10 261	0	355	355	3,5
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	10 031	0	505	505	5,0
14.	„Radio Szczecin” S.A.	10 134	0	362	362	3,6
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	11 521	0	1 765	1 765	15,3
16.	„Radio Wrocław” S.A.	12 568	0	861	861	6,9
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	10 276	0	678	678	6,6

Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2003 rok między spółki publicznej radiofonii i telewizji

8.15 Krajowa Rada uchwałą nr 378/2002 z 27 czerwca 2002 roku ustaliła sposób podziału między spółki publicznej radiofonii i telewizji wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych planowanych na 2003 rok w sposób następujący:

			w tys. zł	
Lp.	Jednostki publicznej telewizji i radiofonii	udział %	KWOTA wpływów	
1	2	3	4	
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	905 100	
II	Środki wydzielone na zadania wyodrębnione, razem z tego:	5,374	48 400	
	1. Środki dla Telewizji Polskiej S.A. w wysokości na częściowe finansowanie:	2,254	20 400	
	1) kontynuację prac nad wdrożeniem systemu SAP R/3 w oddziałach terenowych TVP S.A.		8 000	
	2) systematyzację zbiorów programowych TVP S.A.		4 900	
	3) koprodukcję z ARTE programów		2 400	
	4) zadania związane z wdrażaniem telewizji interaktywnej		5 100	
	2. Środki dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie w wysokości z przeznaczeniem na:	2,154	19 500	
	1) inwestycje związane z cyfryzacją produkcji tekstowo-dźwiękowej oraz archiwum,		14 500	
	2) dokumentację dotyczącą budowy siedziby Orkiestry Kameralnej Amadeus		5 000	
	3. Środki dla spółek regionalnej radiofonii publicznej, razem w wysokości na zadania inwestycyjne związane z realizacją cyfryzacji procesów technologicznych, z tego dla każdej ze spółek regionalnej radiofonii po 0,5 mln zł	0,939	8 500	

III	Pozostałe środki do podziału na spółki publicznej radiofonii i telewizji, razem (I – II) z tego:	94,653 liczone jako 100,00	856 700
	1. Telewizja Polska S.A.	60,00	514 020
	2. Spółki publicznej radiofonii, razem	40,00	342 680

8.16 W ramach środków ustalonych dla Telewizji Polskiej S.A. na 2003 rok w kwocie ponad 514,0 mln zł Krajowa Rada uchwałą 646/2002 z dnia 10 grudnia 2002 roku określiła minimalną kwotę w planowanych wpływach abonamentowych, przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 190,0 mln zł oraz minimalną kwotę wpływów abonamentowych na finansowanie programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 61,0 mln zł.

8.17 Krajowa Rada dokonała podziału środków na poszczególne jednostki radiofonii publicznej uchwałą 656/2002 z dnia 11 grudnia 2002 roku w sprawie podziału prognozowanych wpływów z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w 2003 roku na spółki radiofonii publicznej.

Lp.	Jednostki publicznej radiofonii	udział %	KWOTA w tys. zł
1	2	3	4
I	Jednostki publicznej radiofonii razem, z tego:	40,00	342 680
1)	Polskie Radio S.A., z tego: - Radio Polonia (na koszty rozpowszechniania)	21,440 0,654	183 680 5 606
2)	Spółki radiofonii regionalnej	18,560	159 000

Udział poszczególnych regionalnych spółek radiofonii publicznej w prognozowanych wpływach z opłat za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych w 2003 roku przedstawia się następująco:

Lp.	Spółki	udział %	KWOTA w tys. zł
1	2	3	4
I	Spółki regionalnej radiofonii publicznej razem	18,560	159 000
1.	Radio Białystok S.A.	1,121	9 604
2.	Polskie Radio Pomorza i Kujaw S.A. w Bydgoszczy	1,001	8 577
3.	Radio Gdańsk S.A.	1,089	9 328
4.	Radio Katowice S.A.	1,099	9 419
5.	Radio Kielce S.A.	1,107	9 480
6.	Radio Koszalin S.A.	1,229	10 528
7.	Radio Kraków Małopolska S.A.	1,184	10 145
8.	Radio Lublin S.A.	1,086	9 300
9.	Radio Łódź S.A.	0,910	7 796
10.	Radio Olsztyn S.A.	1,020	8 737
11.	PRO FM S.A. w Opolu	0,982	8 416
12.	Radio Merkury S.A. w Poznaniu	1,104	9 456
13.	Radio Rzeszów S.A.	1,125	9 636
14.	Radio Szczecin S.A.	0,961	8 232
15.	Radio dla Ciebie S.A. w Warszawie	1,062	9 100
16.	Radio Wrocław S.A.	1,375	11 778
17.	Radio Zachód S.A. w Zielonej Górze	1,105	9 468

8.18 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła też uchwały zapewniające dodatkowe środki z rachunku bankowego KRRiT na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych:

- nr 375/2002 z 27 czerwca 2002 roku w sprawie zapewnienia w latach 2003-2005 dodatkowych środków z wpływów abonamentowych dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie na częściowe sfinansowanie budowy i wyposażenia siedziby Orkiestry Kameralnej „Amadeus”,
- nr 376/2002 z 27 czerwca 2002 roku w sprawie zapewnienia w latach 2003-2006 dodatkowych środków z wpływów abonamentowych dla Polskiego Radia S.A. w Warszawie na kontynuację i zakończenie zadań związanych z realizacją programu cyfryzacji,
- nr 377/2002 z 27 czerwca 2002 roku w sprawie zapewnienia w latach 2003-2006 dodatkowych środków z wpływów abonamentowych dla Telewizji Polskiej S.A. w Warszawie na częściowe sfinansowanie przedsięwzięcia związanego z wdrażaniem telewizji interaktywnej.

Współpraca Krajowej Rady z Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Przedsiębiorstwem Państwowym Użyteczności Publicznej „Poczta Polska” i Ministerstwem Infrastruktury.

8.19 Na mocy ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego kwoty wynikające ze zwolnienia kombatantów od opłat abonamentowych podlegały do końca 2002 roku refundacji przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z Państwowego Funduszu Kombatantów.

W 1994 r. Urząd ds. Kombatantów refundował ulgi w opłatach abonamentowych za 600 tys. osób – tj. za osoby figurujące w kartotekach radiofonicznych urzędów pocztowych jako zwolnione od opłat na mocy ustawy o kombatantach tzn. które przedłożyły w urzędach pocztowych dokumenty uprawniające do zwolnienia od opłat.

W 1995 roku na prośbę Urzędu ds. Kombatantów Krajowa Rada wyraziła zgodę na odstąpienie od refundacji kwot z tytułu abonamentu za kombatantów, którym na mocy rozporządzeń KRRiT przysługuje prawo do bezpłatnego korzystania z odbiorników radiowych i telewizyjnych z innego tytułu niż kombatantstwo np. z racji wieku czy inwalidztwa.

W grudniu 1996 r. dla usprawnienia rozliczeń przyjęto, że ulgi refundowane z Państwowego Funduszu Kombatantów będą rozliczone w systemie ryczałtowym. Podstawą refundacji miała być liczba osób, które potwierdziły w urzędach pocztowych swe uprawnienia do zwolnienia od opłat abonamentowych.

14 października 1999 roku, po wielomiesięcznych negocjacjach, pomiędzy Krajową Radą a Urzędem ds. Kombatantów zostało zawarte Porozumienie w sprawie sposobu

ustalania ryczałtowej liczby osób stanowiącej podstawę refundacji z Państwowego Funduszu Kombatantów zwolnień w opłatach abonamentowych udzielonych na podstawie art. 20 ust. 2 pkt 2, ust. 3 oraz art. 20' ust. 2 ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz trybu dokonywania wzajemnych rozliczeń z tego tytułu.

Porozumienie zawierało następujące uregulowania:

- liczba osób stanowiąca podstawę refundacji będzie ustalana aneksem do Porozumienia, sporządzanym w okresach półrocznych: do 31 marca za I półrocze i do 30 września za II półrocze każdego roku,
- podstawę refundacji stanowić będzie liczba osób z poprzedniego półrocza pomniejszona:
 - o naturalne ubytki środowiska wykazane przez ZUS w proporcji do liczby osób stanowiącej podstawę refundacji w okresie poprzednim,
 - oraz o osoby, które ukończyły 75 lat lub które uzyskały inwalidztwo,
- naturalne ubytki środowiska kombatanckiego wylicza się na podstawie liczby ryczałtów energetycznych, wypłacanych inwalidom wojennym, wojskowym i kombatantom oraz członkom ich rodzin przy świadczeniach emerytalno - rentowych, wykazanych w sprawozdaniach półrocznych ZUS sporządzanych na dzień 30 czerwca i 31 grudnia, mających charakter oficjalnego dokumentu,
- liczbę osób, które ukończyły 75 lat lub uzyskały inwalidztwo ustalono na 2% stanu osób stanowiących podstawę naliczania ryczałtu,
- za punkt wyjścia przyjęto ryczałtową liczbę osób ustaloną na II półrocze 1998 roku w wysokości 292 tys. – zgodnie z porozumieniem z 17 grudnia 1998 r. zawartym pomiędzy Krajową Radą a Urzędem,
- rozliczenia z tytułu refundacji opłat abonamentowych dokonywane będą za pośrednictwem Dyrekcji Okręgu Poczty na podstawie miesięcznych rachunków uproszczonych w terminie 14 dni od daty ich otrzymania.

2 października 2000 roku Urząd ds. Kombatantów przekazał Aneks Nr 2 do Porozumienia z 14 października 1999 roku. W Aneksie nieprawidłowo wyliczono liczbę osób stanowiących podstawę refundacji. Urząd ds. Kombatantów w swych wyliczeniach z liczby ryczałtów energetycznych, wypłacanych inwalidom wojennym, wojskowym i kombatantom oraz członkom ich rodzin - wbrew zapisom Porozumienia - wyłączył ryczałty wypłacane żołnierzom-górnikom i członkom ich rodzin.

Wyłączenie z grupy osób uprawnionych do otrzymywania ryczałtów energetycznych żołnierzy-górników i członków ich rodzin wymagało zmiany Porozumienia z 14 października 1999 roku. Porozumienie w sprawie sposobu ustalania ryczałtowej liczby osób stanowiącej podstawę refundacji z Państwowego Funduszu Kombatantów pomiędzy Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych a Krajową Radą Radiofonii i Telewizji podpisano 16 stycznia 2001 roku.

Zgodnie z treścią Porozumienia z 16 stycznia 2001 roku Urząd ds. Kombatantów w II półroczu 2000 roku zamiast za 266.000 osób refundował zwolnienia od opłat tylko za 257.300 osób.

W latach 1997 (I półrocze) – 2000 (II półrocze) nastąpiło obniżenie liczby refundowanych ulg, z 310,0 tys. do 257,3 tys. osób tj. o 17,0%.

22 maja 2001 roku zostało zawarte kolejne Porozumienie pomiędzy KRRiT a Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w sprawie ustalenia ryczałtowej liczby osób stanowiącej podstawę refundacji zwolnień kombatantów od opłat abonamentowych. Na lata 2001-2002 ustalono następujące ryczałtowe liczby osób (w tysiącach), za które Urząd ds. Kombatantów dokona odpowiednich płatności:

<u>Rok</u>	<u>I półrocze</u>	<u>II półrocze</u>
• 2001	249,6	242,1
• 2002	234,9	227,8

Pomiędzy II-gim półroczem 2000 roku, a II-gim półroczem 2002 roku ustalony ryczałt liczby osób do refundacji ulg obniżył się więc o 11,4% (z 257,3 tysięcy do 227,8 tysięcy).

Od sierpnia 2000 roku Urząd ds. Kombatantów przestał na bieżąco refundować ulgi kombatantów zwolnionych od opłat.

W drugiej połowie grudnia 2000 roku na rachunek bankowy KRRiT wpłynęły środki z opłat wniesionych za sierpień 2000 roku w kwocie 1 255 tys. zł.

W czerwcu 2001 roku na rachunek bankowy KRRiT wpłynęły pozostałe zaległe z 2000 roku wpływy abonamentowe w kwocie 12 586 tys. zł.

W I półroczu 2001 roku, zaległe od Urzędu ds. Kombatantów z 2000 roku wpływy abonamentowe w łącznej kwocie 13 861 tys. zł (1 255 tys. zł + 12 586 tys. zł) zostały przekazane w całości spółkom radiofonii publicznej (przelewy z lutego, marca, kwietnia i czerwca 2001 r.) - zgodnie z uchwałą KRRiT nr 27/2001.

W piśmie z 18 czerwca 2001 roku Przewodniczący KRRiT zwrócił się do Ministra – Kierownika Urzędu ds. Kombatantów z prośbą o uregulowanie odsetek ustawowych naliczonych przez Dyрекcje Okręgu Poczty za nieterminowe przekazywanie płatności za okres: sierpień - grudzień 2000 roku oraz rozpoczęcie regulowania zobowiązań Urzędu z tytułu refundacji ulg w opłatach abonamentowych należnych za poszczególne miesiące I półrocza 2001 roku.

W czerwcu 2001 roku Dyrekcja Okręgu Poczty w Katowicach przysłała na rachunek bankowy KRRiT kwotę 308,6 tys. zł tytułem refundacji przez Urząd ds. Kombatantów ulg w opłatach abonamentowych za styczeń 2001 roku.

6 lipca 2001 roku Przewodniczący KRRiT przekazał Ministrowi - Kierownikowi Urzędu ds. Kombatantów rozporządzenie Krajowej Rady w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników, obowiązujących od 1 stycznia 2002 roku, z prośbą o zabezpieczenie w projekcie budżetu Urzędu odpowiednich środków finansowych na 2002 rok, pozwalających na uregulowanie również zobowiązań z lat 2000-2001.

16 lipca 2001 roku Minister - Kierownik Urzędu ds. Kombatantów poinformował, że ze względu na trudności finansowe Państwowego Funduszu Kombatantów, Urząd w 2001

roku ureguluje zobowiązania na rzecz Krajowej Rady maksymalnie za miesiące styczeń i luty 2001 roku.

W październiku 2001 roku Przewodniczący KRRiT wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z powództwem przeciwko Urzędowi ds. Kombatantów o refundację opłat abonamentowych za kombatantów od stycznia do września 2001 roku.

26 września i 14 grudnia 2001 roku Przewodniczący KRRiT ponownie wystąpił do Kierownika Urzędu ds. Kombatantów informując, że Krajowa Rada oczekuje pełnego uregulowania jeszcze w 2001 roku zobowiązań Urzędu z tytułu refundacji ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych w 2001 roku.

W listopadzie 2001 roku Urząd ds. Kombatantów uregulował płatności abonamentowe za miesiąc styczeń i częściowo za luty 2001 roku w kwocie netto ponad 3 008 tys. zł.

W związku z korektą ustawy budżetowej na 2001 rok przydzielającej Urzędowi ds. Kombatantów dodatkowe środki w kwocie 116,8 mln zł, Przewodniczący KRRiT pismem z 14 grudnia 2001 roku zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o podjęcie decyzji umożliwiających jeszcze w 2001 roku uregulowanie przez Urząd ds. Kombatantów zobowiązań na rzecz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z tytułu ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych.

W styczniu 2002 roku na rachunek bankowy wpłynęła kwota netto ponad 31 409 tys. zł z tytułu zobowiązań za luty-grudzień 2001 roku.

17 stycznia i 19 lutego 2002 roku Urząd ds. Kombatantów wystąpił w sprawie zwrotu opłat abonamentowych osobom, którym zostały przywrócone uprawnienia kombatanckie. Urząd proponował, by wsteczna refundacja abonamentu odbywała się na podstawie dodatkowych faktur lub not księgowych obciążających Państwowy Fundusz Kombatantów, wystawianych przez jednostki Poczty Polskiej.

Urząd ds. Kombatantów został poinformowany, że przepisy rozporządzenia KRRiT z 27 czerwca 1996 roku wykluczają możliwość udzielania zwolnienia od opłat abonamentowych z datą wsteczną. Decyzję o pozbawieniu uprawnień kombatanckich podjął Kierownik Urzędu ds. Kombatantów stąd też zwrotu kombatantom opłat abonamentowych powinien dokonać Urząd.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podczas posiedzenia 23 kwietnia 2002 roku podjęła decyzję o wyodrębnieniu z wpłaconej przez Urząd kwoty netto 31 409 tys. zł kwoty 6 279 tys. zł i zaliczeniu jej w poczet spłaconych odsetek ustawowych za nieterminową refundację ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych w latach 2000-2001.

Uchwałą nr 258/2002 z 23 kwietnia 2002 roku Krajowa Rada ustaliła sposób podziału środków uzyskanych od Urzędu ds. Kombatantów z tytułu odsetek za nieterminową refundację ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych w latach 2000-2001.

24 kwietnia 2002 roku Przewodniczący KRRiT poinformował Ministra-Kierownika Urzędu ds. Kombatantów o decyzji Krajowej Rady, która oznacza, że Urząd tylko częściowo tj. w kwocie 25 130 tys. zł netto uregulował należność główną. Do uregulowania pozostają należności za 2001 rok w wysokości 6 279 tys. zł netto.

26 kwietnia 2002 roku, zgodnie z uchwałą KRRiT nr 258/2002, do spółek radiofonii publicznej przekazano środki w wysokości 3 059 tys. zł (w ramach kwoty 6 279 tys. zł).

6 maja 2002 roku, zgodnie z decyzją Krajowej Rady z 23 kwietnia 2002 roku, kwota 25 130 tys. zł netto została przekazana do spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Minister-Kierownik Urzędu ds. Kombatantów, 16 maja 2002 roku, powiadomił, że nie wyraża zgody na propozycję Przewodniczącego KRRiT o zaliczeniu kwoty 6 715 tys. zł na poczet odsetek. Kierownik Urzędu stwierdził, że Urząd dokonał wpłaty pełnej należności z tytułu abonamentu za 2001 rok. Jednocześnie poinformował Przewodniczącego KRRiT, że należności z tytułu abonamentu za 2002 rok będą regulowane sukcesywnie, w miarę możliwości finansowych w Państwowym Funduszu Kombatantów.

26 czerwca 2002 roku, zgodnie z uchwałą KRRiT Nr 312/2002 z 11 czerwca 2002 roku, do spółek publicznej radiofonii i telewizji przekazano pozostałą kwotę w wysokości 3 220 tys. zł z tytułu odsetek ustawowych za nieterminową refundację ulg kombatantów zwolnionych od opłat abonamentowych w latach 2000-2001.

Przewodniczący KRRiT w piśmie z 16 lipca 2002 roku, skierowanym do Ministra-Kierownika Urzędu ds. Kombatantów podtrzymał wcześniejsze stanowisko.

W piśmie z 22 sierpnia 2002 roku Minister-Kierownik Urzędu ds. Kombatantów decyzją KRRiT z 23 kwietnia 2002 roku o zmianach w zapisach ewidencji księgowej polegających na zakwalifikowaniu odsetek ustawowych w kwocie 6 279 tys. zł uznał za niezgodną z prawem.

Urząd ds. Kombatantów jak dotychczas nie uregulował należności z tytułu opłat abonamentowych za 2002 rok.

Rozliczenia i aktualne zadłużenie Urzędu ds. Kombatantów z tytułu opłat abonamentowych przedstawiają poniższe tabele:

Należność za 2000 rok

2000 rok		
Należność brutto	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
Razem		
35.707.500,00	2.320.987,50	33.386.512,50
za I półrocze		
17.953.800,00	1.166.997,00	16.786.803,00
za II półrocze		
17.753.700,00	1.153.990,50	16.599.709,50

Należność za 2001 rok

2001 rok		
Należność brutto	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
Razem		
37.172.520,00	2.416.213,80	34.756.306,20
za I półrocze		
18.869.760,00	1.226.534,40	17.643.225,60
Za II półrocze		
18.302.760,00	1.189.679,40	17.113.080,60

Należność za 2002 rok

2002 rok		
Należność brutto	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
Razem		
39.144.420,00	2.544.387,30	36.600.032,70
Za I półrocze		
19.872.540,00	1.291.715,10	18.580.824,90
Za II półrocze		
19.271.880,00	1.252.672,20	18.019.207,80

Realizacja wpłat przez Urząd ds. Kombatantów w 2000 roku

Rozliczenie za 2000 rok				
Środki za okres	Wpłata środków	100 % wpływów	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
I 2000	w styczniu 2000	3.098.100,00	201.376,50	2.896.723,50
II 2000	w lutym 2000	3.098.100,00	201.376,50	2.896.723,50
III 2000	w marcu 2000	3.098.100,00	201.376,50	2.896.723,50
IV 2000	w kwietniu 2000	3.098.100,00	201.376,50	2.896.723,50
V 2000	w maju 2000	2.780.700,00	180.745,50	2.599.954,50
V 2000	w czerwcu 2000	402.500,00	26.162,50	376.337,50
VI-VII 2000	w sierpniu 2000	4.580.450,00	297.729,25	4.282.720,75
VIII 2000	we wrześniu 2000	790.050,00	51.353,25	738.696,75
VIII 2000	w grudniu 2000	1.342.050,00	87.233,25	1.254.816,75
VIII-IX 2000	w styczniu 2001	3.723.700,00	242.040,50	3.481.659,50
IX-X 2000	w lutym 2001	3.187.800,00	207.205,00	2.980.595,00
X-XI 2000	w marcu 2001	3.285.550,00	213.560,25	3.071.989,75
XI 2000	w kwietniu 2001	401.350,00	26.087,75	375.262,25
XII 2000	w maju 2001	2.862.350,00	186.051,25	2.676.298,75

Realizacja wpłat przez Urząd ds. Kombatantów w 2001 roku

Rozliczenie za 2001 rok				
Środki za okres	Wpłata środków	100% wpływów	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
I 2001	w czerwcu 2001	330.120,00	21.457,80	308.662,20
I-II 2001	w listopadzie 2001	3.218.040,00	209.879,04	3.008.160,96
II-XII 2001	w styczniu 2002	33.592.960,00	2.183.542,40	31.409.417,60
			w tym:	
	*/odsetki za VIII-XII 2000 i za 2001 rok	6.715.468,23	436.505,44	6.278.962,79

*/ wpłata w styczniu 2002 roku kwoty: 31.409.417,60 zł

w tym: kwota: 6.278.962,79 zł określona decyzją Krajowej Rady z 23 kwietnia 2002 roku, jako odsetki za zwłokę za nieterminowe regulowanie opłat w latach 2000-2001 (samodzielna decyzja Krajowej Rady jako wierzyciela).

Realizacja wpłat przez Urząd ds. Kombatantów w 2002 roku

Rozliczenie za 2002 rok				
Środki za okres	Wpłata środków	100 % wpływów	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
2002 rok	brak wpłat ze strony Urzędu ds. Kombatantów			

Zadłużenie Urzędu ds. Kombatantów z tytułu abonamentu

Okres zaległości	100% wplywów	Prowizja dla „PP”	Należność dla KRRiT
X/2001	674.845,46	43.864,96	630.980,50
XI/2001	2.980.162,77	193.710,58	2.786.452,19
XII/2001	3.060.460,00	198.929,90	2.861.530,10
Razem za 2001 rok x)	6.715.468,23	436.505,44	6.278.962,79
I półrocze 2002 roku	19.872.540,00	1.291.715,10	18.580.824,90
II półrocze 2002 roku	19.271.880,00	1.252.672,20	18.019.207,80
Razem za 2002 rok	39.144.420,00	2.544.387,30	36.600.032,70
Ogółem	45.859.888,23	2.980.892,74	42.878.995,49

x) jako konsekwencja decyzji Krajowej Rady z 23.04.2002 r.

Z chwilą dokonania wpłaty przez Urząd ds. Kombatantów, Dyrekcje Okręgu Poczty – zgodnie z art. 49 ust. 4 ustawy o radiofonii i telewizji winny naliczyć ustawowe odsetki za zwłokę za nieterminowe przekazanie środków należnych za 2001 i 2002 rok.

W związku z wejściem w życie ustawy z 11 października 2002 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych kombatanci oraz inne osoby uprawnione na podstawie ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego z dniem 1 stycznia 2003 roku utracili prawo do zwolnienia od opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych. Dotychczasowe świadczenia wynikające z tzw. ustawy kombatanckiej, w tym zwolnienie z opłat abonamentowych, zostały zastąpione dodatkiem kompensacyjnym, który wynosi 15% dodatku kombatanckiego miesięcznie.

Ustawa z 11 października 2002 roku powstała z inicjatywy Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, a jej projekt nie był przez Krajową Radę opiniowany. W związku z powyższym, jeszcze w IV kwartale ubiegłego roku, po wcześniejszych uzgodnieniach z Centralnym Zarządem Poczty Polskiej i Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych powinien zamieścić stosowne ogłoszenie publiczne.

W związku z ustawą z 11 października 2002 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozporządzeniem z dnia 14 stycznia 2003 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat abonamentowych uchyliła stosowne przepisy dotyczące kombatantów i innych osób represjonowanych. Kombatanci oraz inne osoby represjonowane, jeśli nie przedstawią w urzędzie pocztowym odpowiednich dokumentów uprawniających do zwolnienia od opłat rtv z innego tytułu np. z racji ukończenia 75 lat życia, inwalidztwa itp. zobowiązani są do wnoszenia opłat abonamentowych.

Od 1 stycznia 2003 roku Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych nie będzie dokonywał refundacji zwolnień kombatantów od opłat abonamentowych z Państwowego Funduszu Kombatantów. Wejście w życie ustawy z 11 października 2002 roku nie zwalnia jednak Urzędu ds. Kombatantów z obowiązku uregulowania zaległych płatności z tytułu refundacji opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych za nieterminowe przekazywanie opłat abonamentowych za okres: październik 2001 - grudzień 2002 roku.

8.20 Na podstawie art. 51 ustawy o radiofonii i telewizji kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister

właściwy ds. łączności. Jednostką organizacyjną ministra uprawnioną do przeprowadzania kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na podstawie rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 roku w sprawie kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych jest Przedsiębiorstwo Państwowe Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”.

Z rozliczeń z Rejonowymi Urzędami Poczty wynika, że w 2002 roku nastąpił wzrost wpływów zasilających rachunek KRRiT z tytułu kar za używanie nie zarejestrowanych odbiorników radiowych i telewizyjnych, w porównaniu do lat poprzednich, co ilustruje poniższa tabela.

w zł

ROK	Wpływy pobrane przez jednostki Poczty Polskiej (brutto)	Wpływy przekazane na rachunek KRRiT (netto)	Wpływy pobrane przez Poczczę Polską z tyt. kar za używanie nie zarejestrowanych odbiorników rtv (brutto)	Wpływy z tytułu używania nie zarejestrowanych odbiorników rtv przekazane do KRRiT (netto)	% kol. 4 : 2	% kol. 5 : 3
1	2	3	4	5	6	7
1994	475 153 163,68	442 832 862,36	26 279,70	13 139,87	0,00553%	0,00297%
1995	576 883 990,73	535 800 359,27	23 612,75	11 806,38	0,00409%	0,00220%
1996	692 502 075,31	644 027 026,33	3 040,50	1 520,25	0,00042%	0,00024%
1997	758 511 719,18	706 920 670,72	21 916,80	10 958,40	0,00289%	0,00155%
1998	835 039 832,03	778 252 354,41	11 234,90	5 617,45	0,00135%	0,00072%
1999	872 049 544,62	814 493 160,14	4 175,10	2 087,56	0,00048%	0,00025%
2000	885 598 131,39	828 033 685,56	1 555,50	777,75	0,00018%	0,00009%
2001	923 401 645,02	863 377 398,22	5 650,50	2 825,25	0,00061%	0,00033%
2002	999 813 482,46	934 770 616,65	126 419,03	63 209,51	0,01264%	0,00676%

Jednocześnie z uwagi na wysokość kwoty wpływów zainkasowanych z tego tytułu należy stwierdzić, że w praktyce Rejonowe Urzędy Poczty nie wywiązują się z ustawowej powinności przeprowadzania kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Z dokumentów rozliczeniowych wynika, że kontrole wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników prowadzone są jedynie przez Rejonowy Urząd Poczty w Skierniewicach. Przewodniczący KRRiT powiadomił o tym fakcie Ministra Infrastruktury.

Z informacji uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej wynika, że w analizowanym okresie we wszystkich 78 Rejonowych Urzędach Poczty była zatrudniona następująca liczba kontrolerów:

- 1994 rok - 119
- 1995 rok - 61
- 1996 rok - 21
- 1997 rok - 64
- 1998 rok - 56

- 1999 rok - 55
- 2000 rok - 32
- 2001 rok - 32
- 2002 rok - 30

8.21 W 2001 roku wynagrodzenie umowne dla jednostek Poczty Polskiej wynosiło 6,5% od zainkasowanych wpływów a opłat abonamentowych i odsetek za zwłokę, tj. na poziomie ustalonym w podpisanym 8 lipca 2002 roku Aneksie nr 8 do umowy z 13 maja 1994 roku zawartej pomiędzy Poczta Polska a Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

31 maja 2001 roku Przewodniczący Krajowej Rady złożył Dyrektorowi Generalnemu Poczty Polskiej propozycję ustalenia wskaźnika prowizji na 2002 rok na poziomie 6,1% od zainkasowanych wpływów.

Dyrektor Generalny Poczty Polskiej poinformował Przewodniczącego Krajowej Rady, że wyjściowa propozycja ze strony Poczty Polskiej do podjęcia negocjacji w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia umownego na 2002 rok kształtuje się na poziomie 6,8% od zainkasowanych wpływów. Do tej propozycji, tak jak w poprzednich latach nie załączono uzasadnienia ekonomiczno-finansowego ani merytorycznego. W 2002 roku dalsze negocjacje na temat wysokości wskaźnika prowizji prowadzone były przez członków Krajowej Rady.

Jak dotychczas nie została uzgodniona i ustalona wysokość prowizji za usługi świadczone przez jednostki Poczty Polskiej w 2002 oraz 2003 roku.

8.22 11 grudnia 2002 roku Przewodniczący KRRiT zwrócił się do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Infrastruktury z wnioskiem o spowodowanie zmian zapisów rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 r. wprowadzającego rejonizację wnoszenia opłat abonamentowych. Krajowa Rada postuluje, by Poczta Polska dostosowała zasady wnoszenia opłat abonamentowych do potrzeb abonentów uwzględniając aktualne warunki techniczne i informatyczne i stworzyła możliwość dokonywania opłat w dowolnie wybranym urzędzie pocztowym.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury poinformował Przewodniczącego KRRiT, że wniosek przekazał Dyrektorowi Generalnemu Poczty Polskiej. Poczta Polska aktualnie dokonuje analizy różnych wariantów wprowadzenia proponowanej zmiany. Stanowisko Ministra Infrastruktury w tej sprawie zostanie przekazane KRRiT po otrzymaniu opinii Poczty Polskiej.

Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych

8.23 W związku z przepisem zawartym w art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada korygowała postanowienia dotyczące zasad umarzania i rozkładania na raty zaległości w opłatach abonamentowych zgodnie z rozporządzeniem KRRiT z 27 czerwca 1996 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Dotychczas Krajowa Rada dokonała trzech zmian powyższego rozporządzenia, zawartych w:

- rozporządzeniu z 14 stycznia 1997 roku,
- rozporządzeniu z 25 czerwca 1997 roku,
- rozporządzeniu z 17 grudnia 1997 roku.

W celu wykonania ustawowych powinności Krajowa Rada na wniosek jednostek Poczty Polskiej umarza zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w przypadku gdy:

- niemożliwe jest ustalenie dłużnika lub jego adresu,
- dłużnik nie posiada majątku, z którego można uzyskać należności.

Jednostki Poczty Polskiej przekazują do Krajowej Rady raz na kwartał wniosek o umorzenie sumy zaległych opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych wraz z imiennym wykazem dłużników i wskazaniem przyczyny braku możliwości ściągnięcia poszczególnych kwot.

Na uzasadniony wniosek dłużnika Krajowa Rada w wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy gospodarcze lub społeczne, może umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w przypadkach innych niż wyżej wymienione.

Na wniosek Poczty Polskiej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2002 roku przyjęła 16 uchwał w sprawie umorzenia zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 2 471 150,03 zł.

W latach 1996-2002 Krajowa Rada na wniosek jednostek Poczty Polskiej podjęła uchwały o umorzeniu zaległości w opłatach abonamentowych

na łączną kwotę 19 529 567,88 zł

z tego w:

- 1996 roku 82 666,83 zł
- 1997 roku 7 119 513,08 zł
- 1998 roku 3 687 164,73 zł
- 1999 roku 4 188 893,03 zł
- 2000 roku 829 278,26 zł
- 2001 roku 1 150 901,92 zł
- 2002 roku 2 471 150,03 zł

W 2002 roku rozpatrzono 6 345 wniosków abonentów-dłużników (w tym 1 137 wniosków z 2001 roku). Pozytywnie rozpatrzono 6 295 wniosków dotyczących umorzenia

zaległości w płatności opłat abonamentowych (5 113 wniosków) i rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych (1 182 wniosków). Natomiast 50 wniosków rozpatrzono negatywnie.

Skutki finansowe 49 uchwał Krajowej Rady przyjętych w 2002 roku w sprawie umorzenia zaległości w płatnościach abonamentowych i odsetek ustawowych wynoszą łącznie 2 044 230,54 zł. Na raty rozłożono zaległości w łącznej kwocie 480 122,84 zł.

W latach 1996-2002 Krajowa Rada, po rozpatrzeniu udokumentowanych wniosków abonentów, umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych

na łączną kwotę: **6 696 532,05 zł**

z tego:

- 1996 rok 42 729,49 zł
- 1997 rok 361 867,67 zł
- 1998 rok 758 921,31 zł
- 1999 rok 906 469,31 zł
- 2000 rok 1 018 562,29 zł
- 2001 rok 1 563 751,44 zł
- 2002 rok 2 044 230,54 zł

oraz rozłożyła na raty zaległości w opłatach abonamentowych

w łącznej kwocie **1 912 541,67 zł**

z tego:

- 1996 rok 12 140,60 zł
- 1997 rok 177 588,36 zł
- 1998 rok 298 718,85 zł
- 1999 rok 232 429,71 zł
- 2000 rok 238 978,34 zł
- 2001 rok 472 562,97 zł
- 2002 rok 480 122,84 zł

Z informacji uzyskanych z Rejonowych Urzędów Poczty wynika, że abonenci, którym Krajowa Rada w 2002 roku rozłożyła na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych rtv, do końca ubiegłego roku wpłacili środki w łącznej wysokości 98 956,17 zł, to jest ok. 20,6% należnej kwoty.

W latach 1996-2002 KRRiT umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych (wraz z odsetkami)

na łączną kwotę: 26 226 099,93 zł

z tego w:

- 1996 roku 125 396,32 zł
- 1997 roku 7 481 380,75 zł
- 1998 roku 4 446 086,04 zł

1999 roku	5 095 362,34 zł
2000 roku	1 847 840,55 zł
2001 roku	2 714 653,36 zł
2002 roku	4 515 380,57 zł

Kwota umorzonych w 2002 roku zaległości w opłatach abonamentowych w wysokości 4.515,4 tys. zł stanowiła około 0,49% środków przekazanych w 2002 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej tj. 916 032 tys. zł.

Korespondencja związana z opłatami abonamentowymi

8.24 W 2002 roku wpłynęło 17 856 listów w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 15 259 osób:

- 16 998 dotyczyło umorzenia lub rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych,
- 101 dotyczyło czasowego lub stałego zwolnienia od opłat abonamentowych,
- 353 dotyczyło zwrotu dokonanych opłat abonamentowych,
- 355 zawierało prośbę o udzielenie informacji m.in. na temat prawnej interpretacji zapisów ustawy o radiofonii i telewizji,
- 49 zawierało prośbę o udzielenie informacji na temat konieczności wnoszenia opłat abonamentowych przez abonentów korzystających z telewizji kablowej lub satelitarnej oraz sporów z pocztą.

W 2002 roku udzielono 14 565 odpowiedzi na wystąpienia abonentów.

Informacja o stanie abonentów radiowych i telewizyjnych

8.25 Stan abonentów używających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne - na dzień 31 grudnia 2002 roku (według danych uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej) przedstawia się następująco:

- abonenci radiowi 9 199 488
(abonenci używający odbiorniki radiowe i telewizyjne oraz wyłącznie odbiorniki radiowe)

- abonenci telewizyjni 8 953 407
(abonenci używający telewizor, bądź odbiornik radiowy i telewizor)

natomiast na dzień 31 grudnia 2001 roku stan ten wynosił odpowiednio:

- abonenci radiowi 9 219 471
- abonenci telewizyjni 8 968 700

W 2002 roku w porównaniu do 2001 roku nastąpił spadek ogólnego stanu zarejestrowanych abonentów radiowych o 19 983, czyli o 0,22 % oraz spadek ogólnego stanu abonentów telewizyjnych o 15 293 tj. również o 0,17%.

Stan abonentów, którzy używają wyłącznie zarejestrowany odbiornik radiowy w 2002 roku, w porównaniu do 2001 roku przedstawia się następująco:

	2001 rok	2002 rok
- abonenci ogółem używający wyłącznie odbiornik radiowy	250 771	246 081
z tego:		
- na wsi	79 041	76 248
- w mieście	171 730	169 833

Zjawisko spadku stanu abonentów obserwuje się w każdym roku. Najwyższy spadek stanu abonentów miał miejsce w 1995 roku, w chwili rozpoczęcia działalności nadawców sieci kablowych. Mimo wielu wyjaśnień ze strony KRRiT (informacje na antenie radia i telewizji, komunikaty w prasie, informacje na stronach internetowych KRRiT), wielu abonentów uważa, iż należy wносить tylko opłatę na rzecz telewizji kablowej, która ma większą ofertę programową.

Obowiązek rejestrowania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych spoczywa na posiadaczu radia lub telewizora, a więc na osobie, która faktycznie korzysta z odbiorników, lecz wcale nie musi być właścicielem rejestrowanego sprzętu. Jeśli kto inny jest właścicielem, a kto inny posiadaczem odbiornika, to obowiązek zarejestrowania odbiornika spada na osobę, która faktycznie go używa. Zdarza się, że w jednej rodzinie jest kilka odbiorników radiowych i telewizyjnych. W takim przypadku obowiązek rejestracji jest spełniony, jeśli zgłoszono do rejestracji jeden odbiornik radiowy i jeden telewizyjny. Wówczas nie ma też potrzeby odrębnego rejestrowania odbiorników radiowych używanych w samochodach. Warunkiem jest jednak, że samochód z radiem stanowi własność jednej z osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

Jeśli w jednym lokalu zamieszkują dwie rodziny prowadzące odrębne gospodarstwa domowe, to rejestracja sprzętu winna być dokonana przez każdą rodzinę oddzielnie.

Przedsiębiorstwa, spółki, zakłady pracy itp. zobowiązane są do rejestrowania i wnoszenia opłat za każdy używany odbiornik radiowy i telewizyjny, z radiami w samochodach włącznie.

Wśród abonentów używających zarejestrowane odbiorniki telewizyjne lub radiofoniczne wyodrębnią się dwie grupy abonentów:

- uiszczających opłaty abonamentowe,
- zwolnionych od opłat.

Zmiany w stanie na dzień 31 grudnia wśród abonentów używających wyłącznie odbiorniki radiofoniczne w latach 2001 - 2002 przedstawiają się następująco:

	2001 rok	2002 rok	%
Abonenci radiowi	250 771	246 081	98,1
z tego:			
a/ uiszczający pełne opłaty	159 628	154 255	96,6
b/ zwolnieni od opłat	91 143	91 826	100,7

Zmiany w stanie abonentów używających telewizor i radiodbiornik w analizowanym okresie przedstawiają się następująco:

	2001 rok	2002 rok	%
Abonenci „telewizyjni”	8 968 700	8 953 407	99,8
z tego:			
a/ uiszczający pełne opłaty	6 415 643	6 299 561	98,2
b/ zwolnieni od opłat	2 553 057	2 653 846	103,9

W 2002 roku w porównaniu do 2001 roku zaobserwowano wzrost liczby abonentów, którzy skorzystali ze zwolnień od opłat.

Na wzrost stanu abonentów korzystających ze zwolnienia z opłat miały wpływ między innymi decyzje wydane przez KRRiT, w zakresie zwolnienia od opłat osób pobierających stały zasiłek z opieki społecznej, jak również wprowadzony w 1995 roku przepis zwalniający od opłat osoby, które ukończyły 75 rok życia.

W wyniku błędnej interpretacji przepisów prawnych ze strony pracowników „Poczty Polskiej” abonenci korzystający z zasiłku wyrównawczego również otrzymują zwolnienie do korzystania z bezpłatnego abonamentu. Mimo wielokrotnych wyjaśnień i interpretacji ze strony Biura KRRiT nadal zdarzają się przypadki uzyskiwania zwolnień od opłat na podstawie zaświadczenia o pobieraniu stałego zasiłku wyrównawczego.

Na wzrost stanu abonentów korzystających ze zwolnienia z opłat abonamentowych ma wpływ również fakt prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego z osobą, która ukończyła 75 rok życia. Abonenci dokonują przerejestrowania odbiorników na uprawnionego do zwolnienia od opłat członka rodziny.

Należy podkreślić, że osoby zwolnione od uiszczania opłat za używanie odbiorników radiofonicznych bądź telewizyjnych nie są aktualnie zwolnione od obowiązku rejestrowania użytkowanych odbiorników.

Grupa zarejestrowanych abonentów zwolnionych od wnoszenia opłat w 1994 roku stanowiła 11,7 % abonentów radiowych ogółem, w 1995 roku 14,7 %, w 1996 roku 17,2 %, w 1997 roku 19,3 %, w 1998 roku aż 20,5 %, w 1999 roku już 21,8%, w 2000 roku 27,4%, w 2001 roku 28,7%, natomiast w 2002 roku aż 29,8%.

W grupie abonentów telewizyjnych udział ten przedstawia się następująco: w 1994 roku - 11,5 %, w 1995 roku 14,5 %, w 1996 roku 17,0 %, w 1997 roku 19,0 %, w 1998

roku 20,3 %, w 1999 roku 21,5%, w 2000 roku 27,1 %, w 2001 roku 28,5% natomiast w 2002 roku 29,6%.

Aktualnie obowiązujące przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji uniemożliwiają ściąganie należności z tytułu zaległości w opłatach abonamentowych w drodze postępowania egzekucyjnego i kierowanie tytułów wykonawczych do urzędów skarbowych. Ten stan prawny powoduje, że począwszy od 1996 roku systematycznie rośnie liczba abonentów zalegających z opłatami abonamentowymi i wnoszących opłaty abonamentowe z opóźnieniem.

Liczba abonentów zalegających z opłatami za używanie odbiorników według stanu na dzień 31 grudnia 2002 roku wyniosła 895 387 osób, to jest aż 13,9% liczby abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki i uiszczających opłaty abonamentowe.

Ogólna kwota z tytułu zaległych opłat abonamentowych na dzień 31 grudnia 2002 roku wynosi blisko 299,0 mln zł brutto.

Według danych uzyskanych z Centralnego Zarządu Poczty Polskiej, ogólny stan kombatantów na dzień 31 grudnia 2002 roku, w porównaniu do poprzednich lat wynosi:

ROK	Liczba kombatantów posiadających zarejestrowane odbiorniki na dzień 31 grudnia	
	radiowe	telewizyjne
1996	509 197	503 591
1997	415 300	411 328
1997/1996	81,6%	81,7%
1998	403 941	400 060
1998/1997	97,3%	97,3%
1999	397 817	394 193
1999/1998	98,5%	98,5%
2000	379 106	375 643
2000/1999	95,3%	95,3%
2001	367 354	363 959
2001/2000	96,9%	96,9%
2002	362 710	359 424
2002/2001	98,7%	98,8%
2002/1996	71,2%	71,4%

Kombatanci, mimo iż są zwolnieni od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych powinni być zaliczeni do grupy abonentów uiszczających opłaty rtv gdyż opłaty wnosi Urząd do spraw Kombatantów.

Jednakże w przypadku, gdy abonent-kombatant ukończy 75 rok życia, bądź zostanie zakwalifikowany ze względu na stan zdrowia do inwalidów I grupy, wówczas zaliczany jest do grupy abonentów zwolnionych z opłat, a Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych nie dokonuje refundacji.

W związku z sytuacją jaka zaistniała w latach 2000 - 2002 roku (wielomiesięczne opóźnienia ze strony Urzędu do spraw Kombatantów w zakresie przekazywania na rachunek KRRiT należnych środków finansowych z tytułu refundacji ulg za kombatantów-abonentów, de facto wystąpił brak tych środków w 2001 i 2002 roku) w przedstawionej informacji o stanie abonentów za 2002 rok i dla celów porównawczych również za 2001 rok, kombatantów

wykazano jako grupę abonentów zwolnionych od opłat - podobnie jak inwalidów I grupy, niewidomych, czy głuchych.

W związku z wejściem ustawy z 11 października 2002 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych kombatanci oraz inne osoby uprawnione na podstawie ustawy z 24 stycznia 1991 roku od 1 stycznia 2003 roku utracili prawo do zwolnienia od opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych. Osoby te, jeśli nie przedstawią w urzędzie pocztowym odpowiednich dokumentów uprawniających je do zwolnienia od opłat z innego tytułu np. z racji ukończenia 75 lat życia, inwalidztwa itp. zobowiązane są do wnoszenia opłat abonamentowych.

IX. SKARGI I INTERWENCJE

Skargi dotyczące programów nadawców publicznych

„Telewizja Polska” S.A.

9.1 W 2002 roku, podobnie jak i w roku poprzednim nadal obserwowano tendencję wzrostu ilości skarg na łamanie zasad profesjonalizmu i obiektywizmu w programach telewizji publicznej. Spośród 370 pism (podpisanych przez 697 osób), dotyczących programów TVP S.A. wiele odnosiło się do programów informacyjnych. Wzrosła liczba protestów związanych z uchylaniem się TVP od wypełniania misji publicznej, obowiązku rozwijania kultury, nauki, oświaty ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku kulturalnego i artystycznego, a także umacniania rodziny, kształtowania postaw obywatelskich i patriotycznych. W porównaniu z 2001 rokiem wzrosła też liczba protestów dotyczących audycji publicystycznych oraz audycji adresowanych do dzieci i młodzieży. Brak rzetelności, profesjonalizmu, stronniczość, manipulację, łamanie zasady bezstronności, czy norm dobrego obyczaju zarzucali nadawcom przedstawiciele rządu, klubów parlamentarnych, partii politycznych, pełnomocnicy sztabów wyborczych, przedstawiciele organizacji społecznych, samorządowych, a także osoby prywatne.

9.2 Indywidualne interwencje w sprawach programowych TVP S.A. podejmował Członek KRRiT Jarosław Sellin, informując o nich Krajową Radę na posiedzeniach i inicjując dyskusję wokół kilku z nich. W sumie w okresie od 1 stycznia 2002 roku do 28 lutego 2003 roku Członek KRRiT Jarosław Sellin wysłał w tych sprawach 15 listów do Prezesa TVP S.A. Roberta Kwiatkowskiego. Na jeden z listów z 6 lutego bieżącego roku w sprawie marginalizacji opozycji w programach informacyjnych i publicystycznych w TVP w 2002 roku, nie otrzymał jeszcze odpowiedzi (stan z 24 marca 2003 roku). Pozostałe listy dotyczyły m.in.:

- zlekceważenia informacji o uniewinnieniu przez Sąd Najwyższy działaczy antykomunistycznego „Ruchu”, skazanych w 1971 roku na wieloletnie więzienie;

- marginalizowania obecności polityków opozycji w programie „Monitor Wiadomości” począwszy od wyborów parlamentarnych w 2001 roku;
- pominięcia informacji o kredycie, który zaciągnął Premier Leszek Miller w banku należącym do Aleksandra Gudzowatego;
- pominięcia informacji o nieprawdziwości zarzutów, jakie sama TVP S.A. rozpowszechniła na temat rzekomego finansowania kampanii prezydenckiej Mariana Krzaklewskiego przez PKN Orlen;
- lansowania kandydata SLD na prezydenta Warszawy Marka Balickiego w programach studyjnych;
- zaangażowania red. Andrzeja Kwiatkowskiego w samorządową kampanię wyborczą;
- faworyzowania kandydata SLD na prezydenta Poznania Sławomira Pietrasa w lokalnym ośrodku TVP S.A..

9.3 Przykładami skarg złożonych przez przedstawicieli administracji publicznej są m.in. interwencje:

- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury p. Rafał Skąpski przekazał skierowaną do Prezesa Rady Ministrów interpelację posła Stanisława Papieża w sprawie obecności przemocy w mediach publicznych oraz środków zapobiegawczych w celu wyeliminowania tych zjawisk. Przewodniczący KRRiT przekazał na wniosek Ministra Kultury informacje dotyczące odpowiedzi na interpelację poselską.
- Wiceprezes Rady Ministrów p. Marek Pol, przewodniczący Unii Pracy złożył skargę w związku z pominięciem stanowiska Unii Pracy w sprawie zakończenia negocjacji z Unią Europejską (Szczyt Kopenhaski). Stanowisko Unii Pracy przyjęte zostało 14 grudnia 2002 roku podczas obrad Rady Krajowej UP. Wicepremier Marek Pol podkreślił, że TVP S.A. podała stanowiska wszystkich innych, poza UP, partii politycznych w sprawie zakończenia negocjacji z Unią Europejską. Nadawca przyznał się do popełnienia błędu, zgodził się z protestem i stwierdził, że stało się to wskutek niedopatrzenia, a nie ze złej woli wydawców „Wiadomości”, którzy na swoją obronę przytaczali, że stanowisko Unii Pracy było identyczne ze stanowiskiem partnera koalicyjnego - SLD. Nadawca przyznał, że w dzienniku powinny znaleźć się stanowiska SLD i UP. Z tego powodu kierownictwo „Wiadomości” otrzymało upomnienie. Nadawca złożył ponadto zapewnienie, że podobne zdarzenia nie będą miały miejsca.
- Zastępca Prokuratora Generalnego, Prokurator Krajowy p. Karol Napierski przekazał Krajowej Radzie treść interpelacji p. Magdaleny Banaś, posła na Sejm RP. Interpelacja ta dotyczy drastyczności audycji pt. „Zabić go” wyemitowanej w I programie TVP S.A. Przewodniczący KRRiT przekazał stanowisko Zastępcy Prokuratora Generalnego, w którym zwraca się z wnioskiem o rozważenie argumentów przedstawionych przez nadawcę. Zdaniem TVP S.A. film porusza wiele problemów dotyczących resocjalizacji więźniów. Audycja była oznaczona czerwonym kwadratem, a więc jako przeznaczona dla widzów dorosłych. Słowa powszechnie uważane za wulgarne i obraźliwe były w większości wypikowane. Nadawca podkreślił również konieczność zajęcia się problemami więziennictwa w Polsce zarówno przez organy państwowe jak i przez media.

- Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Sekretarz Stanu p. Marek Wagner przekazał wystąpienie przedstawicieli Ligi Polskich Rodzin, dotyczące m.in. równego dostępu do mediów zarówno entuzjastów, jak i przeciwników Unii Europejskiej. Krajowa Rada przygotowała informację dotyczącą sposobu relacjonowania w programach TVP 1, TVP 2, Polsat, TVN i TVN24 Szczytu Unii Europejskiej w Kopenhadze 13 – 14 grudnia 2002 roku.

Informacje dotyczące sposobu relacjonowania Szczytu Unii Europejskiej w Kopenhadze znajdują się w rozdziale II w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

9.4 Wystąpienia dotyczące programów informacyjnych i publicystycznych nadawanych w TVP S.A. złożyli również przewodniczący klubów parlamentarnych, związków zawodowych, ich rzecznicy prasowi i przedstawiciele samorządu.

- Przewodniczący Klubu Parlamentarnego SLD p. Jerzy Jaskiernia, oraz Przewodniczący Klubu Parlamentarnego UP p. Janusz Lisak, skierowali wystąpienie w sprawie udziału przedstawicieli partii politycznych w audycji pt. „Forum”. W tej sprawie przewodniczący klubów parlamentarnych skierowali również bezpośrednią korespondencję do Zarządu TVP S.A., który zgodnie z przepisami rozporządzenia KRRiT z 18 września 2001 roku w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych, podejmuje decyzje dotyczące podziału czasu antenowego pomiędzy uprawnione partie polityczne, proporcjonalnie do liczby uzyskanych głosów w wyborach do Sejmu. Nadawcy publiczni tworzą i rozpowszechniają audycje w konsultacji z pełnomocnikami ugrupowań politycznych. Statutowe władze SLD i UP, jeżeli nie chcą być reprezentowane w tych audycjach przez jednego przedstawiciela, powinny podjąć stosowne decyzje i powiadomić o zmianie sposobu wykorzystania czasu antenowego. W związku z wnioskiem złożonym do Trybunału Konstytucyjnego przez Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowa Rada przyjęła uchwałę o uchyleniu rozporządzenia z 18 września 2001 roku i rozpoczęła prace nad przygotowaniem nowych regulacji.
- Sekretarz NKW PSL poseł p. Jan Bury, przekazał treść wystąpienia skierowanego do prezesa TVP S.A., dotyczącego zaprzestania w sierpniu 2002 roku emisji audycji pt. „Forum”. Przewodniczący KRRiT podkreślił, że zawieszenie w okresie wakacyjnym emisji tych audycji to działanie przyjęte jako zwyczaj, na który zgodziła się większość przedstawicieli partii politycznych. Skoro jednak pojawiły się skargi, można sądzić, że w przyszłym roku nadawcy publiczni będą uwzględniać argumentację przedstawioną w imieniu NKW PSL.

Informacje w tej sprawie znajdują się w rozdziale I „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

- Rzecznik prasowy, poseł Prawa i Sprawiedliwości p. Adam Bielan, przekazał treść wystąpienia skierowanego do prezesa TVP S.A. dotyczącego braku relacji z konferencji prasowej PiS w „Panoramie” i „Teleexpressie” 31 sierpnia 2002 roku. Nadawca poinformował, że informacja z konferencji prasowej PiS w tym dniu ukazała się w głównym wydaniu „Wiadomości” i dodał, że kierownicy redakcji „Panoramy,, i „Teleexpressu” zostali zapoznani z treścią wystąpienia PiS.

- Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Samoobrona RP p. Andrzej Lepper, skierował wystąpienie dotyczące dyskryminowania przedstawicieli Klubu w programach TVP S.A. i PR S.A. Nadawcy publiczni przedstawili wyjaśnienia poparte danymi statystycznymi, z których nie wynika, by wypowiedzi przedstawicieli Samoobrony RP były pomijane.

9.5 W porównaniu z rokiem ubiegłym wzrosła też ilość wystąpień dotyczących programów dokumentalnych i historycznych oraz reportaży nadawanych w TVP S.A. Więcej niż w latach minionych było wystąpień dotyczących wypełniania przez TVP S.A. misji nadawcy publicznego. W tej kwestii list otwarty skierowali m.in. członkowie Związku Kompozytorów Polskich. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji od lat zabiega o należne miejsce dla muzyki poważnej w mediach publicznych. Wspiera działalność orkiestr (Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestry Kameralnej AMADEUS w Poznaniu, Polskiej Orkiestry Radiowej i Chóru Polskiego Radia w Krakowie) przeznaczając środki z podziału wpływów abonamentowych.

Na problem kształtowania przez TVP S.A. postaw obywatelskich, patriotycznych, prorodzinnych i prospołecznych oraz poszanowania uczuć religijnych, uwzględniania potrzeb mniejszości narodowych i związków wyznaniowych, zwracali uwagę parlamentarzyści, przedstawiciele organizacji i osoby prywatne. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień:

- Poseł Krzysztof Jurgiel skierował wystąpienie dotyczące zmiany godziny emisji audycji „Pod Twoją obronę” (OTVP Białystok). Nadawca wyjaśnił, że istnieje konieczność uwzględnienia potrzeb ludności wyznania prawosławnego. Do godzin niedzielnych liturgii muszą być dostosowane godziny emisji audycji religijnych. Nadawca w wyjaśnieniach dotyczących zmian czasu nadawania audycji religijnych w OTVP S.A. Białystok powołał się na uzgodnienia poczynione w tej kwestii z hierarchami obu kościołów.
- Prezes Polskiego Związku Głuchych p. Kazimierz Diehl, wystąpił o zwiększenie dostępu do programów TVP S.A. dla osób niesłyszących. Przewodniczący KRRiT zwrócił się do nadawcy z prośbą o rozważenie możliwości pozytywnego załatwienia sprawy. Nadawca poinformował KRRiT, że została podjęta decyzja o znacznym zwiększeniu (z 50 do 70 miesięcznie) audycji nadawanych dla osób niesłyszących, m.in. przekazów z napisami w czasie rzeczywistym.
- Polska Federacja Ruchów Obrony Życia, a także osoby prywatne skierowały skargę, dotycząca materiału pt. „Opinie o aborcji” wyemitowanego 20 listopada 2002 roku w wydaniu głównym „Wiadomości”. W związku z tą skargą została przeprowadzona analiza, która wykazała, że materiał informacyjny nie stanowił rzeczowej prezentacji wyników sondażu na temat „Opinie o prawie do aborcji” przeprowadzonego przez CBOS między 10 a 14 października 2002 roku. Materiał, z założenia informacyjny, miał charakter sensacyjny. Konsekwentnie budowano poczucie zagrożenia wiążąc je z kształtem obecnie obowiązującej ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży. Podczas posiedzenia 14 stycznia 2003 roku KRRiT zapoznała się z wynikami analizy i przekazała je prezesowi TVP S.A.
- wystąpienie indywidualne dotyczące wyemitowania w wydaniu głównym „Wiadomości” 18 września 2002 roku w niewłaściwym świetle tradycyjnego modelu związków małżeńskich. Według autora skargi informacja została przedstawiona jednostronnie z naruszeniem zasady rzetelności dziennikarskiej. Zarzut dotyczył preferowania związków nieformalnych kosztem związków małżeńskich. Przewodniczący KRRiT zwrócił się do

prezesa Zarządu Spółki „Telewizja Polska” S.A. o przestrzeganie ustawowych obowiązków dotyczących rzetelnej i wszechstronnej informacji w celu realizacji tych zadań, które w szczególności służą umacnianiu rodziny.

- Kierownik Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych p. Jan Turski, skierował wystąpienie dotyczące zaniechania przez TVP S.A. 8 maja 2002 roku relacji z obchodów 57 rocznicy zakończenia II wojny światowej oraz relacji ze spotkania premiera Leszka Millera z grupą kombatantów. Nadawca przyznał, że w głównym wydaniu „Wiadomości” nie było informacji rocznicowych, ponieważ zostały one przekazane w innych audycjach informacyjnych. Przewodniczący KRRiT skierował do prezesa TVP S.A. wystąpienie, w którym zwrócił uwagę na ustawowy obowiązek kształtowania postaw patriotycznych i obywatelskich.
- Wiceprezes Zarządu Okręgu Śląskiego Światowego Związku Żołnierzy AK porucznik Irena Kasprzykiewicz, skierowała wystąpienie dotyczące obrazy uczuć narodowych w serialu pt. „Badziewiakowie” /odcinek pt. „Pomnik”, emisja 15 lipca 2002 roku w OTVP Katowice/. Przewodniczący KRRiT skierował do nadawcy wystąpienie stwierdzając, że granice wyznaczające rolę, zadania i obowiązek nadawcy publicznego, nawet po uwzględnieniu konwencji sitcomu, zostały naruszone. Podzielił zarzuty sformułowane w skardze, traktując emisję odcinka „Pomnik” jako naruszenie ustawowych obowiązków nadawcy publicznego oraz zwrócił się o rozważny i odpowiedzialny dobór emitowanych materiałów filmowych.

9.6 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji otrzymywała też skargi, w których poruszano problemy dotyczące ochrony dzieci i młodzieży przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień:

- wystąpienia indywidualne zawierające zarzuty propagowania homoseksualizmu w audycji „Teleranek” /emisja w TVP 1, 23 czerwca 2002 roku/ m.in. poprzez ujawnienie adresu strony internetowej zawierającej treści homoseksualne. Przewodniczący KRRiT skierował do Prokuratury Okręgowej w Warszawie, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Przewodniczący KRRiT wystąpił do prezesa Zarządu TVP S.A. o podjęcie szczegółowej oceny osób, z którymi podejmowana jest współpraca, o dokładne sprawdzanie ich profesjonalnych umiejętności, o wszechstronną analizę ich oferty programowej. Podkreślił ponadto, iż te działania muszą łączyć się z odpowiednio wykorzystywanymi zabezpieczeniami prawnymi, zawartymi w umowach i kontraktach. Zwrócił się o stały, profesjonalny nadzór ze strony kierownictwa Spółki oraz o sprawowanie bezpośredniej kontroli przez osoby odpowiedzialne za poszczególne programy.

Informacje dotyczące tej sprawy znajdują się w rozdziale I „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

- Rzecznik Praw Dziecka p. Paweł Jaros przekazał do wiadomości KRRiT treść wystąpienia do prezesa TVP S.A., w związku z emisją filmu pt. „Paulina full prywatnie” z cyklu „Biuro Ogłoszeń” zawierającego wywiad z prostytutką /emisja TVP 2 11 lipca 2002 roku, o godz. 12.00/. Przewodniczący KRRiT skierował do nadawcy wystąpienie. W odpowiedzi nadawca poinformował o ukaraniu osób odpowiedzialnych za tę emisję.
- Posłowie na Sejm RP p. Hanna Mierzejewska i p. Marek Jurek skierowali wystąpienie w sprawie reklamy przerwyw promującej sieć sklepów Media Markt /emisja TVP 1,

21 listopada 2002 roku, o godz. 18. 45 /. Przewodniczący KRRiT uznał, że emisją tej reklamy, w czasie chronionym nadawca naruszył przepisy ustawy o radiofonii i telewizji i skierował w tej sprawie upomnienie do TVP S.A. Nadawca zaprzestał emisji tych reklam, a KRRiT otrzymała zapewnienie, że w tej postaci kampania reklamowa w przyszłości nie zostanie wznowiona. Reklama ta była emitowana także w Telewizji TVN i Telewizji Polsat. Przewodniczący KRRiT skierował wystąpienia do tych nadawców.

- skarga indywidualna dotycząca drastyczności obrazów ukazanych w audycji publicystycznej pt. „Na żywo” /emisja TVP 1, 5 września 2002 roku o godz. 18.10/. Przewodniczący KRRiT uznał, że przedstawiony w reportażu temat - śmierć z wycieńczenia dwóch osób we wsi Potok był tak wielką tragedią, że niepotrzebne było dodatkowe dręczenie widza zdjęciami ofiar. Ukazanie bardzo drastycznych zdjęć, prawdopodobnie z materiałów operacyjnych organów ścigania, jest przykładem nadmiernego epatowania drastycznością, zwłaszcza że cała tragedia została dokładnie opisana słowami osób biorących udział w audycji. Przewodniczący KRRiT zwrócił się do prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. o wnikliwą analizę i rozważny, odpowiedzialny dobór materiałów filmowych szczególnie w pasmach chronionych.

„Polskie Radio” S.A.

9.7 Ilość skarg dotyczących audycji emitowanych w programach „Polskiego Radia” S.A., jak co roku jest mniejsza w porównaniu z ilością skarg dotyczących audycji telewizji publicznej. Jedynie 18 spośród 72 wystąpień dotyczących „Polskiego Radia” S.A. odnosiło się do treści nadawanych audycji. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień:

- Poseł na Sejm RP p. Anna Sobecka, przekazała do KRRiT treść wystąpienia skierowanego do Prezesa Rady Ministrów, dotyczącego interwencji w związku z emisją w Radiu Pomorza i Kujaw S.A. informacji o proteście przed Szpitalem Dziecięcym w Toruniu. Dziennikarz Radia PIK S.A. nie tylko relacjonował wydarzenia, ale i jednostronnie komentował informację. Nadawca uznał zasadność zarzutu, skierował przeprosiny z powodu tego incydentu ponadto poinformował, że odpowiedzialny za przygotowanie materiału dziennikarz poniósł konsekwencje służbowe.
- Prezes Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego p. Krzysztof Sadowski, zwrócił się do KRRiT z prośbą o interwencję dotyczącą zaprzestania nadawania w III Programie PR S.A. audycji pt. „Trzy kwadransy jazzu”. Nadawca zapewnił, że „Trójka” będzie kontynuować emisję audycji poświęconych muzyce jazzowej i przedstawił szczegółowy wykaz zamierzeń programowych.
- Prezes Zarządu Głównego Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych generał dywizji Wacław Szklarski, zwrócił się z prośbą o zainteresowanie „Polskiego Radia” S.A. problematyką niepodległościową. Generał W. Szklarski zadeklarował również wszechstronną pomoc w przygotowywaniu materiałów rocznicowych m.in. związanych z uroczystościami „Dnia Weterana” oraz „Dnia Wojska Polskiego”. Przewodniczący KRRiT poparł to wystąpienie i zwrócił się do nadawcy o rozważne stanowiska środowisk kombatanckich.

- Mieszkańcy Starachowic zwrócili się do KRRiT z protestem przeciwko zaprzestaniu emisji w programie Radio Kielce S.A. cyklicznej audycji pt. „Ptasie Radio”. W audycji wypowiadali się lekarze i ludzie chorzy, a celem audycji była m.in. pomoc w przewycięzaniu problemów zdrowotnych. Nadawca zapewnił, że audycja nie zniknie z programu rozgłośni, i znajdzie swoje nowe miejsce na antenie.

Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych

9.8 Na program rozpowszechniany przez Telewizję TVN sp. z o.o. wpłynęło łącznie 35 skarg, m.in.:

- w związku z treścią audycji pt. „Big Brother - Bitwa” wpłynęło 10 wystąpień. Dotyczyły one eksponowania przemocy w niektórych odcinkach. Przewodniczący KRRiT nałożył na TVN Sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 300.000 zł. Nadawca złożył od tej decyzji odwołanie do sądu. Trwa postępowanie sądowe.
- b. Minister Zdrowia p. Mariusz Łapiński skierował wystąpienie w sprawie naruszania przez dziennikarzy TVN prawa prasowego i Karty Etycznej Mediów (emisja „Fakty”, 16 kwietnia, 7 maja i 3 czerwca 2002 roku). Podczas posiedzenia 20 czerwca 2002 roku nadawca poinformował KRRiT, że w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia przygotowywał dodatkowe audycje informacyjne dotyczące wyjaśnienia kontrowersji związanych m.in. ze zmianami cen leków.
- Kierownictwo Domu Dziecka nr 2 w Lublinie zwróciło się z prośbą o interwencję w sprawie planowanej emisji reportażu z udziałem jednego z wychowanków. Zdaniem psychologa poziom napięcia wywołany przez udział w audycji źle wpłynie na stan psychiczny wychowanka. Telewizja TVN odstąpiła od zamiaru realizacji audycji.
- Fundacja Animals złożyła skargę dotyczącą jednego z odcinków serialu „Kasia i Tomek”. Fundacja Animals uważa za niewłaściwe przedstawienie wątku poświęconego zwierzętom domowym. Nadawca przeprosił wszystkich miłośników zwierząt i zapewnił, że w serii powtórkowej dokonane zostały zmiany – odcinek będzie emitowany w łagodniejszej postaci.

9.9 Na program rozpowszechniany przez Telewizję Polsat wpłynęło ponad 75 skarg w tym 15 dotyczyło spraw programowych. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień.

- Prezes Stowarzyszenia „BART” Rodzin i Ofiar Wypadków Drogowych spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców p. Grażyna Bardelska, skierowała skargę dotyczącą treści audycji reality show pt. „Bar”. W szczególności skarga dotyczyła kary wymierzonej uczestnikom audycji prowadzącym samochód po spożyciu alkoholu. Przewodniczący KRRiT stwierdził, że kara wymierzona uczestnikom audycji – będąca integralną częścią zabawy - nie może stanowić jedynie widowiskowego elementu gry uczestników reality-show. Takie mieszanie pojęć jest niedopuszczalne, ponieważ może prowadzić do deprecjonowania obowiązującego prawa.

- skarga indywidualna dotycząca 11 odcinka niemieckiego serialu pt. „Jednostka Delta”. Nadawca przyznał się do błędu oraz podkreślił, że nie chciał demoralizować najmłodszych, przekazał wyrazy ubolewania z powodu zaistniałej sytuacji oraz złożył zapewnienie, że dołoży wszelkich starań, aby treść programu Telewizji Polsat nie dawała w przyszłości podstaw do zarzutów.

9.10 Skargi, które Krajowa Rada otrzymała w związku z programem rozpowszechnianym przez radiofonię i telewizję koncesjonowaną były nieliczne. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady tych wystąpień:

- wystąpienie dotyczące treści drastycznych i nieobyčajnych scen w filmie pt. „Wojaczek” w reżyserii Lecha Majewskiego /emisja 25 listopada 2002 roku o godz. 13.20 w Canal+/ Przewodniczący KRRiT podzielił opinię o kontrowersyjnym charakterze filmu, ale jednocześnie podkreślił jego walory. Nadawca poinformował, że film nadano z ostrzeżeniem „za zgodą rodziców”, przeprosił wszystkich dotkniętych treścią filmu oraz złożył zapewnienie, że w przyszłości każda emisja filmu będzie poprzedzona dogłębną, szczegółową analizą.
- Porozumienie Samorządowe skierowało skargę dotyczącą odmowy poinformowania słuchaczy w Radiu Maks - Tarnów o planowanych wykładach na tematy zmian w ordynacji wyborczej w Polsce. Nadawca poinformował Krajową Radę że 13 kwietnia 2002 roku zostały nadane zapowiedzi wykładów. Na antenie radia omówiono treść wykładów.

Skargi dotyczące kampanii wyborczej do rad gmin, powiatów i sejmików województw oraz wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.

9.11 Podczas ubiegłorocznej samorządowej kampanii wyborczej Krajowa Rada otrzymała 25 wystąpień. Protesty skierowali parlamentarzyści, liderzy partii, pełnomocnicy komitetów wyborczych, rzecznicy prasowi, oraz osoby prywatne. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady ich wystąpień:

- Kandydat na Prezydenta Miasta Gdyni p. Jarosław Duszewski złożył skargi dotyczące nadmiernego propagowania przez OTVP Gdańsk kandydatury p. Wojciecha Szczurka. Skarga dotyczyła także oraz debaty z kandydatem p. W. Szczurkiem nadanej w Radiu Gdańsk S.A. Obie skargi zostały przez skarżącego wycofane, kandydat zawarł porozumienie z nadawcami i podziękował Krajowej Radzie za podjęcie postępowania.
- Pełnomocnik Wyborczy Krajowego Komitetu Wyborczego Wyborców Unia Samorządowa p. Piotr Niemczyk, złożył skargę na niedostateczne informowanie w publicznych mediach o działalności Unii Samorządowej. Z wyjaśnień przedstawionych przez TVP S.A. i PR S.A. wynikało, że Unia nie była pomijana w mediach publicznych. Była reprezentowana odpowiednio do swej działalności i proporcjonalnie do innych komitetów wyborczych.

- Rzecznik prasowy Wojewódzkiego Sztabu Wyborczego SLD-UP p. Krzysztof Wieczorek, skierował skargę dotyczącą materiału filmowego, nadanego w Telewizji Polsat (emisja „Informacje” 30 października 2002 roku). Materiał dotyczył p. Krzysztofa Wójcika, urzędującego Prezydenta Bytomia i jednocześnie kandydata na ten urząd. Krajowa Rada została powiadomiona, że w związku z ugodą pomiędzy Sztabem Wyborczym a Telewizją Polsat odstąpiono od roszczeń.
- Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Wyborców „Kontynuacja Rozwoju” p. Marek Lisowski, skierował skargę w związku z ogłoszeniem wyborczym, jakie zostało wyemitowane 8 listopada 2002 roku w Telewizji Kablowej Albatros. Na tzw. pasku podczas emisji w Telewizji Polsat serialu pt. „Miodowe Lata” nadane zostało ogłoszenie wyborcze. Analiza audycji potwierdziła słuszność zarzutów. Przewodniczący KRRiT wezwał nadawcę do zaniechania w przyszłości podobnych praktyk.

Informacje dotyczące stanowisk przyjętych przez KRRiT znajdują się w rozdziale I „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Zorganizowane protesty

- Mieszkańcy okolic Żywca, parlamentarzyści i władze samorządowe kierowali wystąpienia w sprawie możliwości odbioru TVP3 w Beskidach. Przewodniczący KRRiT zwrócił się 28 sierpnia 2002 roku do prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty z prośbą o dokonanie uzupełnienia planu zagospodarowania częstotliwości o 38 kanał telewizyjny w Żywcu i przekazanie go do dyspozycji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. 7 stycznia 2003 roku prezes URTiP przekazał telewizyjny kanał 48 do wykorzystania dla TVP3 Regionalnej, jako uzupełnienie planu zagospodarowania częstotliwości w Żywcu. Po dokonaniu uzgodnienia parametrów technicznych zostanie dokonana w „Telekomunikacji Polskiej” S.A. rezerwacja tego kanału na potrzeby TVP3.
- Posłowie na Sejm RP p. Marek Kuchciński oraz p. Krzysztof Jurgiel wraz z wyborcami skierowali wystąpienia dotyczące zakłóceń w odbiorze Programu PR S.A. Przewodniczący KRRiT poinformował o aktualnych możliwościach technicznych odbioru Programu I PR S.A. KRRiT na wniosek PR S.A. w miarę posiadania wolnych częstotliwości z zakresu UKF w dużych aglomeracjach, dokonuje ich rezerwacji z przeznaczeniem dla Programu I Polskiego Radia. Nie ma możliwości technicznych do zbudowania kolejnej ogólnopolskiej sieci z wykorzystaniem częstotliwości z zakresu UKF przeznaczonej do nadawania Programu I PR S.A.
- Parlamentarzyści, przedstawiciele środowisk katolickich, stowarzyszeń katolickich, parafii oraz osoby prywatne skierowały wystąpienia dotyczące emisji w Programie 1 TVP S.A. filmu pt. „Imperium Ojca Rydzyka”. W tej sprawie złożył również oświadczenie, podczas 29 posiedzenia Senatu RP, senator Jan Szafraniec. Krajowa Rada podkreśliła, że większość zarzutów, które pojawiły się w filmie wobec Radia Maryja nie dotyczy kwestii związanych bezpośrednio z działalnością, objętą udzieloną koncesją na rozpowszechnianie programu, a więc nie należy do kompetencji KRRiT. W filmie zostały sformułowane poważne pytania, na które muszą odpowiedzieć te organy, do których kompetencji należy określona ustawowo dziedzina działalności państwowej. Krajowa

Rada przedstawiła w sprawie emisji filmu opinię dotyczącą warsztatu filmowego oraz metod dziennikarskich i reżyserskich.

- Parlamentarzyści, przedstawiciele środowisk katolickich, stowarzyszeń katolickich, parafii oraz osoby prywatne kierowały również wystąpienia zbiorowe w sprawie koncesji dla Fundacji LUX VERITATIS na rozpowszechnianie programu po nazwą TRWAM sposobem rozsiewczym satelitarnym. Po przeprowadzeniu postępowania 13 lutego 2003 roku KRRiT przyjęła uchwałę dotyczącą udzielenia koncesji. Po dokonaniu uzgodnień technicznych warunków koncesji, Przewodniczący KRRiT 13 marca 2003 roku wydał decyzję o udzieleniu Fundacji LUX VERITATIS z siedzibą we Wrocławiu koncesji na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy satelitarny programu telewizyjnego o charakterze wyspecjalizowanym edukacyjno-poradniczym i religijnym pod nazwą „TRWAM”.

X. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

10.1 Z budżetu państwa pokrywane jest 100 % wydatków związanych z działalnością Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz jej Biura, jako aparatu wykonawczego. Projekt planu zatrudnienia, dochodów i wydatków budżetowych Krajowej Rady na 2002 rok zakładał średnioroczne zatrudnienie w wysokości 159 etatów, dochody na poziomie 7 871 tys. zł oraz łączne wydatki w wysokości 24 633 tys. zł, w tym wydatki majątkowe – 2 030 tys. zł.

W związku z informacją z Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej na temat wysokości składki za udział Polski w Programie MEDIA Plus w latach 2002-2004, projekt planu wydatków KRRiT na 2002 rok uległ zmniejszeniu o kwotę około 1 302 tys. zł i wyniósł ogółem 23 331 tys. zł, w tym w rozdziale 75 100 „Integracja z Unią Europejską” 1 553 tys. zł.

W związku z nowymi założeniami do projektu budżetu państwa oraz wstrzymaniu waloryzacji wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, po przeprowadzeniu analizy projektu budżetu KRRiT na 2002 rok, w listopadzie 2001 roku dokonano zmniejszenia w projekcie wydatków budżetowych do kwoty 23 142 tys. zł.

W trakcie prac planistycznych, w porównaniu do zgłoszenia KRRiT, Parlament dokonał zmniejszenia o kwotę 4 000 tys. zł wydatków w rozdziale 75101, z tego:

- wydatki bieżące 2 500 tys. zł
- wydatki majątkowe 1 500 tys. zł

10.2 W Ustawie Budżetowej na 2002 rok poziom łącznych wydatków Krajowej Rady ustalony został w kwocie 19 142 tys. zł, z tego:

1) w rozdziale 75100 – Integracja z Unią Europejską - 1 496 tys. zł

z tego:

- świadczenia na rzecz osób fizycznych - 40 tys. zł
- wydatki bieżące - 1 456 tys. zł

2) w rozdziale 75101 – Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa	-	<u>17 618 tys. zł</u>
--	---	-----------------------

z tego:

• świadczenia na rzecz osób fizycznych	-	671 tys. zł
• wydatki bieżące	-	16 477 tys. zł
• wydatki majątkowe	-	470 tys. zł

3) w rozdziale 75195 – Pozostała działalność	-	<u>28 tys. zł</u>
--	---	-------------------

z tego:

• wydatki bieżące	-	28 tys. zł
-------------------	---	------------

Zgodnie z załącznikiem nr 12 do ustawy budżetowej na 2002 rok limit zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowym systemem wynagrodzeń zatrudnionych w urzędach władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach – dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustalony został w wysokości 9 etatów.

Średnioroczne zatrudnienie w Biurze KRRiT określone zostało na poziomie 150 etatów kalkulacyjnych, tj. na tym samym poziomie co w latach 2000-2001.

Dochody budżetowe zostały ustalone w ustawie budżetowej na poziomie zgłoszenia KRRiT w kwocie 7 871 tys. zł.

10.3 Po ogłoszeniu ustawy budżetowej na 2002 rok, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, w ustawowym terminie opracowany został układ wykonawczy dochodów i wydatków budżetowych KRRiT w granicach kwot ogólnych wynikających dla Krajowej Rady z ustawy budżetowej i przekazany Ministrowi Finansów 10 kwietnia 2002 roku.

W zatwierdzonym przez Przewodniczącego KRRiT 25 kwietnia 2002 roku planie finansowym dochodów i wydatków budżetowych KRRiT na 2002 rok uwzględniono:

1. dochody budżetowe ogółem	- 7 871 tys. zł
2. średnioroczne zatrudnienie na poziomie	- 159 etatów kalkulacyjnych
3. stan zatrudnienia na dzień 31.12.2002 roku	- 159 etatów,
4. wydatki budżetowe ogółem	- 19 142 tys. zł

z tego:

• świadczenia na rzecz osób fizycznych	- 560 tys. zł
• wydatki bieżące	- 18 112 tys. zł
• wydatki inwestycyjne	- 470 tys. zł

W kwietniu ubiegłego roku Przewodniczący KRRiT przekazał Ministrowi Finansów skorygowany harmonogram dochodów i wydatków Krajowej Rady w 2002 roku.

Realizacja dochodów i wydatków budżetowych w ubiegłym roku analizowana była kwartalnie, a plan wydatków budżetowych był dostosowywany do potrzeb wynikających ze zmieniających się zadań i ulegał odpowiednim korektom wynikającym z przeniesienia środków pomiędzy paragrafami wydatków na podstawie decyzji Przewodniczącego KRRiT.

10.4 W 2002 roku zwiększony został budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zgodnie z decyzją Ministra Finansów przekazaną przy piśmie z 21 sierpnia 2002 roku w sprawie zmian w budżecie państwa, z rezerwy celowej na sfinansowanie wynagrodzenia (wraz z pochodnymi) z tytułu uruchomienia od 1 lipca 2002 roku w Biurze KRRiT 1 etatu audytora wewnętrznego łącznie na kwotę 38 406 zł.

W związku z powyższym plan wydatków budżetowych Krajowej Rady został zwiększony do kwoty 19 180,4 tys. zł Natomiast plan zatrudnienia w Biurze KRRiT decyzją Przewodniczącego KRRiT z 27 sierpnia 2002 roku został określony na poziomie 151 etatów.

10.5 W 2002 roku decyzjami Przewodniczącego KRRiT zostały zablokowane w budżecie KRRiT wolne środki w łącznej kwocie 224 070 zł w związku z:

- 1) nieuruchomieniem ze względów formalnych środków zaplanowanych w budżecie KRRiT na pokrycie 50% kosztów działalności Biura Media Desk (na równowartość złotową 67 tys. Euro) w łącznej kwocie 186 400 zł,
- 2) zaniechaniem od 1 czerwca 2002 roku ponoszenia kosztów związanych z wynajmem mieszkań dla zamiejscowych Członków KRRiT w kwocie 36 000 zł,
- 3) niewykonaniem wynagrodzeń dla audytora wewnętrznego w Biurze KRRiT (urlop bezpłatny) w kwocie 1 670 zł.

10.6 Plan dochodów budżetowych KRRiT na 2002 rok został określony w kwocie 7 871 tys. zł i obejmował przede wszystkim dochody uzyskane z opłat za przyznanie koncesji i za wpisy do rejestru nadawców kablowych, tj. następujące pozycje:

- 1) wpływy z opłat za koncesje radiowe i telewizyjne (ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany) - 7 280 tys. zł
- 2) wpływy z różnych opłat, w tym:
 - wpisy do rejestru telewizji kablowych - 550 tys. zł
 - wpisy do rejestru telewizji kablowych - 550 tys. zł

Ponadto w projekcie planu dochodów uwzględnione zostały odpowiednie kwoty z tytułu:

1) wpływów ze sprzedaży składników majątkowych	- 40 tys. zł
2) wpływów z różnych dochodów,
w tym:	- 1 tys. zł
- z wynagrodzenia dla płatnika z tytułu wykonywania zadań
określonych przepisami prawa	- 1 tys. zł

10.7 W 2002 roku zrealizowane dochody wyniosły 11 085,8 tys. zł, to jest około 140,8 % kwoty przyjętej w planie.

Na łączną kwotę uzyskanych dochodów budżetowych złożyły się wpływy z tytułu:

1) wpływy z opłat za koncesje radiowe i telewizyjne
(ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	- 10 277,7 tys. zł
2) wpływy z różnych opłat	- 569 9 tys. zł
3) wpływów ze sprzedaży składników majątkowych	- 59,6 tys. zł
4) wpływów z różnych dochodów	- 15,4 tys. zł
5) pozostałe dochody,
z tego:	- 163,2 tys. zł
• kary za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i
telewizji	- 56,2 tys. zł
• odsetki od nieterminowych wpłat z tytułu podatków i
opłat i pozostałe	- 107,0 tys. zł

Zaległości w opłatach za udzielone przez KRRiT koncesje radiowe i telewizyjne wyniosły na dzień 31 grudnia 2002 roku – 814 660 zł. Ponadto do wpłacenia pozostały kary w łącznej kwocie – 545 100 zł nałożone przez Przewodniczącego KRRiT za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.

10.8 W 2002 roku średnioroczne zatrudnienie zrealizowane zostało na poziomie 153,21 etatów kalkulacyjnych, natomiast przyjęty w planie stan zatrudnienia na 31 grudnia ubiegłego roku zakładał 160 etatów. Plan wykonany został w wysokości 154,5 etatów (tj. w 96,6 %), z tego:

1) Członkowie KRRiT	9,00 etatów
2) Biuro KRRiT	145,50 etatów
z tego na stanowiskach:	
• urzędniczych	141,00 etatów
• robotniczych i obsługi	4,50 etatów

Kadra kierownicza Biura KRRiT na dzień 31 grudnia 2002 roku wynosiła 22 osoby stanowiąc 15,1 % stanu ogółem pracowników i obejmowała:

- Dyrektor Biura - wacat
- Dyrektorów Departamentów - 10 etatów
- Wicedyrektorów Departamentów - 10 etatów
- Kierującego Samodzielnym Zespołem - 2 etaty

Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe (bez wynagrodzeń wypłacanych jednorazowo) 9 Członków KRRiT w 2002 roku wyniosło 12 828 zł i uległo zmniejszeniu o 1% w porównaniu do 2001 roku 12 962 zł.

Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe (bez wynagrodzeń wypłacanych jednorazowo) pracowników Biura KRRiT w 2002 roku wyniosło 4 460 zł, tj. o 4,9 % więcej w porównaniu do 2001 roku (4 253 zł).

10.9 Wydatki budżetowe zrealizowane w 2002 roku wyniosły ogółem 18 862,9 tys. zł, to jest 98,54% budżetu rocznego określonego w ustawie budżetowej (19 142 tys. zł). Natomiast w odniesieniu do planu po zmianach (19 180,4 tys. zł) poziom realizowanych wydatków wyniósł 98,35%. Wydatki te stanowiły jednocześnie 99,51% planu po zmianach pomniejszonego o kwotę 224,1 tys. zł (tj. środki zablokowane, które zostały zgłoszone przez Przewodniczącego KRRiT w trakcie ubiegłego roku do Ministra Finansów w celu ich zagospodarowania).

Na kwotę 18 862,9 tys. zł (w 2001 roku – 18 807,7 tys. zł) złożyły się wydatki poniesione w:

1) rozdziale 75100 - 1 241,3 tys. zł
(288,6 tys. zł w 2001 r.)

z tego:

- wydatki na świadczenia na rzecz osób fizycznych - 30,4 tys. zł
 - wydatki bieżące - 1 210,9 tys. zł
- 2) rozdziale 75101 - 17 594,4 tys. zł
(18 486,0 tys. zł w 2001 r.)

z tego:

- wydatki na świadczenia na rzecz osób fizycznych - 526,7 tys. zł
 - wydatki bieżące - 16 597,7 tys. zł
 - wydatki majątkowe - 470,0 tys. zł
- 2) rozdziale 75195 - 27,2 tys. zł
(33,1 tys. zł w 2001 r.)

z tego:

- wydatki bieżące - 27,2 tys. zł

Realizację wydatków budżetowych w poszczególnych paragrafach przedstawia poniższe zestawienie:

w tys. zł

TREŚĆ	plan wg ustawy	plan finansowy	plan po zmianach	wykonanie	kol. 5:4	strukt. % udziału do kol. 5
1	2	3	4	5	6	7
Ogółem KRRIT	19 142,0	19 142,0	19 180,4	18 862,9	98,34%	100,00%
1. rozdział -75100 – razem	1 496,0	1 439,0	1 439,0	1 241,3	86,26%	6,58%
Świadczenia na rzecz osób fizycznych	40,0	30,0	31,4	30,4	96,82%	0,16%
§ 3030 Różne wydatki na rzecz osób fizycznych	40,0	30,0	31,4	30,4	96,82%	0,16%
Wydatki bieżące	1 456,0	1 409,0	1 407,6	1 210,9	86,03%	6,42%
§ 4210 Zakup materiałów i wyposażenia	5,0	5,0	13,7	12,7	x	0,07%
§ 4300 Zakup usług pozostałych	95,0	80,0	52,1	48,7	93,47%	0,26%
§ 4410 Podróże służbowe krajowe	0,0	0,0	0,3	0,3	100,00%	0,00%
§ 4420 Podróże służbowe zagraniczne	142,0	110,0	164,1	158,2	96,40%	0,84%
§ 4540 Składki do organizacji międzynarodowych	1 214,0	1 214,0	1 177,4 ^{x/}	991,0	84,17%	5,25%
2. rozdział 75101	17 618,0	17 675,0	17 713,4	17 594,4	99,33%	93,28%
Świadczenia na rzecz osób fizycznych	671,0	530,0	539,9	526,7	97,56%	2,79%
§ 3020 Nagrody i inne wydatki osobowe nie zaliczane do wynagrodzeń	130,0	81,0	81,0	80,9	99,88%	0,43%
§ 3030 Różne wydatki na rzecz osób fizycznych	535,0	443,0	452,0	439,0	97,12%	2,33%
§ 3110 Świadczenia społeczne	6,0	6,0	6,9	6,8	98,55%	0,04%
<i>Wydatki bieżące</i>	<i>16 477,0</i>	<i>16 675,0</i>	<i>16 703,5</i>	<i>16 597,7</i>	<i>99,37%</i>	<i>87,99%</i>
§ 4010 Wynagrodzenia osobowe pracowników	9 300,0	9 300,0	9 331,9 ^{y/}	9 330,5	99,98%	49,46%
§ 4040 Dodatkowe wynagrodzenia roczne dla pracowników sfery budżetowej	681,0	681,0	681,0	680,1	99,87%	3,61%
§ 4110 Składki na ubezpieczenia społeczne	1 474,0	1 474,0	1 455,7 ^{y/}	1 451,9	99,74%	7,70%
§ 4120 Składki na Fundusz Pracy	245,0	245,0	240,1 ^{y/}	239,3	99,67%	1,27%
§ 4140 Wpłaty na PFRON	2,0	2,0	0,5	0,2	40,00%	0,00%
§ 4210 Zakup materiałów i wyposażenia	670,0	669,3	737,8	733,1	99,36%	3,89%
§ 4260 Zakup energii	64,0	64,0	64,0	56,8	88,75%	0,30%
§ 4270 Zakup usług remontowych	187,0	187,0	238,6	220,9	92,58%	1,17%
§ 4280 Zakup usług zdrowotnych	40,0	40,0	50,0	48,7	97,40%	0,26%
§ 4300 Zakup usług pozostałych	3 256,0	3 454,0	3 348,2 ^{z/}	3 296,0	98,44%	17,47%
§ 4410 Podróże służbowe krajowe	70,0	70,0	72,0	71,2	98,89%	0,38%
§ 4420 Podróże służbowe zagraniczne	90,0	90,0	104,0	95,4	91,73%	0,51%
§ 4430 Różne opłaty i składki	125,0	125,0	107,7	106,0	98,42%	0,56%
§ 4440 Odpisy na ZFSS	106,0	106,0	103,6	102,9	99,32%	0,55%
§ 4480 Podatek od nieruchomości	5,0	5,0	4,0	4,0	100,00%	0,02%
§ 4540 Składki do organizacji międzynarodowych	85,0	85,0	82,5	81,5	98,79%	0,43%
§ 4610 Koszty postępowania sądowego i prokuratorskiego	0,0	0,7	4,9	4,9	100,00%	0,03%
§ 4710 Fundusz dyspozycyjny	77,0	77,0	77,0	74,3	96,49%	0,39%

Wydatki majątkowe	470,0	470,0	470,0 ^{y/}	470,0	100,00 %	2,49%
§ 6060 Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych	470,0	470,0	470,0	470,0	100,00 %	2,49%
3.rozdział 75195 (wydatki bieżące)	28,0	28,0	28,0	27,2	97,14%	0,14%

^{x/} w tym blokady wolnych środków na łączną kwotę 186,4 tys. zł, z tego:

- 106,0 tys. zł zgodnie z decyzją Przewodniczącego KRRiT z dnia 6 czerwca 2002 roku,
- 22,4 tys. zł zgodnie z decyzją Przewodniczącego KRRiT z dnia 8 lipca 2002 roku,
- 58,0 tys. zł zgodnie z decyzją Przewodniczącego KRRiT z dnia 5 września 2002 roku,

^{y/} w tym blokada wolnych środków zgodnie z decyzją Przewodniczącego KRRiT z dnia 19 września 2002 roku na łączną kwotę 1 670 zł z tytułu niewykonania wynagrodzeń (łącznie z pochodnymi) przy zatrudnieniu audytora wewnętrznego,

^{z/} w tym blokada wolnych środków na łączną kwotę 36,0 tys. zł zgodnie z decyzją Przewodniczącego KRRiT z dnia 8 lipca 2002 roku.

Warszawa, dnia 26 marca 2003 roku

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Danuta Waniek